

ئۆرھان پاموك
قەلای سېی

دهزگای چاپ و بلاوکردنهوهی

زنجیره ی روشنبیری

*

خاوهنی نیمتیاز: شهوکت شیخ یهزین

سهرنووسیار: بهدران شههمهه ههیب

***

ناوونیشان:

دهزگای چاپ و بلاوکردنهوهی ئاراس، شهقامی گولان، ههولیر

ئۆرھان پاموك

قەلای سىپى

ھەلگىرى خەلاتى نۆبلى ئەدەبىيات ۲۰۰۶

بەكر شوانى

لە توركىيە ۋە ۋەرى گىپراۋە

ناوی کتیب: قه لای سپی - رۆمان
نووسینی: ئۆرھان پاموک
وهرگیزانی له تورکییه وه: بهکر شوانی
بلاوکراوهی ئاراس- ژماره: ۷۹۸
دهرهینانی هونه ریی ناوه وه: بهدران ئەحمه د
بهرگ: مریه م موته قییان
چاپی یه کهم، ۲۰۰۸
له بهر پوه به رایه تیی گشتیی کتیبخانه گشتییه کان له هه لپه ژماره ۱۸۵۷ ی سالی ۲۰۰۸ ی
دراوه تی

بۆ:

مرۆڧى باش، خوشكى باش

نىلگوين دارڧىنئوغلۇ

۱۹۶۱-۱۹۸۰

"پېشبينىكىردنى ئەۋەي كەسپكى ماپەي باپە خ
پېدانى ئېمە تېكەل بەرەگەزەكانى ژيانىكى
ناديار و بارتهقاي ناديارىپەكەشى،
سەرنجراكىش بوۋە و بىرکردنەۋە لەۋەي، كە
تەنيا بەخۆشەۋىستىي ئەۋەۋە دەتوانىن پى
بىنپىنە ژيانەۋە، ئەگەر ئاماژە نەبى بۆ دەسپىكى
ئەڧىنىك، ئەدى چ واتاپەكى تر دەگەپەنى؟"

ى. ك. قەرەوسمانئوغلۇ

لە مارسىل پرۆستەۋە ۋەرى كىراۋە

نۆرھان پاموک

له سالی ۱۹۵۲ له ئەستەنبول له دایک بووه. له خیزانکی هاوشیوهی خیزانهکانی ناو رۆمانهکانی "جه ودهت بهگ و کورپهکانی" و "کتیبی رهش"، له نیشانتاشی، که بهشه شاریکی دهوله مهند و بهرۆژئاوایی بووی ئەستەنبول، پی گهشتوووه. وهک خویشی له کتیبی ئۆتۆبیۆگرافی ئەستەنبولدا باسی کردوووه، له مندالییهوه تا تهمهنی ۲۲ سالی خووی داوته نیگارکیشان و پتی وابوووه له داهاتوودا دهبیت بهنیگارکیش. قوناعی نامادهیی له قوتابخانهی Robert Col- lege ئەمهريکایی له ئەستەنبول خویندوووه. دواي سالی خویندنی نیگارکیشی و بیناسازی له زانکوی تهکنۆلۆژی ئەستەنبول، تی دهگات ناتوانی بی بهبیناساز و نیگارکیش، بۆیه دهست له خویندن ههلهگرێ. له زانکوی ئەستەنبول دهست بهخویندنی رۆژنامهوانیی دهکات. پاموک له تهمهنی بیست و سالی سالییهوه بریار دهات بی بهرۆماننووس، دهست له ههموو شتیکی تر ههلهگرێ، خووی دهخزینتیته سووچی مالهوه و دهست بهنووسین دهکات.

رۆمانی یهکهمی، "جه ودهت بهگ و کورپهکانی"، له سالی ۱۹۸۲دا بلاو کرایهوه. ئەم رۆمانه خهلاتی نۆرھان کهمال و خهلاتی رۆمانی رۆژنامهی میلییهتی وهرگرت. سالی دواتر، پاموک رۆمانی "مالی کپی خسته بازارهوه. ئەم رۆمانه، پاش وهرگیڕانی بۆ زمانی فهرهنسی، له سالی ۱۹۹۱دا خهلاتی -Prix de la Découverte Européenne ی پی بهخسرا. رۆمانی "قهلای سپی"، که چیرۆکی ناکۆکی و دۆستایهتی نیوان کۆیلهیهکی فینیسایی و زانایهکی عوسمانی دهگیڕیتهوه و نووسهر له سالی ۱۹۸۵دا بهچاپی گهیااندوووه، پاش ئهوهی له سالی ۱۹۹۰دا بۆ زمانی ئینگلیزی و چهند زمانیکی تری

رۆژئاوایی وەرگیتردا، یەكەم رۆمان بوو كە ناوبانگی پاموكی گەيانده ئاستی ئیودەولەتی. لە ساڵی ۱۹۸۵دا خۆی و هاوسەرەكەیی چوونه ولاتە یەكگرتووكانی ئەمەریكا و ماوهی سێ ساڵ لە زانكۆی كۆلۆمبیا لە نیویۆرك وەك "زانای میوان" كاری كرد. لەوێ بەشیكی زۆری رۆمانی "كتیبی رەش"ی نووسیبەوه. نووسەر لەو رۆمانەدا، لە رێی پارێزەریكەوه كە بەدوای هاوسەرە و نیووەكەیدا دەگەرێ، باسی كوچەكانی ئەستەنبول، رابردووی شار، پێكهاوە و رایەلەكانیمان بۆ دەگێرێتەوه. "كتیبی رەش" لە ساڵی ۱۹۹۰دا لە تورکیا بۆ كرایهوه و دوای وەرگێرانی بۆ زمانی فەرەنسی، خەلاتی Prix France Culture ی وەرگرت. "كتیبی رەش"، ئەزموونێكی ئەوتۆیە، كە باس و خواسی زۆری هەلگرتوو و ناوبانگی پاموكی زیاتر بەتورکیا و بەجیهاندا بۆ كردهوه.

رۆمانی "ژیانی نوێ" كە لە ساڵی ۱۹۹۴دا بۆ كرایهوه و بەسەرھاتی فێرخوانێكی زانكۆ دەگێرێتەوه كە كەوتووێتە ژێر كاریگەرایی كتیبێكی جادووئامێزەوه، یەكێك بوو لەو رۆمانانەیی پاموك كە ژمارەیهكی پێوانەییی لە فرۆشتندا تۆمار كرد. نووسەر لە ساڵی ۱۹۹۸دا رۆمانی "ناوی من سوورە"ی بۆ كردهوه. ئەم رۆمانە كە چیرۆکی نیگار كێشەكانی عوسمانی و ئێرانی و جیهانی رۆژئاوامان بۆ دەگێرێتەوه، لە ساڵی ۲۰۰۲دا لە فەرەنسا خەلاتی Prix du Meilleur Livre étranger، لە ئیتالیا خەلاتی Grinzane Cavour و لە ساڵی ۲۰۰۳دا لە ئێرلەندا خەلاتی International Impac- Dublin ی وەرگرت.

پاموك لە ناوهراستی سالانی ئەو دەی سەدەیی رابردوودا دەستی دایە وتارنووسین لە بواریهكانی مافی مرۆف و ئازادیی بیرورا دەریزین و كەوتە رەخنەگرتن لە دەولەتی تورکیا، بەلام خۆی زۆر بەسیاسەتەوه سەرقال نەكرد. گۆلبژێریكی لە وتارە ئەدەبی و كۆلتووورییهكانی بۆ رۆژنامە و كۆوارە ناوخۆیی و دەرەكییەكان كۆ كردهوه و لە ساڵی ۱۹۹۹دا لە دوو تویی كتیبێك بەناوی "رەنگەكانی تر" بەچاپی گەياندن.

لە ساڵی ۲۰۰۲دا رۆمانی "بەفر"ی بۆ كردهوه كە خۆی "بەیهكەمین

پيشه‌کی

ئەم دەست‌نووسەم لە ساڵی ۱۹۸۲ لە ناو پاشماوەی "ئەرشیف"ی سەر بە‌قایم‌قاییەتی گەزەدا، کە کردوومە بە‌خوو و هەموو ھاوینیک هەفتە‌یەک سەر‌وینی دەکەم، دۆزییەو. دەست‌نووسەکە لە بنی سەندووقیکی تۆزایی پر لە فەرمان، بە‌لگە‌ی تاپۆ، تۆماری دادگا و دەفتەری فەرمیدا بوو. لە‌بەرئەو‌ی بە‌رگ‌ی بە‌نە‌خ‌ش و نیگاری زەریفی تۆ گێرابوو و بە‌دەست‌نووسیک، کە بۆ خۆیندە‌و‌ه دەشیا، نووسرابوو و لە ناو بە‌لگە‌نامە زەرد هە‌لگە‌پراوە‌کانی دە‌و‌لە‌تدا ب‌ریسک و باسکی بوو و دە‌رە‌وشایە‌و‌ه، لە‌جێدا سەرنجی منی راکیشا. پێم وابی دەست‌یکی نامۆ، وەک ئە‌و‌ی مە‌بە‌ستی بووبی لە پادە‌ی واقور‌ماویم بباتە سە‌ر، سە‌ر‌دێ‌ر‌یکی لە لاپە‌رە‌ی یە‌کە‌می کتێ‌بە‌کە‌دا نووسیبوو: "زیکوری لێ‌فە‌دروو". هیچ سە‌ر‌دێ‌ر‌یکی تریشی بە‌سەر‌و‌ه نە‌بوو. دە‌ست‌یکی مندال‌کارانە لە پە‌راویز و بۆشایی لاپە‌رە‌کاندا وینە‌ی مرۆ‌گە‌لی سە‌ر‌ب‌چو‌وکی وای کیشابوو کە هە‌موویان جل‌و‌بەرگی پر لە قۆ‌چە‌یان پۆشیبوو. یە‌ک‌سەر و بە‌زە‌وق‌یکی زۆرە‌و کتێ‌بە‌کە‌م خۆیندە‌و‌ه. زۆر دلم تیی چوو، بە‌لام لە‌بەرئە‌و‌ی لە‌و‌ه تە‌م‌بە‌ل‌تر بووم ب‌توانم بە‌نووسین دانە‌یە‌کی لە‌بەر بگرمە‌و‌ه، بە‌قۆ‌ست‌نە‌و‌ی متمانە‌ی فەرمان‌بەرە‌کە‌ی ئە‌و‌ی، کە لە سۆنگە‌ی ریز لێ‌گرت‌نە‌و‌ه چاودێ‌ری نە‌دە‌کردم، لە چاوتروکاندنیکدا کتێ‌بە‌کە‌م لەو زبڵ‌خانە‌یە‌ی کە تە‌نانە‌ت قایم‌قایی لاویش بە "ئەرشیف" ناوی نە‌دە‌برد، دزی و خست‌مە بنی جانتاکە‌مە‌و‌ه.

پۆزانی سەرەتا، جگە لە خۆیندە‌و‌ی لە‌سەر‌یە‌کی کتێ‌بە‌کە‌، نە‌مدە‌زانی چیی تر بکە‌م. بە‌هۆی ئە‌و‌ی هێشتا لە مێژوو بە‌گومان بووم، ویستم لە‌بری بە‌های زانستی و

کولتوروی و ئانترۆپۆلۆجی یان "میژووی" ی کتیبهکه، زیاتر بایه خ به بهسهرهاتهکهی ناوی بدهم. ئەمەش منی بهرهو لای چیرۆکنووسهکه خۆی رادهکیشا. له بهرتهوهی خۆم و هاوڕیکانم ناچار بووین زانکۆ بهجی بهیڵین، گهرابوومهوه سهر کاری ئەنسکلۆپیدیای که پیشهه باپیرم بوو: لهو سهروهندهدا بوو بهخهیاڵمدا هات په رهگرافیک دهبارهی نووسهه کتیبهکه له ئەنسکلۆپیدیای (ناوداران)دا، که خۆم سه رهپرشتیی بهشی میژووهکهیم دهکرد، دابندرئ.

به هوجۆره، ئەو کاتانهی که دواي کاری ئەنسکلۆپیدیا و خواردنهوه بۆم دهمايهوه، بهم کارهه بهخشی. پاش گهرا نهوهه بۆ سه رچاوه بنه رهتیهکانی سه ردهمی نووسینی کتیبهکه، دهسته بهجی بۆم ده رکهوت هه ندیک له رووداوهکانی ناو به سه رهاتهکه رهنگدانهوهی راستیهکان نین، بۆ نمونه: له ماوهی پینچ سالل فرمانه وهایی باشوه زیر کۆپرولودا له ئەسته نبولل ئاگرێکی گهوره که وتووتهوه، به لام ههچ به لگه یه که نه بوو بۆ نه خو شیهی که شایه نی باس، به تایبه تیش بلاو بوونه وهی په تابه کی لهو جۆره ی له کتیبه کهدا باسی لئوه کراوه. ناوی بریک له وه زیرهکانی سه ردهم به هه له نووسرا بوون، هه ندیکیشیان جیگۆرکی به ناوهکانیان کرابوو و ته نانهت به شیکیشیان گۆرابوون! ناوی گه وره ی ئەسته ره ناسانیش له گه له ئەو ناوانه ی له تۆمارهکانی کۆشکدا هه بوون، یه کیان نه ده گرته وه، به لام به هۆی ئەوه ی پیم وابوو ئەم خا له پایه یه کی گرینگی له کتیبه کهدا هه یه، له سه ری راوه ستام. له لایه کی دی، "زانیا ریبه کانه مان" له باره ی میژووه وه، به شیه یه کی گه شتی رووداوهکانی ناو کتیبه که ی پشته راست ده کرده وه. بگه له هه ندی له ورده کارییه بچو وکه کانه شدا ئەو "راستی" یه م بیني: کوژرانی حوسین ئەفه ندی گه وره ی ئەسته ره ناسان و راوه که رویشکی سو لتان محه مه دی چواره م له کۆشکی میراخۆر له گه له هه مان شیه وازی گیرانه وهی نه عیمه دا یه کده گرته وه. ئەوه شم به خه یا لدا هات، نووسه ر، که پی ده چی زۆری هه ز له خو یندنه وه و خه یا ل ئافران دن بووی، ئەو جۆره سه رچاوانه و چه ند کتیبکی تریشی بۆ به سه رهاته که ی به ده ست هینابی و له وانیه بریک شتی لی وه رگرتین. هه رچه نده نووسه ر ده لی ئه ولیا چه له بی ناسیوه، به لام پی ده چی ته نیا کتیبهکانی خو یندیه ته وه. وای بۆچووم له وانیه، وهک له نمونهکانی تریشدا

دەببىندى، پىچەوانەى ئەمەش راست بى. ھەولم دا لەگەرەن بەدوای شوپنەوارى نووسەرى چىرۆكەكەمدا بى ئومىد نەبم، بەلام ئەنجامى بەدواداگەرەن و لىكۆلینەووەكانم لە كىتەبخانەكانى ئەستەنبول، زۆربەى ئومىدەكانى دایە دەم ئاوەو. نە لە كىتەبخانەى كۆشكى تۆپ قاپى و نە لە كىتەبخانەكانى تر ھىچ كام لەو لىكۆلینەو و كىتەبانەم بۆ نەدۆزرايەووە كە لە ماوەى نىوان سالانى ۱۶۵۲ و ۱۶۸۰دا بۆ سولتان محەمەدى چوارەم نووسراون. تەنیا يەك سەرەداوم كەوتە دەست: "خۆشئووسى چەپەوانە" كە لە بەسەرھاتەكەدا ناوى ھاتوو، لەو كىتەبخانەدا پاشماوەى تى ھەبوو. ماوەيەك دوای ئەم كارە كەوتم، بەلام ئىدى بىزار بووبوم. لە زانكۆكانى ئىتالىا، كە بەنامە دامگرتبوونەو، وەلامى ئومىد لىبراوم بۆ دەھاتەو: بەپشتبەستن بەناوى نووسەر كە لە كىتەبەكە خۆيەو دەردەچى، بەلام لەسەرى نەنووسراو، دەستم كرد بەگەرەن بەگۆرستانەكانى گەبزە و جەنەتھىسار و ئويسكويداردا، بەلام سەرکەوتوو نەبووم: بەوجۆرە دەستم لە گەرەن بەدوای شوپنەو دەھاتەو و بەپشتبەستن بەناوەرۆكى بەسەرھاتەكە، پەرەگرافەكەم بۆ ئەنسكلۆپىدىياكە نووسى. وەك بەترسەو پىشبينىم كردبوو، ئەو پەرەگرافەيان چاپ نەكرد، بەلام نەك لەبەر نەبوونى بەلگەى زانستى، بەلكو لەبەرئەوھى كەسى باسكراو لە كىتەبەكەدا زۆر ناسراو نەبوو.

لەوانەيە لەم سۆنگەيەو بووبى كە زياتر شەيداي بەسەرھاتەكە بووم. تەنانەت ماوەيەك بىرم كردەو دەست لە كار بكىشمەو، بەلام كارەكەم و ھاوړىكانم خۆش دەويست. بەوجۆرە، ماوەيەك تووشى ھەر كەسىك بووم، بەسەرھاتەكەم بۆ گىرايەو، بەلام وەك كەسىك نا كە دۆزىيەتەو، بگرە جۆرى كەسىك كە خۆى نووسىيەتتى. بۆ ئەوھى بتوانم سەرنجى زياتر رابكىشم بۆ سەرى، ئاماژەم بۆ بەھى سىمبولى كىتەبەكە دەكرد و دەمگوت باس لە راستىيەكانى ئەم سەردەمان دەكات و لەميانەى ئەم بەسەرھاتەو لە رۆژگارى ئەمرومان تى دەگەين و شتى تى لەو بابەتە. ھەرە زياتر لاوانى سەوداسەرى بابتگەلى وەك سىياسەت و توندوتىزى و ديموكراسى بايەخيان بەم قسانەم دا، بەلام ئەوانىش وەك ھاوړىيانى سەر مېزى خواردنەو، پاش ماوەيەكى كورت بەسەرھاتەكەميان لە بىر كرد. پروفيسۆرىكى

هاورپم که لهسه پئی داگرتنی من چاویکی به لاپه ره کانیدا گپرا، دستنوسه که هی بوم گه رانده وه و گوتی: "له ماله له تهخته دروستکراوه کانی کولانه کانی پشته وهی نهسته نبولدا به دهیان هزار دانه له مجوره دستنوسانه هه ن که لیوانلیون له بهسه رهاتی لهو جوره که نهگه دانیشتونوانی نهو مالانه لهسه ره دلابی بهرز هه لیان نهگرتایه له ترسی نهوهی که پئیان وایه قورئانه، نهوا په ره په ره بوم گه رمگردنی سوپاکانیان دهیاندپی."

به و جوره، به هاندانی کچیکی چاویکه له چاو که جگه رهی له دست نه ده که وته خواره وه، برپارم دا کتیبه که، که هیشتا پهیتا پهیتا دمخوینده وه، چاپ و بلاو بکه مه وه. خوینه رانم بویان روون ده بیته وه، له گواستننه وهی کتیبه که بوم سه ره زمانی تورکیکی هاوچه رخ، پهیره ویم له هیچ شیوازیکی تایبته نه کردوه. دستنوسه که م لهسه ره میزیکه دانابوو و دواي نهوهی دوو سی رسته م لی دهخوینده وه، دهچوومه بهردهم میزیکه تر له ژووریکه دی که کاغه زه کانی لهسه بوو و نهوهی له خه یالمداد دهما، هه ولم ددا به وشه و دسته واژهی نه م رۆژگاره بینوسمه وه. خوم ناوی کتیبه که م داننا، به لکو نهو ده زگای وه شاننده داینا که به بلاو کردنه وهی رازی بوو. نهوانه ی پیشکه شکر دنه که هی سه ره تایی نه م کتیبه دهخویننه وه، له وانیه په پرسن داخو نه م شیوازه واتایه کی تایبته هی هه یه؟ بینینی شته کان وهک نهوهی هه موویان پیوه ندییان پیکه وه هه بی، پیم وایی یه کیکه له نهخوشییه کانی نه م سه رده مه. منیش له به ره نهوهی تووشی هه مان نهخوشی بووم، نه م بهسه رهاته بلاو ده که مه وه.

له فینیسیاوه بهرهو ناپۆلی دهچووین، کاتییک کهشتییهکانی تورک رییان پیمان بری. ههموو کهشتییهکانی ئیمه بهسهریهکهوه سیّ دانه بوون، بهلام هیینهکانی ئهوان، که له ناو ته مومژهکهوه سهریان دهردههینا، هینده زۆر بوون، ئهوسهریان دیار نهبوو. لهپر ترس و شلهژان بالی بهسهر کهشتییهکهماندا کیشا؛ سهول لیدرهکانمان که زۆربهیان تورک و مهغریبی بوون، هاواری خویشیان لی بهرز بووهوه. دهمارهکانی میشکمان گرژ بوونهوه. کهشتییهکهی ئیمهش، وهک دوو دووانهکهی دی، بهرهو وشکایی، رووی له روژئاوا کرد، بهلام نهمانتوانی بهخیرایی ئهواندا بگهین. ههرچونیک بی، کاپتنی کهشتییهکهمان له ترسی ئازاردان له کاتی بهدیل گرتندا، دستووری نهدهدا کوپله سهول لیدرهکان قایمتر قامچیرپژ بکرین. سالانی دواتر زۆر بیرم لی کردهوه و بۆم دهرکهوت که ژیانم له سۆنگهی ترسی ئهوکاپتنهوه بهتهواوی گوڤرا.

ئیسیتاش پیم وایه تهنانهت ئهگهر کاپتنهکهمان نهشکهوتبایه ژیر کاریگهری ئهو ترسه کورتخایهنهوه، ئهوا رهوتی ژیانمی من لهو ساتهدا ههر دهگوڤرا. زۆربهی خهڵک دهزانن هیچ شتیک پیشتر له ژیاندا یهکلایی نهکراوتهوه و ههموو بهسهرهاتهکان له راستیدا زنجیرهی کۆمهله ریکهوتیکن. سهرباری ئهوهش، تهنانهت ئهوانهی پهییان بهم راستییهش بردووه، کاتییک له قۆناغیکی ژیاندا ئاور بۆ دواوه دهدهنهوه، ههر یهکیک لهو رووداوانهی که وهک ریکهوت بهسهریان هاتووه، بهچاره نووسیکی حهتمی دادهنن، منیش بهقۆناغیکی لهو جوڤهدا تی په ریم: ئیسیتا شیوهی کهشتییه

تورکييه کانی دەرچوو له تەمومژەکهوه، وهک تارمایی دینمه بهر زهینی خۆم و به دەم نووسینهوهی کتیبه که مه وه له سههر مێزێکی کۆن، وای بۆ دهچم کاتی ئەوه هاتوو به سههرهاتی خۆم له نووکهوه تا کۆتایی بگێرمهوه.

کاتی که کاپتنه که مان بینی وا دوو کهشتیه کهی تر به نیوان کهشتیه تورکييه کاندای ههلهاتن و خۆیان له تەمومژەکهدا ون کرد، ئومیدیکی به بهردا هاتهوه. له ژێر پالەپهستۆی ئیمه شدا زاتی دایه بهر خۆی و توانیی دیلهکان بجوولینی، به لام زۆر دواکه وتبووین. جگه له وهش، دیلهکان که ئهوینی ئازادی به خرۆشی هینابوون، به زۆری قامچیش گوێرایه لێ فرمان نه دهبوون. زیاد له ده کهشتیهی تورک به شیوهی رهنگاوپهنگی خۆیان هه دیواری ته مه وه رهسکه ره که بیان شهق کرد و به چاریک به رهو روومان هاتن. کاپتنه که مان، ئەمجار پیم وای به مه بهستی به زاندنی دوژمن نا، بگره بۆ زالبوون به سههر ترس و شهرمی خۆیدا، بریاری دا شهه بکات؛ دهستووری دا قامچی وه شینهکان بیه زهییانه بکهونه ویزه ی دیلهکان و تۆپهکانیش ئاگر بدرین؛ به لام ئەم ئاره زووی شه ره که درهنگ گری گرت، به زووییش کوژایه وه و خامۆش بوو. له لاوه که وتینه بهر هیرشیکێ چر، ئەگه ره دهسته به جی خۆمان به دهسته وه نه دایه، کهشتیه که مان نفوم ده بوو، بۆیه بریارمان دا ئالای خۆیه دهسته وه دان بهرز بکهینه وه.

له کاتیکدا له ده ریای مه ند چاوه ری کهشتیه تورکييه کاندای ده کرد، دابه زیمه خواره وه بۆ کابینه کهی خۆم، ههروهک ئه وهی چاوه ری هاتنی چهن دۆستیک بکه م، نهک کۆمه لیک دوژمن که سه رتا پای ژیانم ده گوین، دهستیک به شتومه کاندای هینا و ریکم خسته وه، سندوقه بچووه که که م کرده وه و داماوانه دهستم به ناو کتیبه کاندای گێرا. له کاتیکدا لاپه ره کانی کتیبیکم هه لده دایه وه که له فلۆرنسا پوولیکێ زۆرم پی دابوو، فرمی سک رژیاه چاوه کانم. بانگکردن و دهنگی ههنگاوه شله ژاوه کان و گاله گالی ده ره وهی کابینه که ده گه یشته بهر گویم. کهمیک دواتر به خه یالما هات له کتیبه کهی به ره دهستم دوور بکه ومه وه، به لام وام نه کرد، بگره ده مو یست بیر له نووسراوی سهه لاپه ره کانی بکه مه وه. وهک بلێی هه موو رابردووم، که نه مه ده ویست له دهستی بهم، له نیوان بیر و رسته و هاوکیشهی کتیبه که دا بی. به منجه منج و وهک که سیک تکا و نزا بکات، که وتمه خویندنه وهی ئەو دیرانهی که وتنه بهرچاوم.

دهمويست هه موو کتیبه که له هزری خۆمدا هه لیکۆلم، بۆ ئه وهی کاتیک ئه وان هاتن، من له داهاتوودا بیر له وان و رهفتاره کانیان نه که مه وه، بگره بتوانم رهنگه کانی رابردووم جووری وشه خو شه و یسته کانی کتیبیک که به ئه ئه ئه وه له بهرم کردووه، بیهته وه یادم.

ئه و سه رده مه من مرۆفیکێ تر بووم که دایک و ده زگیرانی و دوسته کانی به ناویکی دی بانگیان ده کرد. هیشتا ئه و که سه، که هه ر خۆم بووم، یاخۆ ئیستا پیم وایه خۆم بووم، جاروبار له خه وندا ده بینم و کاتیکیش هۆشیار ده بمه وه، ده بینم جهسته م نیشته وه ته سه ر ئاو. ئه و مرۆفه که بیر له رهنگه لاوازه کان، رهنگی خه یالیی و لاته هه رگیز نه بینرا وه کان، ئاژه له ئه فسانه یییه کان و رهنگی خه یالیی چه که له ئه قل به ده ره کان ده کاته وه، ئه و کاته ته مه نی بیست و سی سال بوو. له فلۆره نسا و فینیسیا "زانست و هونه ر" ی خویندبوو، باوه ری وابوو له گه ردووناسی، بیرکاری، فیزیا و نیگار کیشیدا شاره زایه. بیگومان زۆر به خو ی ده نازی و زۆر به ی شته ئه نجام درا وه کانی پیش خو ی هه رس کردبوو و ده می له هه موویانه وه ده ژه ند. هیچ گومانی نه بوو له وه ی که با شتریشی له ده ست دی. بی وینه بوو، ده یزانی له هه مووان ژیرتر و داهینه تره. به کورتی، لاویکی ئاسایی بوو. هه ر جاریک پیویست ده کات رابردوویه ک بۆ خۆم دابتاشم، ناتوانم بروا به خۆم بینم من هه مان ئه و لاوم که له گه ل خو شه و یسته که ییدا ده رباره ی ئه ئینی خو ی و نه خشه کانی و جیهان و زانست ده دوا و زۆر به شتیکی ئاسایی ده زانی ئه ئینداره که ی پیی سه رسام بی. به لام به وه دلێ خۆم ده ده مه وه رۆژیک له رۆژان چه ند که سییک که به پیشووی دیژه وه ئه م نووسینانه م تا کو تایی ده خویننه وه، تی ده گه ن ئه و لاوه من نه بووم. له وان ه شه خویننه رانی پیشوور یژ رۆژیک له رۆژان، وه ک ئیستای من، بیر له وه بکه نه وه چیرۆکی ئه و گه نه جی که به ده م خویندنه وه ی کتیبه خو شه و یسته کانیه وه له ژیان دوور که وته وه، رۆژیک له و شوینه وه که لێی را وه ستابوو، ده ست پی ده کاته وه.

کاتیک مه له وان ه کان پیمان نایه سه ر که شتییه که مان، کتیبه که م نایه وه سندووقه که و چوومه وه ده ره وه. له سه ر که شتییه که رۆژی حه شر بوو. هه مووانیان له ده ره وه کو کردبووه و رووت و قووتیان ده کردنه وه. له پر بیرم چوو بۆ ئه وه ی په شیوییه که

بقۆزمه‌وه و خۆم هه‌لدهمه ئاوی ده‌ریاکه‌وه، به‌لام بیرم کرده‌وه له‌وانه‌یه له‌ دواوه به‌ر تیرم به‌دهن، یان بمگرن و ده‌ستبه‌جی بمکوژن، جگه له‌وه‌ش، نه‌مده‌زانی چه‌ند له‌ وشکاییه‌وه دوورین. سه‌ره‌تا خۆیان له‌ من نه‌گه‌یاندا. کۆیله موسڵمانه‌کانی رزگار بوو له‌ کۆت و پێوه‌ند هاواری خۆشیان لی به‌رز ده‌بووه‌وه. هه‌ندیکیشیان یه‌کسه‌ر ده‌ستیان کردبوو به‌تۆله‌سه‌ندنه‌وه له‌ قامچی وه‌شینه‌کان. تۆزیک دواتر منیان له‌ کابینه‌که‌مدا دۆزییه‌وه، هاتنه‌ ژووره‌وه، شتومه‌کانمیان به‌تالان برد. سندووکه‌کانیان بۆ گه‌ران به‌دوای زیڤدا ژێروژوور کرد، پاش برنی بریک له‌ کتیبه‌کانم و هه‌موو شتومه‌که‌کانم، یه‌کێکی تریان په‌یدا بوو. له‌ کاتی‌دا به‌داماوی لاپه‌ره‌ی یه‌ک دوو کتیبیکم هه‌لده‌دایه‌وه که بۆم ما‌بوونه‌وه، په‌لی منی گرت و برمی بۆ لای یه‌کێک له‌ کاپتنه‌کان.

ئه‌و کاپتنه که دواتر زانیم جینتواییه‌کی له‌ ئاین هه‌لگه‌راوه‌یه و بووه به‌موسڵمان، ره‌فتاری باشی له‌ته‌کمدا نواندا. پرسییی داخۆ شاره‌زای چ بواریکم. بۆ ئه‌وه‌ی نه‌مکه‌ن به‌سه‌ول لێده‌ر، یه‌کسه‌ر باسی زانستی گه‌ردوونناسیی خۆم و توانای ئاراسته‌ دۆزینه‌وه‌م له‌ شه‌ودا کرد، به‌لام فه‌رامۆشیان کردم. بۆیه به‌په‌شته‌ستن به‌و کتیبی ئه‌ناتۆمییه‌ی که بۆمیان هێشتبووه‌وه، لافی پزیشکیم لی دا. که‌میک دواتر که‌سیکی قۆلبرایان نیشانم دا، من پیم گوتن نه‌شته‌رگه‌ر نیم. ئه‌وان تووره‌ بوون، خه‌ریک بوو بومه‌نه به‌شی سه‌ول لێدان، کاپتن که له‌و کاته‌دا کتیبه‌کانمی بینی، پرسییی: داخۆ سه‌رم له‌ میز و لێدانی دل ده‌رده‌چی؟ به‌گوته‌نی: به‌لێ سه‌ری لی ده‌رده‌که‌م، هه‌م خۆم له‌ سه‌ول لێده‌ری پاراست و هه‌م چه‌ند کتیبیکیشم بۆ رزگار کرا.

به‌لام ئه‌م جیاوازی بوونه‌م له‌وانی دی، زۆر گران له‌سه‌رم که‌وت. کرستیانه‌کانی تر که درابوونه به‌شی سه‌ول لێدان، یه‌کسه‌ر نه‌فره‌تیان لیم کرد. ئه‌گه‌ر له‌ ده‌ستیان به‌هاتایه له‌و کۆگایه‌ی که‌شتییه‌که‌دا که شه‌ومان تێدا به‌سه‌ر ده‌برد، ده‌یانکوشتم، به‌لام به‌زوویی پێوه‌ندی دانانم له‌گه‌ڵ تورکه‌کاندا، ترسی خه‌ستبووه به‌ر کرستیانه‌کان. کاپتنه ترسنۆکه‌که‌مان که سه‌ره‌وخوار هه‌لواسرابوو، ماوه‌یه‌کی که‌م به‌سه‌ر مردنیدا تی په‌ریبوو. قامچی وه‌شینه‌کان لووت و گوێیان بریوو و بۆ ئه‌وه‌ی ببی به‌په‌ند، له‌

که له کیکیان به ستبوو و خستبوویانه ئاوی ده ریاکه وه. پاش ئه وهی به به کارهینانی هوشم، نهک زانستی ئه ناتومی، برینی چهند تورکیکم تیمار کرد و برینه کان له خویانه وه ساریژ بوونه وه، ئیدی هه موویان هاته سهر ئه و باوه رهی که من پزیشکم. ته نانه ت چهند دوژمنیکی ئیره یی پی به ریشم که به تورکه که یان گو تبوو ئه وه پزیشک نییه، شه و له کۆگا که دا برینه کانی خویان نیشانی من دا.

به که ژاوه یه کی به باق و بریقه وه بردرینه ئه سته نبول. سولتان که هیشتا مندال بوو، ده گوترا سه یرمان ده کات. به سه ر هه موو ستوونه کانه وه ئالایان هه لواسیوو، به لای خواریشه وه، ئالا و وینه ی دایه مریه م و خاچه کانی ئیمه یان سه ره و خوار هه لواسیوو و مۆله تیان به ره شه خه لکه که شه دابوو له خواره وه تیربارانیان بکه ن. له و کاته دا دهنگی تۆپ زهوی و ئاسمانی ده هه ژاند. که ژاوه که که دواترئ من له وشکاییه وه به غه مگینی و بیزارئ و سه رمه ستییه وه سه یری به شی زۆریم کرد، ماوه یه کی دریژی خایاند، که سانیکی زۆر له بهر که رمای هه تاو له هوش خویان چوون. له گه ل سووراییی خۆرنشیندا له قاسم پاشا له نگه رمان گرت. به مه به سستی بردنمان بۆ به رده م سولتان، زنجیر خرایه ده ست و پیمان، سه ربازه کانی شمان بۆ ئه وهی بینه مایه ی گالته و پیکه نین، زریپۆشه کانیان به پیچه وانه وه پی له بهر کرا، ئه لقه ی ئاسنینیان کرده ملی کاپتن و ئه فسه ره کان و به پی رابواردن و شادمانیه وه فوویان به و که ره نا و ترامپیتانه دا ده کرد که له که شتییه که ماندا ده ستیان به سه ردا گرتبوو و به ده م گێرانی به زم و ره زمه وه براین بۆ کۆشک. خه لکی ئه مبه ر و ئه وه به ری ریگا کان به سه رمه ستی و په رۆشه وه بۆمانیان ده پروانی. سولتان، بی ئه وه ی ئیمه بیینین، به شه دیلی خۆی هه لبژارد و جیای کرده وه. دواتر براینه گاله تا و له وی فری دراینه زیندانی والی سادق پاشا وه.

گرتووخانه که شوینیکی په رپووت بوو، سه دان دیل خزیندرا بوونه ژووری بچووک و شیدار و دارووخوا وه. له وی ده سته ده سته مرۆقم بۆ په یره وکردنی پیشه نوویه که م ده دۆزییه وه و زۆربه شیانم چاک کرده وه. ره چه ته م بۆ ئه و پاسه وانانه نووسی که ئازاری پشت و رانیان هه بوو. به مچۆره، جاریکی تریش منیان له وانی دی جیا کرده وه و برامه ژووریک که تیشکی هه تاو به باشی ده یگرته وه. بارودۆخی خۆم

لهگه‌ل ئه‌وانى ديدا به‌راورد ده‌کرد و ده‌کۆشام سوپاسى خوا بکه‌م، تا به‌يانيانىک منيشان له‌گه‌ل ئه‌وانى تر له‌ خه‌و هه‌ستاند و گوتيان ده‌بى بۆ کار برۆم. گوتم پزىشکم و له‌ نۆشدارى و زانست تى ده‌گه‌م، که‌چى گالته‌يان به‌قسه‌کانم هات. ده‌گوترا ديوارى باخچه‌ى والى به‌رز ده‌کریته‌وه و پى‌ويستيان به‌کرىکار هه‌يه. به‌يانيان به‌ر له‌ خۆر هه‌له‌هاتن، زنجير ده‌خرايه ده‌ست و پىمان و ده‌برايه‌ ده‌ره‌وه‌ى شار. به‌دریژايى رۆژ به‌ردمان گرد ده‌کرده‌وه، لای ئىواره‌ ديسان زنجير ده‌خرايه‌وه ده‌ست و پىمان و به‌پىکه‌وه گرىدراوى بۆ زیندان ده‌بردراينه‌وه. له‌ رپى گه‌رانه‌وه‌ماندا، ده‌مبىنى ئه‌سته‌نبول شارىکى دلگيره، به‌لام بىرم بۆ ئه‌وه ده‌چوو که ده‌بى مرۆف لیره ئه‌فهندى بىت نه‌ک کۆيله.

سه‌ربارى ئه‌وه‌ش، من کۆيله‌يه‌کى ئاسايى نه‌بووم. ئىدى نه‌ک به‌ته‌نيا هه‌ر به‌ هانای کۆيله‌ داپزاوه‌کانى زیندانه‌وه ده‌چووم، بگره‌ به‌هۆى کاره‌که‌مه‌وه وه‌ک پزىشک که‌سانى تریشم تیمار ده‌کرد. ناچار ده‌بووم به‌شى زۆرى ئه‌و پووله‌ى له‌ پيشه‌ى پزىشکى ده‌ستم ده‌که‌وت، به‌م به‌و پاسه‌وان و چاودىرى کۆيلانه‌ى که‌ به‌دزىيه‌وه مۆله‌تياى ده‌دام بچمه‌ ده‌ره‌وه. ئه‌و دراوه‌ى له‌وانىشم ده‌دزىيه‌وه، ده‌مدا به‌ده‌رسى زمانى تورکى. مامۆستاکه‌م، پياوئىکى باش و به‌ته‌مه‌ن بوو که‌ به‌کاره‌ بچووکه‌کانى والى راده‌گه‌يشت. شادمان ده‌بوو که‌ ده‌مبىنى به‌خىرايى فىرى تورکى ده‌بم و به‌منى ده‌گوت له‌ ماوه‌يه‌کى کورتىشدا ده‌بىت به‌موسلمان. هه‌موو چارىک به‌شپرزهبى کرپى ده‌رزه‌کانى لىم وه‌رده‌گرت. له‌به‌رامبه‌ر خۆراکى باشىشدا هه‌ر پارهم ده‌دايى، چونکه‌ برپيارم دابوو ئىدى باش خزمه‌تى خۆم بکه‌م.

له‌ ئىواره‌يه‌کى ته‌ماويدا چاودىر خۆى کرد به‌ژووره‌که‌مدا و گوتى والى ئاره‌زووى بىننىت ده‌کات. سه‌رم سوپما، خرۆشام و ده‌سه‌بجى خۆم پۆشته و ته‌يار کرد. بىرم چوو بۆ ئه‌وه‌ى يه‌کىک له‌ خزمه‌ ده‌سترويشتووه‌کانى نىشتمان، باوکم ياخۆ خه‌زوورى پاشه‌پۆژم، سه‌رانه‌ى رزگارکردنى منيان ناردى. له‌و ده‌مه‌يدا که‌ به‌کۆلانه‌ ته‌سک و پىچاوپىچ و تارىکه‌کانى نقومبووى ناو ته‌مه‌که‌دا رىگامان ده‌بىرى، وامده‌زانى ئىستا ده‌گه‌ينه‌ به‌رده‌م مالى خۆمان، ياخۆ وه‌ک ئه‌وه‌ى له‌ خه‌و بىدار بىمه‌وه، ئه‌وانم له‌ پيش خۆمدا ده‌مبىنى. جاروبارىش خه‌يالم ده‌چوو بۆ ئه‌وه‌ى که‌سىکيان دۆزىبىته‌وه و

ناردبیتیان بۆ ئازادکردنم. پیم و ابو هر لهو تهمه دا سواری كهشتیه كم دهكهن و دهمنیرنه وه بۆ ولاته كه م، به لام كاتیک گهیشینه كووشکی والی، حالی بووم هه روا به ئاسانی رزگارم نابی. خه لکه که له دهرباری والیدا له سه ر په نجه ی پی ریتیان ده کرد.

سه ره تا برامه دالائیک، پاش که میك چاوه روانی، برامه ژووریک، مرؤفیک بچووک و خوینشیرین له سه ر ته ختیکی بچووک راکشابوو و به تانییه کی به سه ردا درابوو. که سیکی که ته و چوار شان به ژوور سه رییه وه راوه ستابوو. که سه راکشاوه که والی بوو. منی بانگ کرد بۆ لای خوئی. قسه مان کرد: که میك پرسیاری کرد. له وه لامدا گوتم: راستیه که ی، من گه ردوونناسی، بیرکاری و که میك ئەندان زیاریم خویندوو، به لام سه رم له پزیشکیش دهرده چی و چه ندین که سم چاک کردوو ته وه. ئەو ده پرسی و منیش هیشتا له وه لامدان هه دا بووم که گوئی به و پدیه ی هینده به خیرایی فیری تورکی بوویت، له وه ده چی که سیکی ژیر بیت. درپژهی دایی: نه خووشیه کی هه یه، هیچ کام له پزیشکه کانی تر بۆیان چاره سه ر نه کراوه، ناوی منی بیستوو و ده یه وی منیش تا قی بکاته وه.

والی به شیوه یه ک که وته باسکردنی دهرده که ی، به جووریک ناچار بووم باوه ر به ینم که دوژمنه کانی ئەو لای خوا زمانیان لی دایی و ئەم دهرده له سه ر پووی زهوی به ته نیا تووشی ئەم بووی. که چی نه خووشی هه ناسه ته نگیی هه بوو که به لای هه مووانه وه ناسراوه. زۆر به باشی پرسیارم لی کرد و لپی وردبوومه وه. گویم بۆ کوکه که ی راگرت، پاشان چوومه خواروه بۆ چیشخانه و لهو شتانه ی که وتنه به ردهستم، دهنکو له ی پوونگی سه وزم دروست کرد و شروبیکی کوکه شم ئاماده کرد. له بهرئه وه ی والی له ژههراویکردن دهرتسا، قومیکم له شروبه که خوارده وه و دانه یه کیشم له دهنکو له کان قوت دا. پیمی گوت به وریایی و بی ئەوه ی که س بمبینی له کو شک بچمه دهری و بۆ زیندان بگه ریمه وه. چاودیر دواتر روونی کرده وه: والی نه یووستوو پزیشکه کانی تر ئیره ییم پی بهن. رۆژی دواتریش چوومه وه، گویم بۆ کوکه که ی راگرت و هه مان دهرمانم پی دایه وه. هینده ی مندالیک شادمان بوو به و دهنکو له سه وزانه ی که له مستیم نا. دوا ی ئەوه ی بۆ ژووره که م ده گه رامه وه، بۆ

چاکبۆونەوهی دەپارامەوه و نزام دەکرد. پۆژی دواتر بای شەمال هەڵی کرد، هەوا یەکی خۆش و نەرم، لەبەر خۆمەوه دەمگوت مەرۆف ئەگەر نەشخوازی، بەم هەوا یەدا هەر چاک دەبیتەوه، بەلام کەس نەینارد بەدوامدا.

دوای مانگیک، لە نیووی شەودا بانگ کرام. والی لەسەر پێ بوو و چوست و چالاک دەینواند. بەخۆشحالییەوه گویم بۆ راگرت کە چۆن بەسانایی و بێ ئەوهی هەناسە بدات، بەدەم جێتودانەوه کەسیکی نازار داوه. کامەران بوو بە بینیم، گوتی باری نەخۆشییەکەهی سووک بووه و بە منیشی گوت کە پزیشکیکی باشم. لێمی پرسی چیم لێی دەوێ؟ من دەمزانی یەکسەر نازاد و بەپێم ناکات؛ بۆیە گازندەم لە دەست ژوورەکەم و زنجیرەکانم کرد، گوتم دەتوانم خۆم بەنۆشداری، گەردووناسی و زانستەوه سەرقال بەکەم و هاوکاریتان بەکەم، بۆم گێرایەوه کەوا بەخۆپایی لە کاری گران ماندووم دەکەن. نازانم گوێی لە چەندی قسەکانم گرت و گوێی لە چەندی نەگرت. پاسەوانەکانیش بەشی زۆری ئەو چەردە پارەییان لە دەستم دەرھێنا کە والی لە کیسە یەکدا پێمی بەخشی.

دوای هەفتە یەک، چاودێر لە شەودا هاتە ژوورەکەم و پاش ئەوهی سویندم بۆ خوارد کە هەلنایەم، زنجیری دەست و پێمی کردەوه. هێشتا هەر دەبرام بۆ کار، بەلام ئیدی سەرگەورەهی دیلەکان هەولیان دەدا مەیلەم بۆ لای خۆیان رابکشین. کاتیک چاودێر دوای سێ پۆژ جلوبەرگی نوێی بۆم هێنا، تێ گەیشتم والی چاوەرێم دەکات.

شەوانە لە کۆشکەکانەوه دەیاننارد بەدوامدا. رۆماتیزمی چەتە پیرەکانی دەریا و سکتێشەهی سەربازە لاوەکانم تیمار دەکرد و ئەوانەشی نەخۆشیی خڕۆکیان هەبوو، رەنگیان پەریبوو، یاخۆ سەرئێشەیان هەبوو، خوینم لێیان دەگرت. جارێکیان شروبیکم دەرخواردی کوری یەکیک لە خزمەتکارەکان دا کە قسەهی دەبزرکاند، دوای هەفتە یەک زمانی کرایەوه و شیعیکی بۆم خویندەوه.

زستان بەوجۆرە بەسەرچوو. لە سەرەتای بەھاردا زانیم والی، کە چەند مانگیک بوو هەوالی منی نەپرسیبوو، بە رەوه کەشتییەکانیەوه بەرو قولایی دەریای سپی بەرپێ کەوتوو. یەک دوو کەس، کە بەدریژایی پۆژانی گەرمی هاوین ئاگیان لە

خاکه‌ساری و توور‌هییی من بوو، پیمیان گوت تۆ وهک پزیشک داهاتیکی باشت ههیه، بۆیه پیویست ناکات گازنده له حالی خۆت بکه‌یت. کۆنه کۆیله‌یه‌کیش که سالانیک له‌مه‌وبهر چوو‌بووه سه‌یر ئاینی ئیسلام و ژنی هینابوو، ئاموژگاریی کردم هه‌لنه‌یه‌م. ده‌یگوت ههر کۆیله‌یه‌ک به‌که‌لکی کاری ئه‌وان بی، وهک ئه‌وه‌ی له‌گه‌ل مندا ده‌یکهن، هه‌رگیز رپی پی نادهن بۆ ولاتی خۆی بگه‌رپه‌ته‌وه. به‌قسه‌ی وی، ئه‌گه‌ر منیش وهک ئه‌و بجمه سه‌ر ئاینی ئیسلام، ئازاد ده‌بم و هیچی تر. بیرم له‌وه کرده‌وه ره‌نگه ئه‌م قسانه‌ی بۆ ئه‌وه بی بیه‌وی زمانم تا‌قی بکاته‌وه، بۆیه پیم گوت به‌هیچ جو‌ریک نیازی را‌کردنم نییه. راستیه‌که‌ی، نیاز نا، بگره زاتم نه‌بوو. هه‌له‌هاتوو‌ان زۆر دوور نه‌ده‌که‌وتنه‌وه که سه‌رله‌نووی ده‌ستگیر ده‌کرانه‌وه. ئه‌و به‌دبه‌ختانه، دوا‌ی دار‌کاری‌کردن، فری دهرانه ژووره‌کانیانه‌وه. من شه‌وان ده‌چوو‌مه کنیان و هه‌توانم له برینه‌کانیان ده‌دا.

له‌گه‌ل نزیک‌بوونه‌وه‌ی پایزدا والی له‌گه‌شتی ده‌ریا گه‌رایه‌وه و به‌ ئاگری تۆپ پيش‌وازیی لی کرا. ویستی وهک سالی را‌بردوو که‌یف و سه‌فا بۆ شار بسازی‌نی، به‌لام روون و ئاشکرا دیار بوو ئه‌و وهرزی جه‌نگه‌ی به‌ باشی به‌سه‌ر نه‌بردوو. توانی‌بوویان ژماره‌یه‌کی که‌میش دیل بۆ زیندان به‌ین. دواتر زانیمان: فینسیاییه‌کان شه‌ش گه‌می والیان سووتاندبوو. به‌خۆم گوت ده‌بی رپی‌هک بدۆزمه‌وه و له‌گه‌ل دیله‌کاندا بکه‌ومه قسه بۆ ئه‌وه‌ی به‌لکو هه‌والیکی نیشتمان بزاتم. زۆر‌به‌یان ئی‌سپانی بوون: شتگه‌لیکی بیده‌نگ، نه‌زان و ترسنۆک بوون، داوا‌ی یارمه‌تی و پارانه‌وه بۆ خواردن نه‌بی، تا‌قه‌تیان نه‌بوو با‌سی هیچ شتیکی تر بکه‌ن. ته‌نیا دانه‌کیان سه‌رنجی منی را‌کیشا: ئه‌میان قۆلی په‌ریبوو، به‌لام به‌ئومید بوو. ده‌یگوت هه‌مان رووداو به‌سه‌ر یه‌کێک له‌ پابیره‌کانیشیدا هاتوو، پاشان رزگاری بووه و به‌قۆله نه‌په‌ریوه‌که‌ی رۆمانیکی سوارچاکیی نووسیوه. خۆیشی با‌وه‌ری و‌ابوو بۆ ئه‌وه‌ی هه‌مان شت بکات، رزگاری ده‌بی. دواتری و له‌ سالانیکدا که له‌پیناوی ژیاندا چیرۆکم ده‌خولقاند، ئه‌و پیاوهم بیرکه‌وته‌وه که له‌پیناوی چیرۆک خولقانداندا بیرری له ژیان ده‌کرده‌وه. هینده‌ی نه‌برد په‌تایه‌کی کوشنده به‌زینداندا ته‌شه‌نه‌ی کرد، ئه‌و په‌تا چاوه‌روان نه‌کراوه که به‌ نقومکردنی پاسه‌وانه‌کان له‌ به‌رتیلدا خۆم لپی پاراست،

دوای ئەوێ نیوێ کۆیلەکانی کوشت، پۆیشت و براییهوه.

دهستیان کرد به ناردنی رزگار بووهکان بۆ سهه کاری نوێ. من نهدهچووم. ئیواران دهیانگوت تا ئەو پهڕی کهنداوی زیرینی ئەستهنبول دهرۆن، لهوێ دهخرینه ژیر فهرمانی وهستایانی دارتاش، بهرگدروو و بۆیهچییهکان و کاری بهردهستیان پێ دهکهن بۆ دروستکردنی کهشتیی و قهلا و قولله له کارتۆن. دواتر زانیمان والی، کچی باشوهزیر بۆ کورهکهی دینی و بهنیازه زهماوهندیکی بهباق و بریق ساز بکات. بهیانیهک له کۆشکی والیهوه بانگ کرام. بهدهم بیرکردنهوه لهوێ که دیسان ههناستهنگیهکهی سههری لی ههلاوهتهوه، کهوتمه پێ. والی سههری قال بوو، پیم گوترا دهبی چاوهڕێ بکهه. له ژووریک دانیشتم. پاش کهمیگ دههراکهی تری ژوورهکه کرایهوه، یهکیکی پینچ شهش سال له خۆم بهتەمەنتر هاته ژوورهوه. به بینینی رووخساری سههرم سورما، لهپر ترسم لی نیشت!

ئەوئەى ھاتە ژوورەو، تا ڤادەى باوهر ڤى نەکردن لە خۆم دەچوو. کتومت وەك ئەوئەى خۆم لە ویدا بم! ئەوئەى یەكەم سەرنجم بوو. وەك بلیى كەسێك گەمەم لە تەكدا بكات و لە دەرگای بەرامبەر ئەو دەرگایەوئەى لێى ھاتبووئە ژوورئى، جارێكى تر بمكاتە ژوورئى و بلیى: ڤروانە، لە راستیدا دەبوو تۆ ئاوەھا بوویتایە، ڤیویست بوو بەو جۆرە لە دەرگاكوئە بلیتە ژوورەو، دەبوو دەست و باسكت بەو جۆرە بجوولینی، ڤیویست بوو بەمشپوئە سەیری ئەوئەى دیى دانیشتووئە ناو ژوورەكەت بكردایە! كاتێك نیگای چاومان چوو سەریەك، سلاومان لە یەكدى كرد. بەلام وئى نەدەچوو ئەو زۆر سەرى سوڤمابئى. لەو كاتەدا ھاتمە سەر باوهرێك كە ھیندەش لە من ناچئى. ئەو ریشى ھەبوو، منیش وام بە خەيالدا ھات لەمیژ بئى شپوئەى ڤووخسارى خۆم لە بىر چووبئى. كاتێك ئەو لە بەرامبەرمان دانیشت، بىرم كەوتەوئە سالیكە سەیری ئاوینەم نەكردوو.

ئەو دەرگایەى منى لێو ھاتبوو بەمدیودا، دواى كەمێك كرایوئە و ئویان بانگ كردە ژوورئى. لە میانەى چاوهرێكردنمدا واى بوچووم ئەوئەى دەبینیم، گەمەیەكى كارا نییە، بگرە زادەى ھۆشى شپوئەى خۆمە. ئەو ڤۆژانە لەسەریەك داڵغەم لئى دەدا، خەونى دلخۆشكەرى وەك ئەوئەى ئازاد دەكرام و بو مال دەگەرمامەوئە و ھەمووان لە ڤیشوازیمدا بوون، یاخۆ ھیشتا لە كابینەكەى خۆم لە كەشتییەكەدا نووستبوم، دەبینى. بىرم كردهوئە ئەم ڤووداوەش یەكێك بئى لەو داستانانە و بەدى ھاتبئى، یاخۆ نیشانەىەك بئى بو گەرانەوئەى ھەموو شتێك بو دۆخى جارن. لەو ساتەدا دەرگاكوئە كرایە و بانگ كرامە ژوورەو.

والی که می‌ک له ولای هاوشیوه که مه وه به پیوه راوه ستابوو. ری پیم دا دامینی که واکه ی ماچ بکه م و له هه والمی پرسى. ئاره زووم ده کرد بیزاریم له ژوره که ی خۆم و ویستی گه رانه وهم بۆ نیشتمانیی بۆ باس بکه م، که چی ئه وه هر گویشی لیم نه گرت. بیرى که وتبووه وه که پیم گوئوه سه رم له زانست، گه ردوونناسی و ئه ندازیاری ده رده چی، ئیستا لیمی پرسى داخۆ شاره زاییم له بارووت و ئه و فیشه کانه هه یه که بۆ ئاسمان هه لده درین؟ یه کسه ر گوتم سه رى لى ده رده که م، به لام کاتیک نیگام که وته سه ر رووخساری که سه که ی تر، گومانى ئه وم که وته دلله وه ئه مانه ته له یه کم بۆ بنینه وه.

والی ده یگوت که زه ماوه نده که یان بی وینه ده بی. به نیازیش بوو ده ستووور بدا نمایشی فیشه ک هه لدان ساز بکری، به لام نمایشیکی ئه وتۆ له هیچ روویه که وه له وانى رابردوو نه چی. هاوشیوه که م که والی ته نیا به (خۆجه) ناوی ده برد، له رابردوودا له گه ل ئاگر بازیکى مالتایی، که ماوه یه ک پیشتر مردبوو، له ئاماده کردنی نمایشی جه ژنی له دایکبوونی سوئلتاندا کاری کردبوو، که میک سه رى له و کاره ده رچوو. والی بیرى کردبووه وه له وانیه منیش بتوانم هاوکاری بکه م و پیى وابوو ته واوکه رى یه کترین! ئه گه ر نمایشیکی باشیش ئاماده بکه ین، ئه وا به خه لاتکردنمان کامه رانمان ده کات. له دلی خۆمدا گوتم کاتی هاتوو وه له وه دا بوو تکا له والی بکه م مؤله تم بدات بۆ نیشتمان بگه ریمه وه، ئه و پیش من که وت و لیمی پرسى داخۆ له و کاته وه ی هینراومه ته ئیره، له گه ل ژناندا نووستووم یاخۆ نا؟ به دواى زانینی وه لامى من، گوئی ئه گه ر ئه و کاره نه که ی، ئیدی ئازادی به که لکی چی دى. له و باسه هه مان ئه و وشانه ی به کار ده هینا که به سه ر زاری پاسه وانه کانه وه بوون. منیش ده بوو گیژووژی سه رى ده م و له وچی بکه م، له پر قاقایه کی به رزی لیدا. دواى رووی له و هاوشیوه که م کرد که به (خۆجه) بانگی کردبوو و پیى گوت: "ئیدی لیپرسراوی ئه م کابرایه له ئه ستوی تۆدایه." هاتینه ده ره وه.

ده مه وه به یانی له ریگه ی گه رانه وه مان بۆ مالى هاوشیوه که م، بیرم کرده وه هیچ شتیکم نییه فیرى ئه وى بکه م. به لام زانستی ئه ویش له وى من زیاتر نه بوو. سه رباری ئه وش، زانیارییه کانی هه ردوو کمان یه کیان ده گرت: هه موو گرفتمان چۆنیه تی

به دسته پینانی تیکه له یه کی کافووری بوو. ئه وهی ده بوو بۆ ئه و مه به سته بیکه یین، ئاماده کردنی تیکه له یه ک بوو که به ته رازوو و پخوانه ده مانکیشا و شه وانه له بن دیواره کانی شورای شاردا گرمان تی به رده دا و له وهی ده مانبینی، ئه نجاممان وه رگیرده خست. له کاتیکدا ده ستوورمان به پیاوه کانمان ده دا به به رچاوی ئه و مندالانه وه، که به واقورمانه وه سه یری ئیمه یان ده کرد، ئاگر له فیشکه ئاماده کراوه کانمان به رده ن، ئیمه، وهک ئه وهی رۆژانیککی زۆر دواتری ئه و رۆژگاره له بهر تیشکی هه تاودا بۆ دروستکردنی چه کیکی له ئه قل به ده ر کارمان ده کرد، ده چووینه ژیر داره تاریکه کانه وه و به جۆش و خرۆشه وه چاوه پتی ئه نجاممان ده کرد. دواتر، من جاروبار له بهر تیشکی مانگ و هه ندیک جاریش له تاریکاییی ئه نگوسته چاودا ده کۆشام ئه وهی ده بیینم له ده فته ریکی بچووکدا تۆماری بکه م. شه وانیش، به رله وهی له یه کدی جیا ببینه وه، ده چووینه وه بۆ ماله که ی خۆجه که به سه ر که نداوی زیریندا ده پروانی و به دووردریژی له باره ی ئه نجامه کانه وه ده واین.

ماله که ی بچووک، ژار و ناحه ز بوو. پتی ماله که که وه تبه وه سه ر کۆلانیککی پیاوپیچ، ئاوکی قریژ، که هه رگیز نه متوانی بزانه له کوپوه سه رچاوه ده گری، کۆلانه که ی کردبوو به قور و لیته. هه یچ که لوه لیک له ماله که دا نه بوو و له هه موو چوونه ژووره وه یه کمدای دلم ده گرا و بیزار ده بووم. پیم وابی سه رچاوه ی ئه م هه سته م ده گه رایه وه سه ر ویستی ئه و پیاوه که داوای لیم ده کرد به (خۆجه) بانگی بکه م، چونکه هه زی له و ناوه ی خۆی نه بوو که له باپیرییه وه بۆی به جی ما بوو. چاودیری منی ده کرد، وا ده هاته به رچاو وهک ئه وهی بیه وی شتیکم لیه فیر بی، به لام له و کاته دا نه یده زانی ئه و شته چییه. به هۆی ئه وهی نه مده توانی خۆم له سه ر دانیشتن له پال ئه و سه رینه نه دا رابه ینم که به بن دیواره که وه ریزی کردبوون، له کاتی هه لسه نگانندی ئه نجامی تاقیکردنه وه کاندا من به پتیه راده وه سته م، جاروباریش به توره یی ئه مسه ر و ئه وسه ری ژووره که م ده پتیا. وا بزانه خۆجه هه زی له م ره فته ره م ده کرد. ئه و داده نیشت. به وجۆره، ته نانه ت ئه گه ر له بهر رۆشناویی لاوازی چرایه کیشدا بووایه، تیروپر سه یری منی ده کرد. نیگاکانی و هه سته کردنی

به لیکچوونی نیوانمان، منی نیگه ران ده کرد. یهک دوو جار وای بۆچووم پهیی به لیکچوونی نیوانمان بردبی، به لām خوئی وا نیشان دهدات وهک ئەوهی ههستی پی نه کردبی. به جۆری ئەوهی بیهوی گه مه مه له ته کدا بکات، ده یخستمه بهردهم تا قیکردنه وهیه کی بچووک و ههندی زانیاری، که بۆ من روون نه بوو، وه گیرده خست. رۆژانی سه رهتا بهردهوام به وجۆره بۆی دهروانیم: وهک ئەوهی شتیک فیر بی و له گه ل فیربوونیشدا زیاتر ماخۆلانی پی که وتبی. به لām وا دیاریوو به گومان بوو له ههنگاو هاویشتن به رهو قوولکردنه وهی ئەو زانسته سهیره. ئا ئەم دا پرا نه بوو ماله که ی له خۆیدا نفوم ده کرد و منیشی دلته نگ ده کرد! ئەگه رچی شه رمنییه که ی ئەو بویری به من ده به خشی، به لām سه بووری نه ده دامه وه. جاریکیان له کاتی قسه کردندا ده باره ی تا قیکردنه وه کانمان، دووباره لیمی پرسیی وه بۆچی هیشتا نه بووم به موسلمان. کاتیک حالی بووم دهیه وی بۆ ناو گفتوگۆیه کی نا ئاشکرا دا به کیشم بکات، بیده نگ بووم و دانم به خۆمدا گرت. ههستی به نیگه ران بوونم کرد. تی گه یستم که به چاوی سووک ته ماشام دهکات و رکی لیم ده بیتته وه، ئەمه ش تووری ده کردم. ته نیا شتیک که ههردوو کمان لهو رۆژانه دا له سه ری کۆک بووین: نه فره تکردنی ههردوو کمان بوو له یه کتر. دانم به خۆمدا دهگرت و له دلی خۆمدا ده مگوت با ئەم نمایشی ناگربازییه بی قهزا و به لā ساز بکری بۆ ئەوهی به لکو مۆله تم پی بدری بگه ریمه وه ولاتی خۆم.

شه ویکیان، خۆجه به جۆشی سه رکه وتنی هه لدانی فیشه کیکه وه بۆ به رزایییه کی پێوانه یی، گوتی: رۆژیک دی فیشه کیک دروست بکه م که ته نانه ت بگاته مانگیش، به لām ته نیا گرفت دۆزینه وهی تیکه له ی پێویستی بارووت و له قالبدانی کۆگایه ک بوو بۆ گواستنه وهی ئەو تیکه له یه. پیم گوت مانگ زۆر دووره، که چی قسه که ی پیم بری. ئەویش دهیزانی مانگ له ئیمه وه زۆر دووره، به لām ده یگوت مه گه ر نزیکتین ئەستیره نییه له زه وییه وه؟ کاتیک بۆچوونه کهیم سه لماند، پیم وابوو ئارام ده بیتته وه، که چی زیاتر ئۆقره ی لی برا، به لām هیه چ شتیکی تری نه گوت.

دوای دوو رۆژ، له نیوه شه وی کدا پرسی: چۆن توانیومه هینده دلنیا بم له وهی که مانگ نزیکتین ئەستیره یه له زه وییه وه؟ پیتی وابوو ههردوو کمان تووشی هه له ی

بینین بووبین. له و کاته دا بۆ یه که مجار باسی ئه و دهرزانه ی گهر دووناسیم بۆ کرد که پیشتر فیریان بووبووم و به کورتی باسی ریسا بنه ره تییه کانی په تلیمۆسم دهر باره ی کۆسمۆگرافی بۆ کرد. چاوم پیوه بوو به په رۆشه وه گوئی بۆم راگرتبوو، به لام بۆ شار دنه وه ی په رۆشیه که ی، خۆی له قسه کردن دهنزیه وه. که میک دواتر و دوا ی بیده نگبوونی من، گوئی که ئه ویش زانیاری له باره ی په تلیمۆسه وه هه یه، به لام ئه مه هیچ له و گومانانه ی که م ناکاته وه که ئه ستیره یه کی نزیکتر له مانگ له دوری زه ویدا هه یه. تا دمه وه بیانی سه باره ت به و ئه ستیره یه و نیشانه کانی هه بوونی، وه ک ئه وه ی له ئیستاره دۆزیه تییه وه، دوا.

رۆژی دواتر، کتیه یکی دایه دهستم که به دهستنووسیکی خراب نووسرا بووه وه. سه رباری تورکییه ناته واره که م، زانیم باسی چ دهکات: خودی ئالماگاست نا، بگره دووم پوخته ی دهر هیندراوی کور تکراره یه کی تری بوو. ئه وه ی به لای منه وه مایه ی سه رنج بوو، ناوی هه ساره کان بوو به عه ره بی، به لام له وه نه ده چوو له و ساته دا ئه وه شم به لاره گرینگ بووبی. خۆجه که بینی کتیه که سه رنجمی رانه کیشا و له گۆشه یه کدا دامنا، توره بوو. ئه و دهستنووسه ی به حه وت زێر کر ببوو. به رای ئه و، راستتر وابوو دهستبه ردار ی لووتیه رزی خۆم بووما یه و لاپه ره کانیم هه لدا یه ته وه و چاویکم پیماندا بگریایه. کاتیک وه ک قوتابیه کی زیره ک سه ره له نووی و به نارامی لاپه ره کانی کتیه که م ئه مدیو و ئه ودیو کرد، نیگام که وته سه ره هیلکاریه کی سه ره تایی. هه ساره کان به هیلی ساده و به پیتی دووریان له زه ویه وه کیشرا بوون و له خولگه کاندایه جیگیر کرابوون. گهرچی شوینی خولگه کان راست بوون، به لام نیگار کیش هیچ بیرۆکه یه کی دهر باره ی مه ودا کانی نیوانیان نه بووه. دواتر، له نیوان مانگ و زه ویدا هه ساره یه کی بچووکم به رچاو که وت؛ به که میک سه رنج لیدانه وه و به تازیه ی مه ره که به که دا دیار بوو که دواتر بۆ دهستنووسه که زیاد کراوه. دوا ی ئه مدیو و ئه ودیو کردنی دهستنووسه که تا کۆتایی، دامه وه به خۆجه. پیمی گوت که وا سووره له سه ره دۆزینه وه ی ئه و ئه ستیره یه. هیچ له وهش نه ده چوو گالته و شتی له و جۆره بکات. من هیچ نه گوت. بیده نگیه ک هاته ناراه که هینده ی من بۆ ئه ویش سامناک بوو. له به ره ئه وه ی هیچ فیشه کیکی ترمان نه گه یانده ئاستیه کی هینده به رز که قسه

بئینیتەو سەر گەردوونناسی، ئیدی جاریکی تر ئەو بابەتەمان نەکردەو. ئەو سەرکەوتنە بچووکه مان وەک پیکەوتیک مایەو که نەینییەکهیمان بۆ ئاشکرا نەبوو.

بەلام ئەنجامی باشمان لە بواری پووناکی و تینی ئاگر و درەوشانەویدا بە دەست هیئا و ئیدی نەینیی سەرکەوتنەکه شمان دەزانی. خۆجە بە یەکبەیهکی دوکانی عەتارفرۆشییەکانی ئەستەنبولدا دەسوورایەو. لە یەکیکیاندا، بئ ئەوئی ناوی خاوەن دوکانەکه بزانی، تۆزیک دۆزیبوو. ئەم تۆزە زەردباو که درەوشانەوئیەکی بئ وینە یەبوو، گوتمان هەبئ و نەبئ تیکەلەیه که لە گوگرد و سولفات. دواتر و بەمەبەستی رەنگ بەخشین بە درەوشانەوکه، هەرچیمان بە خەیاڵدا هات لەگەڵ تۆزەکه تیکەلمان کرد، بەلام جگە لە رەنگی قاوویی و سەوزیکی کالی لە یەکچوو، هیچ ئەنجامیکی ترمان دەستگیر نەبوو. بە قسە ی خۆجە، ئەوئی ئیمە کردبوومان، تا ئەو ساتە باشترین شتیک بوو که لە ئەستەنبولدا کرابئ.

نمایشی شەوی دوومی زەماوئەندەکش هەروا بوو، هەمووان هەمان شتیان دەگوتەو، تەنانەت دۆژمنەکانیشمان که لە پشتهملە تەپکه و داویان بۆمان دەنایەو و دەیانویست پیشەکه مان لئ بدزن. کاتیک گوتیان سولتان بۆ سەیرکردنمان لەوبەری کەنداوی زێرینەو دیتە لامان، من زۆر پەشۆکام. زراوم لەو تۆقیبوو هەلەیهک پووبادات و تا چەندین سالی تر نەتوانم بۆ ولاتەکم بگەریمەو. لەگەڵ راگیانندی فەرمانی دەست بە کاربووندا، من تکا و نزای زۆرم کرد. بۆ بەخێرەینانی میوانەکان و خۆ ئامادەکردن بۆ نمایش، سەرەتا فیشەکی بئ رەنگمان گر دا. یەکسەر بەدوای ئەویدا بەشیوئیەک، که من و خۆجە ناومان لئ نابوو (ئاش)، جییمان گرت. ئاسمان لەپر رەنگی سوور و زەرد و سەوزی گرت، نالەیهکی ترسناکیشی هەبوو و زۆر جوانتریش بوو لەوئی که پیشبیینیمان کردبوو. فیشەکهکان لەگەڵ هەلدانیان، بە دەوری خۆیاندا دەخولانەو و دەخولانەو، پاشان لەپر دەوستان و دەوروبەری خۆیان وەک پوژ پووناک دەکردەو. بۆ ساتیک هەستم کرد لە فینیسیم. تەمەنم هەشت سالان بوو، جاری یەکمەم بوو بچمە سەیری نمایشیکی لەوجۆرە و وەک ئیستا ناشاد بووم، چونکه جله سوور و تازەکه میان لەبەر خۆم نەکردبوو، بگره کردبوویانە بەر برا گەرەکم که پوژیک پیشتر لە

شهریکدا جلوبه رگه کانی درابوو. فیشه که کان هه مان درهوشانه وهی سووری له جووری جلوبه رگه پر له کوژه که کانی منیان هه بوو، ئەو جلوبه رگه ی که ئەو شه وه بۆم نه بوو بیپۆشم و سویندیشم خواردبوو که ببری له بهری نه که م، رهنگی قۆچه کانیش له هه مان رهنگی جله کان بوو، که که میک به بهری کاکم تهنگ بوو.

پاشان دهستمان به جووله یه کی تر کرد به (کانی) ناومان دهبرد. له ده لاقه ی تاقیکه وه به بهرزاییی بالای پینج پیاو دهست کرا به پزانندی گری ئاگر. به دنیاییه وه، خه لکانی که ناری ئەوبه ر گری و بلیسه ی ئاگره که یان زۆر باشتربینیوه. دهبی له گه ل ده رپه رینی فیشه کدا له ده می تاقه که وه هینده ی ئیمه به خرۆش که وتین، به نیازیش نه بووین له جوۆش و خرۆشیان که م بکهینه وه. که له که کانی ناو که نداوی زیترین دهستیان به جووله کرد. سه رها، قوولله و قه لآ له کارتۆن دروستکراوه کان، که له بورجه کانیانه وه فیشه که ده رده په ری، گریان گرت و به سه ر یه کدا رووخان. ئەمانه نمایشکردنی سه رکه وتنه کانی سالانی رابردوو بوون! کاتیک نۆره هاته سه ر تیپه رینی که شتییه کانی سالی به دیل گرتنی من، که شتییه چارۆکه یییه که ی ئیمه له لایه ن ئەوانی تره وه درایه بهر ده شترپژی فیشه که. به مجۆره من جاریکی تر هه مان رۆژی به دیل گرتم ژیا مه وه. بینه رانی که ناره کانی ئەمبه ر و ئەوبه ر له گه ل سوتانی که شتییه کان و قومبوونیاندا هاواریان ده کرد: "الله، الله!" دواتر هیدی هیدی نۆره هاته سه ر ئەژدیهاکانمان. له کونی لووت و له دم و له گوئیانه وه گری ئاگر ده رده چوو. دامانن به شه ردا. به پیی نه خشه یه که که پیشتر داماننا بوو، سه رها هیچ کامیان نه یه ده توانی به سه ر ئەوانی تردا زال بی. به و فیشه کانه ی له که ناره وه هه لمان دا، هینده ی دی هه وامان گه رم کرد. دواتر که ئاسمان که میک تاریک بوو، پیاوه کانمان له که له که کانی خوئیانه وه چه رخه کانیان خسته کار و هیدی هیدی دهستیان کرد به بهرزکردنه وه ی ئەژدیهاکان بۆ ئاسمان. خه لکه که، ئیدی له بهر سه رسورمان و له ترسان هات و هاواریان بوو. کاتیک ئەژدیهاکان به ناله و دهنگی بهرزوه که وتنه گیانی یه کدی، به جاریک هه موو فیشه کی ناو که له که کان گری دران. ئەو مه شخه لانه ی له ناو جه سته ی بوونه وه ره ده سترده کانی خو ماندا شارده بوو مانه وه، ده بوو له ساتیکدا گریان بگرتایه، به جوۆریک وه ک خو مان

نهخشه مان بۆ دارپشتبوو، هه موو ئه و ناوهيان بگردايه به دۆزه خ. کاتیک گویم له مندالیک بوو که له نزیکمانه وه زۆره زۆر ده گریا، له سه رکه وتنی خو مان حالی بووم. باوکه که، کوره که ی خو ی له بیر کردبوو و به ده می داچه قیوه وه سه یری ئاسمانی سامناکی ده کرد. خه یالم چوو بۆ ئه وه ی ئیدی بۆ زیدی خو م ده گه پیمه وه. له ناو ئه و دۆزه خه ی باس م کرد، په یکه ریک که من ناوم لی نابوو (ئیبلیس)، بی ئه وه ی که س چاوی پیوه بی، چوو ژیر که له کیکی ره ش و بچوکه وه. ئه وه نده مان فیشه که لی بار کردبوو، به جو ریک ترسی ئه وه مان هه بوو هه موو که له که که به پیاهه کانی سه ریشیه وه به ئاسماندا ببات، به لام کاره کان به باشی چوونه پیش. دوا ی ئه وه ی بلایسه ی ئاگری ئه ژدیها به شه ره اتوو هکان کو ژایه وه و دیار نه ما، ئیبلیسه که له گه ل فیشه کانیدا، که له پر گری گرت، بۆ ئاسمان ده ره پری. پاشان به هه موو جه سه ته ی خو یه وه له ئاسمان به ته ره قه کانی ناویه وه ته قییه وه و به هه ر چوار لادا تو یه لی ئاگری په خش کرد. بۆ چرکه یه ک په شو کام و هه ستم کرد هه موو ئه سه ته نبولمان نو قمی تو قین و ترس کردوو. وه ک بلای خویشم ترساندی، جو ری ئه وه ی بویرانه ده ستم کرد بی به و شتانه ی ده مو یست له زیاندا بیانکه م، وینه ی ئه وه ی له و ساتدا هه یچ باکم نه بی که له چ شاریکدام، ئاره زووم ده کرد ئیبلیسه که به دریتزایی شه و، له و ی، به هه لواسراوی به ئاسمانه وه گری و ئاگری به سه ر ئاماده بوواندا برژاندا یه. که چی دوا ی که میک له رینه وه به لای راست و چه پدا و بی ئه وه ی زیان به که س بگه یه نی، هاو ری له گه ل هاواری خو شی و جو شی بینه رانی هه ردوو که ناردا که وته ئاوی که نداوی زی پینه وه. له کاتی نغو بوونیشی له ئاوه که دا، هیشتا گری لی هه لده ستا.

رۆژی دواتر، والی، کتومت وه ک ئه وه ی له ئه فسانه کاندا ده گپردریتته وه، به خو جه دا کیسه یه ک زی ری نار دبوو. گو تبووی زۆر رازی بووه له نمایشه که، به لام گله یی له سه رکه وتنی ئیبلیس هه یه. ماوه ی ده رۆژی تریش دریتزه مان به نمایشه که مان دا. به رۆژ قالبه کانمان داده رپشته وه، نه خشه مان بۆ گه مه ی نو ی داده رپشت و به و دیلانه ی له زیندانه کانه وه هیندرابوون، فیشه کمان داده گرتته وه. دیلیک، که ده تووره که بارووتی گری دا، ده موچاوی سووتا و کویر بوو.

له دوا ی ته واو بوونی به زمی زه ماوه ند، ئیدی خو جه م نه ده بینی. ئاسوو ده بووم به

رزگار بوونم له چاوه پر له ئیره یییه کانی ئەو پیاوه به پەرۆشه ی که له گزنگی به یانه وه تا خۆرنشین چاودیری منی ده کرد، به لام درۆیه ئەگەر بلیم هۆشم به لای ئەو رۆژه پر له جووله و بزواتانه وه نه بوو که له گه ل ئەودا به سهرم بردبوون. ئەگەر گه رابامه وه ولاتی خۆم، باسی ئەم پیاوهم که سهرباری ئەو هه موو لیکچوونه ی ئیوانمان ته نانه ت وشه یه کیشی له و باره یه وه نه ده درکاند، بۆ هه مووان ده گێرایه وه. له ژووره که ی خۆم داده نیشتم و بۆ به سهربردنی کات نه خۆشه کانم ده پشکنی. کاتیک بیستم والی له دوومی ناردوه، به ههستیکی پر له جۆش و شادی و به په له پرووزی رۆیشتم. سهرهتا به په له زۆر به شان و بالی منیدا هه لدا. پاشان گوتی که هه مووان له نمایشی ناگربازییه که رازی بوون، گوايه من زۆر به هر مه ندم و شتی تری له و جۆره ی گوت. دواتری له پر گوتی: "ئەگەر ببی به موسلمان، ئەوا له جیدا نازادت ده که م." سهرم سورما، گێژ و وێژ بووم، گوتم ده مه وئ بۆ ولاتی خۆم بگه ریمه وه، به دم گێژبوونه وه زمانم ته ته له ی کرد و به ناوه ی نانی دایکم و ماره بره که م جۆرک له بچوو کیم نواند. والی وه ک ئەوه ی هیچ گوئی له من نه بووی، دیسان هه مان شتی دووباره کرده وه. که میک بیده نگ بووم. نازانم بۆچی له و کاته دا ئەو هاوری ته مه ل و شووم و نه فرهت لیکراوانه ی سهرده می مندالیم بیرکه وته وه که ده ستیان له باوکانی خۆیان به رز ده کرده وه. دوا ی ئەوه ی گوتم ناماده نیم ئاینی خۆم بگۆرم، والی لیم چوو به قیندا. گه رامه وه ژووره که ی خۆم له زیندان.

دوا ی سی رۆژ، والی جاریکی تر نارديه وه به دوامدا. ئەمجاره که یفی ساز بوو. له به ره ئەوه ی بۆم یه کلایی نه کرابوه وه داخۆ ئاین گۆرینم هه لی راکردنم بۆ ده خولقینی یاخۆ نا، نه متوانیبوو له و باره یه وه بریاری کۆتایی بده م. والی له بۆچوونی منی پرسی، ده یگوت لیره به ده سته کانی خۆی کچیکی جوانکی له لی ماره ده کات! تاویک نازایی به گیاندا گه را و گوتم من ئاینی خۆم ناگۆرم. والی که میک سه ری سورما، پاشان پیمی گوت که گه وج و ده به نگم. پپی وابوو که سانیکی ئەوتۆ له ده ور به ره که مدا نییه که دوا ی ئاین گۆرین رووم نه یه ت سهیری رووخساریان بکه م! دواتر که میک باسی ئیسلامی کرد. من بیده نگیم هه لبژارد، ئەویش ده ستووری دا بۆ ژووره که م به ری بکریمه وه.

له سټیهمین پویشتنمدا نه یانبردمه بهردم والی. چاودیتیک له بریاری منی پرسى. له وانه بوو بریاری خوّم بگورم، به لام نهک له وه لامی پرسىاری چاودیتیکدا! گوتم لهم کاته دا ناماده نیم بۆ گورینی ناین. چاودیر قوّلمی گرت و بردمیه خواره وه و رادهستی که سټیکى تری کردم. ئەمیان پیاویکی بالابهرز و دریتکۆلهی له و بابه ته بوو که په پیتا په پیتا له خه ونه کانمدا ده مینى. وهک ئە وهی یارمه تیی نه خو شټیک بدات، چوه بن بالمه وه و به به زه یی پیداهاتنه وه بردمى بۆ گو شه یه کی باخچه که. له و کاته دا یه کیکی تری که ته و زه به لاح که هی ئە وه نه بوو بیته ناو خه ونه کانمه وه، لیم نزیک که وته وه. به ههردووکیان له پال دیواریکدا رایان گرتم و دهسته کانمیان بهسته وه، یه کیکیان ته ورئیکى به دهسته وه بوو که زور گه وره نه بوو. گوتیان والی دهستووری داوه ئە گهر نه بی به موسلمان، یه کسه ر له گه ردنت بدهین. وهک به رد له شوینی خوّمدا وشک بووم.

له دلی خوّم گوتم یه کجار وا به په له ش نابى. به به زه یییه وه له منیان ده روانی. هیچم نه گوت. ئاره زووم بوو هه ر هیچ نه بی جارئیکى تریش لیم بپرسنه وه. دواى که میک پرسىاریان کرده وه. من له روانگه ی خوّمه وه ئاینه که م وهک شټیک، که شایه نی ئە وه بیت گیانمی له پیناودا به خت بکه م، هاته پیش چاو. به م رهفتارم، له لایه ک به هایه کم بۆ خوّم داده نا و له لایه کی تر، جوړی ئە و جووته، که به پرسىارکردنی به رده وامیان وه رگه رانی منیان له ناین دژوارتر ده کرد، به زه ییم به خوّمدا ده هاته وه. کاتیک زورم له خوّم کرد بیر له شټیکى تر بکه مه وه، ئە و دیمه نانه م هینایه وه بهر چاوی خوّم که له په نجه ره یه کی باخچه ی پشته وهی مال که مانه وه ده بیندران. خوځ و گیلأس له سه ر سینیه کی گه وه ره ریژی سه ر میتزیک داندرا بوون. له پشت میتزه که وه کورسییه کی له سه سیر چندراو هه بوو. چه ند سه رینئیکى په ری بالنده ش، که له هه مان رهنگی سه وزی چوارچیه ی په نجه ره که بوون، له سه ر کورسییه که داندرا بوون. له دواتریش، ئە سټیرکئیکى ژیر بریک دارزه یتوون و گیلأسم بینى که چۆله که یه ک به قه راغیه وه نیشته بووه وه. جۆلانه یه کیش، که به لئیکى به رزی دارگویتزئیکى دواى ئە وانه وه هه لواسرا بوو، هیدى هیدى به بایه کی نادیار له ره ی ده کرد. جارئیکى تریش پرسىاریان کرده وه و منیش له وه لامدا گوتم ئاینی خوّم

ناگۆرۈم. كۆتەرەدارىك لەوئى بوو، چۆكىيان پىم دادا و سەرميان خستە سەرى. لە پىشدا چاوم نوقاند، بەلام دوايى كردمەو. يەككىيان تەرەكەى بە دەستەو گرت. ئەوى تريان گوتى لەوانەيە پەشىمان بوويتەو. راستى كردمەو. داوام لى كرا كەمكى تروش بىرى لى بكمەو.

لە كاتىكدا من بىرم دەكردەو، ئەوان لە پەناى كۆتەرە دارەكەدا دەستيان بە ھەلكۆلىنى زەوى كرد. بىرم بۆ ئەو چوو ھەر لەوئىدا بمنيژن. سەربارى ترس لە مردن، ترسى زىندە بەچالكردنیش لە ھەناومدا چەكەرەى كرد. لە دلى خۆمدا دەمگوت ھەتا ئەوان لە ھەلكەندنى گۆرەكە دەبنەو، من بريارى خۆم دەدم. كەچى ئەوان دواى ھەلكەندنى چالكى بچووك، بەرەو لای من ھاتنەو. لەو ساتەدا بىرم كردەو ئەوپەرى گەمزەييە لىرە بمرم. بەنياز بووم بىم بە موسلمان، بەلام كات بە دەستەو نەماوو. گوتم: "ئەگەر بگەرئىمەو بۆ ژورە خۆشەويستەكەى زىندان كە ئىدى پىي راھاتووم، بە درىژايى شەو دادەنىشم و بىردەكەمەو. لەوانەيە تا بەرەبەيان بتوانم بريارى گۆرپنى ئاينەكەم بەم؛ بەلام نەك بەم پەلەپەلە."

يەكسەر منيان ھەلگرت و بردميان و ناچار كرام ديسان بكمەو سەر چۆك. بەرلەوھى سەرم بخەنەو سەر كۆتەرە دارەكە، بە بينىنى كەسپك لە نيوان دارەكانەو، كە وەك ئەوھى بفرى، تى دەپەرى، سەرم سورما. كتومت وەك ئەوھى و ابوو خۆم بم و ريشم ھاتى و درىژ بووى و لەوئىدا بى ئەوھى پىيەكانم بە زەوى بگەن، بە بىدەنگى برۆم بەرئىو. بەخۆم گوت با بانگىكى ئەو ديمەنەى خۆم بكم كە بەناو دارەكاندا دى و دەچى. دەنگم دەرئەچوو، سەرم بە كۆتەرە دارەكەو نووسابوو. لەو ساتەدا بەوھى دلى خۆم داپەو كە ئەوھى دواى كەمكى تر بەسەرم دى، لەگەل خەوندا جياوازيى نابى. چاوەرئىم كرد، پەراسووم و پشتىم رچين، نەدەمويست بىر بكمەو، بەلام بىرم لەوھى دەكردەو ھەريكە لە سەرمان رەق ھەلدىم. دواترى منيان بەرز كردەو و لە بن لىوھى گوتيان: لەوانەيە والى زۆر تورە بى! لەوئىدا، لەگەل كردنەوھى بەندى دەستەكاندا كەوتنە جنىودان پىم: منيان بە دوژمنى خوا و پىغەمبەر دانا. برامەوھى سەرەو، بۆ كۆشك.

والى، دواى ئەوھى دامىنى كەواكەى خۆى پىم ماچ كرد، كەوتە دلدانەوھم، پىمى

گوت له بهرئه وهی ئاماده بووم له پیناوی نه گۆرینی ئاینه که مدا ژیا نی خۆم ببه خشم، منی خۆش ویستوو، به لām هیندهی پێ نه چوو دهستی کردهوه به قسهی بهرز و نزم: به رای ئه و، من بهختو خۆراییی که لله ره قیم نواندوو، ئیسلام ئاینیکی پیرۆزتره و شتی تری له و بابه ته. ئه وهندهی گوت تا تووره بوو، سوور بوو له سه ر سزادانم. دواتر باسی ئه وهی کرد که به لآینی به که سیکی تر داوه. وای بۆچووم ئه و به لآینه له هه ندیک له و خراپه کارییانه، که له وانه بوو به سه رم بێ، رزگارم ده کات. ئه و که سه ی ئه م به لآینی پێ داوه و له میانه ی قسه کانی والیه وه بۆم ده رکه وت که سیکی سه یر و سه مه ره یه، له ئاکامدا تێ گه یشتم خۆجه یه. له و ساته دا والی رای گه یاند که منی به دیاری به خۆجه به خشیوه. سه ره تا، بێ ئه وهی زۆر تێ بگه م، سه یرم ده کرد. والی رای گه یاند: "تۆ له مه به داوه کۆیله ی خۆجه ی. به لگه نامه م داوه تێ و ئازا کردن و نه کردنیشت له دهستی ئه ودا یه. له مه وپاش ئه و ئازاده چیت لێ ده کات." والی له ژوره که چوو ده ری و رۆیشت.

خۆجه ش له کۆشک بوو، له خواره وه چاوه پێی منی ده کرد. ئه و ساته حالێ بووم ئه و که سه ی که له ناو داره کانی باخچه که دا بینییوم، ئه و بووه. به پێ رۆیشتینه وه بۆ ماله که ی. به منی گوت هه ر له سه ره تا وه زانیویه تی که وا من له ئاینی خۆم وه رنا گه رێم. ته نانه ت یه کیک له ژوره کانی ماله که ی بۆ من ریک خستبوو. پرسیا ری برسی بوون و نه بوونی لیم کرد. هیشتا له ژیر کاریگه ری ترسی مردندا بووم. له ره وشیکدا نه بووم بتوانم شتی که بخۆم. له گه ل ئه وه شدا چه ند پارویه کم له و نان و ماسته خوارد که نابوو یه به رده مم. له کاتیکدا من پاروو هکانم ده جوو، خۆجه به شادمانیه وه سه یری منی ده کرد. جووری گوندییه که که ئالیکی نابیته به رده م ئه سپیکی تازه کراو له بازا ر و به خۆش حالیه وه بیر له و کارانه بکاته وه که پێی را ده په رپینی، بۆمی ده روانی. تا ئه و رۆژه ی خۆجه له ورده کاریی ئه و سه عات و بیردۆزه ی کۆسمۆگرافیه دا، که ده بوو پێشکه شی والی بکات، نقوم بوو و منی له بیر کرد، من به رده وام ئه و نیگایانه ی ئه وم بیر ده که وته وه.

دواترئ به منی گوت که ده بی هه موو شتیکی فی ر بکه م. هه ر بۆ ئه وه ش منی له والی خواستوو و ته نیا دوا ی ئه وه ش ده توانی ئازاد م بکات. چه ندین مانگم پێویست

بوو تا تئى گەيشتم ئەو "هەموو شتە" چييه. "هەموو شتەك" ئەو شتەنە بوو كە لە دەرسخانە و خوێندنگاكان فير كرابووم، هەموو ئەو گەردووناسى، پزىشكى، ئەندازيارى و زانستەى كە لەوى، لە ولاتەكەى خۆم فيريان بووبووم! پاشان دەيوست بۆچوونم دەربارەى ناوهرۆكى هەموو كتيبهكانى ژوورى زىندانم، كە رۆژى دواتر دەستوورى دا بۆميان هينا و هەروها هەرچى دەربارەى رويار، ئاسمان، هەور و ئۆقيانوسەكان و هۆكارى بوومەلەرزە و گرمەى هەور بيستوومه و بينوومه، بزاني. لە دەوروبەرى نيوهشه‌ودا گوتى: "لە هەموو شتەك زياتر خولياى ئەستيره و هەسارەكانم لە سەردايە." لە پەنجەرە والاكەوه تيشكى مانگ دەهاته ژووره‌وه. گوتى: "هەرچۆنەك بووه دەبى بەلگەيهك سەبارەت بە هەبوون يان نەبوونی ئەو ئەستيره بچووكەى نيوان مانگ و زەوى بدۆزينه‌وه." من لە كاتىكدا كە دەبوو بە دوو چاوى پر لە ترسى رۆژىكى تۆقيناو بە مردنەوه لە لىكچوونى وەرەسكەرى نيوان هەردووكمانم بروانيبايە، خۆجە ئىدى وشەى "فيربوون"ى بەكار نەدەهينا: بگرە دەيگوت پيکه‌وه لىكۆلینه‌وه دەكەين، بەجووتە داھينان دەكەين و پيکه‌وه بەرپۆهە دەبەين.

بەمجۆرە، وەك دوو براى باش، دوو قوتابىي گۆپرايەل كە گەورەكانيان لە درزى دەرگاوه چاوديريان دەكەن و لە كاتى ئامادەنەبوونى ئەوانيشدا لە مألەوه بە باوهرەوه ئەركەكانى خويان رادەپەرين، دەستمان كرد بە كار. سەرەتا من خۆم وەك برا گەورەيهكى نيازپاك هاته بەرچاوه كە رازى بوو لەپيناوى پياراگەيشتنى برا تەمەلەكەيدا چاوه‌هەموو زانيارىيهكانى خويدا بگيريتەوه. خۆجەش وەك برايهكى زيرەك بۆ سەلماندى ئەوهى كە زانيارىيهكانى كاكى هيچ نين، هەلسوكەوتى دەكرد. بەبۆچوونى ئەو، جياوازىي زانايىي نيوانمان تەنيا هيندەى ژمارەى ئەو كتيبانە بوو كە لە ژوورى زىندانەوه بۆم هيندرايون و ئەو چاويكى پياياندا گيپرابوو، ياخۆ ئەوئەندەى ئەو بەرگە كتيبانە بوون كە بيرم كەوتبوونەوه. بە لىهاتوويى و زيرەكيى لە رادەبەرى خۆى پەى بە زمانى ئيتالى برد -دواتر زۆر بە باشى فيربوو- و لە ماوهى شەش مانگدا هەموو كتيبهكانى منى خویندەوه و واى لىم كرد هەرچيم بە بير دەهاته‌وه بۆم دەگيپرايه‌وه. كار گەيشته ئەوهى ئىدى من هيچ بالادەستىيهكم بەسەر

ئەوۋە نە مابوو. بە لَام بە جۆرۈك رەفتارى دەكرد ۋەك ئەوۋە زانستىكى ھەبىي كە بىي بەھايىي كىتەبەكان تى دەپەرىننى و سروشتى و قولتەرە لەو شتانەى فېرىان بوۋە. شەش مانگ دواى دەستبەكار بوونمان، ئىدى جووتىك نەبوۋىن پىكەۋە فېر بىن و پىكەۋە پىش بکەۋىن، بە لكو ئەو بىرى دەكردەۋە، منىش تەنیا ھەندىك وردەكارىي پىۋىستىم بىر دەخستەۋە، يان لە چاۋ گىرانەۋە بە زانىارىيەكانىدا ھاۋكارىم دەكرد.

"بىرۆكە" كانى خۆى كە من زۆر بە يانم لە بىر نە ماۋە، بە زۆرى لە درەنگانى شەۋدا، دواى خوار دىكى سەرىپىيىانە و كاتىك ھەموو چرايەكانى گەرەك دەكوژىندرانەۋە و كىي و بىدەنگى بالى بەسەر ھەموو لاپەكدا دەكىشا، بىر دەكەۋتەۋە. بە يانىان لە درەسخانەى مزگەۋتۈكى دوو گەرەكىي ئەۋلاى خۆمانەۋە دەرسى بە مندا لآن دەگوتەۋە. دوو رۆزىش لە ھەفتەدا دەچوۋە موۋەقىتخانەى مزگەۋتى گەرەكىي دور كە من ھەرگىز بۆى نەچوۋبووم. پاشماۋەى كاتەكانى ترىشمان بە خۆئامادەكردن بۆ "بىرۆكە" كانى شەۋى داھاتوو يان تاۋتۈيكردن و گىفتوگۆكردن دەربارەيان تى دەپەراندا. لەو كاتانەدا بە ئومىدەۋە باۋەرۈم دەكرد كە لە كاتىكى نىكدا بۆ ۋلاتەكەم دەگەرۈمەۋە. لەبەرئەۋەى دەترسام نەبادا بىي بەھۆى دواكەۋتنى گەرەۋەم، بە ھىچ جۆرۈك دزايەتتى "بىرۆكە" كانى خۆجەم نەدەكرد كە زۆرىش بەپەرۋشەۋە گويم بۆ وردەكارىيەكانى رانەدەگرت.

بەو شىۋەيە سالى يەكەممان لە گەردوونناسىدا، كە بۆ گەرەۋان بەدواى بەلگەى ھەبوون يان نەبوونى ئەو ئەستىرە خەيالىيەى خۆمان تى ھاۋىشتىبو، بەسەر برد. لە كاتىكدا بەو تەلىسكۆپانەى كە بە دروستكردنى دابوون و گەردىنەكانى بە پوۋلىكى زۆر لە فلان دەرستان كرا بوون و بە روانگە و ئامرازى گەردوونى كارمان دەكرد، خۆجە بابەتى ئەستىرە خەيالىيەكەى لە بىر كىرد. ئاشكراى كىرد چوۋەتە ناۋ پرسىكى زۆر قولتەرەۋە و دەيەۋى سىستەمى پەتلىموس بكات بە بابەتى گىفتوگۆ. بە لَام گىفتوگۆمان نەدەكرد، ئەو دەدوا و من گويم بۆ رادەگرت: بىھودە باسى خولگە روۋنەكانى ئاسمانى دەكرد كە ئەستىرەكانىان پىۋە ھەلۋاسراۋە و دەيگوت لەۋانەيە شتىكى تر لەۋى ھەبىي كە ئەو ئەستىرانەى راگرتوۋە. لەۋانەيە ھىزىكى نەبىنراۋ بىي، بۆ نمونە ھىزى كىشكردن. پاشان درىژەى دايى و گوتى لەۋانەيە زەۋىش ۋەك خۆر

به دهوری شتیکی تردا بسوورپیتهوه، لهوانهیشه ههموو ئهستیرهکان به دهوری ناوهندیکی تردا، که ئیمه به ههبوونی نازانین، بخولینهوه. دواترئ لافی ئهوهی لی دا که دهتوانئ له پهلیموس قوولتر بیر بکاتهوه. بۆ بهدهستهینانی کۆسمۆگرافییهکی زۆر فراوانتر دهستی کرد به لیکۆلینهوه له هیشووئیک ئهستیرهی نوئ و چهند بیروۆدۆزهیهکیشی بۆ سیستهمیکی نوئ خسته بهردهست. دهشی مانگ به دهوری زهوی و زهویش به دهوری خۆردا بسوورپیتهوه و فینۆسیش چهق بی، بهلام هیندهی نهبرد، لهمانهش بیزار بوو. دواي ماوهیهک گوتی: "لهم کاتهدا گرفت خسته رووی ئهم بیروکانه نییه، بگره ناساندنی ئهستیرهکان و چۆنیهتی سوورانهوهیانه به ئهمانهی ئیره و ئهمهش له والیهوه دهست پی دهکات." لهم قسه و باسانهده بووین زانیمان والی سادق پاشا بۆ ئهزرهرووم دوورخراوتهوه. دهگوترا له پیلانئیکی سهرنهکهوتوودا بهشداریی کردوه.

لهو سالانهدا که چاوهرپی گهراوهی والیمان دهکرد له تاراوگه، بهمهبهستی نووسینی لیکۆلینهوهیهک لهبارهی هۆکارهکانی ریژگه و ئاوهپۆی ئاوی تهنگهی بوسفۆر، چهندين مانگ له ههوايهکدا که کاری له مهژیمان دهکرد، به لیوارهکانی ئهمبهر و ئهوهی بوسفۆردا گهراين، سهیری ریژگهی دهريامان دهکرد و بهو قاپانهی به دهستمانهوه بوو، له دۆلهکاندا پلهی گهوما و خیراییی ئهو جۆگه لانهمان دهپپوا که دهژانه تهنگهی بوسفۆرهوه.

لهسهر داوای والی بۆ راپهرااندنی کارئیک چووینه گهبزه و سی مانگ لهوئ ماینهوه. بیسهروهیهی کاتی نوئ له نیوان مزگهوتهکانی ئهویدا، بیروکهیهکی تری به خۆجه بهخشی: بریاری دا سهعاتئیکی بی کهموکوری بۆ نیشاندانی کاتهکانی نوئ دروست بکات. لهو کاتهدا بوو فیترم کرد ئهو شتهی میزی پی دهگوتری، چیه. پتوانهکانم دایه دارتاشئیک و میزهکهم به دروستکردن دا. کاتئیک بۆ مال هینامهوه، خۆجه له پیشدا بهدلی نهبوو، به بهردی مردووشۆری چوواند و دهیگوت مایهی نهگبهتییه، بهلام دواتر لهتهک کورسییهکان و لهگهڵ میزهکesh راهات. دهیگوت بهو جۆره دهتوانئ باشتر بیر بکاتهوه و بنووسی. له پی گهراوهماندا بۆ ئهستهنبول بهنیازی له قالبانی دانهی پچاوپچهی هاوتهریب لهگهڵ ریروهی خولانهوهی خۆر

بۆ سەعاتى نوپۇزەكە، مېزەكەمان بە سەر پىشتى كەرىكەوۋە لە دوامانەوۋە دەھات.

لە وچەند مانگەى سەرەتادا كە بەرامبەر بەيەك لەمبەر و ئەوپەرى مېزەكە دادەنىشتىن و كارمان دەكرد، خۆجە دەكۆشا لەوۋە بگات چۆن كاتەكانى نوپۇز و رۆژوۋ لە ولاتانى سارد كە بەھۆى شىۋەى ھىلكەيى گۆى زەويىوۋە جياوازيىەكى زۆرى كات لە نيوان رۆژ و شەودا ھەيە، دەستنىشان بكرى. پرسىارىكى ترى، ھەبوون يان نەبوونى خالىكى ترى جگە لە مەكە بوو، بەجۆرىك مرؤف لە ھەرلایەكەوۋە رووى تى بگات، روو لە قىبلە ۋەرنەگىرى. كاتىك دەيىنى بايەخ بەو گرفتانه نادەم كە لە ناخەوۋە رقم لىيان دەبووۋە، بە چاوى سووكەوۋە بۆمى دەروانى، بەلام ھەستم دەكرد پەى بە "بالادەستى و جياوازي"ى من بردوۋە. واى بۆچووم ئەویش ھەستى بەم پەى پى بردنەى من كرىدى، بۆيە يەكجار وا رقى لىم دەبووۋە. بەدرىژى باسى زانستى دەكرد و بە قەد ئەوۋەش دەربارەى زىرەكى دەدوا. دەيگوت: "والى لە گەرانەوۋەيدا بۆ ئەستەنبول، دەكەۋىتە ژىر باندۆرى نەخشەكانم و سەعاتە نوپىكەم و بىرۆدۆزەى نوپى كۆسمۆگرافىم كە كارى زياترى لەسەر دەكەم و بۆ باشتر روونكردەوۋە لە شىۋەى میناتۆردا دەيخەمە روو." لىرەدا بە پژاندنى تۆۋى ژياندەنەوۋەيەكى نوپى، ھەمووانى تووشى خولىياى ناو دەروونى خۆى دەكرد: ھەردووكمان چاۋەرىمان دەكرد.

خۆجە لەو رۆژانەدا بیری لەو دەکردەوێ چۆن ددانەیهکی گەورەیی ئەوتۆ دروست بکات ئەگەر هەفتەیی جارێکیش نەبێ، بەلایەنی کەمەوێ مانگی جارێک سەعاتەکی پێ قورمیش بکری. ئەوێ لە خەیاڵدا بوو لەدوای بەدەست خستنی تاخمە ددانەیهکی لەو جۆرە، سەعاتیکی نوێژ، کە سالی جارێک قورمیش بکری، دروست بکات. لە کاتێکدا سەرقالی بێرکردنەوێ بوو لەوێ تاکە گرفت دۆزینەوێ هیزی پێویستە بۆ بەگەرختنی ددانەکانی ئەو سەعاتە گەورەییە، کە بە ئەندازەیی دوورکەوتنەوێیان لەیەکی، کیشیان زیادی دەکرد، لەپێی دۆستەکانیەوێ لە مووھقیتخانە هەوایی ئەوێ زانی کە والی لە ئەرزەرۆوم گەراوھتەوێ.

رۆژی دواتر چوو بۆ پیرۆزباییکردن لە والی. ئەویش، لە ناو ئاپۆرەیی میوانەکاندا هەوایی ئەمی پرسیبوو، پەرۆشی خۆی بۆ زانی داهینانە نوێیەکانی دەرپرپیوو و تەنانەت پرسیری منیشی لی کردبوو. ئەو شەوێ چەندین جار سەعاتەکەمان لەبەرێک هەلۆشاندەوێ و دیسانەوێ بەستمانەوێ، چەند شتیکمان بۆ ئێرە و ئەوێ میناتۆرەکی گەردوون زیاد کرد و بە فلچەکانی دەستمان ئەستێرەکەمان بۆیاخ کرد. خۆجە، لەبەر چەند پارچەیهکی دەقیکی بۆم خویندەوێ کە بەمەبەستی کاریگەری دانان لەسەر گوێگران بە زمانیکی شاعیرانە و سەرنجراکیش نووسیبوو. ئەم دەقەیی کە دەربارەیی لۆجیکی خولانەوێ ئەستێرەکان بوو، بۆ ئەوێ لە کاتی خویندەوێدا جۆش و خرۆشی کەم نەبیتەوێ، دەمەوبەیی جارێکیش بە پێچەوانەوێ خویندەوێ. پاشان ئامێرەکانی لە گالیسکەیهک کە بۆ ئەو مەبەستی

بانگی کردبوو، بار کرد و بهرهو کۆشکی والی بهرێ کەوت. سەعات و میناتۆرهکەش، کە چەندین مانگ بوو هەموو مالهەکیان پر کردبوو، بە سەرسورمانەوه بینیم هێندە بچووک بوون بەجۆریک لە گالیسکەیهکدا جێگەیان بوووه. خۆجە ئیوارەیهکی زۆر درهنگ گه پرایهوه بۆ مالهوه.

پاش داگرنتی ئامێرهکان لە باخچهکه و دوای ئەوهی والی وهک کابرایهکی پیری بێ تام، کە لهگهڵ شتی سهرنجراکتشدا گالته نازانی، چاویکیان پێدا دهگێرێ، خۆجە ئەو دهقانهی بۆ دهخوینیتهوه که پیشتر له بهری کردبوون. والی لهو کاتهدا منی بیرکهوتبووهوه، ئەو پرسیاره‌ی لێ کردبوو که سولتانیس چەندین سال دواتر دووپاتی دهکردهوه: "ئایا ئەو تۆی فێری ئەم شتانه کردووه؟" یه کهم کاردانهوهی بهوجۆره بووه. خۆجەش کاردانهوهیهکی نیشان دابوو که هێندهی دی والیی تووشی سەرسورمان کردبوو. پرسیبوو: "کێ؟" دواتر، دەسبەجێ تێ گه‌یشتبوو که کهسی باس لێوهکراو، منم. به‌دوای ئەوه‌دا به والیی گوتوووه که‌وا من گه‌مژه‌یه‌کی خوینده‌وارم. خۆجە له کاتی گێرانه‌وه‌ی ئەم بابەتانه‌دا بۆ من، بایه‌خی پێم نه‌ده‌دا، بگره هیشتا خه‌یالی لای رووداوه‌کانی کۆشکی والی بوو. دواتر به‌پێ داگرنته‌وه گوتیبوو هه‌موو شته‌کان له داهێنانه‌ی خۆین، به‌لام والی باوه‌ری پێ نه‌کردبوو. وای نواندبوو به‌دوای تاوانباریکدا بگه‌رێ و دلی نه‌هاتبێ بلی تاوانبارکه‌که خۆجە‌ی خۆشه‌ویستی خۆی، خۆیه‌تی.

به‌و جۆره له‌بری ئەستیره‌کان، باسی منیان کردبوو. تێ ده‌گه‌یشتم خۆجە زۆر مه‌یلی لێ نه‌بووه له‌باره‌ی ئەو بابەته‌وه بدوێ. بۆیه بێده‌نگیه‌ک هاتوووته ئاراهه، سه‌رنجی والیش که‌وتوووته سه‌ر میوانه‌کانی تر. خۆجە له کاتی نانی ئیواره‌دا هه‌ولێکی تری دابوو له‌باره‌ی ئەستیره‌کان و داهێنانه‌کانی خۆیه‌وه بدوێ، والی لهو کاته‌دا گوتیبوو هه‌رچی هه‌ول دهدات شیوه‌ی منی بێر بکه‌ویتته‌وه، رووخساری خۆجە‌ی دێته به‌رچاو. له‌وێ خه‌لکی تریش به‌ده‌وری خاوه‌نه‌که‌وه بوون. چه‌له‌حانییه‌ک له‌باره‌ی خولقاندنی مرۆفی دووانه‌وه ده‌ستی پێ کردوووه و نموونه‌ی زۆر پێوه‌نراو له‌و باره‌یه‌وه به‌بیر هێنراوته‌وه. باسی ئەو جمکانه‌ کراوه که دایکان له جیاکردنه‌وه‌یاندا سه‌ریان لێ ده‌شیوێ، ئەو لێکچووانه‌ی که یه‌کتر ده‌بینن، ده‌ترسن، به‌لام دواتر وهک

ئەوھى جادوويان لى كرابى، ھەرگىز لە يەكدى جيا نابنەوھ. قسەيان بردووتەوھ سەر
ئەو چەتە و رېگرانەھى جىي كەسانى بى تاوانيان گرتووتەوھ. دواى نان خواردن و
بلاوھکردنى ئاپۆرەھى ميوانەكان، والى داواى لە خۆجە كردبوو بمىنئىتەوھ.

كاتىك خۆجە سەرلەنوئ دەستى بە گىرانەوھ كردبوو، والى لە پىشدا زۆر چىژى لە
قسەكانى وەرنەگرتبوو، تەنانەت نارازىش بووھ لەوھى بە بىستنى چەند زانىارىيەكى
قورس بۆ تىگەيشتن، دووبارە زەوقى تىك چوووتەوھ. بەلام دواى ئەوھى بۆ جارى
سىيەم گوئى لە دەقە لەبەر كراوھكەھى خۆجە دەگرئ و زەوى و ئەستىرەكانى سەر
مىناتۆرەكەمان چەند جارىك بە بەرچاوييەوھ دەخولئىنەوھ، خۆى وا نىشان دەدات
وھك ئەوھى كەمىك حالى بووبى. بەلايەنى كەمەوھ جوړىك لە پەرۆشىي لا دروست
دەبىت و بەوردى گوئى بۆ گىرانەوھكانى خۆجە رادەگرئ. لەو ساتەدا خۆجە دووبارە
بە خرۆشەوھ دەلئ ئەستىرەكان بەوجۆرە نا كە ھەموو كەس پىيان وايە، بگرە
بەمجۆرە دەخولئىنەوھ. والى لە ئاكامدا گوتوويەتى: "باشە، تى گەيشتم، ئاواھاش
دەبى، بۆچى نەبى!" لەو كاتەدا خۆجە بىدەنگ دەبى.

واى بۆچووم لەو ساتەدا بىدەنگىيەكى درىژ ھاتىتە ئاراوھ. خۆجە لە پەنجەرەكەوھ
نىگاي لە تارىكايى كەنداوى زىرپىن برى و لەبەر خۆيەوھ دەستى بە قسان كرد:
"والى بۆچى راوھستا، لەبەرچى زياتر نەچووھ پىشەوھ؟" ئەگەر ئەمە پرسىارىك بى،
منىش وھك ئەو وەلامەكەھىم نەدەزانى. واى بۆچووم خۆجە بىرۆكەيەكى دەربارەھى ئەو
شوئىنە ھەبى كە دەبى والى لىي بچىتە پىشەوھ، كەچى ھىچى نەگوت. پى دەچوو
ئەوھى كە ھەموو كەس لەو نەدەچوون، نا ئارامى كردبى. والى، دواترئ بايەخى بە
سەعاتەكە دابوو، ناوھكەھى پى كردبوونەوھ و پرسىارى كەلكى ددانە و مىكانىزم و
قورسايىيەكەھى لە خۆجە كردبوو. وھك ئەوھى پەنجە بە كونى تارىك و ترسناكى
ماردا بكات، بەترسەوھ پەنجەھى كردبوو بە ئامپىرە كرتەكرتەرەكەدا و دەرى
ھىنابووھوھ. خۆجە لەو ھەلەدا بورجەكانى سەعاتەكەھى كردبووھوھ، باسى لە ھىزى
ئەو نوؤژانە كردبوو كە ھەمووان لە ھەمان ساتەدا دەيكەن. والى لەو چركەيەدا
تەقىبووھوھ و گوتبووى: "خۆتى لى رزگار بكە! ئەگەر دەتەوئى بە ژەھر، ئەگەر
دەخووزى ئازادى بكە. دەھەسىيەتەوھ." دەبى من لەو كاتەدا بۆ ساتىك بە ترس و

ئومىدەۋە لە خۆجەم پروانىيى، ئەو گوتى: "تا ئەوانە لە كارەكە نەگەن، ئازادە ناكەم." نەمپرسى ئەو كارە چىيە كە دەبى لىي تى بگەن. لەوانەشە ترسەكەم لەو پىۋە سەرچاۋەى گرتىبى كە ھەستەم دەكرد خۆجەش خۆى نەيزانى. پاشان باسى شتى تريان كوردبوو. والى چارەى خۆى دابوو بەيەكدا و بەرقەۋە سەيرى ئامپىرەكانى بەردەستى كوردبوو. خۆجە بە ئومىدى ئەۋەى والى جارىكى تر ئاۋرى لى بداتەۋە، چاۋەرپى كوردبوو. سەربارى ئەۋەى زانىبوۋشى چىدى ئەو ئىۋارەيە كەسىكى خوازراۋ نىيە، كەچى تا درەنگانى شەو لە كۆشكى والى دانىشتىبوو. پاشان فەرمانى دابوو ئامپىرەكان لە گالىسكەكە بار بكرىن. من كەسىكى ناو مالىكى سەر پىگاي تاريك و بىدەنگى گەرانەۋەى خۆجەم ھىنايە بەرچاۋى خۆم كە لە پىخەۋەكەيدا خەۋى زپاۋە: لە نىۋان دەنگى تايەكانى گالىسكەكەۋە گوتى لە كرتەكرتى سەعاتە گەرەكە بوۋە و سەرى سورماۋە.

خۆجە، تا گزنگى بەيان بەپىۋە مايەۋە. ويستم مۆمىكى تر لەبرى مۆمە كوزاۋەكە دابگىرسىنم، بەلام رىي پىم نەدا. لەبەرئەۋەى دەمزانى دەيەۋى شتىك بلىم، گوتم: "والى ھەر تى دەگات." ئەمەم لە تاريكىيەكەدا گوت و پىم و ابوۋ ئەۋىش دەيزانى خۆشم بروام بەم قسەيەم نىيە، بەلام پاش كەمىك ۋەلامى دايەۋە: "ھەموو كارەكە، لە دۆزىنەۋەى نەپنىي ئەو كاتەدايە كە والى تيايدا بىدەنگ بوو."

بۆ ھەلدانەۋەى پەردە لەسەر ئەو نەپنىيە، لە يەكەم ھەلدا چوو بۆ لاي والى. ئەمجارەيان والى بە كەيفىكى سازۋە پىشۋازى لى كوردبوو. بە خۆجەى گوتبوو كە لە رەۋتى پروداۋەكان و لە نىيازى ئەو ھالى بوۋە. دواى دلدانەۋەى خۆجە، ئامۆزگارىي كوردبوو ھەۋلەكانى بخاتە گەر بۆ دروستكردى چەكىك. گوتبۋى: "چەكىكى ئەوتۆ كە دنيا لە دوژمنەكانمان بكات بە زىندان!"، بەلام نەيگوتبوو دەبى چەكەكە چۆن بى. والى ئامادەيىي خۆى دەرپرېۋو پىشتىۋانى لە خۆجە بكات، بە مەرچىك مەيلى زانستىيانەى خۆى بەو پروكارەدا ببات. بىگومان بەھىچ جۆرىك باسى لە داھاتى مانگانەى ئىمە نەكردبوو، ئەۋەندە نەبى كىسەيەكى پر لە پارەى زيۋىنى دابوو بە خۆجە. كىسەكەمان لە مالاۋە كردهۋە و پارەكەمان ژمارد، ۱۷ دانە بوو، ژمارەيەكى ۋا سەير! والى دواى ئەۋەى كىسەكەى دابوو بە خۆجە، گوتبۋى

سولتان له خشته دهبات بۆ ئهوهی گوئی بۆ خۆجه رابگری. گوتبووی سولتانی لاو خولیاى "ئهو جوژه شتانه"ی له سهردایه. نه من و نه خۆجهش که به ئاسانی ئومیدی لا پهیدا دهبوو، دلمان بهو بهلینه خۆش نهکرد، بهلام دواى ههفتهیهک ههوالیکیان هینا: والی، دواى رۆژووشکاندن، ئیمه، بهلئ منیش، دهباته لای سولتان.

وهک خۆ ئامادهکردنیک، خۆجه ئهو دهقهی بۆ والی خویندبووهوه، بهشیوهیهک که مندالیکى نۆ سهاله لى تى بگات، گۆرى و لهبهرى کرد. بهلام خهيالى لای سولتان نهبوو، بگره لهبهر ههر هۆیهک بى، لای والی و هۆی بیدهنگبونهکهى بوو. دهیگوت دهبى رۆژیک له رۆژان نهینى ئهو بیدهنگبونه ئاشکرا بگات. دهپیرسى: "ئهو چهکهى والی دهیهوى، دهبى شتیکی چون بى؟" من شتیکی ئهوتۆم نهمايوو بۆ گوتن، ئهو بهتاقى تهنيا کارى دهکرد. دهچوووه ژوورهکهى و تا نیوهى شهوان دهراگای لهسهه خۆی دادهخست. منیش، ئیدی تهنانهت بى ئهوهی بیر لهوه بکهمهوه کهى بۆ ولاتهکهم دهگهپیمهوه، وهک مندالیکى گهژه، بى کاروبار لهبهردهم پهنجهرهى ژوورهکهمدا دادهنیشتم و دالغهم لى دهدا: له خهيالى خۆمدا، ئهوهی لهبهردهم میزهکهدا دادهنیشتم و کارى دهکرد، خۆجه نهبوو، من بووم و ههموو کاتیک دهمتوانى بۆ ههر شوینیک، که خۆم ئارهزووم بکردایه، برۆم!

لهگه ل رۆژئاواو بووندا ئامیرهکانمان له گاليسکهیهک بار کرد و بهرهو کۆشک بهرى کهوتین. ئیدی کوچهکانى ئهستهنبولم خۆش دهویست. له خهيالى خۆمدا ئارهزووم دهکرد مرۆفیکى نهبینراو بوومایه و بمتوانیایه بهناو بهرزه چنار و شابهروو و دار ئهرخهوانهکاندا هاتوچۆ بکهم. بههاوکاریی کهسانی تر لهوى، ئامیرهکانمان له شوینى نماشیکردنیان له ناوهوه دامهزراند.

سولتان مندالیکى خوینشیرین و روومهت سوور بوو و بالای له گویرهی تهمهنى، کورتتری دهواند. بهجۆریک دهستی له ئامیرهکان دهدا وهک ئهوهی کهلوپهلی گهमेی خۆی بن. ئیستا باش بۆم ناخریتهوه سهریهک ئایا لهو کاتهدا بوو ویستم بيم به هاوهم و هاوری، یاخۆ له دهمی دیدارى دوهمماندا بوو که پاش پازده سال لهو کاته پیک هات؟ بهلام دهسهجى حالى بووم که مرۆف نابى نارهوايى له بهرامبهردا بگات. خۆجه لهو ساتهدا نووزهی له خۆی بریبوو. دهست و پێوهندهکانى سولتانیش

به پەرۆشه‌وه چاوه‌پێیان ده‌کرد. له ئاکامدا توانیی ده‌ست پێ بگات. کۆمه‌لیک شتی نوێی بۆ به‌سه‌رهاته‌که‌ی زیاد کردبوو: به‌جۆریک باسی ئه‌ستیره‌کانی ده‌کرد وه‌ک ئه‌وه‌ی بوونه‌وه‌ری زیندوو بن و ئاوه‌زیان هه‌بێ. ئه‌ستیره‌کانی به‌ کۆمه‌لیک بوونه‌وه‌ری بکیش و پڕ له‌ راز چوواند که له ئه‌ندازه و زانستی ماتماتیک تێ ده‌گهن و به‌پێی ئه‌و تیگه‌یشته‌یان ده‌خولینه‌وه. کاتیک ده‌یبینی منداڵه‌که جاروبار سه‌ر به‌رز ده‌کاته‌وه و به‌ سه‌رسورمانه‌وه سه‌یریک ئاسمان ده‌کات، ئه‌م هینده‌ی دی تاوی ده‌سه‌ند. ئا لێرده‌ا ئه‌و میناتۆره‌ روونه‌ی گه‌ردوونی نیشان دا که ئه‌ستیره‌کانی پێوه هه‌لواسرا‌بوون و ده‌سوورانه‌وه. ده‌یگوت: "قینۆس له‌ویدا‌یه و به‌وجۆره‌ ده‌سووریته‌وه. ئه‌و شته‌ زه‌به‌لاحه‌ی ئیره‌ش مانگه که به‌شپه‌یه‌کی تر شوینی خۆی ده‌گۆرێ." هه‌ر جاریکیش که خۆجه له‌گه‌ڵ خولانه‌وه‌ی ئه‌ستیره‌کاندا زه‌نگه هه‌لواسراوه‌که‌ی قه‌د میناتۆره‌که‌ی به‌ ده‌نگه‌ خۆشه‌که‌یه‌وه ده‌له‌رانده‌وه، سوڵتانی بچکۆله له‌ ترساندا هه‌نگاوێک ده‌چوو ده‌واوه. پاشان هیزی خۆی گرد ده‌کرده‌وه و وه‌ک ئه‌وه‌ی بیه‌وی بچیته‌ قوتوویه‌کی ئه‌فسوناوییه‌وه، له ئامیره‌ زه‌نگ لیده‌ره‌که‌ نزیک ده‌که‌وته‌وه و هه‌ولی ده‌دا تێ بگات.

ئێستا، کاتیک بیره‌وه‌رییه‌کانم دینمه‌وه سه‌ریه‌ک و هه‌ول ده‌ده‌م رابردوویه‌ک بۆ خۆم بسازینم، پیم وایه ئه‌و دیمه‌نه تابلویه‌کی به‌خته‌وه‌ری گونجاوه له‌گه‌ڵ ئه‌و چیرۆک و ئه‌فسانانه‌ی له منداڵیمدا گویم لێ بووه و له‌گه‌ڵ ئه‌و نیگارکێشانه‌ی که ئه‌فسانه‌کانیان ده‌نه‌خشان. میناتۆره‌که له ئامیره‌کی گه‌مه‌ی منداڵان ده‌چوو و ته‌نیا له‌و خڕۆکه‌ شووشه‌ییانه‌ی که‌م بوو که به‌ بادانیان به‌ پێچه‌وانه‌وه، به‌فریان به‌سه‌ر ئه‌و ماله‌ سه‌ریان سوورانه‌دا ده‌باراند که له‌سه‌ر شپۆازی کێک بنیاد نرابوون. پاشان منداڵه‌که ده‌ستی به‌ پرسیار کرد و خۆجه‌ش هه‌ولی ده‌دا فریای وه‌لامدانه‌وه بکه‌وی:

ئه‌و ئه‌ستیره‌نه‌ چۆن به‌و جۆره به‌ ئاسمانه‌وه راوه‌ستاون؟ به‌ خولگه‌ روونه‌کانه‌وه هه‌لواسراون! ئه‌و خولگانه له چی دروست بوون؟ له ماده‌به‌کی روون که روونییان پێ ده‌به‌خشی! ئایا به‌ریه‌ک ناکه‌ون؟ نه‌خیر، وه‌ک ئه‌وانه‌ی سه‌ر میناتۆره‌که قات قاتن! ئه‌و هه‌موو ئه‌ستیره‌یه هه‌یه، ئه‌دی بۆچی ژماره‌ی ئاسته‌کان هینده‌ی ژماره‌ی

ئەستىرەكان نىيە؟ چونكى ئەوانە زۆر دوورن! چەند دوورن؟ زۆر، زۆر! ئايا ئەستىرەكانى تىرىش لە كاتى خولانەوھىياندا زەنگى لەراوھىيان ھەيە؟ نەخىر، خۆمان زەنگەكەمان داناوھ بۆ تىگەيشتن لە خولىكى تەواوى ئەستىرەكان! ئايا گرمەى ھەور پتوھندى بەمەوھ ھەيە؟ نىيەتى! ئەدى پتوھندى بەچىيەوھ ھەيە؟ بە بارانەوھ! ئايا سبەينى دەبارى؟ ئەگەر بەشىوھى ئاسماندا بى، سبەى نابارى! گەلۆ ئاسمان بۆ شىرە نەخۆشەكەى سولتان چى دەگوت؟ چاك دەبىتەوھ، بەلام پتوويستە ئارامى ھەبى و شتى تىرى لەو جۆرە.

خۆجە لەگەل ڤوونكردنەوھى بۆچوونى خۆيدا دەربارەى شىرە نەخۆشەكە، وەك ئەوھى لە كاتى دوان لەبارەى ئەستىرەكان دەيكرد، ديسانەوھ سەرى بۆ ئاسمان بەرز كردهوھ. دواى گەرانەوھمان بۆ مائەوھ، بەرقەوھ باسى ئەم وردەكارىيانەى گىرپايەوھ. دەيگوت گرینگ ئەوھ نىيە مندالەكە زانست و سۆفيگەرى لىك جيا بكاتەوھ، بگرە گرینگ ئەوھى شتىك تى بگات. ديسان ھەمان وشەى بەكار دەھىنا و بەجۆرىكىش دەرى دەبرى وەك ئەوھى من پەيم بەو شتە بردبى كە دەبى بزاندربى. منىش ئىدى بىرم دەكردهوھ بىم بە موسلمان يان نا. ئەو كىسەيەى لە كاتى دەرچوونماندا لە كۆشك پىمان درابوو، پىنج زىرى تەواوى تىدابوو. خۆجە گوتى سولتان پەى بەوھ بردووھ لۆجىكىك لە پشت چىرۆكى ئەستىرەكانەوھ ھەبى. ئاخ سولتان! دواتر، زۆر دواتر بەتەواوى ناسىم! لە پەنجەرەكەوھ مانگم دەبىنى. سەرم سوپما لەوھى ئەمە ھەمان ئەو مانگەيە كە لە پەنجەرەى مائەكەى ئىمەوھ دەبىندرا. خۆزگەم خواست بىمەوھ بە مندال! خۆجە خۆى بۆ نەگىرا و گەراپەوھ سەر ھەمان بابەت: گرفتى شىرەكە گرینگ نىيە، مندالەكە ئازەلى خۆش دەوى و ھىچى تر.

ڤۆزى دواتر چووھ ژوورەكەى خۆى و دەستى كرد بە كار. دواى چەند ڤۆزىك ديسان سەعاتەكە و میناتۆرى ئەستىرەكانى لە گالىسكەيەك بار كرد. ئەمجارەيان لەژىر ئەو نىگا پر لە پرسىارانەدا كە لە پەنجەرە قەفەسدارەكانەوھ ئاراستەى دەكرا، چوو بۆ دەرسخانەى مندالان. ئىوارە لە گەرانەوھىدا بىزار بوو، بەلام نەك بەرادەيەك كە بىدەنگى بكات. گوتى: "وامزانى مندالەكانىش وەك سولتان تى دەگەن، بەلام بە ھەلەدا چووبووم." مندالەكان تەنيا ترسابوون. خۆجە پاش تەواوكردى قسەكانى،

پرسیاری بابه ته که هی لّی کردبوون. مندالّیک گوتبووی ئەودیوی ئاسمان دۆزهخه، ئەمه ی گوتبوو و دهستی به گریان کردبوو.

خۆجه، ههفته ی دواتری به قوولکردنه وه ی باوه رپه وه، به جۆرّیک له ئاستی تیگه یشتنی سولتانا بی، به سه بر د. یه ک به یه کی خوله که کانی چوونه ژووره مان بۆ هه وش ی ناوه وه دینیتته وه بیر ی من. ده کۆشا من بۆ چوونه کانی بۆ بسه لیم: مندالّیکه زیره ک بوو، به لّی. هه ر له ئیستاوه دهیزانی پّیویسته بیر بکاته وه، به لّی. هه ر له ئیستاوه خاوه نی که سایه تی پّیویست بوو بۆ خۆ رزگارکردن له پالّپه ستۆی ده ورپه ر، به لّی! به و جۆره، ماوه یه کی زۆر پّیش ئە وه ی سولتان ده ست به خه ون بینین بۆ ئیمه بکات، ئیمه ده ستمان به خه ون بینین بۆ ئە و کرد. خۆجه له و ماوه یه دا له سه عاته که شدا کاری ده کرد. پّیم وابّی له باره ی چه که که شه وه بیر ی ده کرده وه، چونکه کاتیک بۆ لای والی بانگ کرابوو، وای گوتبوو. به لّام هه ستم کردبوو ئومیدی پّی نه ماوه. له باره ی والیه وه گوتی: "وه ک ئە وانی تری لّی هاتوه، ئیدی ناخوازی ئە وه ی که نایزانی، بیزانی!" ههفته یه ک دواتر سولتان دیسان ناردی به داویدا، رۆیشت.

سولتان به روویه کی خۆشه وه پّیشوازیی له خۆجه کردبوو. گوتبووی: "شیره کهم چاک بووه ته وه، قسه ی تۆ ده رچوو." دواتر له گه لّ ده ست و پّیوه نده کاندا چووبوونه هه وشه که وه. سولتان ماسیی ناو هه وزیکی نیشانی خۆجه دا بوو و پای ئە و ی له باره یانه وه پرسیبوو. له کاتیکدا ئە م قسانه ی بۆ من ده گپرایه وه، گوتی: "ته نیا گوتم سوورن. هیچ شتیکی ترم به خه یالّدا نه هات بۆ گوتن بشی." له و ساته دا له جوولّی ماسیه کانیشدا په ی به هه بوونی نه زمیک بردبوو، وه ک ئە وه ی له نیوان خۆیاندا بدوین بۆ ئە وه ی نه زمه که یان بی کیماسی بی. خۆجه به سولتانی گوتبوو ماسیه کانی به لاوه ژیره. گرگنّیکی ته نیشته یه کیک له و ناغایانه ی هه ره مخانه که به رده وام ئامۆژگاریه کانی دایکی سولتانی ده هینایه وه بیر ی سولتانی مندالّ، پّیکه نینی به و قسه یه هاتبوو. سولتانیش جنّیوی پّی دا بوو. دواتریش کاتیک سواری گالیسه که کان بووبوون، وه ک سزایه ک، مۆلّه تی نه دا بوو ئە و کورته پالّا مووسووره له گه لّیاندا سوار بی.

به گالیسکه چووبوون بۆ شیرخانه له مهیدانی ئەسپ. لهوئ سولتان دانه بهدانهی چهندن شیر و پشیلەیی فارسی و پلنگی نیشانی خۆجە دابوو که هەموویان به زنجیر به ستوونەکانی کۆنە کلێسایەکهوه بهستراپوونەوه. لهبهردەم ئەو شیرەدا راوهستابوون که خۆجە پیشبینیی چاکبوونەوهی کردبوو. مندالەکه قسەیی لهگەڵدا کردبوو و شیرەکهی به خۆجە ناساندبوو. دواتر چووبوونە لای شیریکی نووستوو له گۆشەیهکدا. ئاژەلەکه دووگیان بووه و وهک ئەوانی تر بۆنی پیسی لێ نههاتوو. سولتان به دوو چاوی درهوشاوهوه پرسیبوو: "ئەم شیرە چەند بهچکەیی دەبی و چەندیان نێر و چەندیان مێ دەبن؟"

خۆجە زۆر بیزار بوو و دواتر لای من دانی پیادا نا که "هەلەیی کردوو." به سولتانیشی گوتبوو سەرم له گەردوونناسی دەردهچی، بهلام ئەستیرهناست نیم. سولتانیش گوتبوو: "بهلام تۆ باشتیری لێ دەزانی وهک له حوسپین ئەفەندیی گەرەیی ئەستیرهناسان!" خۆجە له ترسی ئەوهی نهبادا یهکیک لهوانەیی دهوروبەر قسەکه بیستی و به حوسپین ئەفەندی بگهیهنیتەوه، خۆی له وهلامدانهوه پاراستبوو. سولتانی خهیاڵشکاوه بهردەوام دەبی و دەلێ: "خۆجە یان هیچ نازانی، یاخۆ لهبری ئەستیرهکان سهیری شوینی بهتال دهکات؟"

بهدای ئەوهدا، خۆجە، ئەو قسانەیی که داینابوو دواتر بیانکات، ناچار بووه دهستبهجێ دهستیان پێ بکات: گوتبووی زۆر شت له ئەستیرهکانهوه فێر بووه و گەلێک ئەنجامیشی لهو فێربوونانهوه دهستگیر بووه. به کهلک وهگرتن له بێدەنگبوونی سولتان که به چاوی داچهقیوهوه گوپی بۆ راگرتوو، گوتبووی پێویسته روانگهخانهیهک بۆ چاودێریکردنی ئەستیرهکان بێته دامهزراندن. شتیکی له شیوهی ئەو روانگهخانهیهی که مورادی سییهمی باپیری خوا لیخۆشبووی ئەحمەدی یهکهمی باپیری سولتان که نهوهد سال لهمهوبەر فهرمانی دابوو بۆ خوالیخۆشبوو تهقیه‌دین ئەفەندی دروست بکری و دواتر لهبهر فهرامۆشکردن خاپوور بوو. نهخێر، شتیکی زۆر لهوه پیشکهوتووتر؛ خانهیهک بۆ زانستهکان که نهک تهنیا چاودێری ئەستیرهی تیدا بکری، بگره هەموو ئەو زانایانه لهخۆ بگری که له هەموو جیهان، رووبار و دەریاکانی، هه‌ور و چیا گول و بیگومان له ئاژەلانیس دهکۆلنهوه، بۆ ئەوهی پیکهوه

دەربارەى لىكۆلئىنەوھەكانى خۇيان بدوین لەپىناوى پىشكەوتنى ئەوان و گەشەسەندنى ئاوەزى ئىمەدا .

ئەم نەخشەيەى خۆجە كە منىش يەكەمجارم بوو گویم لى دەبوو، سولتان وھە ئەوھى گوپى بۆ داستانىكى شيرين شل كردي، گوپى بۆ راگرتبوو. لە كاتى گەرانەوھياندا بە سواری گالیسكە بەرەو كۆشك، ديسان پرسىبووى: "پىت وایە شىرەكە چۆن دەزى؟" خۆجە لەبەرئەوھى پىشتر بىرى لى كرديووھە، ئەمجار گوتبووى: "بىچووھە تازە لەدايكبووھەكان ھاوكىشى يەكتر دەبن!" لە مالاوھە بە منى گوت ئەو قسەيە هیچ مەترسىيەكى نىيە. دەيگوت: "ئەو منداڵە گەمژەيە دەخەمە لەپى دەستمەوھە، زۆر لە حوسپىن ئەفەندىي گەورەى ئەستىرەناسان بە تواناتم!" بەكارھىنانى ئەو وشەيە لە كاتى قسەكرىندا دەربارەى سولتان، منى سەرسام كرد. دواتر لەبەر ھەر ھۆيەك بى، لەو قسانەى زوير بووم. لەو كاتانەدا دلم پر بوو لە غەم و خۆم بەكارى ناوماڵەوھە سەرقال دەكرد .

دواتر، دەستى كرد بە بەكارھىنانى وشەيەك وھەك كلىلىكى ئەفسوونوى كە ھەموو قفلېك بكاتەوھە: "لەبەر گەمژەيى خۇيان، سەرىك ھەلنابرن تاكو سەيرى ئەو ئەستىرانە بكەن كە بەسەر سەريانەوھە دەخولئىنەوھە. لەبەر گەمژەيى خۇيان بەرلەوھى فىرى شتىك بن، لە پىشدا دەپرسن داخۆ بەكەلكى چى دى. لەبەر گەمژەيى خۇيان پەرۆشى پوختەى مەسەلەكانن نەك وردەكارىيەكان. لەبەر گەمژەيى خۇيان لە يەكدى دەچن و ھتد..." سەربارى ئەوھى منىش چەند سالىك لەمەويەر لە ولاتەكەى خۆم زۆرم ھەز بەو شىووزى قسەكرىنە دەكرد، بوارم نەبوو ھىچ بە خۆجە بلیم. بۆخۆيشى لەو كاتانەدا منى بەلاوھە گرینگ نەبوو، چونكە گرى لە گەمژەكانى ئالاندبوو. گەمژەيى منىش جۆرىكى تر بوو. لە رووى چەنەبازى و لەوچەيى خۆمەوھە لەو پۆژانەدا، خەونىكى خۆم بۆ گىرايەوھە: لە خەونمدا خۆى خستبووھە جىي من و چووبووھە بۆ ولاتەكەم، لەگەل دەزگىرانەكەمدا زەماوھەندى كرديوو و لە زەماوھەندەكەدا كەس ھەستى نەكرديوو ئەو من نىم. منىش دەستىك جلى توركىم لەبەر كرديوو و لە گۆشەيەكەوھە سەيرى ئاھەنگەكەم دەكرد. لە ناوھەراستى زەماوھەندەكەدا لەگەل دايكەم و دەزگىرانە شادمانەكەمدا پروبەروو بوومەوھە. سەربارى

فرمیسکه کانم، که له خەو بیداریان کردمەو، هیچ کامیان میان نەناسییەو، پشتیان تی کردم و لیم دوورکەوتنەو.

لەو سەرۆبەندەدا دوو جارەن چوو بۆ کۆشکی والی. وا دیار بوو والی پیتی خۆش نەبوو خۆجە دوور لە چاوی ئەو خۆی لە سۆلتان نزیک بکاتەو. کەوتبوو لێ پیتی چینهو: زۆر دواتر و پاش ئەو والی لە ئەستەنبۆلەو بۆ تاراوگە دوورخرایەو، ئەوسا خۆجە پیمی گوت والی پرسیری منی کردوو و دەستووری داو لێکۆڵینەو لەبارەو بکری. ئەگەر ئەمە زووتر بگوتایە، دەبوو من رۆژانی خۆم بە ترسی ژەهراویکردنەو بگوزەرانداپایە. سەرباری ئەو، هەستم دەکرد والی زیاتر بایەخ بە من دەدات وەک بە خۆجە. لێکچوونمان لەگەڵ خۆجە، لە خۆم زیاتر، والی نیگەران دەکرد و ئەمەش ختووکەمی شکۆی منی دەدا. وێ دەچوو ئەم لێکچوونەمان لەو کاتانەدا نەینییەک بێ کە خۆجە هەرگیز نەخوای بیزانی و ئازایەتیەکی سەیریش بە من ببەخشی. هەندیک جار بیرم لەو دەکردەو تا خۆجە لە ژاندا بێ، بەهۆی ئەم لێکچوونەو من لە مەترسی دوور دەبم. رەنگە لەو سۆنگەیهشەو بووبی کاتیک خۆجە والیشی بە یەکێک لە گەمژەکان دانا، من بەرەنگاری بوومەو. ئیدی ئەو لەو ساتانەدا هەڵدەچوو. پەمی بردنم بەو ناتوانی دەستم لێ هەلبگری و هەمان کاتیش شەرم دەکات، پالی پێو نام بەرەو بێ ئابرووییهک کە تەنەت بە خۆشم نامۆ بوو. بە پرسیارە یەک لەسەر یەکەکانم دەربارە والی و قسەکانی ئەو لە بارە هەردوو کمانەو، خۆجەم لە هەڵچوونیکدا نقوم دەکرد پیم وابی خۆیشی نەیدەزانی هۆیهکەمی چییە. لەو کاتەدا سەرسەختانە دەگوت و دووبارە دەکردەو: "بەرە لە ژیر پیتی والیش دەردین. یەنچەرەکان بەم زوانە شتیک دەکەن، درکیشم بەچەند شتیک کردوو لە کۆشک نەخشەمی بۆ دادەریژێ. بۆیە ئەگەر کار بۆ دروستکردنی چەکیک بکەم، وەک والی داوای دەکات، نامەوی بۆ وەزیریکی کاتی بیکەم، بگرە پێویستە بۆ ئەو بیخەم بەرەستی سۆلتان، دروستی بکەم."

ماوێهەک پیم وابوو هەموو کاتی خۆی بە نەخشەمی ئەو چەکە نادیارەو بەسەر دەبات. بەخۆم دەگوت هەڵدەدات، بەلام پێشوەچوونی بۆ ناکری، چونکە ئەگەر

پیشوهچوونی بۆ بکرایه، ئەوا دلتیابووم، تەنانەت ئەگەر بۆ سووکایەتی پیکردنیشم بووایه، رای منی هەر وەردهگرت و بۆچوونەکانی خۆی بۆم روون دەکردهوه. ئیوارەیهک، له گه‌رانه‌وه‌ماندا له‌و ماله‌ی ئاکسه‌رای که دوو سی هه‌فته جارێک روومان تی ده‌کرد و دوا‌ی گوێگرتن له‌ موزیک، له‌گه‌ل ژنه‌کاندا ده‌نوستین، خۆچه پیمی گوت به‌نیازه تا به‌یانی کار بکات. پاشان له‌ باره‌ی ژنه‌کانه‌وه پرسیا‌ری کرد، قسه‌کردن له‌باره‌ی ژنان شتیک بوو پیشتر هه‌رگیز نه‌مانکردبوو. دواتر له‌په‌رئ گوتی: "بیر ده‌که‌مه‌وه." هه‌ر که گه‌یشتی‌نه ماله‌وه، بی ئه‌وه‌ی بلێ بیر له‌ چی ده‌کاته‌وه، چوه ژوره‌که‌ی و ده‌رگای له‌سه‌ر خۆی کلۆم دا. منیش ئیدی له‌نیو کتیبه‌کانی خۆم، که تەنانەت وزه‌ی هه‌لدانه‌وه‌ی لاپه‌ره‌کانیشیانم تیدا نه‌ما‌بوو، مامه‌وه و بیرم کرده‌وه له: هه‌ر پرۆژه‌یه‌ک که من با‌وه‌ریم و ابوو ناتوانی پیشوه‌چوونی تیدا بکات، یان بیر و بۆچوونەکانی، یاخۆ سه‌هیرکردنی بیه‌ووده‌ی کاغه‌زه‌کانی سه‌ر ئه‌و میزه‌ی هیشتا به‌ته‌وا‌وی رانه‌هاتبوو له‌ به‌رده‌میدا دابنیشی، یان دانیشتی ختوخۆراییی چه‌ندین سه‌عاته‌ی به‌ شه‌رم و هه‌لچوونەوه له‌به‌رده‌م میزه‌که‌دا...

ده‌رنگانیک‌ی دوا‌ی نیوه‌ی شه‌و له‌ ژوره‌که‌ی هاته‌ ده‌ری. له‌به‌رئ‌وه‌ی گرفتیک‌ی بۆ هاتبووه‌ پیش، وه‌ک قوتابییه‌کی خاکی که پتویستی به‌ هاوکاری بی، به‌ شه‌رمه‌وه منی بانگ کرد بۆ به‌رده‌م میزی ژوره‌که‌ی خۆی. بی هیچ دوودلی نواندیک گوتی: "هاوکاریم بکه، با پیکه‌وه بیریان لی بکه‌ینه‌وه، به‌ته‌نیا پیشوه‌چوونم بۆ ناکری." له‌به‌ر ئه‌وه‌ی پیم و ابوو ئه‌وه‌ی ده‌یلێ، پتوه‌ندیی به‌ ژنانه‌وه هه‌یه، ساتیک بیده‌نگ بووم. کاتیک بینی ته‌نیا سه‌هیر ده‌که‌م و هیچی تر، به‌ ده‌ربه‌سته‌وه گوتی: "بیر له‌ که‌مژه‌کان ده‌که‌مه‌وه. بۆچی هینده‌ گه‌مژهن؟" دواتر، وه‌ک ئه‌وه‌ی وه‌لامی من بزانی، درێژه‌ی دایێ و گوتی: "باشه، گه‌مژه‌ نین، به‌لام میشکیان له‌ شتیک‌ی که‌مه." من نه‌مپرسی "ئه‌وانه" کین. گوتی: "ئه‌ری شوینیک له‌ میشکیاندا نییه‌ جیگای ئه‌و زانستانه‌ی تیدا بیته‌وه؟" وه‌ک ئه‌وه‌ی بیه‌وی به‌دوا‌ی وشه‌یه‌کدا بگه‌ری، بۆ ده‌وربه‌ری خۆی روانی: "پتویسته‌ گۆشه‌یه‌ک له‌ میشکیاندا هه‌بی بۆ جیگرکردنی شتومه‌کی تیکه‌ل و پیکه‌لی وه‌ک قوتوو و چاوه‌کانی ئه‌م دۆلابه، به‌لام پی ده‌چی شتی وایان نه‌بی. تی ده‌گه‌یت؟" ده‌مویست با‌وه‌ر به‌خۆم به‌ینم که شتیک تی گه‌یشتووم،

به لَام زۆر سهركهوتوو نهبووم. ههردووكممان ماوهيهكي دريژ بيدهنگ بووين. له كوٽايدا گوتى: "جا كى دهزانى مروڤ بوچى بهم شيويه ياخو بهجوړيكي تره؟" دواترئ گوتى: "ناخ، خوژگه بهراستى پزىشك دهبوويت و منت فير دهكرد جهستهمان چييه و چى له بهدهن و كهلهماندا ههيه." وا دههاته بهرچاو كهميك شهرم بكات. له بهرئهوهى نهيدهويست بمترسينى، به شيويهكي سروشتى راى گهياند: "لهوانه نيم خوڤم بهدهستهوه بدهم و تا كوٽايى بهردهوام دهيم. ههم له بهرئهوهى پهروشى زانينى ناكامم و ههم بههوى ئهوهى شتيكى تر شك نابهم بيكهيم." من تى نهدهگهيشتم، به لَام بسكهى سميلم دههات كاتيک بيرم دهكردهوه كه ههمو ئه و شتانه له منهوه فير بووه.

له كاتهكانى دواتردا وهك ئهوهى ههردووكممان بزائين واتاي ئهم قسهيه چييه، له سهريهك دووبارهمان دهكردهوه. لهم بريارگرتنهى خويدا وهك قوتابيهكي خهيال فراوان، كه پرسيارى زۆر دهكات، خوڤى دهواند. ههر جاريك كه دهگوت تا كوٽايى بهدواى ئهم كارهوه دهيم، من وا ههستم دهكرد بينهري نالينى ههلوچوو و غههگيى ئهفينداريكى دهستهوستانم كه له هوڤكاريى ئهوه نههامهتيانتهى بهسهري هاتوو، دهپرسى. لهو ماوهيهدا ئهوه قسهيهى زۆر دهگوتهوه. كاتيک بهخو سازدانى يهنيچهرهكانى بو ياخييون دهزانى، دهگوتهوه. دواى ئهوهى بو منى دهگيرايهوه كه مندالانى دهرسخانه زياتر پهروشى فريشتهن نهك ئهستيره، دهگوتهوه. پاش كرپينى دهستنووسيك به چهردهيك پاره و بهرلهوهى له خوڤندنهوهيدا بگاته نيوه، به تورهبوونهوه توورپى دهدايه لاهه، دهگوتهوه. دواى گهرايهوهى لاي دۆستهكانى مووهقيتخانه، كه ئيدى وهك خوويهك سهري لى دها، دهگوتهوه. پاش خواردنى سهرما له گهرماو بههوى باش گهرم نهكردنى و دواى ئهوهى لهپال كتيببه خوڤشهويستهكانيدا لهسهر ليفه به گول نهخشيندراوهكه پال دهكوت و پاش ئهوهى له ههوشهى مزگهوت گوپى له قسهى توربههاتى دهستنوويژ ههلگران دهگرت، دهگوتهوه. دواى ئهوهى بيستى فينيسيايييهكان رهوه كهشتيى ئهمانيان بهزاندوووه و پاش ئهوهى بهدان بهخوڤداگرتنهوه گوپى بو خهلكى گهرهك رادهگرت كه پتيان دهگوت وا خهريكه تهمنهى بهسهر دهچى و بو ئهوه هاتوون تاكو هانى بدن ژن بهينى، ديسان دهگوتهوه: تا كوٽايى بهدواى ئهم كارهوه دهيم.

ئىستا بىر دەكەمەو: كام خوينەر لەوانەى ئەم نووسراوهم تا كۆتايى دەخوينىتەو
و بە دان بەخۆداگرتنەو بەدواى پرووداوەكان يان ھەر شتىكدا دەچى كە بە خەيال
گىراومەتەو، دەتوانى بلى خۆجە پابەندى ئەم بەلینەى خۆى نەبوو؟

رۆژیکی کۆتاییی به هار بیستمان تهرمی حوسین ئه فهندی گهره ئه ستیره ناسان له نزیک ناوچهی ئیستینهی قهراغ تهنگه ی بوسفور دۆزراوتهوه. كهواته والی له دوا ساتدا فهتوای كوشتنی دهركردبوو. ئه ویش ئه وه نه بوو سه ر كز بكات و له هه شارگه كه ی خۆیدا ئارام بگرئ، بگره به راست و چهپدا نامه ی ده نارد و دهینووسی نیشانه ی مردنی والی سادق پاشا له م زوانه دا دهركه وتوو. به مجوره، حوسین ئه فهندی شوینی خۆی ئاشكرا كردبوو. هه ولی دابوو روو له ئه نادۆل بكات، به لام پیاو كوژان خۆیان گه یاندبووه به له مه كه ی و خنكاندبوویان. خۆجه كاتیک زانی دهست به سه ر مال و سامانی گهره ی ئه ستیره ناساندا گیراوه، كه وته خۆ بۆ به دهسته ئینانی كاغهز و كتیب و دهفته ره كانی. بۆ ئه مهش، هه رچی پارهیك كۆی كردبووه، دای به به رتیلخۆران. ئیوارانیکی درهنگ سنوووقیکی گهره ی بۆ مال وه هینایه وه و به ههفته یهك هه زاران لاپه ره ی ناو سنوووقه كه ی خوینده وه. له ئاكامدا به هه لچوونه وه گوئی شتی زۆر باشتتر له وانه ی له دهست دئ.

كاتیک دهستی كرد به كار، منیش هاوکاریم كرد. بۆ دوو كتیب به ناوی "حیاة الحیوان وعجائب المخلوقات" كه بریاری دابوو پیشكهش به سولتانیان بكات، من باسی ئه وه ئه سپه جوان و گویدریژه ئاسایی و كه رویشك و مارمیلكانه م بۆ گیرایه وه كه له باخچه ی فراوان و میرگی مال كه ی ئه میۆلیماندا بینیبووم. به دوا ی ئه وه دا كه خۆجه به ئامازه یهك له سنوورداریبوونی بیره وه ربیه كانم منی ئاگادار كرده وه، بۆقه فه رهنگیه سمیلداره كانی ناو حه وزه نیلوفه ربیه كه مان، تووتیه شینه كانمان كه

به‌شيوازی سيسيليايي قسه‌يان ده‌کرد و ئەو سمۆرانەم بېر كه‌وته‌وه كه بهر له جووتبوونيان بهرامبەر به‌يهك دادەنڤشتن و تووكي يه‌كتريان ده‌لڤسايه‌وه. هه‌موو ئەمانەم بۆي گي‌رايه‌وه. ژيانى مي‌رووله كه زۆر مايه‌ى بايه‌خ پيدانى سولتان بوو، به‌لام به‌هۆي پاك و خاويني له پاده‌به‌ده‌رى هه‌وشى يه‌كه‌مى كو‌شكه‌وه وهك پتيوست زانباري له‌باره‌وه نه‌بوو، بوو به يه‌كيك له به‌شه‌كاني كتبه‌كه و ماوه‌يه‌كي دريژ كارمان له‌سه‌ر كرد.

كاتيك خو‌جه ده‌ستي كرد به نووسينه‌وه‌ى ژيانى ري‌كوپي‌ك و لوجي‌كاري مي‌رووله، پيشبيني ده‌کرد ئيمه له هه‌مان كاتدا سولتان په‌روه‌رده‌ش ده‌كه‌ين. بۆ ئەو مه‌به‌سته، باس‌کردنى مي‌رووله‌ى ره‌شى ناسراوى به‌لاى ئيمه‌وه به‌كه‌م زانى و باسى چۆنيه‌تیی نه‌زمى مي‌رووله سووره‌كاني ئەمه‌ريكاي گي‌رايه‌وه. ئەمه‌ش بي‌رو‌كه‌ى ئەوه‌ى پي به‌خشي كتبه‌ييكي هه‌م غه‌مگين و هه‌م سوودبه‌خش له‌باره‌ى به‌سه‌ره‌اته‌كاني خه‌لكي خو‌جتي ئەو ولاته پر له ماره‌ى كه ئەمه‌ريكاي پي ده‌گوتري، بنووسى، ئەو خه‌لكه ده‌به‌نگه‌ى كه به‌سه‌ره‌اته‌كان هيج شتيكي له ره‌وتى ژيانيان نه‌گۆريبوو. به‌ده‌م گي‌رانه‌وه‌ى ورده‌كاريه‌كانه‌وه، گوتى باسى ئەو پاشا منداله‌ش ده‌نووسم كه چۆن له‌به‌ره‌وه‌ى بايه‌خى به زانست نه‌ده‌دا، گاوه‌كاني ئيسپانيا له ئاكامدا له‌سه‌ر مي‌خزنجير دايننيشاندا. به‌لام خو‌جه هه‌رگيز زاتي نه‌کرد كتبه‌كه ته‌واو بكات. نيگاره‌كاني ئەو وه‌ستاي مينا‌تۆره‌ى كه بانگمان كردبوو وينه‌ى گاميشى بالدار و گاي شه‌شپي و ماري دووسه‌رمان به‌شيوه‌يه‌كي به‌رجه‌سته بۆ بكيشى، جيى ره‌زانه‌نديمان نه‌بوو. خو‌جه گوتى: "راستى له رابردوودا به‌وجۆره بوو، به‌لام ئيستا هه‌موو شتيك سى دوورى و سيبه‌رى راسته‌قينه‌ى هه‌يه. تۆ پروانه؛ ته‌نانه‌ت مي‌رووله‌يه‌كي زۆر ئاسايى، وهك ئەوه‌ى هاوجمكى خو‌ى به‌دواى خو‌يدا رابكيشى، سيبه‌رى خو‌ى هه‌لگرتوه و له‌سه‌رخۆ ده‌يگوازتيته‌وه."

له‌به‌ره‌وه‌ى سولتان هيج لتي نه‌پرسيه‌وه، بريارى دا كتبه‌كان له ريى واليه‌وه پيشكه‌ش به سولتان بكات، به‌لام دواتر زۆر له‌مه په‌شيمان بووه‌وه. والى گوتبووى: "ئه‌ستيره‌ناسى سوڤيگه‌رييه، حوسين ئەفه‌ندى ده‌ستى دابووه كاري بالاتر له به‌ژنى خو‌ى و ده‌ستى كردبوو به فرت و فيلى سياسى. ئيستا ش گومانم هه‌يه تۆ چاوت له

جیئی ئەو برییبی. من بروام بە شتیکی هەیه کە زانستی پێ دەگوتری. ئەمەش پێوهندیی بە چەکەووە هەیه نەک ئەستێرە. ئەستێرەناسی کاریکە نەگبەتی بەدواوہیە. ئەمەشم لەوہوہ بۆ دەرکەوتووہ کە هەموو ئەوانەئە چوونەتە ئەو کارەوہ، یان کوژراون، یاخۆ لە هەمووی خراپتر، رۆژیک لە رۆژان بەشیوہیەکی نەئینی بێ سەروشوین کران، بۆیە بەھیچ جۆریک نامەوئ تو، کە زۆرم خۆش دەوئیت و باوہرم بە زانستەکەت هەیه، ئەو ئەرکە بگریتە ئەستۆ. بریار وایە پۆستی گەورەئ ئەستێرەناسان بدرئ بە سدقی ئەفەندی کە بەشی ئەو گەژە و ساویلکەئە بتوانئ پێداوئستیەکانی ئەو ئەرکە بەجئ بگہیەئ. بیستووہ دەستت بەسەر کتیبەکانی گەورەئ ئەستێرەناسانی پێشوودا گرتووہ. داوات لئ دەکەم خۆت لە قەرەئ ئەو کارە نەدەئ. "خۆجەش گوتبووی لە زانست بترازئ، خۆئ بەھیچ شتیکی ترەوہ خەریک ناکات و پاشان ئەو کتیبانەئ دابووئ کە دەبویست بە سولتانی بگہیەئ. ئیوارە لە مالاوہ گوتئ لە زانست بترازئ، خۆئ بەھیچ شتیکی ترەوہ سەرقال ناکات، بەلام هەرچییەک لەپێناوی پەپرەوکردنی زانستەکەئیدا پێویست بئ، دەیکات. وەک سەرەتای کاریش، نەفرەتی لە والی کرد.

مانگی دواتر، کاتیک پەرۆشی زانینی چۆنیەتی کاردانەوہئ سولتانی منداڵ بووین لە بەرامبەر ئازەلە رەنگاوپرەنگەکانی زادەئ خەیاڵی ئیمەدا، خۆجە بییری لەوہ دەکردوہ بۆچی دەبئ تا ئیستا لە کۆشکەوہ بانگ نەکرابئ؟ لە ئاکامدا بۆ راو بانگیان کرد. پیکەوہ چووین بۆ کۆشکی میراخۆر لە کەناری چەمی کاغەزخانە بۆ ئەوہئ ئەو لە تەنیشت سولتانەوہ بئ و منیش لە دوورەوہ سەیری بەزمی راو بکەم. زۆر قەرەبالەغ بوو. سەرکردەئ پاسەوانەکان هەموو شتیکی ئامادە کردبوو. هەموومان بینیمان چۆن کەرۆشک و رپۆی بەرەلا کران و تاژییەکان نیشتنە سەریان. سەرچەم چاوہکان بینیمان چۆن یەکیک لە کەرۆشکەکان لە هاورپیکانی جیابووہوہ و خۆئ هەلدایە ئاوہکەوہ. بە مەلە خۆئ گەیاندە ئەوبەری ئاوہکە و بینیمان و گوئمان لئ بوو پاسەوانەکان ویستیان لەوئیش سەگی تئ بەردەن، بەلام سولتان مۆلەتی نەدا و گوتئ: "با کەرۆشکەکە ئازاد بئ." سەگیکی بیانی لەوبەر ئاوہکەوہ بوو، کەرۆشکەکە دیسانەوہ خۆئ هەلدایەوہ ناو ئاوہکە، بەلام سەگەکە

فریای كهوت و گرتی. پاسه وانه كان دهستبه جی خویان گه یاندی و كه رویشكه كه یان له ده می دهره ینا. هیئایانه به رده می سولتانی مندال. ئه ویش یه كسه كه رویشكه كه ی پشكنی و دلخوش بوو به وهی كه برینی سهختی پیوه نه بوو. پاشان دهستووری دا ببریته سهر شاخ و لهوی ئازاد بكری. دواتر، ئاپوره كه كه خوجه و گرگنه قژ سووره كه شم له ناویاندا بیینی، له دهوری سولتان گردبوونه وه.

خوجه، ئیواره بومی گپرایه وه: سولتان پرسپاری چۆنیه تی لیكدانه وهی رووداوه كه ی گردبوو. خوجه، كه دوا ی هه مووان نۆره هاتبووه سهر ئه و، گوتبووی له شوینی چاوه پروان نه كراوه وه دوزمن بۆ سولتان پهیدا ده بی، به لام بی دهرد و به لا له وه مهترسییه دپته دهری. ئاپوره كه، هه ولیان دابوو لیكدانه وه كه ی خوجه له بهرئه وهی باس له دوزمن و مهترسیی مردن دهكات و ته نانهت سولتان له گه ل كه رویشكه یكدا بهراورد دهكات، خراب له سولتان بگه یهن، به لام سولتان هه موویانی، به سدقی ئه فه ندی گه و ره ی ئه ستیره ناسانیسه وه كه له ناو ئاپوره كه دا بووه، بپدنگ كردوو و گوتوو یه تی قسه كانی خوجه دهكات به گواره و له گوپیان دهكات. پاشان به ده م سهیركردنی نیشتنه وهی چهند بازیکه وه به سهر قه له ره شیکه وه و بینینی كۆتاییه غه مگینی رپوییه ك كه به هه موو توانا وه بهرگری له خوی دهرد و له ئاكامدا تازییه بی شه رمه كان له توپه تیان كرد، سولتان گوتبووی شییره كه ی دوو به چكه ی بووه، یه كیکیان نیره و ئه وی تریان مییه و هه ردوو كیشیان هاو كیشی یه كترن و كتیبه كانی ئاژه لانیشی زۆر به دل بووه. پرسپاری ئه و گا بال شینانه و پشیله په مه ییانه ی گردبوو كه له میرگه كانی قه راغ رووباری نیلدا بیندراون. خوجه به شیوه یه کی سهیر مهستی سهر كه وتن بوو و له هه مان كاتیشدا ترسی لی نیشتبوو.

ماوه یه کی زۆر دوا ی ئه وه هه والمان زانی چهند شتیك له كۆشكدا پروویان داوه: سولتان كوئسه م دهستی له گه ل ئاگاكانی یه نیچه ردها تیكه ل كردوو و نهخشه یه کی داریشتوووه بۆ به كوشتدانی سولتان و دایکی و دانانی شازاده سلیمان له جپی سولتان، به لام هه وله كه ی سهری نه گرتوووه. دهست خرابوووه بینا قاقای سولتان كوئسه م تا خوین له دم و لووتی هاتبوو و مردبوو. خوجه هه والی رووداوه كانی له میانه ی قسه و قسه لۆکی ئه و هاوړی گه مژانه یه وه پی دهگه یشت كه دهچوونه

مووه قیتخانه. جاروباریش دهچووه دهرسخانه، وهکو تر پرووی له هیچ شوینتیکی دی نه دهکرد.

له پایزدا بیرری کردهوه جاریکی تر بیردۆزه ی کۆسمۆگرافی بگریتهوه دهست، بهلام تووشی نائومییدی بوو: پروانگه خانه یه ک پیویست بوو. دهشیگوت ههروهک چون گه مژهکان قرۆشیک به ئەستیره نادن، ئەستیرهکانیش هیچ بایه خیک بۆ ئەوان دانانین. زستان هات و تهم رۆژگاری داگرت. رۆژیک بیستمان والی له کار دوور خراوتهوه. ویستبوویان ئەویش بخنکین، بهلام دایه سولتان رازی نه بوو بوو. دهست بهسه مال و مولکیدا گیرابوو و خویشی بۆ ئەرنجان دوور خرابوووه. دواتر جگه له ههوالی مردنی، هیچ دهنگوباسیکی تری ئەومان پی نه گه یشتهوه. خوچه گوتی ئیدی له کەس ناترسی و قهرزاری هیچ کەسیکیش نییه. نه مزانی داخۆ له و کاتدا بیرری لهوه کردووه تهوه که زۆر شت له منهوه فیتر بووه یان نا؟ ئیدی نه له مندا له که دهرتسا و نه له دایکی. وهک ئەوهی دروشمی: "یان گه یشتن به لوتکهی دهولت، یان مردار بوونهوه وهک قه له رهشکه" ی بهرز کردبیتتهوه! بهلام له مالهوه به بیدهنگی له ناو کتیبهکانماندا دانهیشتین و له باره ی میرووله سوورهکانی ئەمه ریکاوه ددواین و خه یالاتی میرووله نامه یه کی نویمان داده رشت.

ئهو زستانه شمان وهک زۆری پیشووتر و دواتر له مالهوه بهسه برد. هیچ شتیک نهقهوما. له شهوانی سارردا، له نهومی خوارهوهی مالهکه که بای باکور له دهرگا و په نجه رهکانهوه خوئی پیدا دهکرد، دانهیشتین و قسه مان دهکرد. چی دی به چاوی سووک بوومی نه دهروانی، یاخۆ وای نیشان دهدا که به وجۆره بۆم ناروانی. من ئەم نزیکبوونهوهی ئەوم بهوهوه گری دهدا که نه له کۆشک و نه له دهوروبهری کۆشک کهس منهی نه دهکرد. جاروباریش بیرم دهکردهوه کهوا ئەویش وهک من لیکچوونی نیوانمان دهبینی. بهخۆم دهگوت ئیدی کاتیک سهیری من دهکات، خوئی دهبینی و به پهروش بووم بزانه له و ساتانهدا بیر له چی دهکاتهوه. کتیبیکی تری دریزمان لهسهه ئاژه لان تهواو کردبوو، بهلام له بهرتهوهی والی دوور خرابوووه و خوچهش دهبگوت ئاماده نییه بۆنی دهمی ئەو ناسیاوه دورانهی بکات که هاتوچۆی کۆشک دهکن، کتیبهکه ههروا لهسهه میزهکه کهوتبوو. جاروبار، له بیزاریی رۆژانی بیتکاریمدا،

لاپه پره کانییم هله دده دایه وه و سهیری نیگاری ئه و کولله مۆر و ماسییه فریوانه م ده کرد که خۆم کیشابوومن و به په رۆش بووم بزانه سولتان له کاتی خویندنه وهی ئه م دیرانه دا بیر له چی ده کاته وه.

سه ره تایی به هار ئینجا خۆجه بانگ کرا. سولتانی مندال به بینینی زۆر که یفخۆش بوو بوو. به گویره ی قسه کانی خۆجه، له سه رجه م ره فتار و گوتاریه وه بو ی ده رکه وتبوو ماوه یه کی درێژه بیر ی له خۆجه کردووه ته وه، به لام به هۆی پاله په ستۆی که جه ر و گوجه ری ده ور و به ری ه وه له دووی نه نار دووه. سولتان یه کسه ر قسه ی بر دبووه وه سه ر پیلانه که ی نه نک ی و گوتبووی خۆجه پیشبینی ئه م مه ترسییه ی کردووه، به لام هه مان کات پیشبینی ئه وه شی کردووه که سولتان به سه لامه تی له و مه ترسییه رزگاری ده بی. سولتان، ئه و شه وه هیچ له و هه را و هوریا به نه تر ساوه که به نیازی له ناو بردنی ئه و ساز کراوه، چونکه ئه و سه گه ناپاکه ی بیر که وتبووه وه که دانه کانی کاریان له که رویشکه که نه کردبوو. سولتان، دوا ی پیا هه لدان و ستایش کردن، ده ستووری دا بوو له شوینیکی گونجاو کیلگه یه ک بدری به خۆجه. به رله وه ی کار به فالگرتنه وه بگات، خۆجه ناچار بوو بوو بیته ده ره وه. پیشیان گوتبوو ده بی بۆ به راتی کیلگه که تا کۆتایی وهرزی هاوین چاوه ری بکات.

خۆجه له ماوه ی چاوه روانی کردندا و به پشتبه ستن به دا هاتی کیلگه که ی، نه خسه ی دار پشت بۆ دامه زراندنی روانگه خانه یه کی بچووک له باخچه که دا. پیاوانه کانی ئه و چاله ی ده بوو هه لکه ندری و تیچوونی ئه و ئامیرانه ی پیویست بوو جیگیر بکری، حساب کرد، به لام ئه م جاریان هه ر زۆر زوو بیزار بوو. له و سه ر و به نده دا ده ستنووسیکی به هیلیکی ناخۆش نووسراوی کتیبیکی دۆزییه وه که ئه نجامه کانی چاودیر کردنی ئه ستیره کانی له لایه ن سو فی ته قیه دینه وه له خو گرتبوو. دوو مانگی خو ی به پشکنینی راستی و دروستی چاودیر کردنه کانه وه به خه رج دا، به لام له به رته وه ی بو ی ئاشکرا نه بوو کام هه له له ئامیره هه رزانه ها کانی خو ی و کامیان له ته قیه دین خو ی و کامیان له بی سه ر و به ربیی کتیه ده ستخه ت ناخۆشه که وه سه رچاوه ی گرتووه، له ئاکامدا به هه لچوونه وه ده ستی له کار هه لگرت. ئه و شته ی زیاتر رقی هه ستاند، ئه و به یته قافیه دار و هاوکیشانه بوون که به شیوازی

شەشەوانە حساب كرابوون و لە لايەن يەكێك لە خاوەنەكانى پيشووترى كتيبەكەو
 خزيندرابوونە نيوان خستەى سىگۆشەيى هيلەكانەو. خاوەنى كتيبەكە بە
 بەكارهينانى حسابى ئەبجەد و بە گرتنەبەرى شتوانى تر، چەند بۆچوونىكى سادەى
 سەبارەت بە داھاتووى جيهان خستبوو ڕوو: بەو پتتە دەبوو كابرە لە ئاكامدا و
 لەدواى چوار كچ، كورپكى ببى و پەتايەك بلاو ببیتەو كە بپتاوانان لە گوناھكاران
 جيا بكاتەو و بەھائەدين ئەفەندى ھاوسيشى بمرى. خۆجە ئەگەرچى لە سەرھتاو
 كەيفى بە خویندەنەوى ئەو فالانە دەھات، بەلام دواتر دووچارى نائومىدى بوو. ئىدى
 بە باوەر بەخۆبوونىكى سەير و ترسناكەو بە باسى ناواخنى مپشكمانى دەكرد.
 بەجۆرېك دەدواين وەك ئەو بە باسى سندوقگەلېك كە بتوانين سەريان ھەلبەدينەو
 و سەپرى ناويان بكەين، ياخۆ باسى دۆلابەكانى ناو ژوورەكە بكەين.

ئەو كپلگەيەى كە سولتان دەستوورى داو بوو بەرئى بە خۆجە، نە لە كۆتايى ھاوین
 و نە لە سەرھتاي زستاندا بەناوئەو نەكرا. لە بەھاريشدا پتتەيان گوتبوو تۆمارىكى
 نوپى بۆ دەكړى و دەبى چاوەرپى بكات. لەو ماوەيەدا، ئەگەر جار بە جاريش بوو، بۆ
 كۆشك بانگ دەكرا و وەلامى پرسيارەكانى سولتانى لەمەر لپكدانەو بە پەيدا بوونى
 درزېك لە ئاوپنەدا، برووسكەيەكى سەوز كە لە قەرەغ دوورگەى ياسياداي داو،
 وردوخاشبوونى سوراھيەكى رەنگ سوورى خوینىنى پر لە ئاوى گپلاس لە شويىنى
 خۆى و لەبارەى ئاژەلەكانى ناو دواين كتيبى ئيمەى دەدايەو. كاتېك دەھاتەو بۆ
 مالمەو، دەيگوت مندالەكە گەيشتووتە قۆناغى پتتەيشتن. ئەمەش باشترين قۆناغە
 بۆ كاريگەرى دانان لەسەر مرۆف و دەيگوت سولتان دەخاتە ناو لەپى دەستپەو.

بۆ ئەو مەبەستە دەستى بە نووسينى كتيبىكى سەرلەبەر نوپى كرد. لە منەو
 كۆتايى ئارتىكەكان و بېرەوھريەكانى كۆرتيزى بيستبوو، ھەر لە سەرھتاشەو
 چيرۆكى ئەو پاشا مندالە بەلەنگازەى لە خەيالدا بوو كە بەھۆى پشتگوپى خستنى
 زانستەو لەسەر مپخزنجير دانيشيندرا بوو. ئەو ماوەيە لە بارەى كەسانىكى بى
 نامووسەو قسەى دەكرد كە بە تۆپ و ئامپىرى جەنگ و ئەفسانە و چەكەو لە كاتى
 خەودا پەلامارى مرۆفە باشەكانيان داو و ناچارپان كردوون سەر بۆ نەزمى ئەمان
 دا بنەوين، بەلام ماوەيەكى درپژ ئەو شتانەى لە من شار دەو كە خەرىكى نووسينيان

بوو. پيم و ابوو چاوه پي سهرنجي مني دهكرد، به لام تاسه ي نيشتمان كه م كه له و رۆژانه دا له پر به ره و نائوميدييه كي قوول به كيشي كردبووم، رقي مني له به رامبه ر خوجه ئهستورتر كردبوو. په رۆشيي خوم جله و كرد و توانيم له بايه خ نه دان به و ئامانجانهي كه به زيره كيي خوي و به پشتبهستن به خويندنه وه ي چند كتيبكي شري و هه زانبه ها و به گيړانه وه كاني من به دهستي هينا بوو، سهركه وتوو بم. به مجوره، به شادمانيه وه بينيم چون رۆژ به رۆژ، سهرتا متمانهي به خوي و دواتر به و شته نه ما كه سهرقالي نووسيني بوو.

دهچوو ه ژوره بچووكه كه ي سهره وه كه كردبووي به ژوروي كاري خوي. له به رده م ئه و ميژه داده نيشت كه من به دروستكردنم دابوو، بگه ره بيريشي دهكرده وه، به لام نه يدهتواني بنووسى. ههستم دهكرد ناتواني بنووسى. دهمزاني هه تا راي من له باره ي بچوونه كاني خويه وه نه زاني، ناويري بنووسى. ئه وه ي واي لي دهكرد متمانهي به خوي نه بي، هه كه موكوپي بچوونه ساده كاني من نه بوو كه به لاي ئه وه وه مايه ي رق لي بوونه وه بوون. ئه و له راستيدا دهيوست زانسته كاني من، بيركردنه وه ي "ئه وانه" ي كه ئه و هه موو زانسته يان فيري من كردبوو و قوتوو و چاوي زانستيان له ميشكي مندا چه سپانديوو، فير بي. گه لو ئه وانه له ره وشيكي وه كه ئه وه ي ئه مدا چون بير دهكه نه وه؟ ئه مه ئه و پرسياره بوو كه دهيوست ژياني خوي له پيناودا دابني و له مني بكات، به لام ئه وه بوو نه يدهكرد! ئاي چه نده چاوه پيم كرد پي به جهرگي خويدا بني و راست و مهردانه ئه و پرسياره م لي بكات! به لام نه پيرسي. دواي ماوه يه كه دهستي له و كتيب هه لگرت، جا نازانم ته واوي كرد يان نا. سهرله نوئي گه رايه وه سهر به زمي "گه مژه كان". ده يگوت په يره و كردني زانستي راسته قينه به تيگه يشتن له هوي گه مژه ييي ئه واندا تي ده پيري، به زانيني هوي ئه وه ي بچي ميشكيان وايه و پاشان بيركردنه وه له به ر رۆشناييي به رئه نجامه كانيدا! به خوم دهگوت له نائوميديدا هه مان شت كاويژ دهكات وه، چونكه له كوшке وه ئاماژه ي بانگه يشتي چاوه پروانكراوي پي نه ده گه يشت. كات به فيرو دهچوو. قوناغي بالقبووني سولتانيش به كه لكي هيجي ئه وتو نه دههات.

به لام هاويني به ر له گه يشتن كوپرولو مه مه د پاشا به پله ي باشوه زير، خوجه له

ئاكامدا بە كىلگەكەي شاد بوو و بەدلى خۆي شوپىنكى ھەلبىزارد. داھاتى دوو ئاشى ئاوى دەوروبەرى گەبزه و داھاتى دوو گوندى سەعاتە رېيەك دوور لە شاروچكەكەي بۆ ديارى كرابوو. لە وادەي بەروبووم كۆكردنەودا چووین بۆ گەبزه و ھەمان خانووە كۆنەكەي پيشوومان بەكرى گرت كە بەرپكەوت چۆل كرابوو. بەلام خۆجە ئەو مانگانەي لەويمان بەسەر بردبوو و ئەو رۆژانەي من مېزەكەم لای دارتاش ھېناپەوہ و ئەو نەفرەتى لى دەكرد، ھەمووى لە بېر كرددبوو. وا ديار بوو بېرەوھەرييەكانى ئەميش وەك مالەكە كۆن و دزىو بووبن. تووشى بى ئۆقرەبييەكيش بووبوو كە بوارى پى نەدەدا خۆي بەھيچ شتېكى رابردووەو خەرىك بكات. چەند جارېك سەردانى گوندنېشنەكانى كرد و كاروبارەكانى بەسەر كرددوہ. برى داھاتەكانى سالى پيشووى بۆ ئاشكرايوو، ئاشكراشى كرد لەژېر كارىگەريي ئەحمەد پاشاى تەرخونچوودا كە ئەم ناوہكەي لە دۆستەكانى خۆيەوہ لە مووھقىتخانە بېستبوو، فېرى شېوازېك بووہ بۆ تۆماركردنى برى داھاتى كىلگەكەي بەجۆرېكى سادە و شياوى تېگەپشتن.

بەلام بەم داھانانەشەوہ كە نە باوھرى بە رەسەنايەتى و نە بە سوودەكانى ھەبوو، رانەوہستا، چونكە دانېشتنەكانى شەوانەي لە باخچەي پشتى مالەوہ و روانىنى بۆ ئاسمان سەرلەنوئى خولياي گەردووناسىي تېدا زىندوو كرددبووہوہ. جارېكيان منيش زاتم خستە بەر، چونكە پيم وابوو دەتوانى بېر و رامانى خۆي ھەنگاوېك بباتە پيشەوہ، بەلام ئەو نيازى چاودېرىكردن ياخۆ بەرھەمھېنانى ئەقلى نەبوو. مندالان و ھۆشمەندترين ئەو گەنجانەي لە گوندەكە و لە گەبزه دەيناسين، بۆ مالەوہ بانگ كرد و پىيانى راگەياند فېرى بەرزترين زانستيان دەكات. منى ناردەوہ بۆ ئەستەنبول بۆ ھېنانى مېناتۆر و زەنگەكان و ئەويش دەستېكى پېدا ھېنانەوہ و چەورى كردن و لە باخچەكەدا بۆ مېوانەكانى دامەزراند. ئىوارانىك، بەھيز و بە ئومېدېكى زۆرەوہ، كە من نەمتوانى تى بگەم لە كوپوہ سەرچاوہ دەگرې، بە جۆش و بى پېوھنان ئەو بېردۆزانەي ئاسمانى دووپات كرددوہ كە پيشتر بۆ والى و دواتر بۆ سولتانى شى كرددبووہوہ. رۆژى دواتر لەبەر دەرگاي مالەكەماندا دلى كونكونى مەرىكمان دۆزىيەوہ كە ھېشتا خوينى لى دەچۆرا. ئەمە بەس بوو بۆ ئەوہى بۆ دواچار ھىواي خۆمان لە

گەردووناسى و ئەو ئاپۆرەيەش بېرىن، كە بى ئەوھى تەنانەت يەك پرسیاریش بکەن،
لە نیوھى شەودا بلأوهیان لى کرد و ھەرکەس بۆ مالە خوئى گەرایەوھ.

بەلام ئەم دۆرانەشى زۆر گەورە نەکردەوھ و بەسەر خویدا نەھینا. پىی و ابوو
ئەوانە كەسانىك نین لە خولانەوھى زەوى و ئەستىرەكان تى بگەن و پىویستیش
ناكات لەم كاتەدا تى بگەن. ئەوھى دەبوو لەم بابەتە تى بگات، كەسىك بوو كە لە
دەورانى بالقبووندا بوو. لەوانەيە لە ئامادە نەبوونماندا منەمانى كەردى. كەچى ئیمە
وا خەرىكە لىرە لەپىناوى بەدەست خستنى چوار پىنج قروشى دواى كۆكردنەوھى
بەروبووم ئەو ھەلە لە دەست خۆمان دەدەين. يەكسەر دواى ئەوھى كاروبارەكانى
خۆمان جۆر کرد، يەككە لە لاوھ ھۆشمەندەكان، كە بە روالەت ھۆشمەندترینیان
بوو، بە سەریالە راگرت و خۆمان گەراينەوھ بۆ ئەستەنبول.

سى سالى دواى ئەوھ لە ریزی خراپترین سالەكانى ئیمەدا بوون. ھەر رۆژىك و
مانگىك و ھەرزىك كە بەسەرمان دەبرد، دووبارەبوونەوھىكى بىزار و ھەرەسكەرى
رۆژ و مانگ و ھەرزى پىشووى خویمان بوون. بەدەم دەرد و نائومىدىيەوھ ھەمان
شتەكانى پىشوومان دەبىنيیەوھ و ھەك ئەوھ و ابووین چاوەرپى دۆرانىكى ناو لى
نەراو بگەين. ديسان ناوہناو لە كۆشكەوھ بەدواى خۆجەدا دەنێردرا و داواى
لىكدانەوھى بى شەرمانەى لى دەكرا. ديسان، ھەموو دوانیوھرۆيانىكى پىنجشەممان
لەگەل ھاوزانىارەكانى خویدا لە مووھقىتخانە بەيەك دەگەيشتن و قسە و باسيان
دەگۆرپىيەوھ. گەرچى بەھەمان رىكۆپىكى جارانىش نەبوو، بەلام ديسان بەيانیان
قوتابیانى دەبىنى و لىيانى دەدا. ديسان. سەربارى ئەوھى كەمىك شل بووبوو، بەلام
ھىشتا دەیتوانى خوئى لە بەرامبەر ئەو كەسانەدا رابگرى كە بەمەبەستى ھاندانى
ئەم بۆ ژنان ھىنان دەھاتن. ديسان، ناچار دەبوو لەپىناوى خەوتن لەگەل ژناندا گوئ
لەو موزىكە بگرى كە خوئى دەيگوت ھەزى لىي نىيە. ديسان، ھەندى جار وا دەھاتە
بەرچا و ھەك ئەوھى لەو نەفرەتەدا، كە لە گەمژەكانى دەكات، نكوم بووبى. ديسان،
دەچووھوھ ژوورەكەى خوئى، لە جىگەكەيدا رادەكشا و دواى ھەلدانەوھى لاپەرەى
كتىب و دەستنووسەكانى دەروپەرى بە ھەلچوونەوھ، چەندىن سەعات بۆ
بنمىچەكەى دەروانى و چاوەروانى دەكرد.

ئەوئەى لە نائومئیدی ئەمى زیاتر دەکرد، سەرکەوتنەکانى كۆپرولو مەمەد پاشا بوو كە ئەم لە رێى دۆستەکانى مووھقیتخانەوہ پى دەگەشتەوہ. بۆمى دەگىرايەوہ كە رەوہ كەشتىيەکانى كۆپرولو مەمەد پاشا بەسەر قىنسىيايىيەکاندا سەرکەوتوون و بۆزجانادا و لىمنى بەدەست ھىناوہتەوہ، يان ئابازا ھەسەن پاشاى ياخيىبووى تەمى کردوہ. درىژەى دەدايى و دەگوت: "ئەمانە كۆمەلک سەرکەوتنى كۆتايى و كاتىن، دوا لەقەفرتى ئەو كەمئەندامەيە كە لە ماوہيەكى نزيكدا لە قوراوى دەبەنگى و بى تواناييدا دەچەقى". وا ديار بوو چاوہرپى خراپەيەك بکات بۆ گۆرپىنى ئەو رۆژانەى كە خۆيان دووپات دەکردوہ و ئىمەيان زیاتر ماندوو دەکرد. سەربارى ھەموو ئەمانەش، ھەوسەلە و ئومئىدى نەمابوو خۆى بەو شتەوہ سەرقال بکات كە ناوى زانست بوو و ئەو خۆى پىوہ ماندوو دەکرد. خرۆشى ھەر بىرۆكەيەكى نوئ لە ھەفتەيەك زیاتر برى نەدەکرد، چونكە لە ماوہيەكى كورتدا گەمژەکانى بىر دەكەتەوہوہ و ھەموو شتىكى لە بىر دەکرد. ئايا ئەو ھەموو بىرەى كە تا ئەو كاتە لە ئەوانى كرىبووہوہ، بەس نەبوو؟ ئەو ھەموو ھەلچوونە؟ لەوانەشە نەيتوانىبى ھىز و ويست بۆ شۆرپوونەوہ بە وردەكارىيەکانى ئەو زانستەدا گرد بکاتەوہ، چونكە لەو كاتانەدا تازە بەتازە فىر بووبوو خۆى لەوانى دى جيا بکاتەوہ، بەلام ھاتبووہ سەر باوہرھىنان بەوئەى ئەو لەوان جياوازترە.

يەكەمىن خرۆشى رووناكىدەر راستەوخۆ لە ھەناوى بىزارىيەوہ لە داىك بوو. لەبەرئەوئەى چى دى نەيدەتوانى بەدوور و دىژى لە ھىچ بابەتتىك رامىنى، كتومت جۆرى ئەو مندالە گەمژە و خۆپەرستانەى نازانن خۆيان بە چىيەوہ سەرقال بکەن، ئەو رۆژانە كاتى خۆى بەوہ بەسەر دەبرد خۆى بەم ژوورەى مالەكەدا بکات و لەوى ترىانەوہ بىتە دەرەوہ، سەر بکەوئتە نھۆمى سەرەوہ و دابەزىتە خوارەوہ و بى كار و كرىدوہ لە پەنجەرەكانەوہ سەيرى دەرەوہ بکات. لە ميانەى گەرانە وەرەسكەر و بى كۆتايىيەكەى ئەوہوہ كە مالە لە تەختە بنىادنراوہكەى پر كرىدوو لە قرتەقرت، دەمزانى چاوپى بەزمىك بۆ خۆ پىوہ خەرىكردن و بىرۆكەيەك و وشەيەكى ئومئىدبەخش لە من دەكات. بەلام من بەھۆى ئەوئەى ھىزى رىق و نەفرەتم لە بەرامبەریدا ھىچ كەمى نەكردوو، سەربارى چاوترساوى خۆشىم، وشەى

چاوه پروانكراوم بهوى نه ده گوت. ئەو كاتانهش بۆ ده سگير كردنى وه لاميك له من، پيى له جهرگى خوئى دهنه و چهند رسته يهكى بۆ دلدانه وهم ده گوت، من ئەو وشه به فرياده چووانه م نه دركاند. كاتيک ده مبيست له كو شكه وه هه واليكي به خيري پي گه يشتووه، ياخو بيرويهكى نوئي هه يه و ئەگەر خوئى رابگرئ و دواى بكهوئ له وانه يه ئەجاميک به دهسته وه بدات، من يان خو م لي كەر و كپ ده كرد، ياخو ده سته جي لايه نى گشتى و باوى ئەو شته م ده خسته روو كه ئەو ده يگوت و بهو جو ره گري خرو شيم ده كوژانده وه. شادمان ده بووم كه ده مبيني له بو شايى و نائوميديدا پيچى ده خوارد.

به لام دواترئ هەر لهو بو شاييه دا بيرۆكه يهكى نوئي بۆ خو سه رقا لكر دن دۆز ييه وه. رهنگه ئەم دۆز يينه وه يه ي له ژير كاريگه ر يي به ته ني ايى مانه وه ي خويدا سه رى گرتي، ياخو به هوئى ئەوه ي نه يده توانى هو شى له ور ده كاريى هيج شتيكدا چر بكا ته وه و بيه ر يته وه ده ره وه ي سنوره كاني نائاسو ده ييى خوئى. ئەو كاته وه لامم دا يه وه، چونكه ده مويست هيزى بخه مه بهر و هانى بدهم. ئەو شته ي به خه يالى ئەودا هاتبوو، سه رنجى منيشى را كيشابوو. بيرم له وه كر ده وه لهو نيوانه دا هه ست به منيش بكا ت. ئيو ار انيک، خو ججه به ده م دهنگى ههنگا وه كانيه وه كه ماله كه ي به قر ته قرت خسته بوو، هاته ژو ره كه م و وهك ئەوه ي له باره ي شتيكى رۆژانه و زۆر ئاساييه وه بدوي، له منى پرسى: "بوچى من منم؟" منيش له بهر ئەوه ي له هاندانى بووم، وه لامم دا يه وه.

پاش ئەوه ي پيم گوت نازانم بوچى ئەو ئەوه، گوتم ئەم پرسياره، له وي، له نيوان ئەواندا، زۆر ده كرئ و هه موو رۆژيكي ش زياتر و زياتر ده كرئ. كاتيک ئەمانه م ده گوت هيج نمونه يهك و بيرۆكه يهك و هيج شتيكى ترم له خه يالدا نه بوو تاكو له قسه كاندا پشتى پي ببه ستم، ته نيا ويستم به و جو ره ي كه ئەو ئاره زوو ده كات، وه لامى پرسياره كه بده مه وه. له وانه شه به غه ريزه يهكى ساد ه وه هه ستم كر دبي ئەم كه مه يه ي به لا وه خو ش بي. سه رى سو رما. به په رو شه وه بۆمى ده روانى، ده بويست به ر ده وام بم. "ئەوانيش ئەو پرسياره له خو يان ده كه ن؟" كاتيک بينى به پي كه نينه وه سه رى به ليى بۆ ده له قينم، يه كسه ر هه لچوو: "من ئەمه م نه پرسيو ه له بهر ئەوه ي ئەوان

من کرد ئەو بوپرييهى نيشان بدهم كه من بهوم گوتبوو تواناي نيشاندانى نييه. سهرتا ويستم بهرگى گالته به بهر شتهكه دا بكه م. گوتم بيركردنه وهى مرؤف له وهى كه چييه، گالته يه كه له جوړى سهيركردنى ئاوينه. گوتم ئەو قسانه م به هه لچوونه وه كردوو به ئه وهى توورته بكه م. به لام پى نه ده چوو ئەو بروا به قسه كانم بكات. هه ره شهى ليم كرد ئەگه ر بوپريى خو م نه سه لينم، خو راكم كه م ده كاته وه و له وهش خراپتر، ده رگام له سه ر قفل ده دات. ده بوو بير بكه مه وه من چيم و ئە نجامى بيركردنه وه كه شم له سه ر كاغه ز تو مار بكه م. ئە وسا بوى ده ر ده كه ويى ئە م كاره چو ن ده كرى و منيش چهن د بوپرم.

سەرەتا، چەند لاپەرەیهکم لەبارەى ئەو رۆژە خوشرانەى لەگەڵ براکانم، دایکم و دایكى دایکەدا لە کێلگەكەى خۆماندا لە ئەمپۆلى بەسەرم بردبوو، نووسییەوه. راستییەكەى، نەمدەزانى بۆچى ئەمانەم هەلبژارد بۆ گێرانەوهى "من بۆچى منم." پێم وابى لەبەر پێویستى تاسەکردنى رۆژانى جوانى بەباچوو بوو. سەربارى ئەوهش، دواى قسەکانى رۆژى پێشووترم كە بە هەلچوونىكى زۆرەوه كەردبووم، خۆجە هێندە پالەپەستۆى بۆم هێنابوو، وەك ئیستا ناچار بووم ترش و خۆى بە وردەكارىیەکانەوه بکەم و بە خەيال هەندىك شت بخولقینم و بنووسم بەجۆرىك خۆینەر باوەرى پى بکات. بەلام خۆجە لە سەرەتاوه نووسینەکانى بەگەن نەکرد، چونکە بە بۆچوونى ئەو، ئەمە كەردەوهى كەسانىكە بە دەم سەیرکردنى ئاوتنەوه رادەمێن و ئەوهشى من نووسىومه، شتگەلىكن هەموو كەسى دەتوانى بىر بکاتەوه و بیانووسى. دەگوت ئەمە ئەو بویرىیە نىیە تۆ لە مندا بەكەمى دەبینى. دواى خۆیندەوهى ئەوهى چۆن جارێك لەگەڵ باوکم و براکانمدا بۆ راو چوووبووین و لەپەر وەرچىكى ئالپ لە بەردەمدا قوت بووهوه و ماوهیهكى درێژ چاومان برییه چاوى یەكتر و بەیانکردنى هەستى خۆم بەرامبەر بە مردنى لیخورى خۆشهویستى گالیسكەکانمان، كە چۆن بە بەرچاومانەوه كەوتە ژێر پى ئەسپەکانى خۆیهوه و دواى لە ناو جیدا گيانى لە دەستدا، خۆجە هەمان وەلامى دایهوه: هەموو كەسىك دەتوانى ئەمانە بنووسى.

بەدواى ئەو قسەیهیدا گوتم ئەو شتانەى ئەوانەى ئەویندەریش دەیکەن، لەمانە زیاتر نىیە. پێم گوت قسەى یەكەم پێوهنانىك بووه و بە هەلچوونەوه دەریراوه و

نەدەبوو لەو زياتر لە من چاوەرێ بکات. بەلام گویێ بۆم رانەدەگرت. لە ترسی قفلدانى ژورەکە لەسەرم، درێژەم بە نووسینەوهى خەيالەکانم دا. بەجوۆرە و لە ماوهى دوو مانگدا ناوبەناو بەخۆشى و جاروبارێش بەدەم ئازارەوه کۆمەڵێک بیرەهری بچووکی لەو جوۆرەى شایەن بە بیرەینانەوهم رێک خستەوه و چاوم پیااندا گێراپەوه. هەرچى شتى باش و خراب هەیه، ئەوانەى تا کاتى کەوتنەداوى دیلى بەسەرم هاتبوون، هینایەوه بەرچاوى خۆم و جارێكى تر هەستم بە روودانیا ن کردەوه. لە ئاکامدا هەستم کرد چێژ لەم کارەم وەرەگرم. ئیدی پێویستی نەدەکرد خۆجە بۆ نووسینەوه زۆرم لى بکات. هەر جارێک بیگوتایە ئەمە ئەو شتانه نییه ئەو دەیهوئى، من دەستم دەدایە بیرەهرییهكى تر و بەسەرھاتیکی تر، کە پێشوخەت بپاری نووسینەوهیم داوو.

پاش ماوهیهكى درێژ، کاتیکی دەمبىنى خۆجەش چێژ لە نووسراوەکانم وەرەگرتى، کەوتمە چاوەرێکردنى کاتیکی گونجاو بۆ بەکێشکردنى بۆ ناو ئەم گەمەیه. بەمەبەستى ئامادەکردن و سازدانى، باسى چەند ئەزموونى سەردەمى منداڵیى خۆم بۆ گێراپەوه: بێخەوى و ترسى شەوێكى درێژ و نەبراوه؛ هەستى نزیكىم لە برادرێكى تافى لاویم کە خوومان بەووه گرتبوو لە هەمان کاتدا بىر لە هەمان شت بکەینەوه؛ دواتریش باسى مردنى برادرەکەم و ترسى ئەوهم بۆ گێراپەوه و تى بگەن منیش مردووم و بە زیندووێی لەگەڵ ئەودا بمنیژن: دەمزانی کەیفى بەم شتانه دى! پاش ماوهیهكى کورت، غیرەت گرتى و خەوێكى خۆم بۆ گێراپەوه: جەستەم لە خۆم جیا بووبووه و لە تاریکیدا لەگەڵ هاوشیپۆهیهكى رووخسار ناديارى خۆمدا مامەڵەیان دەکرد و هەردووکیان دەیانویست گەلەکۆمەکیم لى بکەن. خۆجەش لەو رۆژانەدا دەیکوت دیسانەوه و زۆر بەچرى هەمان بالۆرەى سەمەرەى ناو گویى دەبیستى. دواى ئەوهى بینیم، وەک ئەوهى خۆم دەمویست، کەوتبووه بەر کاریگەریی خەونەکەم، بە سووربوونەوه پێم گوت ئەم جوۆرە نووسینەوهیه، کاریکە دەبى ئەویش تاقى بکاتەوه. گوتم بەمە هەم خۆت لەو چاوەرێکردنە نەبراوهیه رزگار دەکەیت و هەم هیلەکانى ئەو سنوورە دەدۆزیتەوه کە تۆ لە گەمژەکانت جیا دەکاتەوه. جاروبار لە کۆشکەوه بەدوویدا دەنێردرا، بەلام هیچ پێشھاتیکی ئومێداوى بەدى نەدەکرا. لە

پیشدا که میک نازی کرد، به لام که من پیم داگرت، ئەو به پەرۆش و که میک شەرمه وه گوتی ئامادهیه نووسین تا قی بکاته وه. له بهر ئەوهی دهرسا ببی به مایه ی پیکه نین، گالته یه کیشی کرد: "تایا وهک ئەوهی پیکه وه دهنووسین، دهنوانین پیکه وه سهیری ئاوینهش بکهین؟"

کاتیک باسی پیکه وه نووسینی کرد، من هیچ خه یالم نه چوو بۆ ئەوهی ئەو بیه وی پیکه وه له بهرام بهر هه مان میز دابنیشین و بنووسین. من پیم وابوو کاتیک ئەو دهست به نووسین دهکات، من دیسان دهگه ریمه وه بۆ نازادی به تالی کۆله یه کی ته مه ل، به لام به هه له دا چوو بووم. ئەو گوتی پیویسته هه ردوو کمان له مبه ر و ئوبه ری میز که دابنیشین و رووبه رووی یه کدی بنووسین: ئەو دهیگوت ئاو ه زمان، که له بهرام بهر ئەم باب ته ترسنا کانه دا مه یلی ته مه لی و ته وه زه لی دهکات، ته نیا به م شیوه یه دهنوانین بیخه ینه کار و ته نیا به مجۆره دهنوانین هه ست و نه زمی کار به یه کی بدهین. به لام هه موو ئەمانه بیانوو بوون. دهمزانی له ته نیایی و له هه سترکرن به وهی که له کاتی بیرکردنه وه دا ته نیایه، دهرسی. ئەمه شم به وه دا بۆ دهرکه وت که سهیری کاغه زیکی به تالی به رده می خۆی کرد و به دهنگیکی بیسترا و له بهر خۆیه وه دهستی به قسان کرد. پیشه کی چاوه رپی ره زامه ندیی منی له سه ر ئەو شتانه ده کرد که دهیویست بیاننووسی. دوا ی نووسینی چهند رسته یه ک، به بی فیزی و په رۆش پیکه وه که ساده یی مندالی به بیر ده هی نیا یه وه، له به ره وه دهستی کرد به نیشان دانی نووسینه کانی خۆی به من. پرسی: "داخۆ ئەمانه شایه نی نووسینه وه ن؟" هه لبه ته منیش په سنی نووسینه کانیم دا.

به مجۆره، ئەوهی له ماوه ی یازده سالدا له باره ی ژیا نی ئەوه وه بۆم دهرنه که وت بوو، له ماوه ی دوو مانگدا بۆم روون بووه وه. له ئەدرنه که دواتر له گه ل سو لتان بۆی چووین، ژیا بوون. باوکی زۆر زوو کۆچی دوا یی کرد بوو، شیوه ی بیر ده که وته وه و نه ده که وته وه. دایکی ژنیکی تیکۆشه ر بووه. دواتر، جار یکی تر شووی کرد بووه وه. له شووی یه که می کچیک و کورپکی هه بوو. له شووی دووه میشی چوار کوری بوویوو. پیا وه که ی لیفه دروو بووه. تامه زرۆترین براشیان بۆ خویندن، بیگومان هه ر خۆی بووه. زانیشم که خۆی هۆشیارترین، جه ره زه ترین، لیوه شا وه ترین و به هی زترین

برای ناو براکانی بووه و هر خۆیشی سهراسترینی هه موویان بووه. خوشکه کهی لی دهر بچی، به نه فره ته وه باسی براکانی تری ده کرد، به لام دلنیا نه بووه له وهی هه مووه ئەمانه شایه نی تو مار کردنن یان نا. من هانم دا، له وانیه له سۆنگه ی په ی بردنم بووی به وهی که پۆژیک منیش ده بم به خاوه نی ئەو شیواز و چیرۆکی ژیا نه. شتیک له زمان و رهفتاریدا هه بووه حه زم پی ده کرد و ده مو یست فیری بم. مرۆف، پیویسته ئەو ژیا نه ی ئەو بۆ خۆی هه لێژاردووه به راده یه که خۆش بوئی که له ئاکامدا وا هه ست بکات ژیا نی خۆیه تی؛ خۆشیشم ده وئی. بیگومان، پیی وابوو هه موو براکانی که مژهن، ته نیا بۆ پاره پیوه ندییا ن به ئەمه وه ده کرد، به لام ئەو خۆی به خویندن دابوو. له دهر سخانه ی سه لیمییه وهر گیرابوو. له گه ل نزیکه بوونه وهی ته واو کردنی خویندن دا بووبووهوربانی ناژاوه بازییه که. جاریکی تر نه گه رایه وه سه ره ئەو پرسه، به هیچ جوریکیش باسی ژنانه ی نه کرد. سه ره تا نووسی که جاریک خه ریک بووه ژن به ئینی، دواتر، هه رچی له و باره یه وه نووسیوو، به هه لچوونه وه دراندی. ئەو شه وه له دهر وه شهسته باران ده باری. سه ره تای ئەو شه وه ترسناکانه بوو که کاتهکانی دواتر زۆر له ژیا نمدا دووباره بوونه وه. جنیوی زۆری پیم دا. گوئی هه موو نووسینهکانی درۆیه. دواتر سه ره له نوئی دهستی کرد به نووسینه وهی هه ره هه موویان. منیش دوو شه وه خه وه نه چوو ه چاوم، چونکه ده یویست به رامبه ری دابنیشم و بنووسم. ئیدی سه یری نووسینهکانی منی هه ره نه ده کرد. له وسه ری میزه که وه داده نیشتم، بی ئەوه ی پاله په ستۆ بۆ خه یالی خۆم به ئینم، هه مان شتهکانی پیشووترم ده نووسییه وه و به تیه ی چا و بۆ ئەوم دهر وانی.

دوای چه ند پۆژیک و هه موو به یانیانیک له سه ره ئەو په ره گرانبه ها و سپیانه ی له رۆژه لاته وه هینرا بوون، له ژیر سه ردیری "بۆچی من منم" دا دهستی به نووسین ده کرد، به لام جگه له روونکردنه وهی ئەوه ی بۆچی ئەوانی دی هینده نزم و بی ناوه زن، هیچی تری له ژیر ئەو سه ردیره دا بۆ نه دنووسرا. دیسان بۆم پروون بووه وه که دوای مردنی دایکی، نا هه قیی له به رامبه ره کراوه. به و پوله ی دهستی که وتوو ه، ها تووه بۆ ئەسته نبول و ماوه یه که له ته کیه یه کدا سه ری خۆی کز کردوو ه. به لام که زانیویه تی ئەوانه ی ئەوئی تیکرا نامه رد و ساخته کارن، شوینه که ی جی هیشتوو ه.

ویستم که میک زیاتر ماجه رای ئەو تهکیه یه م بۆ بگێریته وه. وای بۆچووم پزگار بوون له وانه سه رکه وتنیکی راسته قینه ی خۆجه بووی. توانیبووی خۆی جیا بکاته وه. کاتیک من ئەمە م پێ گوت، ئەو هه لچوو. به منی گوت گوايه په رۆشی ئەو م رۆژیک له رۆژان ورده کارییه دزیوه کانی ژيانی له دژی خۆی به کار به یئمه وه. به رای ئەو، ئەوه ی تا ئیستا زانیومه سه ر و زیاده. جگه له وهش، لێردها وشه یه کی زبری ره گه زبازبی به کاره یئا، رای وابوو که خواستی من بۆ زانینی ئەو هه موو ورده کارییه، ئەو ده خاته گومانه وه. دواترێ به تیروته سه لی باسی سه مرای خوشکی بۆم گێرا یه وه، باسی چاکه ی ئەو و خراپه ی پیاوه که ی. له باره ی غه می چه ندین سه آله ی نه بینینی خوشکه که یه وه قسه ی کرد، به لام کاتیک هه ستی کرد به په رۆشه وه گویم بۆ راگرتووه، ئەو گومانی کرد و چوو سه ر بابه تیکی تر. به و پوه له ی به ده ستیه وه ماوه کتیبی کرپوه و ماوه یه کی درێژ، جگه له خویندنه وه، هیه شتیکی تری بۆ نه کراوه. دواترێ، لێره و له وێ کاری بچووکی نووسیا ریی دۆزیوه ته وه. له وه دا بوو باسی بۆ ئابرووی مێرگه ل بگێریته وه، والی سادقی بیر که وته وه که ماوه یه کی کورت له وه وه به ر له ئه رزجان هه وه هه والی مردنیمان پێ گه یشتبوو. خۆجه له و کاتانه دا والی ناسیبوو. والی له سۆنگه ی بایه خدانیه وه به زانست، ده ستبه جێ ئەمی به دلدا چوو وه هه ر ئەویش له فیرگه ی سه ربازی کاری مامۆستایی بۆ دۆزیوه ته وه. لێردها خۆجه گوتی به لام له راستیدا گه مژه ی راسته قینه والی بوو. له کۆتایی کاری نووسینه وه دا که ماوه ی مانگیکی خایاند، شه ویک په شیمانی دا یگرت و هه موو نووسرا وه کانی له توپه ت کرد. بۆیه ئیستا کاتیک به پشتبه ستن به هیزی خه یالی خۆم ئەو نووسرا وانه و را بردووی خۆم داده رێژمه وه، هیه ترسی ئەو م نییه بکه ومه ژیر کاریگه ریی ورده کارییه شیرینه کانه وه. خۆجه به دوا یین خرۆشه وه که وته نووسینه وه ئی کۆمه له شتیکی به سه ردیری "ئەو گه مژانه ی له نزیکه وه ده یاننا سم"، به لام هه لچوو و پێی وابوو ئەو جۆره نووسینه انه ئەوی به هیه جیگایه ک نه گه یاندوو وه و شتیکی نوێی لێوه فیر نه بووه، چونکه هیشتا نه یده زانی بۆچی ئەو ئەوه. به بۆچوونی ئەو، من ئەوم له خسته بردوو و وام لێ کردوو له شوینی ناپیویستدا بیر له شتگه لیک بکاته وه که نایه وێ. پیمی گوت رۆژیک دئ سزام بدات.

نازانم بۆچى لەو پۆژانەدا، كە سەرەتاي پۆژانى ھاوبەشى ڤاڤردوومانى بىرم دەخستەو، ئەو بەلئىنى سزادانە لە كەللەى دابوو! ھەندىك جار واى بۆ دەچووم لەبەرئەوھى ترسنۆككى گويپرايەل و ژىرم، خۆم زەمىنەم بۆ ھەر شەكەى خۆش كرىڤى. شەويش، لەگەل يەكەم قسەكردنىدا سەبارەت بە سزادان، بپيارم دا بەرگرى لە خۆم بكەم. خۆجە بەھۆى بپزاربوونى زۆريەو لە بىركردنەو، ماوھىك بەئەمسەر و ئەوسەرى مائەكەدا سوڤايەو. دواترئى، ديسان ھاتەو بۆ لاي من و گوتى: "پيويستە كرۆكى بىرۆكەكە بنووسين: مرؤف وەك ئەوھى چۆن لە سەبىركردنى ئاوينەدا ديمەنى خۆى دەبينئى، لە سەبىركردنى بىرى خۆيدا، ناواخنى مپشكى خۆى دەبينئى."

ئەو شتە درەوشاويەى ئەو كە ئاماژەيەك بوو بۆ بەراوردكردن، منيشى خستە ماخۆلان. يەكسەر لەمسەر و لەوسەرى مپزەكە دانىشتين. ئەمجار، ئەگەر بەنيوھ گائتە پيداھاتنەوھوش بئى، لە سەرەوھى لاپەرەكە نووسيم "بۆچى من منم." دەستم كرد بە نووسينەوھى بىرەوھىيەكى سەردەمى مندائيم كە باسى لە شەرمينم دەكرد، چونكە لەو كاتەدا ئەوھم وەك نيشانەيەكى كەسايەتتى خۆم بىركەوتەوھ. دوای خويندەنەوھىيەكى ترى نووسينەكانى خۆجە كە گازندەى لە خراپىي ئەوانى تر دەكرد، بىرۆكەيەك بۆ ھات كە لەو ساتەدا پروام كرد گرینگ بئى و گوتم: "پيويستە خۆجەش خراپەكارىيەكانى خۆى بنووسيتەوھ." لەبەرئەوھى لەو ساتەدا سەرقالى خويندەوھى نووسينەكانى من بوو، سەبىركى كردم و گوتى: "من ترسنۆك نيم." بەرپەرچم داپەوھ: "بەلئى، ترسنۆك نيت، بەلام تۆش وەك ھەموو مرؤفئىكى تر لە كەموكورى بەدەر نيت. ئەگەر بەدواياندا بگەرپئى، ئەوا كرۆكى خۆت دەدۆزيتەوھ. من وام كردوھ و تۆش دەتەوئى وەك منت لئى بئى." كاتىك گوتم ھەستم بەمە كردوھ، ھەلچوونم بە رووخسارىەوھ بينى، بەلام خۆى راگرت. بەدەم ھەولدانەوھ بۆ راگرتنى كيش و ھاوسەنگىي خۆى، گوتى: "خراپەكار ئەوانى ترن. ھەلبەتە ھەموو كەسئىكيش نا، بەلام ھۆى چەوتىي شتەكان بۆ ناتەواوى و خراپىي ئەوانى تر دەگەرپتەوھ." بەدوای ئەوھدا من بەرەنگارى بوومەوھ و گوتم: "خويشت لايەنى خراپ، زۆر خراپت ھەيە و پيويستە ئاشكرايان بكەى." بئى شەرمانە درپژەم داىئى و گوتم: "تۆ لە منيش خراپترى."

بهو جۆره، رۆژانی ئەو خراپەکارییە سەمەرە و ترسناکانه دەستیان پێ کرد! دواى
 بەستنهوهم به کورسییەکهوه و دانانم لهبەردەم میزەکه‌مدا، له بهرامبەرم دادەنیشتم و
 دەستووری پێم دەدا ئەو شتە بنووسم که ئەو دەیویست، بەلام ئیدی وای لی هاتبوو
 خۆیشی نەیدەزانی ئەو شتە چیه. لهو چوواندنه بترانزێ، هیچ شتیکی تری له
 خهیاڵدا نه‌بوو: مرۆف چۆن سه‌یری ئاوینه ده‌کات و ددانی خۆی ده‌بینی، ئەگەر بیر
 بکاتهوه، ده‌توانی چاودێری ئاوێزی خۆیشی بکات. ئەو پێی وابوو من ئەمه ده‌زانم،
 به‌لام نه‌تینییه‌که لهو ده‌شارمه‌وه. خۆجه له بهرامبەرم دادەنیشتم و چاوه‌پێی ده‌کرد
 ئەو نه‌تینییه‌ی بۆ بنووسمه‌وه، به‌لام من کاغه‌زه‌کانی به‌رده‌مم به خراپەکارییەکانی
 خۆم، که به پێوه‌نانه‌وه ده‌منووسینه‌وه، پر ده‌کرده‌وه. هینده‌ی ترم ده‌خسته سه‌ر
 دزییه بچووکه‌کانی سه‌رده‌می منداڵیم، ئەو درۆیانه‌ی له ئێره‌یی پێبردندا ده‌مکردن،
 ئەو فیڵ و ته‌له‌کانه‌ی که بۆ ئەوه‌ی خۆم زیاتر لای دایک و باوکم به‌رمه‌ پێشه‌وه و
 خۆم له خوشک و براکانی ترم شیرینتر بکەم، ده‌مکرد و هه‌روه‌ها تاوانه
 زایه‌ندییه‌کانی تافی لایی خۆم به خوشحالییه‌وه تو‌مار ده‌کرد. خۆجه، دواى ئەوه‌ی
 نووسراوه‌کانی منی به په‌رۆشه‌وه و به چیژ و ترسیکی سه‌یره‌وه که منی ده‌ترساند،
 ده‌خوینده‌وه، زیاتر تو‌ره ده‌بوو، هاوسه‌نگی و یقاری خۆی له ده‌ست دەدا و نازاری
 زیاتری پێم ده‌گه‌یاند. له ناخی خۆیدا گه‌یشته‌بووه ئەو باوه‌ره‌ی که رۆژیک له رۆژان
 ده‌بی به خاوه‌نی رابردووی من، بۆیه له سۆنگه‌ی ئەوه‌ی نه‌یده‌توانی خۆی بخاته ژێر
 باری خراپەکارییەکانی رابردوومه‌وه، یاخی ده‌بوو. راست و ره‌وان ده‌ستی کردبوو
 به دارکاریکردنم. دواى خویندنه‌وه‌ی هه‌ر گونا‌هیکم، ده‌یگوت "هه‌ی بی ناموس" و به
 تو‌ره‌بوونیکی تیکه‌ل له‌گه‌ل گه‌ل گه‌لته به‌ناو له‌پی ده‌ست ده‌یکیشا به پشتما. جاری وا
 هه‌بووه خۆی بۆ رام نه‌کراوه و زله‌ی له بنا‌گویم سه‌ره‌واندووه. پێ ده‌چی ته‌نیا له
 رووی بیزارییه‌وه ئەم ره‌فتاران‌ه‌ی لی وه‌شایته‌وه، چونکه ئیدی خۆیشی هاتبوووه
 سه‌ر ئەو باوه‌ره‌ی که له کۆشکه‌وه که‌متر به‌دوایدا ده‌نێردری و له من و خۆیشی
 زیاتر، هیچ شتیکی تر نییه خۆی پێوه سه‌رگه‌رم بکات. به‌لام تا ئەو زیاتر
 خراپەکارییەکانی منی بخویندايه‌ته‌وه و له‌سه‌ر سزادانه مندا‌لانه‌که‌ی به‌رده‌وام
 بووايه، متمانه و باوه‌ر به‌خۆبوونیکی سه‌یر منی داده‌گرت: یه‌که‌مجارم بوو هاتبوووه

سەر ئەو باوەرپەری خۆجەم لە مستی خۆم ناو.

جاریکیان، پاش ئەو هی ئازاریکی زۆری دام، سەرنجم دا بەزەیی پیمدا دیتەو. ئەمە هەستیکی خراپی تیکەل بە رق و نەفرەت بوو بەرامبەر بە کەسیک کە مرۆف هیچ کاتیک لە ئاستی خۆیدا نایبینی. ئەمەم لەو وەو بە دەرکەوتبوو کە ئیدی دەیتوانی بی نەفرەت لیکردنم بۆم بروانی. گوتی: "ئیدی با هیچ نەنووسین." دوایی قسەکە هی راست کردەو و گوتی: "نامەوئێ تو هیچ بنووسی"، چونکە ماوەی چەندین هەفته بوو من خراپەکارییەکانی خۆم دەنووسییەو و ئەویش تەنیا تەماشای دەکرد. خۆجە گوتی: "پێویستە لە مال، کە تا دێ تەنگەبەتر دەبی، دەرچین و گەشتیک بکەین. لەوانەشە بچین بۆ گەبزه." دەویست بچیتەو سەر کاری گەردوونناسی و بیرى دەکردەو کتیبیکی بەهەندتر دەربارەى ژيانى میرووله بنووسی. کاتیک بینیم خەریکە بەیەكجاری ریزی بۆم نامینى، ترسم لى نیشتم. بۆ ئەو هی سەرنجی ئەو بەرامبەر بەخۆم بە زیندوویی رابگرم، چیرۆکیکی ترم هەلبەست کە تا چوونە خوارووە بە ناخی زهویدا خۆمی بچووک دەکردەو. خۆجە دوای ئەو هی نووسراوەکەمی بە زهوق و کەیفەو خۆیندەو، تەنانهت هەلێش نەچوو، بەلام هەستم دەکرد پەرۆشی زانینی ئەو هیە من چۆن توانیومە شان بەمە بەر ئەو هەموو خراپەکارییە. لەوانە هیە لەو کاتەدا بەو پارزی بوویی کە تا کۆتایی وەك خۆی بمینیتەو. بێگومان زۆر باش دەیزانی ئەم ماستە موویەکی تیدایە. ئەو رۆژە، وەك لیبووکیکی كۆشك و سەرای خۆ بە مرۆف نەزان قسەم لەگەلدا کرد. هەولمدا پەرۆشییەکە هی تاو بەدم کە تا دەهات زیاتر پەرەى دەسەند: چی لە دەست دەدات ئەگەر بۆ روونکردنەو هی ئەو هی بۆچی ئەو کەسیکی وەهایە، بۆ دواجار و پیش چوونمان بۆ گەبزه، چەند شتییک دەربارەى خراپەکارییەکانی خۆی بنووسی؟ هیچیش پێویست نەبوو نووسینەکانی راست بن یاخۆ کەس باوەریان پێ بکات. ئەگەر ئەمە بکات، تێ دەگات کەسانی هاوشیو هی من چۆنن و رۆژیکیش دێ ئەم زانیارییانە فریای بکەون! لە ئاکامدا، لە بەرامبەر پەرۆشیی خۆی و چەنەبازی مندا خۆی بۆ رانەگیرا و بەلینى دا رۆژی دواتر نووسینەو هی خراپەکارییەکانی خۆی تاقی بکاتەو. بێگومان لە بیرى نەچوو درێژەى بداتى و بلئى: "لەبەرئەو م نیه گوايه

کهوتبیتمه داوی گه‌مه گه‌مژه‌کانی تۆوه. له‌به‌رئ‌وه‌ی خۆم ده‌مه‌وئ، ده‌یکه‌م."

رۆژی دواتر، شادمانترین رۆژی کۆیلایه‌تی من بوو. ئیدی منی به‌ کورسییه‌که‌وه نه‌ده‌به‌سته‌وه، به‌لام بۆ به‌چێژه‌وه چاودێریکردنی دروستبوونی له‌سه‌رخۆی مرۆفیکی نوێ، ته‌واوی رۆژم به‌ دانیشتن له‌ به‌رامبه‌ریدا به‌سه‌ر برد. سه‌ره‌تا هێنده‌ متمانه‌ی به‌ کاره‌که‌ی خۆی بوو، ته‌نانه‌ت له‌ سه‌ره‌وه‌ی لاپه‌ره‌که‌دا خۆی له‌ قه‌ره‌ی قسه‌ی سه‌مه‌ره‌ی "بۆچی من منم" نه‌دا. پاشان، متمانه‌ی منداڵکی قۆشمه‌ که‌ به‌دوا‌ی درۆیه‌کی سه‌فا‌به‌خشدا ده‌گه‌رئ، که‌وته‌ سه‌ر رووی. به‌ تیل‌ه‌ی چا‌و ده‌مبینی هێشتا له‌ دنیا ساغله‌مه‌که‌ی خۆیدا‌یه. به‌لام ئه‌م متمانه‌ بۆشه‌ هێنده‌ درێژه‌ی نه‌خایاند. ئه‌و هه‌سته‌ خۆکرده‌ی خۆ به‌تاوانبار زانینیش، که‌ به‌لای منه‌وه له‌ نمایش ده‌چوو، زۆری نه‌برد خامۆش بوو. له‌ ماوه‌یه‌کی کورتدا گالته‌جاری وهرگه‌رایه‌ سه‌ر نیگه‌رانی و گه‌مه‌ بوو به‌ راستی. خۆ تاوانبارکردن، ئه‌گه‌رچی به‌درۆش بی، تا راده‌ی سه‌رسورمان خۆجه‌ی ده‌ترساند. ئه‌و شته‌ی که‌ نووسیبوو، بی ئه‌وه‌ی نیشانی منی بدات، یه‌کسه‌ر ره‌شی کرده‌وه! به‌لام خولیا و په‌رۆشبوون به‌ ناخیدا چووبوو خوارئ و پیم وابی شه‌رمی له‌ منیش ده‌کرد، بۆیه‌ درێژه‌ی به‌ نووسینه‌وه‌ دا. لی ئه‌گه‌ر په‌یره‌ویی له‌و جووله‌یه‌ بکردا‌یه که‌ یه‌کسه‌ر به‌ خه‌یالیدا هات و له‌به‌رده‌م مێزه‌که‌ هه‌لستا‌یه، له‌وانه‌بوو بی ئه‌وه‌ی ئارامی خۆی بشیوینئ، رزگاری بوا‌یه.

ساته‌کانی دواتر سه‌یری دا‌رووخاندنه‌ له‌سه‌رخۆکه‌یم کرد. هه‌ندیک شتی بۆ تاوانبارکردنی خۆی ده‌نووسی. دوا‌یی نووسراوه‌کانی، بی ئه‌وه‌ی نیشانی منی بدات، ده‌دراند. هه‌ر چاریک زیاتر متمانه‌ به‌خۆبوون و ریزی له‌ ده‌ست ده‌دا، به‌لام دیسانه‌وه‌ به‌ ئومیدی دۆزینه‌وه‌ی له‌ ده‌ستدراوه‌کانه‌وه‌ تئ هه‌لده‌چوووه. به‌ قسه‌ی خۆی ده‌بووا‌یه دانپیانانی خراپه‌کارییه‌کانی خۆی نیشانی من بدایه، به‌لام له‌گه‌ل داها‌تنی تاریکی ته‌نانه‌ت یه‌ک وشه‌ی ئه‌و نووسراوانه‌شم نه‌ده‌بینی که‌ تامه‌زرۆی خۆیندنه‌وه‌یان بووم. تا ئه‌و کاته‌ هه‌مووی دراندبوو و تو‌ری هه‌لدا‌بوون. ئیدی بیرستی لی ب‌رابوو. به‌ده‌م هاوار و قیراندنه‌وه‌ به‌ منی گوت ئه‌مه‌ گه‌مه‌یه‌کی دزیوی گا‌ورانیه‌یه. متمانه‌شی به‌ خۆی به‌ راده‌یه‌ک لا‌واز بووبوو، ته‌نانه‌ت من بی ئابروا‌نه‌ وه‌لام دا‌یه‌وه و گوتم: "هێنده‌ مه‌ک‌رۆزیتوه. له‌سه‌ر خراپه‌کاری رادیتت." له‌وانه‌یه‌ له‌ به‌رامبه‌ر

نيگاكانى مندا خۆى بۇ رانەگىرابى، بۆيە لە مال دەرچوو و پۆيشت. درەنگانىكى شەوئى گەرايەو، بەھۆى ئەو بۇنى گوللەوى لىي دەھات، وەك بۆى چووم، لەو مالە لەگەل ژنان نووستبوو.

دوانيوەرپۆى پۆزى دواتر، بۇ ئەوھى ھانى بەدەم لەسەر كارەكەى بەردەوام بى، گوتم خۆجە لەو گەرەترە ئەو گەمە بچووكانە بريندارى بکەن. گوتم: "ئەم كارە بۆكات بەسەر بردن نا، بگرە لەپىناوى فېربوونى شتىكدا دەكەين و ھۆى گەمژەيىي ئەوانەى بە گەمژە ناويان دەبەى، لە ئەنجامى كارەكەماندايە. ئايا ئەمە بەلای تۆو كارىكى وەك پىويست سەرنجراكىش نىيە بۇ ئەوھى يەكتىرى بەتەواوى بناسين؟" دريژەم دايى و گوتم: "مرۆف دەكەوئتە ژير كارىگەريى ئەفسوونى كەسيكەوہ كە تا سەر كرۆك دەيناسى، تەواو وەك ئەوھى خەونىكى ترسناكى خۆش بوئت."

بەھۆى كارىگەريى قسەكانى منەوہ نا، كە ھەر ھىندەى گەمە و قۆشمەكارىيەكانى گرگنىكى كۆشك و سەراكان بەھەندى وەرگرت، بگرە بەو متمانەيەى تيشكى رۆژەكە دەيەخشى، ديسان لەبەردەم ميژەكەدا دانىشتەوہ. ئىوارە كە لەسەر ميژەكە ھەستا، لە دوئى كەمتر متمانەى بەخۆى مابوو. شەوئى، كاتىك بينيم وا ديسان بۆكن ژنەكان دەروات، بەزەييم پىدا ھاتەوہ.

بەوجۆرە، ھەموو بەيانىانىك واى بۆ دەچوو ئەو رۆژە لە نووسىنەوھى خراپەكارىيەكانى دەبىتەوہ. بەھىواى بەدەستھىنانەوھى ئەوھى لە رۆزى رابردوودا لە دەستى دابوو، لە بەردەم ميژەكەدا دادەنىشت و ئىواران دواى ھەستانى، شتىك زياتر لەوانەى بەردەستى لەسەر ميژەكە دەمايەوہ. لەبەرئەوھى خۆى بە سووك و چرووكى دەھاتە بەرچا، چى دى بە چاوى سووكەوہ بۆمنى نەدەرپوانى. وا بىرم دەكردەوہ لە ئاكامدا ئەو ھەستى يەكسانىيەم دۆزىوہتەوہ كە لە رۆژانى سەرەتاي مانەوہمدا لاي ئەو تەنيا بە خەيال پەيم بە ھەبوونى بردبوو. زۆر لە خۆم رازى بووم. لەبەرئەوھى لىم بىزار دەبوو، كار گەيشتە ئەوھى پىم بلى پىويست نىيە لەبەردەم ميژەكەدا دابنىشى. ئەمەش ئاماژەيەكى باش بوو، بەلام رق و كىنەى كەلەكەبووى چەندىن سالەى خۆم بۆ رام نەدەكرا. دەمويست تۆلە بكەمەوہ و بچمە دۆخى ھىرش بردنەوہ. منىش وەك ئەو تىرم ئاراستەى نىشان كرديبوو. ئەگەر بتوانم وا لە خۆجە

بکهم کهمیکی تر له خوئی بکهوئته گومانهوه، کهمۆکهیهک لهو دانپیانانهم بخوئندایهتهوه که بهوردی لیمی دهشاردهوه و به جوانی رهزیم بگردایه، وام دههاته بهرچاو ئیدی ئه و کۆیله بی نهک من. ئه و مرۆقی خراپی ئه و ماله بی، نهک من. نیشانهکانی ئه مهش دیار بوون: ناوبهناو ههستم دهکرد دهیهوئ دُنیا بی لهوهی داخۆ پیم رابواردوه یان نا؟ وهک ههکهسیکی لاواز و پشت بهخۆ نهبهستوو کاری گهیا ندبووه ئه وهی چاوهرپی لهقاندنی سهری رهزامهندیی من بکات. ئیدی زیاتر رای منی لهسهه شته بچوکهکانی رۆژانه دهپرسی: له بارهی ریکوپیکیی جلوبه رگهکانیهوه پرسیا ری دهکرد؛ ئه گه ره وهلامی کهسیکی بدایهتهوه، له منی دهپرسی داخۆ باش وهلامی داوهتهوه یان نا؛ دهپرسی داخۆ دهستوو سهکانیم پی جوانه و بیر له چی دهکه مهوه؟ بۆ ئه وهی بی ئومید نه بی و دست له گه مه که هه لئه گری و ئاسووده بی، جاروبار خۆم سووک و ریسوا دهکرد. زمانی نیگاگانی دهیگوت: "تۆ، قورت به سهه!"، به لام چی دی نهیده توانی زلله م تی بسرهوئینی. دُنیاش بووم بیری لهوه دهکردوه خوئشی شایه نی ئه وهیه زلله یه کی تی بسرهوئندری.

زۆر به په رۆش بووم بزانه ئه و دانپیانانه چین وایان لی کردوه خوئی هئنده به سووکی بیته بهرچاو. له و رۆژانه دا له به ره ئه وهی له سهه سووکایه تی پیکردنی راهاتبووم، خو به خوئی خۆم بیرم ده کرده وه دانپیانانه کانی زنجیره یه ک خراپه کاریی پروپوچ بن. ئیستا، بۆ راستگویی به خشین به رابردووم، به خۆم گوت با یه ک دوو ورده کاریی ئه و دانپیانانه ی ته نانه ت دیریکیشیم نه خوئندبووه وه، دابریژمه وه، به لام هه رچه ندی ده که م ناتوانم هیچ خراپه کارییه ک بدۆزمه وه شایه ن به خۆجه بی و هاوسه نگیی به سه ره اته که م و ژیا نه خه یال کرده که م تیک نه دات. به لام ده متوانی پيشبینی بکه م هه رکه سیکی تر بووا یه له جیی من، متمانه ی به خوئی په یدا ده کرده وه. پیویسته بلیم، یارمه تی خۆجه م دابوو، بی ئه وهی خوئی هه سته پی بکات، داهینانیک بکات و ئه گه ره یه کجاره کی و ئاشکراش نه بی، په رده م له سهه خالی لاوازی خوئی و هاوشیوه کانی هه لدا بووه وه! ئه و کاته وا بیرم ده کرده وه ئه و رۆژه نزیک بووه ته وه بتوانم نه ک هه ره مالی ئه و، بگره مالی ئه وانی تریش ویران بکه م. خراپوونیا م ده سه لماند و ده مشۆر د نه وه: پیم وابی خوئنه رانی به سه ره اته که م ئیدی

تۆ دەگەن دەبى منىش لە خۆجەو ھىندەى ئەو ھىر بووبم كە ئەو لە منەو ھىر بوو! لەوانە ئىستا بۆيە وا بىر بگەمەو، چونكە مرۆف لە تەمەنى پىرى خۆيدا، لە بەسەرھاتەكانيدا زياتر بەدواى شتە ھاوشىوھكاندا دەگەرئ. پىويستە لەو كاتاندا قىنى كەلەكەبووى چەندىن سالەم گور و تىنى پىم بەخشىبى و پىم وابووبى دواى بە باشى رىسواكردى خۆجە، بە كەلك وەرگرتن لە سەردەستى خۆم، ھىچ نەبى، سەرىستى خۆم پى دەسەلماند و بى شەرمانە داواى بەلگەنامەى ئازادبوونم لى دەكرد. خەيالم بۆ ئەو دەچوو بىناز و نووز ئازادەم دەكات و بىرم لە وردەكارىيەكانى ئەو كتەبەنە دەكردەو كە دەمويست دواى گەرانەوھم بۆ ولاتەكەم، لەبارەى بەسەرھاتەكانى خۆم و توركەكانەو بىاننووسم! دەمەوبەيانىيەك ھەوالىكى بۆم ھىنا كە ھەموو شتىكى سەروين كرد.

پەتا بە شاردا بلاو بووبووھو! سەرھتا بروام نەكرد، چونكە ئەمەى بەجۆرىك گىراپىوھە وەك ئەوھى باسى ئەستەنبول نا، بگرە شارىكى ترى دوور بكات. لىم پرسى ھەوالەكەى چۆن بىستووھ، چونكە دەمويست وردەكارىيەكان بزائم. گوتى: "خەلكى سەرىيان كردووھ ژمارەى ئەوانەى لەپەر دەمردن لە زيادبووندايە!" بىرم كردووھ لەوانەى ئەمە پەتا نەبى. لە بارەى نىشانەكانى نەخۆشىيەكەوھ پرسىارم لى كرد. خۆجە پىكەنىنى پىم ھات، گوتى: "پىويست ناكات خۆت نىگەران بكەى. ھەر كاتىك تووش بووى، ئەوا بى ھىچ گومانىك بە تووشبوونى خۆت دەزانى. بۆ تىگەيشتنى ئەمە، مرۆف ئەوھندەى بەسە سى رۆژ بە ئاگرى نەخۆشىيەكەوھ بسووتى. ھەندىك كەس لەژىر گوى و بن بال و سەر سكيان دوومەل و قنچكە دەردى و دواترىش لەرزوتا تاويان بۆ دىنى. ھەندى جار برىنەكان دەتەقنەوھ و جاروبارىش خوين لە جگەريان دىتە دەرەوھ. كەسانىكىش ھەبوون وەك تووشبووانى ژانى زراو، بەدەم كۆكىنەوھ مردوون. "دريژەى داىبى و گوتى: "لە ھەر گەرەكەيك چوار پىنج كەسىك تىداچوون. "بە پەرۆشەوھ پرسىارى گەرەكى خۆمانم كرد. گوتى: "مەگەر نەتبىستووھ ئەو وەستاي دىوارەى كە بەھۆى ئەوھى مندالان سىوى باخچەكەيان دەخوارد و مرىشك بەسەر دىوارەكانيدا دەچوونە ھەوشەكەيەوھ، بەردەوام لەگەل خەلكى گەرەك لە شەردابوو، ھەفتەيەك لەمەوبەر بەدەم تا و ھاوارەوھ مردووھ.

ئىستا ھەموو كەسىك دەزانى بە پەتاكە مردوۋە.

دېسانىش نەمدەۋىست بېروا بكام. ھەموو شتىك لە دەرەۋە ھىندە ئاسايى بوو و ئەو كەسانەى بە بەردەم پەنجرەكەدا تى دەپەرىن، ئەۋەندە ھىمن و لەسەر خۇببون، بەجۆرىك پىم وابوو پىۋىستە كەسىك بدۆزمەۋە بۆ ئەۋەى شپىرەزىي و پەرۋشىي خۆمى لەگەلدا دابەش بكام. سەرلەبەيانىي رۆژى دوايى، پاش ئەۋەى خۆجە بۆ دەرسخانە چوو، من دەرپەرىمە دەرەۋە. بەدواي ئەو خىزانە ئىتالىيە لە ئاين وەرگەراۋانەدا گەرام كە توانىبووم لە ماۋەى يازدە سال مانەۋەمدا لەۋى بيانناسم. يەككىيان، بە ناۋە تازەكەى، مستەفا رەيس، چووبوو بۆ كارخانەى دروستكردنى كەشتى. ئەۋى تريان، عوسمان ئەفەندى، سەربارى ئەۋەى شىتانە بە دەرگاي مالاكەيمدا دەكىشا، لە پىشدا دەرگاي لىم نەكردوۋە. بە غولامەكەى گوت پىم بللى لە مال نىيە، بەلام دواتر خۆى بۆ رانەگىرا و لە دوۋاۋە بانگى كردم و گوتى: "چۆن وا دەبى؟ تازە بەتازە دەپرسى داخۇ نەخۇشىيەكە راستە! مەگەر ئەو دارەبازانە نابىنى بەسەر شانى خەلكەۋە؟" پاشان گوتى: "بە روۋتدا تى گەشىتووم دەترسيت. بۆيە دەترسيت، چونكە ھىشتا پى لەسەر كرستيانبوونى خۆت دادەگرى!" لۆمەى كردم: "مرۆف ئەگەر بخوازى لىرە كامەران بى، پىۋىستە بچىتە سەر ئاينى ئىسلام." بى ئەۋەى تەۋقەم لەگەلدا بكات و دەستم پىۋە بدات، چوۋەۋە مالا تارىك و شىدارەكەى خۆى. كاتى نوپز بوو. كاتىك ئاپۆرەى ھەۋشى مزگەۋتەكانم بىنى، ترسم لى نىشت و بەپەلە گەرامەۋە بۆ مالاۋە. ئەو گەمژەيى و سەرسورمانەم پىۋە ديار بوو كە لە ساتەكانى كارەساتدا بە مرۆفەۋە ديارە. ۋەك بللى رابردوۋى خۆشىم لە بىر كردبوو. رەنگى بىرەۋەرىيەكانم كال بووبوۋەۋە و ھەستم دەكرد لە دەست و پى كەۋتووم. بە بىنى دەستەپەك خەلك لە كۆلانەكەدا كە دارەبازەيەكيان ھەلگرتبوو، بەجارىك قەلەمى ئەژنۆم شكا.

خۆجە لە دەرسخانە گەرايەۋە، ھەستم كرد دلخۆشە بە بىننىم لەم بارەدا. دەمبىنى لەبەرئەۋەى من بە ترسنۆك دەزانى، متمانەى بەخۆى زياتر دەبى و ئەمەش منى پەست دەكرد. وىستم ھەرچۆنىك بوۋە لەۋ چاوقايىمى و نەترسانە لووتبەرزانەيەى خۆى رزگارى بى. بەدەم ھەۋلدانەۋە بۆ جەلەۋكردنى ھەلچوون و

خروشی خۆم، هەرچی زانستی پزیشکی و ئەدەبیم هەبوو، هەموویم خستە روو. هەرچی دیمەنێکی پەتا که له هیپۆکرات و توکیدیدەس و بۆکاجیۆو له بیرەوهریمدا ماوووه، هەموویم گێرایهوه و گوتم ئەم نەخۆشییە پەتایە، بەلام قسەکانم جگە لەوهی که منیان سووک و پيسواتر هینایە بەرچاوان، بەکەلکی هیچی تر نەهاتن. خۆجە گوتی: "لەم پەتایە ناترسم، چونکە نەخۆشی بە دەستی خوایه، مرۆف ئەگەر ساتی مردنی نزیك بوویتەوه، دەمری. بۆیه ترسی پرۆپوچت و خۆخزانده کونی مالهوه و پێوهندی برین لهگهڵ دەرۆهه و تەنانهت هەولدان بۆ راکردنیش له ئەستهنبول بۆ سووده. مردن له چاره‌ی هەموومان نووسراوه و له هەر شوینتیک بین، دەماندۆزیتەوه و دەمانگاتی. بۆچی دەررسی؟ له‌بەر ئەو خراپه‌کارییانه‌ی که چه‌ندین رۆژه له‌سه‌ر کاغه‌ز ده‌یاننووسیتەوه؟" ئەمە‌ی دوا‌ییانی بە‌ده‌م زەر‌ده‌خه‌نه‌یه‌که‌وه گوت. چاوه‌کانی به ئومێده‌وه دەر‌ه‌وشانه‌وه.

تا ئەو رۆژه‌ی له‌یه‌ک‌دی جیا‌بووینه‌وه، نە‌متوانی تۆ بگه‌م داخۆ باوه‌ری به‌م گوتانه‌ی خۆی هه‌یه‌یان نا. بۆ ساتیک له‌بۆ پەر‌وا‌یییه‌که‌ی ترسام. دواتریش کاتیک وتوێژی ده‌وری می‌زه‌که‌مان و ئەو گه‌مه‌ ترسنا‌کانه‌م بێر ده‌که‌وته‌وه، گومانیشم په‌یدا کردبوو. گرگ‌ر قسه‌ی ده‌هینایه‌وه‌ سه‌ر ئەو خراپه‌کارییانه‌ی که به‌رامبه‌ر یه‌ک داده‌نیشتین و ده‌مانووسی و به‌له‌خو‌بایی‌بوونه‌وه‌ هه‌مان پاسا‌وی ده‌هینایه‌وه‌ و‌ای له‌من ده‌کرد له‌پێستی خۆم بێمه‌ دەر‌ه‌وه: "به‌پێی ئەوه‌ی هینده‌ له‌مردن دەر‌رسی، هیچ نە‌توانیوه‌ به‌سه‌ر ئەو خراپه‌کارییانه‌دا زال‌بی که به‌روا‌لت وا دیاره‌ زۆر بوێرانه‌ تۆماریان ده‌که‌ی. ئەو بوێرییه‌ی بۆ خستنه‌رووی گونا‌هه‌کانت نیشانت داوه، سنووری بۆ ئابرووییه‌کی ساده‌ زیاتر تۆ نا‌په‌رینێ!" ئەمە له‌کاتیکدا خۆجە ده‌بوو له‌و رۆژانه‌ که تووشی بۆ بریاری هاتبوو، زۆر به‌وردی له‌بچووکترین خراپه‌کاریی خۆی بکۆلبایه‌وه. ئیدی ده‌روونی ئاسوده‌ بووبوو، ئەو چاوقایمییه‌ به‌هیزه‌ی له‌به‌رامبه‌ر په‌تا‌که‌دا نواندی، ئەوی له‌ناخه‌وه‌ هینابوو سه‌ر ئەو باوه‌ری که‌سیکی بۆ تاوانه‌.

نه‌فره‌تم له‌و لێدوانانه‌ کرد که به‌ده‌نگی خۆم باوه‌رم پێ هینابوو و بریارم دا به‌ر‌ه‌نگاری ببه‌وه. رێک و ره‌وان پێم گوت نە‌ترسانه‌که‌ی له‌ئاسوده‌یی ده‌روونییه‌وه

سەرچاوه ناگرى، بگره دهگه ريتتهوه بۆ ئەوهى نازانى مردن چەندىك ليوهى نزيكه .
باسى ئەوهم بۆ كرد چۆن مروّف دەتوانى خۆى له مردن بپارىزى. گوتم پيوسته
دەست نەدریتته كەسانى تووشبوو به پەتاكەوه. مردووهكان له چالى گەچيندا
بنيزرين. پيوهنديى نيوان مروّفهكان بۆ نزمترین ئاست دابگيرى و خۆجەش نەچیتته
ئەو دەرسخانه قەرەبالغە .

ئەم قسەيهى دوایم شتى خراپتر له پەتاكەى به خەيالیدا هینابوو! دوانیوه رۆى
رۆژى دواتر گوتى دەستى داووته يەكە به يەكەى منداڵهكانهوه و دەستى بۆ لای من
دریژ كرد . كاتىك بينى ترسام و نامەوى دەستى پيوه بدهم، به كەيفهوه ليم نزيك
كەوتەوه و له ئاميزى گرتم. ويستم هاوار بكەم، بەلام وهك كەسيك له خەون بينيندا
بى، نەمدەتوانى هاوار بكەم. خۆجەش به قەشمەرى پيكردينكەوه، كه زۆر دواتر بۆم
ئاشكرا بوو، دهیگوت فيرى نەترسیت دەكەم.

په تاكه زور به خيړايي ته شنه‌ي ده‌كرد، به لام من چهندي كردم و كوښام نه‌متواني له‌و شته بگهم كه خوځه به چاوقايي و نازايه‌تي ناوي ده‌برد. وهك چهندي روژي رابردوويش خوم نه‌ده‌شارده‌وه. خو خزانده كوني ژوره‌وه وهك ژني نه‌خوشي ناو جيگا و چهندين روژ له پنجه‌ره‌وه سه‌يركردني ده‌ره‌وه، ئوقره‌ي له‌به‌ر بريبووم. جاروبار له مال ده‌ره‌په‌ريم و وهك سه‌رخوش ده‌چوومه كوچه و كوڼانه‌كان. سه‌يري ژناني كړياري بازاړ و كاسب و ئه‌ريابي سه‌رقالي كار له دوكانه‌كانياندا و ئه‌و كه‌سانه‌م ده‌كرد كه دواي به‌خاك سپاردني كه‌سو‌كاريان له چايخانه‌كان كوډه‌بوونه‌وه و هه‌ولم ددا خوم له‌گه‌ل په‌تاكه‌دا رابه‌ينم. له‌وانه‌ش بوو بتوانم خومي له‌گه‌لدا رابه‌ينم، ئه‌گه‌ر خوځه ئه‌وه‌نده ته‌نگاوي نه‌كردمايه.

شه‌وانه ده‌سته‌كاني خوي، كه ده‌يگوت به‌درېژايي روژ به‌ده‌ستي خه‌لكي تريه‌وه داوه، بو من درېژ ده‌كرد. بي ئه‌وه‌ي جوولم ليوه بي، له چاوه‌روانيدا ده‌مامه‌وه: كتومت وهك ئه‌وه‌ي له خه‌و رابيت و ببينيت وا دوويشكيك به‌سه‌ر له‌شتدا ده‌گه‌رې و توش وهك به‌رد له شويني خوتدا وشك بيت! په‌نجه‌كاني كه له‌وانه‌ي من نه‌ده‌چوون، به سارد و سري به‌سه‌ر جه‌سته‌مدا ده‌گيړا و ده‌پيرسي: "ده‌ترسي؟" من جوولم له خوم ده‌بري. "ده‌ترسي، بوچي ده‌ترسي؟" جاري وا هه‌بوو به خه‌يالمداهات ده‌ستي بگيړمه دواوه و بيانكيشم به‌يه‌كدا، به لام سوور ده‌مزانې ره‌فتاريكي وا ده‌هريتري ده‌كات. "با من پيت بليم بوچي ده‌ترسي. بويه ده‌ترسي، چونكه نوقمي تاوانيت. بويه ده‌ترسي، چونكه تو زياتر باوه‌رت به منه وهك له‌وه‌ي من به توام بي."

هەر خویشی گوتی پئویسته لهبەردەم میژەکه دابنیشین و چەند شتییک بنووسینەوه. پیتی وابوو ئیستا باشتەین کاتە بۆ نووسینەوهی ئەوهی که بۆچی من منم. کهچی له ئاکامدا جگە لهوهی بۆچی ئەوانی تر ئاوههان، شتیکی تری تۆمار نەکرد. یەکهەم جاری بوو بە لووتبەرزیهوه نووسینەکانی خوئی نیشانی من دەدا. لهبەر هەر هۆیهک بێ، بیرم لهوه کردەوه لهوانهیه چاوهڕێ بکات دواى خویندنهوهی نووسینەکانی، من شەرم دامبگرێ. بەلام نەفرەتی خۆم بۆ نەشاردرایهوه و بە خۆجەم گوت لهگەڵ گەمژەکانی لهمەر خویدا دەیخەمە تایی هەمان تەرازوووه و ئەوهشم نایە چنگی که ئەو بەر له من دەمرێ.

لهوکاتەدا هاتبوومه سەر باوهڕیک ئەو وشانە کاریگەرترین چەکی دەستی من بوون. بەدواى ئەوهدا کاری دەسالی رابردووم هینایهوه بیرى: لهمەر ئەو سالانەى بۆ دانانی بێردۆزەى کۆسمۆگرافی بە خەرچی دابوون، رامانی چەندین سەعاتە له ئاسمان که نرخەکهی بە تیکچوونی چاوهکانی له سەری کهوتبوو و لهبارەى ئەو رۆژانەوه قسەم بۆ کرد که نامادە نەبوو سەر لهسەر کتیبەکانی هەلبگرێ. ئەمجارەیان من بەسەر ئەودا چووم، گوتم: "له کاتیکدا بکری خۆمان له پەتاکە بپاریزین و بتوانین بژین، بێ ئەقڵیه ئەگەر بەلاش و حەلاش خۆمان بەدینه دەم مردنەوه." پەیفهکانم، هاوکات لهگەڵ بەرزبوونهوهی رادەى گومان تیاپاندا، سزادانی ئەویان له لایەن منەوه زیاتر دەکرد. لهو ساتەدا هەستم کرد لهگەڵ خویندنهوهی نووسراوهکانی من، خەریکه بەبێ ویستی خوئی ئەو ریزە دەدۆزیتەوه که پیشتر بەرامبەر بەمن هەیبوو و دواتر له دەستی دابوو.

بەمەبەستی له بیرکردنی بەدبەختی و کلۆلیی خۆم، لهو رۆژانەدا چەندین لاپەرەم بەو خەونە بەختەوهرانە پر کردەوه که نەک بەتەنیا له شەودا، بگره له ساتەکانی نیوهڕۆخهویشدا چەندین جار دەمبینین. لهدواى هۆشیاربوونهوهم و بۆ له بیرکردنی هەموو شتیکی تر، بە زمانیکی شیعرئامیز و بهوپهپری وردەکارییهوه دەستم دەکرد بە نووسینەوهی خەونەکانم که له واتە و رەوتدا لهیهک دەچوون: له ناو دارەکانی دارستانی پشت مالهکهماندا مرۆگهلیکی رازدار دەژیان که سالانیکی درێژ بوو پەرۆشی زانیی نەینیهکانیان بووین و ئەگەر مرۆف بیویرابایه بچینه تاریکایی

قەراغ دارستانەكەو، ئەوا لەگەڵیان دەبوو بە دۆست؛ لەگەڵ ئاوابوونی پۆژدا سەبەرهكانمان لە ناو نەدەچوون، بگرە دەستاودەستیان بە ھەزاران شتی بچووکی پێویست بۆ فێربوون دەکرد و ئێمە بۆ ماندوو بوون لە کاتی راکشان لە ناو پێخەو ھەوێنەکانماندا ھەستمان پێ دەکرد؛ مەرۆقەکانی ناو ئەو وێنانەیی لە خەوێنەکانماندا دەمکێشان، وەك مەرۆقی جوانی سێ رەھەندی نەدەمانەو، بگرە لە چوارچێوھێ خۆیان دەھاتنە دەری و تێکەڵ بەخۆمان دەبوون؛ دایکم، باوكم و من لە باخچەیی پشتەوھێ مالاكەماندا خەریکی دانانی ئامێرگەلی پۆلەین بووین كە دەبوو لەجێی ئێمە كارەكان لە ئەستۆ بگرن.

خۆجە بۆ ئاگا نەبوو لەوھێ ئەم خەوێنە تەلە و داوی ئیبلیسین بۆ بەكێشکردنی ئەو بۆ ناو تارێكایی زانیاری نەمر. بەلام سەرەرای ئەوھش، ھەرچەندە سوور دەیزانی لە ھەر پرسیارکردنێكیدا كەمێك زیاتر لە متمانەیی خۆی دەدۆزینی، لە منی دەپرسی: "ئەو خەوێنە تەوش و تورەھاتانە واتەیی چ دەگەییەن؟ ئایا بەراستی ئەو خەوێنە دەبێنی؟" بەوجۆرە، ئەو شتەیی داوی چەندین ساڵ پێكەو بە سولتانمان كرد، من بە ئوم كرد؛ لە خەوێنەكانمانەو بەرئەنجامم بۆ داھاتووی ھەردووكمان دەردەھێنا: ئاشكرايە لە کاتی تەشەنەکردنی نەخۆشیدا، مەرۆق ھەرۆك چۆن ناتوانی لە دەستی رابكات، بەھەمان شێوھ ناتوانی دەستبەرداری زانستیش بۆ. ھێندە چەتوونیش نەبوو بە خۆجە بۆئێم نەخۆشییەكە پەیی بە ئەویش بردو، بەلام لەگەڵ ئەوھشدا پەرۆشی زانیینی خەوێنەكامی خۆجە بووم! بەئاشكرا بەدەم پێ رابواردنەو گویی بۆم راکرتبوو، بەلام لەبەرئەوھێ بە پرسیارکردن پۆتی خۆی شکاندبوو، نەیدەتوانی ھێندە پێم لێ بکات بە کەوشدا و لە کاتی گێرانەوھشدا دەمبێنی قسەكانم لە رادەیی پەرۆشیی ئەو دەبەنە سەرێ. کاتێك ھەستم دەکرد خەریكە ئەو دانیاییھێ لە سەرھتای تەشەنەکردنی پەتاکەو ھەستی پێ دەکرد، شلۆق دەبۆ، گەرچی ترسم لە مردن كەم نەدەبوو، بەلام پێم وابوو ھەر ھێچ نەبۆ لە بەتەنیایی ترسان رزگارم دەبۆ. بێگومان نرخێ ئەمەم لە ئەشكەنجەدانی شەوان دەدا، بەلام ئیدی گەیشتبوو مە ئەو ئاكامەیی تێكۆشانەكەم لە خۆراییی نەبوو: ھەر کاتێك خۆجە دەستی لێم بەرز دەکردو، بێرم دەخستەو ئەو بەر لە من دەمرۆ.

نەزانىي ئەوانەي ناترسن و نووسىنە نيوەناچلەكانى و ئەو خەونە كامەراناڭەي خۆم
بىر دەخستەوہ كە ئەوى رۆژى خويندبوونىەوہ.

بەلام جامى ئەو بە قسەكانى من نا، بە شتىكى تر پر بوو. رۆژىك باوكى يەككىك لە
قوتابىيەكان ھات بۆ مال. بە روويدا پياويكى جوامىر ديار بوو، لە گەرەكى خۆمان
دادەنىشت. من وەك پشیلەي تەمبەلى مالەوہ خۆم خزاندىبووہ گۆشەپەكەوہ و گويم
راگرتبوو. بە دورودرىژى لەبارەي چەند بابەتتەكەوہ قسەيان كرد. دواتر
مىوانەكەمان ھاتە سەر كرۆكى مەبەست: كچى پورەكەي، پاش ئەوہي پياوہكەي
ھاوینی پار لە كاتى سواغدانى سەرباندا كەوتووہتە خواری و مردووہ، بە بىوہژنى
ماوہتەوہ. ئىستا داخووزىكارى زۆرى ھەيە، بەلام ئەو خۆجەي بە خەيالدا ھاتووہ،
چونكە لە دانىشتووانى گەرەكى بىستووہ خۆجە پىشوازي لە ھەندى كەس كردووہ
كە بەنياز بوون ژنى بۆ بدۆزنەوہ. خۆجە كاردانەوہيەكى ھىندە توندى نىشان دا من
ھەرگىز چاوەرىم نەدەكرد: بە كابرارى گوت نايەوى ژن بەئىنى و تەنانەت ئەگەر ژنىش
بخووزى، بىوہژن ناھىنى. بەدواي ئەوہدا مىوانەكەمان بىرى خۆجەي خستەوہ كە
موحەمەد بى ئەوہي گوئى بە بىوہژنى ھەزرتى خەديجە بدات، خواستووہيەتى و
كردووہيەتى بە ژنى يەكەمى خۆي. خۆجەش گوتى ناوى بىوہژنەكەي بىستووہ و گوتى
تەنانەت ناگات بە نىنۆكى ھەزرتى خەديجەدا. پاشان مىوانە لووت سەپرەكەمان
ويستى لە خۆجە بگەيەنى كە خۆيشى كابرارپەكى ھىندە دانسقە نىيە و گوتى: "من
خۆم بروا ناكەم، بەلام خەلكى گەرەك دەلین خۆجە رەپ و راست ھۆشى لە دەست
داوہ. كەسپش نىيە سەپركردنى ئاسمانت و گەمەكردنت بە زەرەبىن و دروستكردنى
سەعاتى سەپروسەمەرەت بە باشە لىك بداتەوہ." مىوانەكەمان، وەك بازركانىكى
چاوپنۆك كە ھەول دەدات بۆ شكاندنى بەھاي ئەو كالاىەي دەيەوى بىكرى، درىژەي
دايى و گوتى: "خۆجە بۆ نان خواردن چۆك دانادات و چوارمشتەقى دانانىشى،
بگرە گاورداسا لەسەر مېز نان دەخوات. دواي ئەوہي بە توورەكە پارە بە كتىب
دەدات، كتىبەكان لەسەر زەوى فرى دەدات و پى بەو لاپەرانەدا دەنى كە ناوى
پىغەمبەريان تىدايە. لەبەرئەوہي دواي چەندىن سەعات سەپركردنى ئاسمان ناتوانى
ئىبلىسى ناو ھەناوى خۆي ئاسوودە بكات، لەبەر تىشكى رۆژ لەسەر پىخەوہكەي
رادەكيشى و سەپرى بنمىچى قريژاويى مالەكەي دەكات. دەرودراسى دەلین: خۆجە

تهنیا خویشی به چاره‌ی کوراندا دیته‌وه، نهک ژنان. ئەو پیاوێی ماله‌وه هاوچمکیتی و چەند رۆژیکیشی له رۆژووی پهمه‌زان خواردووه، بۆیه ئەم په‌تایه بلابووه‌ته‌وه.

دوای ئەوه‌ی میوانه‌که‌مان دەرکرایه دەر‌ه‌وه، خوچه تووشی ته‌نگ‌زهی هه‌لچوون بوو. دانیابووم ئەو ئارامییە‌ی له ئەنجامی هاوسۆزی نیشاندان له‌گه‌ڵ ئەوانی تردا هه‌ستی پێ دەرکرد، کۆتایی پێ هاتوو. بۆ ئەوه‌ی دواین جه‌زه‌به‌ی لی هه‌ستینم، گوتم ئەوانه‌ی له په‌تاکه ناترسن وهک ئەو کابرایه دهبه‌نگن. شله‌ژا، به‌لام روونی کردووه خویشی له په‌تاکه ناترسی. له‌به‌ر هه‌ر هۆیه‌ک بێ خوّم قایل کرد به‌وه‌ی ئەم قسه‌یه‌ی له ناخه‌وه کردبێ. زۆر توپه‌ بوو، جێیه‌کی نه‌ده‌دۆزیه‌وه ده‌ست و قۆلی خوئی بۆ بیات. دیسانه‌وه بالۆره‌ی "گه‌مژه‌کان"، که ماوه‌یه‌ک بوو له بیرى کردبوو، که‌وته‌وه سه‌ر زمانى و دووباره‌ی دەر‌ه‌وه. دوای داها‌تنی تاریکی، فانۆسه‌که‌ی داگیرساند و له ناوه‌راستی می‌زه‌که‌دا داینا و داوای کرد هه‌ردوو‌کمان له‌به‌رده‌میدا دانشین. پێویست بوو چەند شتی‌ک بنووسین.

وهک دوو کورپی زگورتی که بۆ به‌سه‌ربردنی شه‌وه درێژ و نه‌پراوه‌کانی زستان گه‌مه‌ی کاغه‌ز ده‌که‌ن، له به‌رامبه‌ر یه‌ک له‌مبه‌ر و ئەوبه‌ری می‌زه‌که دانیشتبووین و له سه‌ر کاغه‌زه به‌تاله‌کانی به‌رده‌ممان شتمان دهنووسییه‌وه. خو‌مانم زۆر سه‌یر ده‌هاته به‌رچاو! له‌وه‌ش سه‌یرتر، نووسیینه‌کانی خوچه‌ بوو، که به‌یانیی رۆژی دواتر خویندییه‌وه و خوئی به‌ خه‌ون ناوی بردن. وهک لاسایی‌کردنه‌وه‌یه‌کی خه‌ونه‌کانی من، ئەویش خه‌ونیکی گێرپایه‌وه، به‌لام به‌هه‌موو شتی‌کی‌دا دیاربوو ئەوه خه‌ونیکی نه‌بینراوه: له خه‌ونی ئەودا ئیمه‌ برا بووین! خوئی رۆلی براگه‌وره‌ی منی به‌خوئی په‌وا بینیبوو، منیش ئاقل ئاقل گویم بۆ قسه‌ زانستییه‌کانی راگرتوو. سه‌رله‌به‌یانیی رۆژی دواتر، له کاتی‌کدا تاشتی‌مان ده‌خوارد، له منی پرسى داخۆ چۆن بۆ واته‌واتی خه‌لکی گه‌ره‌ک سه‌باره‌ت به‌وه‌ی ئیمه‌ دووانه‌ین، ده‌روانم؟ ئەم پرسیاره‌م پێ خویش بوو، به‌لام ختووکه‌یه‌کی ئەوتۆی شکۆشمی نه‌دا. دوو رۆژ دواتر له نیوه‌ی شه‌ودا هۆشیاری کردم‌ه‌وه و گوتی به‌راستی خه‌ونیکی بینیه‌وه. له‌وانه‌یه راستی‌شى گوته‌ی، به‌لام من، له‌به‌ر هه‌ر هۆیه‌ک بێ، گویم نه‌دایێ. شه‌وی دواتر گوتی له‌وه ده‌ترسی به‌ په‌تاکه بمرێ.

بەھۆی بېزاربوونمەو، لە مانەوێ زۆر لە مائەو، لای ئیوارە چوومە كوچە و كۆلانان. لە باخچەيەكدا، مندا لان چوو بوونە سەر دارەكان و پيالو، رەنگينەكانيشيان لە خوارەو، جى هيشتبوو. دەستەيەك ژنى چەنە باز بە دەورى كانىيەكەو، ريزيان بەستبوو و تەنانەت بە تىپەربوونى منيش بەلاياندا بىدەنگ نەبوون. بازار پىر بوو لە كىريار. هەندىك بە لەزەتەو، سەيرى شەركەران و ناوېژوانانيان دەكرد. هەولم دەدا باوەر بەخۆم بەيىنم كە پەتاكە تەوژمى خۆى لە دەست داو، بەلام بەبينى ئەو دارەبازانەى يەك بەدواى يەك لە مزگەوتى بايەزىدەو، دەهينرانە دەرى، دەمارەكانى مېشكەم گىز بوونەو، بە لەزەت گەرامەو، مائەو. لەو دەدا بووم بچمە ژورەكەى خۆم، خۆجە بانگى كرد: "ئا وەرە سەيرىكى ئەمە بكە." قۆپچەى كورتەكەكەى كردبوو، ئەو ئاماژەى دەكرد بۆ دوومەلىكى بچووك و قنچكەيەكى ژىر سكى. گوتى: "مەگەز هەموو شوپىنىكى تەنيو، تەو." لى نىزىك بوومەو، بەوردى سەرنجم دا، پەلەيەكى سوورى بچووك بوو، دوومەلىكى سووكەلە، وەك جى گەستنى مەگەزىك. بەلام بۆچى نيشانى منى دەدا؟ ترسام رووى خۆم زياتر نىزىك بخەمەو. خۆجە گوتى: "جى گازى مەگەزە، وا نىيە؟" نووكى پەنجەى خستە سەر دوومەلەكە: "يان كىچە؟" بىدەنگ بووم. نەمگوت هەركىز جىگازى لەو جۆرەى كىچم نەبينيو.

بىانوويەكم دۆزىو، و تا رۆژ ئاوا بوون لە باخچەكە مامەو. هەستم دەكرد دەبى چى دى لە مائەو نەمىنم، بەلام شوپىنىكم لە خەيالدا نەبوو بۆى بچم. پەلەكەى ژىر سكى خۆجە لە جى گەستنى مەگەز دەچوو، بەلام بەقەد برىنى پەتايەك گەورە و بەرىن نەبوو. پاشان شتىكى ترم بە خەيالدا هات كە رەنگە ھۆيەكەى بۆ پياسە كردنم بەناو گىاى خىرا گەشە كردووى باخچەكەدا بگەپتەو: بىرم لەو دەكردەو، پەلە سوورەكەى لە ماو، دوو رۆژدا دەئاوسى، وەك گولنىك دەم دەكاتەو، و دەتەقپتەو، و خۆجە بە دەم ئازارەو، گىان دەسپىرى. دەمويست پىي بلىم ئەو جى گەستنى مەگەزى زەبەلاح و شەوگەرى و لاتىكى زۆر گەرمە، بەلام هەرچەندى كۆشام ناوى ئەو مەگەزەى خەيالم لى دابوو، نەدەكەوتە سەر زمانم.

ئىوارە، كاتىك بۆ خواردن دانىشتىن، خۆجە دەكۆشا خۆى كەيفساز نيشان بدات. گەمەى كرد، سەرى ناىە سەرم، بەلام ئەمە زۆرى نەخاياند. پاش هەستانى

بیدهنگمان لهسه خواردنهکه و ساتیکی دریژ دواى سنگدادانى تاریکیهکی بی
هوا و ئارام، خوچه گوتی: "هست به بیزارى دهکەم، بیرۆکهیهکم بۆ هاتوو، با
بچینه بهردهم میزهکه و شتگهلیک بنووسین." دهیگوت تهنیا بهو جوړه دهتوانی دلی
خوی بداتهوه.

بهلام نهیتوانی بنووسی. من بهوپهپری ئاسوودهیییهوه دهمنووسی و ئهویش بی
کاروبار دانیشتبوو و به تیلهی چاو سهیری منی دهکرد. گوتی: "چی دهنووسی؟"
نووسیبووم چۆن دواى کوئیایی سالی یهکهمی قوتابخانهی ئهاندازیاری له سهرهتای
پشو، بیرى مالهوهم دهکرد و به گالیسکهیهکی تاک ئهسپی گهپامهوه، بهلام له
همان کاتدا قوتابخانه و هاوپرکانشم زۆر خویش دهویست. نووسیبووم زۆر بیرى
ئهو کتیبانهم کردوو که له پشو لهگهڵ خۆم دههینانهوه و بهتهنیا له قهراغ
سهراوهیهکی ئاو دهخویندنهوه. دواى بیدهنگییهکی کورت، خوچه، وهک ئهوهی
نهینیهک بدرکینى، به چرپه پرسى: "نایا ئهوانهی ئهوی بهردهوام بهو شیویه به
کامهراى دهژین؟" وامزانی دواى لیبوونهوه له پرسیارهکهی، یهکسهه پهشیمان
دهبیتهوه، بهلام هیشتا به پهروشیکی مندا لانهوه سهیری منی دهکرد. منیش به چرپه
گوتم: "من کامهراى بووم!" سووکه ئیرهیی پیدردنیک کهوته سهه رووی، بهلام
ترسناک نهوو. به شهرم و دوودلییهوه دهستی به گپرانهوه کرد:

ئهو سهردهمهی له ئهدرنه بووه و دوازده سالان بووه، ماوهیهک لهتهک دایک و
خوشکیدا هاتوچوی تیمارخانهی مزگهوتی بایهزیدی کردوو، چونکه باوکی دایکی
نهخوشی گهدهی ههبووه. بهیانیان بهرلهوهی بهری بکهون، دایکی، براهی تری لای
هاوسیکان جی هیشتوو. خوچه و خوشکهکهی و قاپی موچهلهبیی پدشتر
ئامادهکراوی هه لگرتوو و پیکهوه کهوتونهته ری. هه موو جاریک به ریگایهکی
کورت، بهلام زۆر دلگیر بهژیر سیبهری ئهسپینداردا تی پهریون. باپیریان
بهسههاتی بۆیان گپراوهتهوه. خوچه هزی لهو بهسههاتانه نهبووه، زیاتر
ئارهزووی بینینی ناو تیمارخانهکهی کردوو، بۆیه هه موو جاریک ئهوانی تری بهجی
هیشتوو و سهیری دهروبهری کردوو. جاریک له ژیر قوبهیهکی زۆر گهردها که
تیشکی پۆزی دزهکردو له کلاورۆژنهکانهوه پووناکی کردووتهوه، گوپی له

مۆسیقایەک بوو که بۆ کهسانی تووشبوو به نهخۆشیی دەررونی ژەندراوه. دەنگی ئاویش هاتوو، ئاوی زێ. دواتر به چەند ژوورێکی له شووشه و قاپی درهوشاوهی دهگمەن و رهنگیندا گهراوه. جارێک ریتی لێ ون بووه و دەستی بهگریان کردوو. ژوور به ژووری تیمارخانهکه گهراوویانه تا عهبدو لا ئهفهنديان دۆزیوتهوه. دایکی جاروبار گریاوه، ناوبهناویش لهگهڵ کچهکهیدا گوێیان بۆ چیرۆکهکانی باپیره راگرتوو. دواتر، قاپه بهتالەکهیان له باپیره وەرگرتووتهوه و گهراونهتهوه، بهلام بهرلهوهی بگهنهوه مال، دایکی ههلوای بۆیان کړیوه و گووویهتی با بێ ئهوهی کهس بمانبێ، بیخۆین. له ناو ئهسپیندارهکانی قهراغ ئاوهکهدا شوینتیکیان ههبووه، ههرسیکیان دانیشتون و لاقیان بۆ ناو ئاوهکه درێژ کردوو و بێ ئهوهی کهس چاوی پێیانوه بێ، ههلوایان خواردوو.

کاتیکی خۆجه کوئی به قسهکانی هینا، بێدهنگیهک، که ئیمه ی له یهکدی نزیک دهخستهوه، بالی بهسهماندا کیشا و ههستیکی سهیری برایهتی لمان دروست کرد که ههردووکمانی ناوارام دهکرد. خۆجه ساتیکی درێژ بهرگه ی ئهم نیگه رانییهی گرت. دواتر، کاتیکی دهرگای گهورهی مالتیکی نزیکمان بێ بیرکردنهوه و بهدهم زرمهیهکی گهروه پتوه درا، خۆجه گوئی: "یهکهمجار لهو کاته بههۆی نهخۆشهکان و ئهوشووشه و قاپه رهنکارهنگ و تهرازووانهوه که شیفای پێیان دهدا، خووم دایه زانست." بهلام دواى مردنی باپیری، بۆیان نهلووه جارێکی تر بچنهوه ئهوی. ئیدی خۆجه بهردهوام له خهیاالی خۆیدا بیر دهکاتهوه هه کاتیکی پێ گهیشته و گهوره بوو، بهتهنیا بۆ ئهوی بچێ. بهلام سالتیک ئاوی پووباری تونجا سهه دهکات. نهخۆشهکان له جیگا دهردههیندرین و دوور دهخرینهوه. ئاوی قریژ و بۆگهنی ناو ژوورهکانی تیمارخانهکه تا ماوهیهکی درێژ ناکشیتهوه. دواى کشانهوهش، تیمارخانه جوان و دلگیرهکه له قور و لیتیهیهکی بۆگه و به نهفرته کراودا دهمینیتهوه و تا سالانیکی درێژ خاوین ناکریتهوه.

ئهمجارهیان که خۆجه بێدهنگ بوو، چیدی ههستمان به نزیکی نیوانمان نهکرد. لهبهردهم میزهکه ههستابوو، به تیلهی چاو سیبهرهکهیم دهبینی که به ژوورهکهدا دهگهرا. پاشان فانۆسی سهه ناوهراستی میزهکهی هه لگرت و چوو هه پشتمهوه، ئیدی

نه سيبه ره كه يم ده بينی و نه خوئی. ویستم خوّم بسوورپینم و سهیری بکه م، به لام نه متوانی، ههستم ده کرد له چاوهر و انیی خراپه یه کددام و نیگه رانم. دواى كه میك گویم له خشه ی داكه ندنی جلیك بوو، به ترسه وه ئاوریکم دایه وه. له ناوقه د به ره و سه ره وه ی پروت کرد بوو. چوو به رده م ئاوینه که، له بهر تیشکی فانوسه که به سه رنجه وه له سنگ و سکی خوئی ورد بووه وه و گوئی: "ئه ی خوا، ئه مه چ دوومه لیکه؟" بیده نگ بووم. گوئی: "ئا وهره سه یریکى ئه مه بکه." نه مده توانی له شوینی خوّم بجوولیم. هاواری کرد: "گوتم ئا وهره!" وهک به کیک له قوتابیه کانی خوئی له کاتی سزادانی، به ترسه وه لیتی نزدیک بوومه وه.

هه رگیز ئه وه نده له جهسته ی پروتی نزدیک نه که وتبوومه وه و هه زم به و نزیکبوونه وه یه نه ده کرد. سه ره تا ویستم باوه ر به خوّم به ینم ته نیا له به ره ئه وه یه نامه وی لیتی نزدیک بکه ومه وه، به لام ده مزانی له بهر ترسانمه له دوومه له که. ئه ویش له مه حالی بوو. ئه مه له و کاته ی تا وا تى نه گات، سه رم لی نزدیک کردبووه وه و به جووری پزیشکیک چاوم له و دوومه ل و په له کانی بریبوو و له ژیر لیه وه بلمه بلمیکم بۆ کرد. خوچه له ئاکامدا گوئی: "ده ترسی، وا نییه؟" بۆ سه لماندنی نه ترسانی خوّم، هینده ی دی سه رم لیتی نزدیک خسته وه. گوئی: "ترسی ئه وه ت هه یه دوومه لی په تا بی؟" وا ره فتارم کرد وهک ئه وه ی ئه و وشه یه م نه بیستبۆ. ده مویست بلیم جیگازی مه گه زه، مه گه زیکی ده گمه ن که جاریک به شوینیکی له شی منیشیه وه دابوو، به لام هیشتا ناوی ئه و بوونه وهره م به خه یالدا نه هاتبوو. خوچه گوئی: "ئا دهستیکی لی بده! چون تى ده گه ی ئه گه ر دهستی لی نه ده ی؟ سا ده ی دهستیکم لی بده!"

کاتیک بینى دهستی لی نادم، خو شحالی گرتی. په نجه کانی به سه ر دوومه له که دا هینا و پاشان له رووی منی نزدیک خسته وه. کاتیک بینینی وا به رق و نه فرته وه چاره ی خوّم گرژ کردوه، قاقایه کی بۆ کرد. له به ره ئه وه ی له جیگازی بچووکی مه گه زیک ده ترسم، که وته شوخیکردن پیم، به لام ئه م شاگه شگه بوونه ی زوری نه کیشا. له پر گوئی: "له مردن ده ترسم." وهک ئه وه وابوو له باره ی شتیکی تره وه بدوی، له شه رم زیاتر، تورهییی پیوه دیاربوو، تورهییی که سیکی زۆر لیکراو. گوئی: "دلنیای تو ئه م دوومه له ت لی نه هاتوه؟ ئاده ی خو ت پروت بکه ره وه!" کاتیک زیاتر

پیی داگرت، وهک مندالئیک که رقی له خۆشووشتن ده بیتهوه، کراسه کهم دا کهند. ژوره که گهرم و په نجه ره که دا خرابوو، به لام له شوینیکه وه شنه یه کی فینک هات، نازانم، له وانیه ساردیی ئاوینه که بووی مچور که ی پیمدا هینابی. له بهرئه وهی شهرم به دیمه نی خۆم ده هاته وه، ههنگاو یکم نا و له چوارچیه وهی ئاوینه که چومه دهره وه. ئه مجاره بیان له لایه کی ئاوینه که دا رووی خۆجه م بینی سه ری له جهسته ی من نزیک ده خسته وه. ئه و سه ره زله، که هه موو کهس پییان وابوو له سه ری من ده چی، ئیستا به لای جهسته مدا لار بوو ته وه. له پر به خه یالدا هات ئه م رهفتاره ی بۆ ژهراویکردنی رۆحی منه. ئه مه له کاتیکدا من تهواو به پیچه وانه وه رهفتارم ده کرد و سالانیک بوو شانازیم به وه وه ده کرد من ئه و فیڕ ده که م. گهرچی ئه وهی به خه یالدا هات مایه ی پیکه نین بوو، به لام بۆ ساتیک وای بۆچووم ئه و سه ره ریشنه ی له بهر تیشکی فانۆسه که دا شهرمی له بهر هه لگیراوه، خه ریکه خوینم ده مژی! له و کاته دا هه ستم به تام و چیژی ئه و به سه رهاته ترسناکانه ده کرد که له مندالئیمدا گویم لییان بوویوو. له و بیرکردنه وانه دا بووم هه ستم به په نجه کانی کرد له سه ر سکم. ده مویست هه لپیم و شتیک بکیشم به سه ریدا. گوئی: "تۆ نیته." چووه پشتمه وه، بن قۆل و مل و پشت گوئیه کانیشمی پشکنی. گوئی: "ئیره شت هیچی پیوه نییه، مه گز به تۆوهی نه داوه."

دهستی خسته سه ر شانم و هاته ته نیشتمه وه. وهک ئه وهی براده ریکی سه رده می مندالیی ئه و بم و گریی دلی خۆیم بۆ بکاته وه، به په نجه کانی پشتی ملمی گوئی و منی بۆ لای خۆیه وه راکیشا. گوئی: "وه ره با پیکه وه سهیری ئاوینه بکهین." سه یرم کرد و له بهر تیشکی دره وشاوه ی فانۆسه که دا جاریکی تریش له یه که چوونی له راده به دهری نیوان خۆمانم بینی. بیرم که و ته وه، کاتیک له به رده م ده رگای والی سادق پاشا چاوه رییم ده کرد و یه که مین جار خۆجه م بینی، هه مان ئه م هه سته ی ئیستام لا دروست بوویوو. ئه و کاته که سییکم بینی بوو که ده بوو خۆم بووما یه. ئیستاش بیر ده که مه وه ده بی ئه ویش که سییک بی وهک من. هه ردوو کمان یه کییک بووین! ئیستا ئه مه م جوۆری راستییه کی روون ده هاته بهرچا و. وهک ئه وهی ده ست و پیم له کۆت و زنجیردا بی، به گۆجی هه ستمه سه ر پی. بۆ خۆده ربازکردن جووله یه کم کرد.

بهجۆرئیک بلیی بمهوی بۆم دهریکهوی ئاخۆ من منم، بهپهله دهستم به قژمدا هینا. ئه‌ویش زۆر شاره‌زایانه و بی ئه‌وهی هاوشیوهی ناو ئاوینه‌که تیک بدات، هه‌مان شتی کرد. لاسایی نیگاکانیشی کردم‌ه‌وه. ئه‌و، شیوهی راوهستانی سه‌رم و سه‌رسوپمانیشم که من توانای سه‌یرکردنیم له ئاوینه‌که‌دا نه‌بوو و له ترساندا بۆم نه‌ده‌کرا نیگای له‌سه‌ر هه‌لبگرم، دووباره ده‌کرده‌وه. وهک مندالیک، که لاسایی قسه و جووله‌کانی هاورییه‌کی بکاته‌وه و په‌ستی بکات، شاگه‌شگه بووبوو. نه‌راندی: پیکه‌وه ده‌مرین! له خه‌یالی خۆمدا گوتم چ توپه‌هاتیکه. به‌لام ترساشم. ئه‌و شه‌وه، به‌کێک بوو له ترسناکترین ئه‌و شه‌وانه‌ی له‌گه‌ڵ ئه‌ودا به‌سه‌رم بردبوو.

پاشان گوتی هه‌ر له سه‌ره‌تاوه له په‌تاکه ترساوه و هه‌موو شتیکیشی بۆ تاقیکردنه‌وهی من کردوه؛ وهک کاتیک جه‌لاده‌کانی والی سادق پاشاش منیان بۆ کوشتن داوته پیش خۆیان، یان وهک ئیستا که خه‌لکانی تر ئیمه به جمک ده‌زانن. پاشان گوتی: "رۆحت له له‌پی ده‌ستمدایه. کتومت وهک چۆن که‌میگ له‌مه‌وپیش لاسایی جووله‌کانتم کرده‌وه، له‌مه‌ودوا بیر له هه‌رچییه‌ک بکه‌یته‌وه، من پتی ده‌زانم. هه‌رچیش بزانی، من بیرى لى ده‌که‌مه‌وه!" دوابی لیمی پرسى ئاخۆ له‌و ساته‌دا بیر له چی ده‌که‌مه‌وه. منیش، جگه له ئه‌و، هیچ شتیکی تر له خه‌یالدا نه‌بوو. گوتم بیر له هیچ ناکه‌مه‌وه. به‌لام گوئی لیم نه‌ده‌گرت، چونکه بۆ تیگه‌یشتن نا، ته‌نیا بۆ ترساندن من ده‌دوا و گه‌مه‌ی له‌ته‌ک ترسه‌که‌ی خۆیدا ده‌کرد و مه‌به‌ستی بوو منیش به‌شی خۆم له‌و ترسه‌ به‌رکه‌ویت. سه‌رنجم دابوو تا زیاتر هه‌ستی به‌ته‌نیایی بکرایه، مه‌یلی شه‌رانگیزی زیاتر ده‌بوو. کاتیک ده‌ستی به‌سه‌ر رووی هه‌ردوو‌کماندا ده‌گێرا و ده‌یویست به‌ ئه‌فسوونی ئه‌و له‌یه‌که‌چوونه سه‌یره‌مان سه‌رسامم بکات و له من زیاتر ده‌هاته جۆش، من وای بۆ ده‌جووم ده‌خوایزێ رَه‌فتاری خراب بنوینێ. به‌خۆم گوت له‌به‌رئه‌وه‌ی له‌ده‌وه‌ رازی نییه‌ یه‌کسه‌ر ده‌ست به‌ شه‌رانگیزی بکات، منی له‌به‌رده‌م ئاوینه‌که‌دا راگرتوه و پشتی ملم ده‌گوشی، به‌لام هینده‌ش توپه‌هات و بیچاره نه‌ده‌هاته به‌رچاوم. مافدار بوو، منیش ده‌مویست قسه و رَه‌فتاره‌کانی ئه‌و بکه‌م. له‌پای ئه‌وه‌ی ده‌سپێشخه‌ریی نواندبوو و توانیبوو گه‌مه به‌ په‌تاکه و ترسی ناو ئاوینه‌که بکات، ئێره‌ییم پێ ده‌برد.

به لآم سه بارى ئه وه مو ترسه و بير كردنه وهم له پهبيردن بهو شتانهى تايبهت به خۆم بوون و پيشتر بيرم لى نه كردبوونه وه، كردم و كو شام نه متوانى خۆم له وهسته رزگار بكه م كه هه موو ئه م شتانه گه من. په نجه كانى شل كردبوو و چى دى پشته ملى نه ده گوشتى، به لآم من له بهردهم ئاوينه كه نه ده كشامه وه. خۆجه دواترى گوتى: "من وهك تو م لى هاتووه، ئىدى ده زانم چۆن ده ترسى. من بووم به تو." تى گه يشتم چى ده لى، به لآم هه ول م دا ئه و فالگرتنه وه به، كه ئه مرۆ گومانم له راستبوونى نيوهى نيه، به تور ههات و مندالانه دابنيم. لافى ئه وهى لى دا كه وا جيهان وهك من ده بينى. ديسان ده يگوت "ئه وان" چۆن بير ده كه نه وه و چۆن ده بيستن، من ئىستا هه مووى تى ده گه م. نيگاي له ئاوينه كه دوورخسته وه و سه يريكى مي زه كه، كه تيشكى فائوسه كه نيوهى رووناك كردبووه و سه يرى په رداخ و كورسى و شته كانى ترى كرد و كه مي ك قسه ي كرد. دواتر گوتى گوايه ئه و شتانهى پيشتر له بهر نه بينينيان نه يده توانى گوزاره يان لى بكات، ئىستا ده توانى ده ريان بيرى. به لآم من پيم وابوو خۆى له خسته ده برد، چونكه وشه كانيش و شتومه كانيش هه مان ئه وان هى پيشوو بوون. تاكه شتيكى نوئى له ودا، ترسه كهى بوو. ئه وه ش نا، بگره شيوازى هه لكردن له گه ل ترسه كه يدا. به لآم من پيم وابوو ئه و شيوازى هه لكرده، كه من ئىستاش ناتوانم روونى بكه مه وه، شتيكى نوئى يان گه مه يه كى نوئى ئه و بوو له بهردهم ئاوينه كه دا. پى ده چوو بى ويستى خۆى بووى، گه مه كهى لاده دا به لاوه و گرگر ده گه رايه وه سه ر دوومه له كه و ده يپرسى ئاخۆ جيگازى مه گه زه يان په تايه؟

پاشان گوتى ده يه وئى من هه موو شتيك له و شوينه وه، كه تيايدا راوه ستا بووم، ده ست پى بكه مه وه. هيشتا نيوه رووت بووين و له بهردهم ئاوينه كه نه كشابووينه وه. پيشنيزى وا بوو ئه و بيته جيى من و منيش بچمه جيى ئه و. بۆ ئه مه ش، ئه وه نده مان به س بوو جلو به رگى خۆمان بگورينه وه و ئه و ريش بتاشى و منيش ريش به ربه مه وه. ئه م بيرۆكه يه، له يه كچوونى ئيمه ي له ئاوينه كه دا ترسناكتر نواند، ده ماره كانى ميتشكم به ته واوى ئاوسان، گويم راگرت: ئه گه ر وا بوايه، ده بوو من ئه وم ئازاد بكردايه. زۆر به شادمانيه وه باسى ئه و شتانهى ده كرد كه دواى ئه وهى له جيى من ده چپته وه و لاته كه م، له وئى ده يانكات. هه رچيه كم له باره ي مندالى و

گه نجا يه تیی خۆمه وه بۆ گێر ابو وه، هه ره مووی به بچوو کترین ورده کار ییه وه له هۆشی خۆیدا پاراستبوو. زۆریش سه رم سو رما کاتیک بینیم به پشت به ستن به و ورده کار ییانه و به پیتی بۆ چوونی خۆی، له خه یالی خۆیدا جیهانیکی سه یر و دهره وه ی راستیی خولقاندووه. وهک ئه وه ابو و ژیانم له ژیر ده ستی خۆم دهرچوویی و له ده ستی ئه ودا ئاراسته ی شوینی تر بکری، منیش، هیچی ترم له ده ست نه یه ت جگه له وه ی وهک ئه وه ی خه ون بینم و له دووره وه سه یری ئه و شتانه بکه م که به سه رم دین. به لام گه رانه وه ی ئه و له بری من بۆ ولاته که م و ئه و ژیانه ی له وئێ به سه ری ده بات، ره هه ندیکی گالته جارانه ی هینده سه یر و ساده ی تیدا بوو، به جۆریک منی به ته واوی له باوه ر پیه یتانی دوور ده خسته وه. له لایه کی تره وه سه رم له لۆجیک و گونجانی ورده کار ییه کانی ناو خه یالی ئه و سو رما بوو: له ناخه وه ده مو یست بلیم که واته بو ی هه یه شتی واش بقه ومی و منیش بتوانم وا بژیم. له و ساته دا تی گه یشتم بۆ یه که مجار په یم به شتیکی قوولی تایبه ت به ژیان ی خۆجه بر دووه، به لام له ره وشیکدا نه بووم بتوانم بلیم ئه و شته چیه. ئه وه نده نه بی به سه رسو رمانه وه گویم بۆ ره فتار و کرده وه کانی دنیا ی کۆنم را گرتبوو، که سالانیک بوو به تاسه وه بیرم لی ده کرده وه و ترسی په تاکه م له بیر چووبو وه.

به لام ئه مه زۆری نه خایاند. ئه مجار خۆجه داوا ی لیم کرد پی بلیم ئه گه ر بچه به رگی ئه وه وه، چی ده که م. له یه که چوونه که مان و را وه ستانی سه یری من له و باره دا به ده م هه و لدا نه وه بۆ ئه وه ی بروا به خۆم به ینم دوومه له که جیگازی مه گه ز نه بی هیچی تر نییه، منی به را ده یه ک په ست کرد بوو، به جۆریک هیچ شتیکی ترم به خه یالدا نه هات. کاتیک زۆری بۆم هینا، بیرم که و ته وه گوتم ما وه یه ک له مه وه بهر ئه وه م له خه یالدا بووه له گه رانه وه مدا بۆ ولاته که م بیره وه رییه کانم بنووسمه وه. هه ره ئه وه نده ی گو تیشم له وانه یه رۆژیک له رۆژان چیرۆکیک له به سه ره اته کانم پیک به ینم و بینووسمه وه، ئه و به نه فره ت و به چاوی سووکه وه بۆمی روانی. ئه و رای ابو و هینده ی ئه و من ده ناسی، من هیچ کاتیک ناتواتم ئه وه نده ئه و بنا سم! پالکی پی مه وه نا و خۆی به ته نیا چووه به رده م ئا وینه که: ئیستا ئه و پیم ده لی چیم به سه ردی ئه گه ر بیتو ئه و بچیته پیستی منه وه! ده سپیک گو تی: "دوومه له که برینی په تایه و ده مرئ."

پاشان باسی ئەوہی کرد چۆن بەر لە مردنم بە دەست ئازارەوہ دەنالینم. "لە مردن خراپتر، ترستە لە مردن، چونکە تا ئیستا خۆت بۆ ئامادە نەکردووە." کاتیک خۆجە باسی چۆنیەتی نەقوومبوونی منی لە ئازارەکانی نەخۆشیدا دەکرد، لە ئاویئەکە دوور کەوتبووہوہ. پاش کەمیک بینیم لەسەر پێخەوہ پەرت و بلاوہکە ی سەرزەوی راکشاوہ و باسی ئیش و ئازارە چاوەروانکراوہکانی من دەکات. دەستیکى نابووہ سەر سکی، وەک بلێی خستیییتیه سەر شوینی ئەو ئازارانە ی باسی دەکرد. ریک لەو کاتە بانگی منی کرد، بە ترسەوہ چوومە تەنیشتی، بە لام دەستبەجی پەشیمان بوومەوہ، چونکە دیسان ھەوڵی دا دەستم پێدا بەینى. ھەرچۆنیک بى ئیدی بروام بەخۆم ھینا ئەو تەنیا جیگازی مەگەزیک بى، بە لام سەرباری ئەوہش ھەر دەرنام.

تەواوی شەو بەوجۆرە بەسەرچوو. بەمەبەستی ئەوہی نەخۆشی و ترسەکە ی تووشی من بکات، پەیتا پەیتا دووبارە ی دەکردوہ کە من ئەوم و ئەویش منە. لە دلی خۆمدا گۆتم رەنگە لەبەر چیژ وەرگرتنی بى لەوہی لە پەستی خۆی دەرچووہ و سەیری خۆی دەکات. وەک کەسیک بیهوی لە خەو بیدار بیتەوہ، بەخۆم دەگوت: "گەمە دەکات، چونکە خۆشی ئەو وشە ی "گەمە" یە دەگوتەوہ." بە لام لە لایەکی دیشەوہ چین چین ئارەقە ی دەرەدا، وەک کەسیک نا کە لە ژووریکى گەرما بە دەست وشە خنکینەرەکانەوہ تەنگا و بووبى، بگرە وەک نەخۆشیکى کەمەندام.

لەگەل تاریک و روونی بەیان، ئەو لەبارە ی ئەستیرەکان و مردن، فالگرتنەوہی درۆ و بى بنەما، گەمژەیی سولتان، بەواتایەکی تر بى وەفاییی سولتان، گەمژە خۆشەوێستەکانی خۆی، "ئیمە" و "ئەوان" و لەبارە ی ویستی خۆی بۆ بوون بە کەسیکی تر دەدوا! چی دی گویم لى نەگرت و چوومە ناو باخچەکە. نازانم لەبەر چی بوو چەند بیروکە یەکی تاییەت بە نەمری کە لە کتیبیکى کۆندا خویندبوومەوہ، ھاتەوہ بیرم. جگە لە پۆلیک چۆلەکە کە بەسەر دار مازووہکانەوہ دەیانجریواند و لەم چلەوہ بۆ ئەو چل دەفرین، لە دەرەوہ ھەست بەھیچ چرپە و جوولە یەکی تر نەدەکرا. بیدەنگیەکی سەرسورھین! بیرم لە ژوورەکانی تری ئەستەنبول و تووشبووانی پەتاکە کردوہ. لە دلی خۆمدا گۆتم ئەگەر ئەوہی خۆجە پەتا بى، ئەوا تا مردن درێژە دەخایەنى. ئەگەر نا، ھەر ھیچ نەبى تا ونبوونی ئەو دوومەلە سوورە. ئیدی ھەستم

دهکرد ناتوانم له وه زياتر له م ماله بمينمه وه. كاتيك چوومه وه ژوره وه، به هيچ شپوهيه ك به خيالدا نه هات بو كوئ هلبيم و خوم له كوئ بشارمه وه. نه ونده نه بي كه پيم وابوو پيوسته شوينيكي دوور له خوچه و له په تاكه بي. چند پارچه جلو به رگيكي خوم خزانده تووره كه يه وه. ته نيا نه وندهم ده زاني نه و شوينه ده بي نه ونده نزيك بي كه بي نه وه ي دستگير بكريم، بتوانم بوئ هلبيم. هر نه ونده و به س.

که مۆکه یه ک پوولم پیکه وه نابوو که له کاتی خۆیدا که موکورت له خۆجه م دزیبووه وه. لیره و له ویش بریکی ترم پهیدا کردبوو. پیش نه وهی له مال دهر بچم، پوله کانم له شوینی شاردنه وهیان، له گۆره وییه کی ناو سندووقی نه و کتیبانه ی چی دی نه ده خویندرانه وه، دهرهینا. دواتر، له رووی فزولوه وه چووم بو ژوره که ی خۆجه، فانسسه که داگیرسابوو، خۆیشی له ئاره قه دا نقوم بووبوو و نووستبوو. سه رم له بچووکیی نه و ئاوینه یه سوورما که به درێژایی شه و منی به و لیکچوونه نه فسووناوییه ی هیچ کاتیک نه متوانی به ته واوی باوه ری پی بهینم، ترساند. بی نه وهی ده ست به هیچ شتیکه وه بده م، به په له پروزی له مال دهر چووم. له کاتی رویشتم به کۆلانه کاندایا، بایه کی سووک هلی کرد. له ناخوه دهمویست دهسته کانم بشوم. ده مزانی روو له کوئی ده که م و له خۆم رازی بووم. رویشتم به کۆلانه کاندایا له بیده نگیی به یانیندا، دابه زین له هه وران هکانه وه به ره و دهریا، شوژینی دهسته کانم له کانیاهکان و سه برکردنی که نداوی زیترین، شادمانیی خسته ده روونمه وه.

یه که م جار باسی دوورگه ی هه یبه لیم له قه شه که یه کی گه نچ، که له وپوه بو نهسته نبول دابه زیبوو، بیستبوو. کاتی خۆی که له گالاتا یه کمان بینی، به جو شه وه باسی جوانی و دلگیری دوورگه کانی بوم گپرابوو وه. بیگومان پیشتر له خه یالم چه سپیوو، بۆیه هه ر که له گه ره ک دوور که وتمه وه، ده مزانی روو له ویندهری ده که م. له گه ل خاوه ن به له م و ماسیگره کاندایا قسم کرد، به لام داوی پارهییه کی خه یالییان ده کرد بو گه یاندم به دوورگه که. هه ستم به بیزاری کرد، له دلی خۆمدا گوتم نه گه ر

بزانن قاچاخم، ئەوا شوپنەكەم بۆ ئەو پياوانە دەستنيشان دەكەن كە خۆجە بەدوامدا دەياننيرئ! دواتر هاتمه سەر ئەو باوهرەي ئەمه چاوسووركردنەوهيهك بئ له دژي فهلهكان كه له ترسي پهتاكه بهچاوي سووكهوه سهير دهكران. بۆ ئەوهي سهرنجي زۆر بۆ سەر خۆم رانهكيشم، خاوهن بهلهمي دووهمم دواند و لهگهلي ريك كه وتم. پياويكي هينده بههيز و بهگور نهبوو. لهبري ئەوهي ههموو هيزي خوي بخاته سەر سهول ليدان، چه نهي دها و باسي ئەوهي دهكرد پهتاكه سزاي كام گوناهانەيه. ئەوهشي بۆ قسهكاني زياد كرد كه ههلهاتن له پهتاكه و خوشاردنەوه له دوورگه پوولتيك ناكات. له ميانەي قسهكاني بۆم دهركهوت ئەويش بهقههه من ترسي لي نيشتوو. ريگا شەش سهعات دريژهي خاياند.

پۆژگار يكي دواتر هاتمه سەر ئەو باوهرەي كه پۆژان يكي شادم له دوورگه كه دا به سەر بردوو. به پارهيهكي كه له مالي رۆميكي ماسيگري بي كه سوكار ده مامه وه و ههولم دها له ناوه نه بيندريم. ئوقرهه له بهر برابوو. جاروبار وام ده مهيتايه بهرچاوي خۆم خۆجە مردوو. ناوبه ناويش بيرم له و پياوانه دهكردهوه كه دهبوو بهداي مندا بياننيرئ. فهلهيهكي زۆر له دوورگه كه ههبوون كه وهك من له دهست پهتاكه رايان كردبوو، به لام نه مدهويست خۆميان نيشان بدهم.

به يانيان له تهك ماسيگره كه دا دهچومه دهريا و لاي ئيواران دهگه رامة وه. ماوه يهك خووم دابوو هراوكردي قيرژانگ و پاقوريا به رم. ئەگەر ههواش خراب بوایه و دهستي نه دايه بۆ ده رچوون بۆ دهريا، به دهوري دوورگه كه دا دهخولامه وه. جاروبار دهچومه باخي خه لوه تخانه ي دوورگه كه و له ژير دارميوه كاندا سه رخه ويكي شيرينم بۆ دهشكاند. رهزتيكيش له ويذا هه بوو و سه به ته يهك به دار ههنجيري ناو رهزه كه وه هه لواسر ابوو. ئەو پۆژانه ي ههوا ساف بوایه، دهچومه ئەوي و له ويوه تا ئەياسوقيام ليوه ديار بوو. له ژير سه به ته كه دا داده نيشتم و به دم سه يركردي ئەسته نبوله وه چه ندين سه عات دا لغه م لي دها. جار يكيان له خه ونمدا خۆجە به خوي و چه ند دۆلفين يكه وه به به له م هاتبوو بۆ دوورگه كه. دۆستانه له گه ل دۆلفينه كاندا هه ل سو كه وتي ده كرد و هه والي مني پرسى. كه واته كه وتبووه گه ران به دوامدا. جار يكي شيان له گه ل دا يكمدا بوو، سه ركۆنه يان ده كردم و له هوي دوا كه وتني منيان

دهپرسی . دواى ئه‌وهى تيشكى رۆژ له روومى دهدا و به‌دهم ئاره‌قه‌ده‌ردانه‌وه هۆشيار ده‌بوومه‌وه ، ده‌مويست بگه‌رئيمه‌وه بۆ ناو خه‌ونه‌كانم ، به‌لام له‌به‌رئه‌وهى ئه‌مه‌م بۆ نه‌ده‌لوا ، خۆم ناچارى ببيركردنه‌وه ده‌كرد . هه‌ندىك جار پيشبينييم ده‌كرد خۆجه مردووه . ببيرم له تهرمه‌كه‌ى ده‌كردوه له‌و ماله‌ چۆله كه من جيم هيشتنبوو . ببيرم له‌وانه‌ى بۆ هه‌لگرتنى تهرمه‌كه‌ى ده‌هاتن و له بئده‌نگى به خاكسپاردنى بيكه‌سانه‌ى ده‌كردوه . پاشان فالگرتنه‌وه‌كانيم ببير ده‌كه‌وته‌وه . ئه‌و شته گه‌مه‌ئاميزانه‌يم ده‌هاته‌وه ياد كه به نه‌فره‌ت و رقه‌وه له‌به‌رخۆيه‌وه ده‌يگوت . سولتان و ئازده‌له‌كانيم ببير ده‌كه‌وته‌وه . كاتيك نووكى ريم به‌پشتى قرژال و پافورياكاندا ده‌كرد و له سكيانه‌وه ده‌رم ده‌هينا ، ئه‌وان به جولا‌ندنى له‌سه‌رخۆى پهل و پۆى خۆيان هاورياه‌تتى خه‌يال‌ه‌كانى رۆژميان ده‌كرد .

خه‌ريك بووم هيدى هيدى باوه‌ر به‌خۆم به‌ينم كه ده‌توانم بۆ ولاى خۆم هه‌لبيم . بۆ ئه‌مه‌ش ، هينده‌م به‌س بوو كه‌مىك پاره له‌و مالانه‌ى دوورگه‌كه‌ بدم كه له هه‌موو لايه‌كه‌وه ده‌رگاكانيان له‌سه‌ر پشت بوون . به‌لام پيويست بوو به‌ر له هه‌موو شتت ك خۆجه له ببير خۆم به‌مه‌وه ، چونكه كه‌وتبوومه ژي‌ر كاريگه‌ربى ئه‌فسوونى به‌سه‌رهاته‌كانم و هيزى راكيشانى ببيره‌هه‌رييه‌كانم . به‌خۆم ده‌گوت كه‌سيتكم به‌ته‌نيا بۆ مردن جى هيشتووه كه زۆر له خۆم ده‌چى و خه‌ريك بوو خۆم تاوانبار ده‌كرد . ئه‌و كاته‌ش ، وه‌ك ئيستا ، له دله‌وه تاسه‌ى بينينييم ده‌كرد . ئايا به‌راستى هينده‌ى ئه‌وه‌ى له ببيره‌وه‌رييدا هه‌يه له من ده‌چوو ، يان خۆم له‌خشته ده‌برد؟ پاشان هاتمه سه‌ر ئه‌و باوه‌ره‌ى له ماوه‌ى يازده سالى رابردوودا ته‌نانه‌ت جارتيكيش تيروپي سه‌يرى روويم نه‌كردبوو ، به‌مه‌رجت ك ، زۆر جار ان ئه‌وه‌شم كردبوو . ته‌نانه‌ت به خه‌يالدا هات خۆم بگه‌يه‌نمه‌وه ئه‌سته‌نبول و بۆ دواچار چاوت ك به تهرمه‌كه‌يدا بگي‌رم . بۆ ئه‌وه‌ى ئازاد بم ، بريارم دا باوه‌ر به‌خۆم به‌ينم كه‌وا ويكچوونمان يادگار ييه‌كى چه‌وت و هه‌له‌يه‌كى بى تامه و پيويسته له ببير بكرى .

باشتر كه خۆم له‌سه‌ر ئه‌و ببيركردنه‌وه‌يه رانه‌هينا ، چونكه رۆژتيك خۆجه‌م له‌به‌رده‌م خۆمدا بينيه‌وه ! له باخچه‌ى پشته‌وه‌ى مالى كابرانى ماسيگر راكشابووم ، رووى چاوه داخراوه‌كانم له رۆژ كردبوو و دا‌لغه‌م لى دا‌بوو . هه‌ستم به سي‌به‌ره‌كه‌ى كرد ،

له بهر دهمدا بوو، پي دهكهنی، به لام نهك وهك كه سيك كه گه مه كه ی بردیته وه، بگره وهك نه وهی بلی له خو شه ویستی وه بی بو من! متمان به خو بوونیکی به هیژ، به رادهیهك خو شمی دترساند، سه رتاپای جه سته می داگرتبوو. پی دهچوو به نهی پی چاوه ری هاتنی نهو ساته م كر دبی، چونكه ده سته به جی هه سته كویله ته مه بل و غولامی تاوانبار بالی به سه رمدا كیشا. به دهم پیچانه وهی بوخچه كه م، له بری نه وهی نه فرته له خوچه بكه م، كه چی خو م به سووك ده هاته به رچا و. هه نه ویش له جی من قه رزه كانی كابر ای ماسیگری دایه وه. دوو كه سی دابوو تهك خو ی و به به له می جووتسه ول هاتبوون، به خیرای گه راینه وه. به رله وهی تاریکی دابی، گه شتینه وه مال. تاسه ی بونی ماله كه م كر دبوو. ناوینه كه ش له دیواره كه هیندر ابووه خواری.

به یانی ری ژژی دواتر، خوچه منی له بهر دهم خویدا دانا و گوتی: "تاوانه كه ت زور قورسه، نهك ته نیا له بهر نه وهی هه له هاتووی، بگره به هوی نه وهی جیگازی مه گزت لی بووه به برینی په تا و منت به ته نیا له پیخه وی مردندا به جی هیشتووه. به لام نیستا كاتی نه وه نییه." گیرایه وه: سولتان هه فته یهك له مه وه بهر دواچار نار دووی ته ی به دوایدا و لی پرسیه وه نه م په تایه كه ی ده بریته وه، نایا چهنه كه سی تر راپیچی مه رگ دهكات و ژیانی خو ی له مه تر سیدایه یاخو نا؟ خوچه زور ده په شوکی و له بهر نه وهی پی شو هخت خو ی ناماده نه كر دووه، وه لامی ناروونی داوه ته وه، داوا ی مؤله تی كر دووه بو نه وهی له نه ستیره كان بپرسی. به دلی خو شه وه گه ر اوه ته وه بو مال. نه یه توانیه وه بگاته نه انجامیك بو ئاراسته كر دنی خه مه كانی سولتان. بویه بریاری دابوو من بگریته وه.

هه ر زوو به گیرسانه وهی منی له دوور گه كه زانیبوو. پاش هه له هاتنی من تووشی له رزوتا بووه. دوا ی سی ژژی كه وتبووه منه كر دنم، له ری ماسیگره كانه وه شوین پی می هه لگرتبوو. له گه ل شلكر دنه وهی ده می کیسه ی پاره كانیدا، ماسیگره كه پی گوتبوو منی بو دوور گه ی هه یبه لی بردووه. خوچه له بهر نه وهی زانیبووی جگه له دوور گه كان ناتوانم بو هیچ شوینیکی تر رابكه م، له سه ره تاوه نه كه وتبووه دوام. كاتیك گوتی نهو پیوه ندیه ی له گه ل سولتاندا دایناوه، گرینگترین هه لی ژیانیه تی، من بوچوونه كه میم بو ی سه لماند. راشكاوانه ش گوتی پیویستی به زانیاریه كانی من هه یه.

بى دواكەوتن دەستمان كرد بەكار. خۆجەش سووربوونى جۆرە كەسانىكى پىوھ ديار بوو كە دەيانزانى چييان دەويت. ئەم سووربوونەم پىشتەر ھىندە لەودا بەدى نەكردبوو، مايەى خۆشحاليم بوو. كاتىك زانىمان رۆژى داھاتوو جارىكى تر بانگ دەكرىتەوھ، بريارمان دا كات بەفپىرۆ نەدەين. دەستبەجى لەسەر بنەمايەك رىك كەوتىن: زياد لە پىويست زانىارى نادەين، بەلام ئەوھى دەيدەين، پىويستە يەكسەر بيسەلمەين. ئەو سووربوونەى كە من پىم خۆش بوو، دەستبەجى خۆجەى ھىنايوھ سەر ئەو باوھرەى "فال گرتنەوھ جۆرىكە لە لىبووكى، بەلام دەكرى بە جوانى بەكار بەئىندرى بۆ دانانى كاريگەرى بەسەر گەمژەكانەوھ." بە خۆجەم گوت ئەم پەتايە كارەساتىكە تەنيا دەكرى بەگرتنەبەرى رىوشوئى تەندروستى پىشى لى بگىرى. دياربوو ئەويش بەدەم گوگرتنەوھ لە قسەكانم راستى بۆچوونەكەى منى دەسەلمان. ئەويش وەك من، نكوولې نەدەكرد لە پىوھندى خوا بە پەتاكەوھ، بەلام ئەم پىوھندىيە ناراستەوخۆ بوو، بۆيە ئىمە دەمانتوانى قۆلى لى ھەلمالين و شتىك لە دژى كارەساتەكە بكەين و ئەمەش ھىچى لە شكۆى خوا كەم نەدەكردەوھ. ئەى مەگەر ھەزرتى عومەر لە پىناوى پاراستنى سوپاكەيدا ئەبو عوبەيدەى لە سورپاوه بۆ مەدينە بانگ نەكردبووھوھ؟ خۆجە داواى لە سولتان كرد بەمەبەستى خۆپاراستن لە پەتاكە، پىوھندى خۆى لەگەل ئەوانى تردا بۆ نزمترین ئاست دابەزىنى. ئەوھشمان بە خەيالدا ھات ترسى مردن بخەينە دلى سولتانەوھ تاكو ناچارى بكەين بريار لەسەر وەرگرتنى رىوشوئىنەكان بەدات. بەلام ئەمە جىي مەترسى بوو، چونكە سولتان ئەوھندە بەتەنيا نەدەمايەوھ بتواندرى بە پىاھەلدانىكى شاعيرانەى مردن بترسىندرى. خۆ ئەگەر تەنانەت بكەوتايەتە ژىر كاريگەرى رەوانبىژىيەكەى خۆجەشەوھ، ئەوا ئاپۆرەيەكى لەبلەبان و بوودەلەى بەدەورەوھ بوو كە دەيانتوانى ترسەكەى گەرەتر بكەنەوھ و بەسەريدا زال بن. دواتر، ئەو گەمژە بى چاوپوروانە ھەموو كاتىك دەيانتوانى تۆمەتى بى ئاينى بەدەنە پال خۆجە. بۆ زالبوون بەسەر ئەو كۆسپەدا، بە پشتبەستن بە زانىارىيە ئەدەبىيەكانى من، چىرۆكىكىمان ھۆندەوھ.

ئەو شتەى خۆجەى چاوترسىن كردبوو، يەكلایىكردنەوھى زانىنى كاتى بەسەرچوونى پەتاكە بوو. من ھەستم دەكرد پىويستە كار لەسەر ژمارەى رۆژانەى

توندهوه. کاتیک پرسپاری کات و چۆنیهتی بهسهرچوونی پهتاکه‌ی کردبوو، خۆجه زمانیکی ئەوتۆی بهکارهینابوو، بهجۆریک سولتان بهترسهوه گوتبووی توانیویهتی ئیزرائیل بهینیتته بهرچاوی خۆی که بهسهرخۆشی بهشاردا دهبوریتتهوه، ههرکهسی دهبینی، قۆلی دهگریت و بهرهو لای خۆی بهکیشی دهکات. خۆجه دهستبهجی و به پهشۆکانهوه ههلهکه‌ی راست کردبووهوه: "ئهوه ئیزرائیل نییه، بگره ئییلیسه که مرۆف دهخاته سه‌ر رپی مردن. سه‌رخۆشیش نییه، زۆر فیلبازه." وهک پیتستر نه‌خشمان بۆ کیشابوو، خۆجه پیویستبوونی شه‌ری له دژی ئییلیس پروون کردبووهوه. به سولتانی گوتبوو بۆ ئەوه‌ی تۆ بگه‌ین پهتاکه‌ی که‌ی له کۆلی شار ده‌بیتتهوه، پیویسته بزاین به‌کویدا دهبوریتتهوه. هه‌رچنده هه‌ندی له ده‌ست و پیوه‌نده‌کانی سولتان به‌رنگاربوونهوه‌ی پهتاکه‌یان به‌واته‌ی ده‌ستخستنه‌ کاری خوا دانابوو، به‌لام ئەو گوی پییان نه‌دابوو. پاشان له باره‌ی ئازهل‌کانیه‌وه پرسپاری کردبوو. پرسپاری داخۆ ئییلیس ده‌توانی باز، هه‌لۆ، شیر و مه‌یمونه‌کانی تووشی پهتاکه‌ بکات؟ خۆجه‌ش ده‌مده‌ست گوتبووی: "ئیلیس له به‌رگی مرۆفدا بۆ مرۆف و له به‌رگی مشکیشدا بۆ ئازهلان دی." سولتان ده‌ستووری دابوو له شاریکی دووره‌وه که پهتاکه‌ پیی نه‌گه‌یشتی، پینج سه‌د پشیله‌ به‌ین و خۆجه‌ش چهند پیای ده‌وی، بیدریتی.

ئهو دوازه‌هه‌ پیاوه‌ی خرابوونه ژیر فه‌رمانی ئیمه‌وه، ده‌ستبه‌جی به‌هه‌ر چوار لای ئەسته‌نبولدا دابه‌شمان کردن. کۆلان به‌ کۆلان و گه‌ره‌ک به‌ گه‌ره‌ک دهبورانه‌وه و ئەوه‌ی ده‌یانینی له‌گه‌ل ژماره‌ی مردوواندا به‌ ئیمه‌یان راده‌گه‌یاند. نه‌خشه‌یه‌کی گه‌وره‌ی ئەسته‌نبولمان، که‌ من به‌ راستکردنه‌وه‌وه له‌ کتیبی تر وهرم گرتبوو، له‌سه‌ر میزه‌که‌ راخستبوو. شه‌وانه‌، به‌ترس و شادمانیه‌وه شوینی بلابوونه‌وه‌ی پهتاکه‌مان له‌سه‌ر نه‌خشه‌که‌ دیاری ده‌کرد و ئەو قسانه‌مان داده‌رشت که‌ ده‌بوو بۆ سولتانی بکه‌ین.

ده‌سپیک زۆر گه‌شبین نه‌بووین. پهتاکه‌ وه‌ک ئییلیسیکی ته‌له‌که‌باز نا، بگره‌ جۆری سه‌ره‌ریه‌کی بی ئامانج به‌شاردا دهبورایه‌وه. رۆژیک له‌ ئاکسه‌رای گیانی چل که‌سی ده‌کیشا، پاشان ئەوی به‌جی ده‌هیشت و رۆژیکی تر ده‌گه‌یشته‌ فاتیح. بۆمان

روون دهبوووه که له کهناری ئه و بهری ئاو به توپخانه و جیهانگیردا دهبووورپتهوه. رۆژی دواتر سهیرمان دهکرد زۆر به کهمی له و ناوهی داوه و رووی له زهیرک کردووه، که هیشتهووته گه ره کی ئیمه که به سهه کهنداوی زپیندا دهروانی و ژیانیه له بیست کهس سهندوووتهوه. نه ماندهتوانی هیچ نهجامیک له ژمارهه مردووانهوه به دهست بخهین. رۆژیک پینج سهه کهس دهمردن، رۆژی دواتر سهه. کاتیک زۆر تپه پری تا تیگه هیشتهه کهوا پپووسته بزانهه په تاکه سهه رتا کوئ دهگرتیهوه و روو له کام لا دهکات، نهک له کوئ قوربانیهه کانی دهکوژئ. سولتان دیسان دهیناردهوه به دواي خوچه دا. دواي بیرکردنهوه و رامان، گوتمان ده بی به سولتان بگوترئ په تاکه له فرۆشگه قهرهبالغه کان و له و بازارانهی خه لکی قوئی یه کتری تیدا ده برن و له و چایخانانهی که خه لکی تیا یاندا له په نای یه کترهوه داده نیشن، ته شه نه دهکات. خوچه رویشته و ئیواره گه رایهوه.

شته کانی بو سولتان گپرابوووه. ئه ویش گوتبووی "چ بکهین؟" خوچه گوتبووی با به خورتی هاتوچوئ بازاره کان و ناو شار سنوودار بکری. بیگومان له وچه و زماندریژه کانی دهو روبه ری سولتان هه موویان له دژی ده رکه وتبوون: "شار چوئ به خپو ده کری؟ نه گه ر بازارگانی رابگیری، ژیان راده وهستی، نه گه ر به رگوئی خه لک بکهوئ په تاکه له شیوهی مرؤفدا دهبووورپتهوه، زراویان ده توقی و وا ده زانن قیامهت رابوووه و لغاو توند ده که نه وه؛ پاشانیش، هیچ که سیک ناخوازیت بخزینرپته گه ره کی که وه که ئیبلیدی په تایی تیدا بگه ری. یاخیبوون ده قه ومی." خوچه گوتی: "مافی خو یانه." له و کاته دا گه مژه یه ک پرسیبوووی جا له کوئ پیایوی پپووست بو چاودیری کردنی ئه و هه موو خه لکه په یدا ده بی؟ سولتان به م قسه یه په ست بووبوو و هه مووانی به وه ترساندبوو نه گه ر هه رکه سیک گومان له هیزی سولتان بکات، سزا ده درئ. به و توره بوونه شه وه ده ستووری دابوو پپشنیازه کانی خوچه جیبه جی بکری، به لام راپوئژ کردنی به دهو روبه ره که شی له بیر نه کردبوو. گه وره ی نه ستیره ناسان سدقی نه فه ندی له به ره ئه وه ی ددانی له خوچه جیر ده کرده وه، دابوووی به به ر گوئی سولتاندا که خوچه هیشته رای نه گه یان دووه په تاکه که ی نه سته نبول به جی ده هیلی. خوچه له ترسی نه وه ی نه با دا سولتان هه ق بدات به سدقی نه فه ندی، گوتبووی له

هاتنی داهاتوویدا خشتهی کات له گه‌ل خۆی ده‌هێنێ.

نه‌خشه‌ی سه‌ر مێزه‌که‌مان پڕ کردبوو له نیشانه و ژماره، به‌لام چه‌ندی ده‌مانکرد و ده‌کۆشاین نه‌ده‌گه‌یشته‌یه‌ ئه‌و ئه‌نجامه‌ی داخۆ په‌تاکه به چ لۆجیکیک به‌شاردا ده‌سوورپه‌ته‌وه. له هه‌مان کاتدا سو‌لتان قه‌ده‌غه‌ی سه‌پاند و له سێ رۆژ زیاتریش درێژه‌ی کیشا. یه‌نیچه‌ره‌کان ده‌روازه‌ی بازار و شه‌قامه سه‌ره‌کییه‌کانی شار و له‌نگه‌رگا‌کانی به‌له‌میان خسته ژیر چاودێری و ده‌ستیان به لێپرسینه‌وه کرد و ده‌یانپرسی: "کێی! بۆ کوێ ده‌چی؟ بۆچی ده‌پۆی؟" پێ‌سواره ترساو و سه‌رسورماوه‌کان و ئه‌وانه‌ی بێ ئامانج ده‌سووران‌ه‌وه، ده‌نێردانه ماله‌وه بۆ ئه‌وه‌ی په‌تاکه فریویان نه‌دات. ئه‌و کاته‌ی زانیمان ره‌وتی ژیان له قه‌پالی چارشی و ئونکاپانی سست بووه‌ته‌وه، ئیمه ئه‌و ژماره‌ی مردووانه‌ی له مانگی‌کدا کۆمان کردبووه‌وه، له سه‌ر کاغه‌ز نووسیمان و به دیواره‌وه هه‌لمانواسی و بیرمان ده‌کرده‌وه. به‌بۆچوونی خۆجه، چاوه‌ریکردنمان بۆ ئه‌وه‌ی بزانیان په‌تاکه به چ لۆجیکیک ده‌سوورپه‌ته‌وه، کات به‌فیرۆدان بوو. ئه‌و پێی وابوو پێویسته بۆ پاراستنی که‌له‌ی سه‌رمان چه‌ند شتیک به‌هۆنینه‌وه و دلێ سو‌لتانی پێ خۆش بکه‌ین.

شێ‌وازی مۆله‌تی نووسراویش له‌و سه‌روبه‌نده‌دا هاته ئاراوه. سه‌رگه‌وره‌ی یه‌نیچه‌ره‌کان به‌مه‌به‌ستی رانه‌گرته‌ی بازرگانی و دابینکردنی خۆراکی پێویست بۆ شار، به‌پێویستی زانیبوو مۆله‌تی نووسراو دابه‌ش بکری. له‌و کاته‌دا که بیستمان کابرا له‌و رێیه‌وه دراویکی زۆری ده‌ست که‌وتوووه و ورده بازرگانه‌کانیش بۆ خۆدزینه‌وه له به‌خشینی باج و سه‌رانه خه‌ریکی خۆسازدانن بۆ یاخیبوون، من بۆ یه‌که‌مجار هه‌ستم به‌هه‌بوونی جوړیک له لۆجیک له ژماره‌ی مردوواندا کرد. له کاتی‌کدا خۆجه باسی ده‌ست تیکه‌لکردنی باشوه‌زیر کوپرولوی له‌گه‌ل بازرگاناندا ده‌گێرایه‌وه، من بۆچوونی خۆم پێ گوت و هه‌ولم دا بیه‌ینمه سه‌ر ئه‌و باوه‌ره‌ی په‌تاکه هیدی هیدی خۆی له گه‌ره‌که‌کانی قه‌راغ شار و کۆلانه هه‌ژارنشینه‌کان ده‌کیشپه‌ته‌وه.

قسه‌کانم زۆر نه‌چوونه ئه‌قلیه‌وه، به‌لام کاری ئاماده‌کردنی خشته‌ی کاتی به‌من سپارد. خۆجه گوتی چیرۆکی نووسیه‌وه که جگه له دلخۆشکردنی سو‌لتان، دوا‌ی

خویندنه وهی، کهس ناتوانی هیچ ئەنجامیکی لیوه دهر بهیئنی. له کاتیکی تردا پرسى: "ئایا مرۆف دهتوانی به سه رهاتیک بهوئیتته وه که جگه له چیرى خویندنه وه یان گوئگرتن، هیچ ئەنجام و واتهیهکی تری نه بی؟" منیش له وه لامدا گوتم: "شتیکی وهک مؤسیقا؟" خۆجه سه ری سورما. پاشان بیرمان کرده وه باشتترین چیرۆک ئەوهیه سه رهتاکه ی وهک ئەفسانه ساده و مندالانه بی، ناوه راسته که ی وهک خه ونی ترسناک ترسینه ر بی و کوئاییه که شی وهک چیرۆکی ئەفین و دلدارى تال و پر له ئازار بی. شهوی بهر له چوونی خۆجه بو کۆشکی سولتان، شادمانانه چهنه مان لی دها و بهوپه ری توانوه کارمان ده کرد. له ژوره که ی ئەولاوه خوئش نووسی چه په وانیه دوستان دانیشتبوو و خه ریکی نووسینه وه ی به شه کانی سه رهتای ئەو چیرۆکه بوو که هیشتا خۆجه به ئەنجامی نه گه یان دبوو. من له دهمه وه به یانیدا و له میانه ی ژماره سنوورداره کانی به رده ستم و ئەو هاوکیشانه وه که چه ند رۆژیک بوو سه ره قالی دانانیا ن بووم، گه یشتمه ئەو ئەنجامه ی که په تاکه دواين قوربانیه کانی خو ی له بازاره کان ه لده گری و دوا ی بیست رۆژی تر شار به جی ده هیلی. خۆجه نه پرسی بو گه یشتن به م ئەنجامه پشتم به چ به ستوو، ئەوهنده نه بی گوئی رۆژی رزگار بوونمان دووره. داوا ی کرد جاریکی تر خشته ی کاته که به گویره ی دوو هه فته داپرێژمه وه و ماوه که ش به ژماره ی تر بشارمه وه. هینده گه شین نه بووم، به لام داخوازه که یم به جی هینا. خۆجه هر له وئ چه ند رسته یه کی خشته ی کاته که ی راست کرده وه و دا ی به ده ست خوئش نووسه که وه که له و کاته دا کارى خو ی ته واو کردبوو. داوا ی له منیش کرد وینه ی هه ندی له به یته کان بکیشم. به په له بهرگیگی شین و به نه خش و نیگاری بو لیکوئینه وه که دابوو به دروستکردن. کاتیکی لای نیوه رۆ هه لی گرت و رۆیشت، بی که یف و بیزار بوو و ترس له رووی نیشتبوو. به منی گوت هینده ی متمانه ی به ماسیگره دهنووک درێژه کان و گا بالداره کان و میرووله سووره کان و مه یموونه قسه که ره کانی ناو لیکوئینه وه که هه یه، هینده باوه ری به خشته ی کاته که نییه.

ئێواره که گه رایه وه، زۆر خرۆشابوو. خرۆشانه که ی، به درێژایی ئەو سی هه فته یه که توانی تیایدا راستی فاله کانی به سولتان بداته قبوولکردن، به رده وام بوو.

دەسپىك دەيگوت: "ھەموو شتىك شياوھ. " رۆژى يەكەم ھىچ ئومىدىكى نەبوو، چونكە كاتىك سولتان چىرۆكەكەى بە غولامىكى لاو و دەنگخۆش دابوو بە خويندەنەو، بزه كەوتبوو سەر لىوى چەند كەسىكى ناو ئاپۆرەكەى دەروبهرى. بەلام ديار بوو بە زۆر لە خۆكردنەو ئەو رەفتارەيان نواندبوو تا خۆجە ريسوا بكنە و لە بەرچاوى سولتانى بخەن. بەلام سولتان ئەوانى بىدەنگ كردبوو و جنىوى پىيان دابوو. لە خۆجەشى پرسىبوو پشتى بە چ بەلگەيەك بەستووھ بۆ كۆتايى ھاتنى پەتاكە لەماوھى دوو ھەفتەدا. خۆجەش گوتبووى سەرجهمى شتەكان لەو چىرۆكەدايە كە ھەموو كەسىك لىتى تى ناگات. پاشان بۆ ئەوھى خۆى لای سولتان شىرىن بكات، خۆشەويستىيى خۆى بۆ ئەو پشيلە رەنگاۋرەنگانە نيشان دابوو كە بە كەشتى لە ترابزۆنەو ھىندرابوون و نەك تەنيا ھەوشەكانى ناوھە، بگرە بە كون و كەلەبەرى ژوورەكانى كۆشكدا بلاوكرابوونەوھ.

لە گەرانەوھى رۆژى دووھمىدا، گوتى كۆشك بەسەر دوو بەرھەدا دابەش بووھ: دەستەيەك كە گەورەى ئەستىرەناسان سدقى ئەفەندىشيان لەگەلدا بوو، داواى ھەلگرتنى ھەموو رېوشوئىنە لە بەرچاۋ گىراۋەكانى ناو شارىان كردوھ. ئەوانى تىرش لەگەل خۆجەدا گوتبوويان: "با شار ھەناسە وەرەنگرى، بۆ ئەوھى ئەو ئىبلىسى پەتايەش كە بە شاردا دەسوورپتەوھ، نەتوانى ھەناسە بدات." من رۆژ بە رۆژ سەيرى دابەزىنى ژمارەى مردووانم دەكرد و ئومىدىكم لا پەيدا دەبوو، بەلام خۆجە ھىشتا لە جۆشى خۆى نەكەوتبوو. دەگوترا دەستەى يەكەم لەگەل كوپرولودا رىك كەوتوون و دەستيان كردوھ بە خۆسازدان بۆ راپەرىن. ئامانجىشيان رىگرتن لە پەتاكە نەبوو، بگرە لەكۆلكردنەوھى دوژمانيان بوو.

لە كۆتايى ھەفتەى يەكەمدا ژمارەى مردووان بەشپۆھيەكى بەرچاۋ كەمى كردبوو، بەلام ھەمان كات لىكدانەوھەكانى من دەريان خستبوو پەتاكە داواى ھەفتەيەكى تر نابرىتەوھ. داوام لە خۆجە دەكرد بەپىي ئەو گۆرانكارىيانە رەفتار بكات كە من لە خستەى كاتەكەدا دەيانكەم، بەلام ئەو ئىدى ئومىدى پەيدا كردبوو. بە جۆشەوھ باسى ئەوھى گىراپەوھ كە قسە و قسەلۆك دەريارەى باشوھزىر كۆتايىي پى نايەت، بۆيە دژبەران وايان بلاو كردووتەوھ كە كوپرولو لەگەل ئەواندايە. سولتانىش كە

بەتەواوی لەبەرامبەر ئەو پیلانگێری و فیل و تەلەكەيەدا بېچارە مابوو، لای پشیلەكان بەدوای ئاسوودەیی دەروونیدا دەگەرا .

دوای تێپەڕینی دوو هەفتە، شار لە پەتاکە زیاتر، نوقمی رێشویئە لە بەرچاو گیراوهكان بووبوو. رۆژ لەدوای رۆژ كەمتر مرۆف دەمردن، بەلام تەنیا ئەوانەى وەك ئیمە لە كارەكە ئاگادار بوون، بەمەیان دەزانی. قسە و قسەلۆك لەبارەى سەرھەلانی برسێەتی پەیدا بووبوو. ئەستەنبول لە شارێكى چۆلكراوى ترسناك دەچوو. من لەبەرئەوئەى نەمدەتوانى لە گەرەكى خۆمان بچمە دەرەو، خۆجە بۆمى دەگێراپەو: مرۆف هەست بە بېچارەیی خەلكانى پشت ھەموو ئەو پەنجەرە و دەرگا داخراوانەى ھەوشەكان و زۆرانەى ئەوان لەگەل پەتاکە و چاوەروانیان بۆ شتیكى ترى دەرەوئەى پەتا و مردن دەكات. لە كۆشكیشدا ھەست بەم چاوەروانییە دەكرا، ھەر كاتێك فەنجانێك بكەوتایەتە خوارەو، یاخۆ كەسێك بە دەنگێكى بەرز بكۆكیبايە، ئاپۆرەى لەوچە و زماندریژان زراویان دەتۆقى و بە فسكەفسك لە نیوان خۆیان دەدوان و دەیانگوت با بزانی سولتان ئەمڕۆ دەستوورى چى دەدات. بەلام ئەوانیش وەك كەسانى بېچارە دەیانگوت با شتیك بقەومى، سا ھەر شتیك بى و ئیدی دەپەشوكان. خۆجەش دەكەوتە ژێر كاریگەری شلەژانى ئەوانەو. ھەولێ دابوو لە سولتان بگەنێ پێشبینییەكەى راست دەرچوو و پەتاکە ھیدی ھیدی پاشەكشە دەكات، بەلام نەیتوانیبوو زۆر كاری تى بكات. لە ئاكامدا ناچار بووبوو جارێكى تر باسى ئازەلەكانى بۆ بكاتەو.

دوای دوو رۆژ لە ئەنجامى ئاماریك كە لە مزگەوتەكاندا كرابوو، بۆى دەرکەوتبوو پەتاکە بەراستی پاشەكشەى كردوو، بەلام شادمانى خۆجە لەو رۆژى ھەینییدا تەنیا لەو ھەوالەو سەرچاوەى نەگرتبوو: دەستەيەكى بچووكى بازركانانى ئومید لیبراو، رێگاكانیان گرتوو و لەگەل یەنیچەرەكاندا كەوتونەتە شەر. دەستەيەكى تر لەو یەنیچەرەنەى لە رێشویئە لە بەرچاو گیراوهكان بێزار بووبوون، یەك دوو پێشنوێژی دەبەنگى مزگەوتەكانى كۆلان و كۆمەلێك سەرسەری سەوداسەرى دزی و تالان و برێك بێكار و نەداریان بەلای خۆیاندا راكێشابوو و گوتبوویان پەتاکە كاری خویە و نابى دەستی تى وەربدرى، بەلام ئازاوەكە بەرلەوئەى پەرە بسینى، لەجێدا

دەستی بەسەردا گیرابوو. پاش وەرگرتنی فەتوای شیخول ئیسلامیش، بیست کەس بەداردا کرابوون. لەوانەشە بۆ ئەوە بووبی ڕووداوەکان لە خۆیان گەرەتر نیشان بدرین. خۆجە زۆر لە خۆی رازی بوو.

ئێوارەى پۆژى دواتر خۆجە سەرکەوتنى خۆى راگەياندا. ئىدى كەس لە كۆشك نەیدەوێرا خۆى لە قەرەى باسى ھەلگرتنى ریتوشوینە لەبەرچا و گیراوەکان بەدات. سەرگەرەى یەنچەرەکان بۆ كۆشك بانگ كراوە، ئەویش قامكى خستوووتە سەر ئەو كەسانەى ناو كۆشك كە پشتیوانى لە یاخیبووان دەكەن. سولتان بەمە زۆر تۆرە بوو، ئەو دەستەبە كە بە دوژمنایەتیکردنى خۆیان چەندین رۆژ تالابووان بە قورگی خۆجەدا كرددوو، وەك بەچكە سوێسكە بلاوەیان لى كرددوو. كوپرولویش كە ناوەناوە دەگوترا لەگەڵ یاخیبوواندا، دەگوتری ئیستا بپیارە بەتوندی بەرەنگاریان بپیتەو. خۆجە بەدڵخۆشییەو گوتى كە خۆیشى لەم لایەنەو كاریگەرى بەسەر سولتانەو ھەبوو. ئەوانەى كە بەرپەرچى یاخیبووانیان دەدا، بەو، بۆ قایلکردنى سولتان، باسى پاشەكشەكردنى پەتاكەیان بۆ دەكرد. ئەم قسەبەسەر راست بوو. سولتان چەند وشەبەسەر پیاھەلدانى بە خۆجەدا گوتبوو كە پێشتر ھەرگیز بە زمانیدا نەھاتبوو. بەمەبەستى ئەو ئەو مەیموونانەى نیشان بەدات كە لە ئەفریقاوە بۆى ھاتبوو، ئەو بۆ لای قەفەسەكان بردبوو. بەدەم سەركردنى مەیموونەكانەو كە بە قریژى و بى ئابروویى خۆیان ھیلنجیان بە خۆجە داوو، سولتان پرسیبوو داخۆ دەكرى وەك تووتى فیرى قسە بكرین یاخۆ نا؟ پاشان ڕووى لەوانەى دەرووبەرى كرددوو و گوتبوو خوازیارە لەمەودا خۆجە زیاتر لەپەنای خۆیەو ببینی و گوتبوو ئەو خستەى كاتەى ئەو ئامادەى كرددوو، راست دەرچوو.

دوای مانگیك و لە پۆژى ھەینیدا خۆجە بوو بە گەرەى ئەستیرەناسان. بگرە لەوھش زیاتر: كاتیک سولتان بەنیازی بەشداربوون لە نوێژى ھەینی بۆ مزگەوتى ئەياسۆفیا دەچوو، خۆجە چەند ھەنگاویك لەدوای ئەووە پێى دەكرد. ئەو رۆژە نوێژەكە بەمەبەستى سوپاس و دەربڕینی پیزانین لەپای برانەوھى پەتاكە بەبەشدارى ھەموو خەلكى شار دەخویندرا. ریتوشوینە لەبەرچا و گیراوەکان ھەلگیرابوون. منیش لە ناو ئەو ئاپۆرە پر لە ھات و ھاوارەدا بووم كە سوپاسى خوا

و سولتانیان دهکرد. کاتیک سولتان بهسواری ئهسپهکهیهوه بهلاماندا تی پهری،
 ههموو ئهوانه‌ی دهورو بهرم بهدهم قییره و هاوارهوه له هۆشی خۆیان چوون و پالنان
 بۆ پیش و پاشهوه دهستی پی کرد. ئاپۆره که شهپۆلی دها، یه‌نیچه ره‌کان پالیان
 پیمانیهوه نا بۆ دواوه. که وتمه ناو قه‌ره‌باله‌غیبه‌که‌وه که پیش من خۆیان به داریکه‌وه
 گرتیوهوه. کاتیک ئاپۆره‌که‌م دایه بهر ئه‌نیشک و خۆم هاویشته‌وه پیشه‌وه، نیگام له
 نیگای خۆجه‌چه‌قی که چوار پینج هه‌نگاو له‌ولای منه‌وه به دلخۆشی و
 له‌خۆباییبوونه‌وه ری دهکرد. وه‌ک ئه‌وه‌ی نه‌مناسی، نیگای له‌سهرم هه‌لگرت. له‌و
 هه‌را ترسناکه‌دا له‌پر جۆشیکی بووده‌لانه دای گرتم و باوه‌رم کرد خۆجه‌له‌و ساته‌دا
 منی نه‌ببینیوه. بۆیه به‌ته‌واوی هیزه‌وه قیراندم و بانگم کرد، ده‌مویست له
 ئاماده‌بوونم له‌م شوینه‌دا ئاگادار بی. وام ده‌زانی ئه‌گه‌ر بمبینی، له‌ ناو ئه‌م ئاپۆره‌یه
 پرزگارم ده‌کات و منیش ده‌توانم له‌ که‌ژاوه‌ی کامه‌رانی خاوه‌ن هیز و سه‌رکه‌وتواندا
 به‌شداري بکه‌م! به‌لام ئه‌مه‌م به‌مه‌به‌ستی وه‌رگرتنی به‌شی خۆم له‌ سه‌رکه‌وتن یاخۆ
 بۆ وه‌رگرتنی نرخي کاره‌کانم نه‌بوو، بگره‌هه‌ستیکی ته‌واو جیاواز له‌ هه‌ناومدا بوو.
 ده‌بوایه‌ من له‌وی بوومایه، چونکه من خۆجه‌خۆی بووم! کتومت وه‌ک ئه‌وه‌ی له
 خه‌ونه‌ ترسناکه‌کاندا که په‌یتا په‌یتا ده‌مبینی، له‌ خۆم جیا‌بوو بوومه‌وه و خۆم له
 ده‌ره‌وه‌ی خۆمدا ده‌مبینی. له‌به‌رئ‌ه‌وه‌شی ده‌متوانی خۆم له‌ ده‌ره‌وه‌ ببینم، که‌واته‌ من
 که‌سیکی تر بووم. مه‌به‌ستم نه‌بوو بزاتم ئه‌و که‌سه‌ کتیه‌ که من چوومه‌ته‌ پیستییه‌وه،
 ده‌مویست خۆم به‌و که‌سه‌ بگه‌یه‌نم که به‌ به‌رده‌مدا تی پهری و منی نه‌ناسیه‌وه و
 به‌ترسه‌وه بۆمی روانی. به‌لام سه‌ربازیکی ئازهل ئاسا به‌هه‌موو هیزی خۆیه‌وه پالیکی
 پیمه‌وه نا و منی گه‌رانده‌وه دوواوه بۆ ناو ئاپۆره‌که‌.

خۆجە، لە هەفتەکانی پاش برانەوێ پەتاکە هەر بەوێندە نەگیرسایەوێ کە کرابوو بە گەورەیی ئەستێرەناسان، بگرە پێوەندییەکی توندوتۆڵی زیاتر لەوێ ئێمە چەند سائیک بەئۆمێدەوێ چاوەروانی بووین، لەگەڵ سۆلتان بنیات نابوو. دواى سەرھەڵدانە سنووردار و بەئاکام نەگەیشتووێکە، باشوێزەر لە دایکی سۆلتانی گەیاندبوو کاتی ئەوێ هاتووێ کورەکەیی لە دەمامکدارانی دەورویەری پزگار بکری. بازگانان و یەنیچەرەکانیش ئاپۆرەیی لەوچە و چەنەبازانی دەوری سۆلتانیان بە لێپرسراوی کارەساتەکان دەزانی و دەیانگوت ئەوانە بە قسەیی قۆر و پڕوویوچ سۆلتانیان بەرپیی خراپدا بردووێ. بەوچۆرە، دەستە و تاقمی سدقی ئەفەندیی گەورەیی ئەستێرەناسانی پێشوو، کە دەگوترا دەستیان لە پیلانەکەدا هەبوو، بە دوورخستنیوێ و گواستنیوێیان بۆ کاری تر، لە کۆشک دەرکران و کارەکانیان کەوتە ئەستۆی خۆجە.

ئیدی خۆجە هەر رۆژەیی دەچووێ یەکیک لەو کۆشکانەیی کە سۆلتان وچانی تیدا دەدا و ئەویش کاتیکیی بۆ دەستنیشان کردبوو و لەتەکیدا دەدوا. دواى گەرانەوێ بۆ مائەوێ، بە جۆش و لەخۆباییبوونی بەرئەنجامی سەرکەوتنیوێ بۆ منی دەگیرایەوێ: هەموو بەیانیانیک، خەونی شەوی رابردووی بۆ سۆلتان لێک دەدایەوێ. ئەم ئەرکەیی لە هەموو کارە پێ راسپێردراوێکانی دی پێ خۆشتر بوو. بەیانیانیک، کاتیک سۆلتان بەخەمگینی دانی پيدا دەنی کە شەوی رابردووی خەونی نەبینیوێ، خۆجە پێشنیاز دەکات خەونی کەسیکی تر لێک بداتەوێ. سۆلتانیس بەپەرۆشەوێ پێشوازی لەم بیروێکەیی دەکات. پاسەوانەکان دەمۆدەست دەکەونە گەران بەدواى یەکیکدا کە

خەونىكى باشى بىنىيى و كەسىك دەۋزىنەۋە و دەيھىننە بەردەم سولتان. بەو جۆرە لىكدانەۋەى خەون لە بەيانىندا، بووبو بە خوويەك نەدەكرا دەستى لى ھەلبىگىرى. كاتەكانى تىش بە ھەوشە و بەژىر سىبەرى دارچىنار و دارئەرخەۋانى ناو باخچەكاندا پىاسەيان دەكرد. ناۋەناۋەش بە بەلەم دەچوونە تەنگەى بوسفۆر و لەبارەى ئازەلە خۆشەويستەكانى سولتان و ئازەلە خەيالكردهكانى ئىمەۋە قسەيان دەكرد. بەلام خۆجە جاروبار چەند بابەتتىكى تىشى دەدا بەبەر گوپى سولتاندا و دواتىش بە جۆشەۋە بۆ منىشى دەگىرايەۋە: ھۆى رېژگە و ئاۋەرۋكانى بوسفۆر چىن؟ چ شتىك لە ژيانى رىكوپىكى مېروولەدا ھەيە كە شايەنى لىۋە فېربوون و تىگەيشتن بى؟ موگناتىس، داۋى خوا، ھىزى خۆى لە چ شتىكى تر وەرەگىرى؟ گرىنگى سورانەۋەى ئەستىرەكان بەمجۆرە ياخۇ بەوجۆرە لە چىدايە؟ ئايا دەكرى لە ژيانى گاۋراندان شتىكى جىاۋازتر لە گاۋربوونيان بدۆزىتەۋە؟ ئايا دەتوانىن چەكىك دروست بكەين ئەۋانى بى رابمالىن و قاۋيان بدەين؟ خۆجە دەيگوت سولتان بەسەرنجەۋە گوپى بۆ ئەم بابەتەنە دەگىرى. پاشان بە جۆشەۋە دەچوۋە بەردەم مېزەكە، بەمەبەستى دارشتنى نەخشەى ئەۋ چەكە، لەسەر كاغەزى ئەستور و گرانبەھا وىنەى تۆپى لوولەدرىژ و مىكانىزمى تەقاندنى خۆبەخۇ و شىۋەى چەكى ئەۋتۆى دەكىشا كە ۋەك ئازەلى ئىبلىسى دەھاتنە بەرچاۋ. منىشى بۆ بەردەم مېزەكە بانگ دەكرد و داۋى لىم دەكرد بىم بە گەۋاھىدەرى تەۋژمى ئەۋ خەيالانەى كە دەيگوت كاتى بەدېھاتنىان زۆر نىك بوۋەتەۋە.

منىش لە خۆمەۋە دەمويست ھاۋبەشىى خەيالەكانى خۆجە بىم. لەۋانەشە لەۋ سۆنگەيەۋە بووبى ھىشتا ھۆشم لای ئەۋ رۆژانەى پەتاكە بوو كە ھەلى پىكەۋە ژيانى برايانەى ترسناكى بۆمان رەخساندبوو. گەرچى ھەموۋان بەبىانۋى بەسەرچوونى پەتاكە پىكەۋە دەچوونە مزگەۋتى ئەياسۆفيا و سوپاسبىژىرى و نوپژيان دەكرد، بەلام نەخۆشىيەكە ھىشتا بەتەۋاۋى دەستى لە يەخەى شار بەرنەدابوو. بەيانىان، داۋى ئەۋەى خۆجە بە ھەلەداۋان خۆى دەگەياندە كۆشكى سولتان، من بەپەرۋشەۋە بەشاردا دەسوورامەۋە، ژمارەى ئەۋ تەرمانەم تۆمار دەكرد كە لە مزگەۋتى منارەكورتى گەرەكەكان و لەۋ ھۆلى نوپژانەۋە كە دىۋارەكانىان قەۋزەى گرتبوو،

دەھىندرانە دەرى و بە غەرىزەيەك، كە زۆر لە ھۆكارەكەى نەدەگەيشتم، نەمدەويست نەخۆشيبەكە بىرۆت و شار و ئيمە بەجى بەيلى.

لە كاتىكدا خۆجە لە بارەى كارىگەرىيى دانان لەسەر سولتان و سەرکەوتنى خۆيەو دەدوا، من بۆم باس كرد كە نەخۆشيبەكە ھىشتا شارى بەجى نەھىشتوو و بەھۆى ھەلگرتنى ريتوشوینە لە بەرچا و گىراوھەكانەو خەرىكە ديسانەو تاو دەسپىنى. ئەو بەدەم ھەلچوونەو منى بىدەنگ دەكرد و دەيگوت گوايە ئيرەييم بە سەرکەوتنى ئەو بردوو. مافى خۆى بوو، چونكە بوونى ئەو بە گەورەى ئەستيرەناسان و بوونى بە كەسەك كە سولتان ھەموو بەيانيانىك خەونەكانى خۆى بۆ دەگيرتەو و گەياندى دەنگى بە سولتان دوور لە چاوى ئەو ئاپۆرە بى مەشكەى دەوروبەرى، سەرکەوتنىكى گەورە بوو و شتگەلىك بوون كە پازدە سال بوو چاوپەيتى بەدھاتنيان بووين. بەلام بۆچى خۆجە بەشپوھەيك باسى ئەو شتانەى دەكرد وەك ئەوھى بەتەنيا سەرکەوتنى خۆى بى؟ وا دياربوو لە بىرى چووبوووھە كە لە بەرچا و گرتنى ريتوشوینى دژ بە پەتاكە پيشنيازى من بوو و لە بىرى نەمابوو من ئەو نەخشەى كاتەم دارشت، كە سەرەراى زۆر راست دەرئەچوونيشى، وەك خۆى پەسەند كرا. ئەوھى منى زياتریش بريندار دەكرد، تەنيا بىرھەيئەتەوھى چۆنەتى رۆيشتنى من بوو بۆ دوورگەكە، نەك ھاتنى پر لە پەشۆكانى خۆى بۆ دوورگەكە و بردنەوھى بە دەستوبردى من بۆ مال.

لەوانەشە لەسەر ماف بووبى. رەنگە ئەوھى كە من ھەستم پى دەكرد، ناوى ئيرەبى لى بندرى، بەلام ئەمە ھەستىكى برايانە بوو كە ئەو پەى پى نەدەبرد. بۆ ئەوھى لەمە تى بگات، بىرم ھەنيايەو چۆن لە رۆژانى پيش پەتاكە، وەك دوو پياوى زگورتى كە ھەولدەدەن بىزارى شەوانى تەنيايى لە بىر بگەن، لەمبەر و ئەوبەرى مەيزەكە دادەنيشتين؛ چۆن ھەندى جار ترس ئەو و ناوھناوھش منى دادەگرت و بەلام زۆر شتیش لەو ترسە فير بووين و تەنانەت كە لە دوورگەكەش بووم، تاسەى ئەو شەوانەم دەكرد. بەلام ئەو، وەك كەسەكى بەشدارنەبوو لە گەمەيەك كە فرت و فيلەكانى منى بەچاوى خۆى بينيبى، بە سووك تىروانينەو گوپى بۆ قسەكانم رادەگرت و ھىچ ئوميد و بەئىنىكى پيم نەدەدا بۆ گەرانەو بۆ رۆژانى برايەتيمان.

له گهړانی کولان به کولانمدا ئیدی دهمبيني: سهرباری هه لگرتنی رېوشوینه له بهرچاو گیراوهکان، وهک ئهوهی بمهوئ ئهوهی خوچه ناوی لی ناوه سهرکهوتن، نهخمه سېبهروه، پهتاکه لهسرخو له شار دهکشایهوه. جاروبار له خوّم دهپرسی گهلؤ ئهه ههستی تهنیاییه لهکوئوه دئ له کاتیکدا وا ترسی رهشی مردن لهنیومان دهردهچئ و دهروات. جاروبار دهمویست لهگهل خوچه ئهه بابتهانه بخهینه بهر باس، نهک خهونهکانی سولتان یان ئهه راویژ و پېشنیازانهی که خوچه بوئ دهکرد. لهمیژ بوو ئامادهبووم شانبهشانی ئهه و به لهبهرچاو گرتنی ترسی مردنیشهوه بچمه بهردهم ئاوینه ترسناکهکه که لهه کاتهده له دیوارهکه هینرابووه خوارهوه! بهلام ماوهیهکی زور بوو خوچه به چاوی سووکهوه سهیری منی دهکرد، یان وا خوئ نیشان دهده. لهوهش خراپتر، ههندي جار پیم وابوو تهنانهت لهوهشدا تهملهلی دهنوئنی.

جاروبار بهمهبهستی ئهوهی دووباره بو ناو ژیانی کامهرانیی رابردوومان بهکیشی بکهمهوه، دهمگوت پئویسته ئیدی بچینهوه بهردهم میزهکهمان. بهمهبهستی دهس پېشخهريکردن و بو ئهوهی ئهوهی چاوم لی بکات، دوو سی جار پرکردنهوهی کاغهزیشم تاقی کردهوه. به پئوهنانهوه چهندين په رهم دهربارهی ترسی پهتاکه، خواستی نهجمادانی خراپهکاریی دستچینی پهتاکه و خراپهکارییه نیوهناچلهکانم نووسی و بوم خویندهوه، بهلام ئهه تهنانهت گوئیشی لیم رانهگرت. بههیزیکهوه، که رهنکه له بیچارهیی منهوه وهری گرتبی، نهک له سهرکهوتنی خوئیهوه، بی ئابرووانه گوتی: "ئهه رۆژانهش دهمزانی سهرتاپای نووسینهکانت تورههات نهبی، هیچ شتیکی تر نییه. کاتی خوئ له بیزاریی خوّمهوه ئهه گهمانهه دهکرد و دهمویست بزائم ئاکام بهچی دهگات. کهمیکیش بو تاقیکردنهوهی توم بوو. ههر ئهه رۆژهی که واتزانی من پهتام گرتووه و ههلهاتی، تی گهیشتم چ مایکی. تو تاوانباری! مرۆگهل دهبن بهدوو بهشهوه؛ ئهوانهی وهک من، لهسهه مافن، ئهوانهی وهک تون، تاوانبارن."

وهلامم نهداپهوه و ههولم دا قسهکانی وهک کهسیکی لهخوبایی له سهرکهوتندا، لیک بدمهوه. گهرچی بیرهوهریم وهک جاران تیژ بوو و دهمزانی ئهگهر بهورده رووداوهکانی رۆژ پهست بکریم، ئامادهه تووریهیی پئویست نیشان بدهم، بهلام وهک

بلی نهمدهزانی به بهرپهچدانهوهی قسهکانی، که له راستیدا مروۆقی بۆ هیرشی پیچهوانه هان دهدا، ئاراستهیی خۆجه بهرهو کوئی وهردهگیپریم و تا چ رادهیهک تهنگاوی دهکهم. ههر ئه و رۆژانهی له دهستی ئه وه لههاتبووم و چوو بوومه دوورگی ههیهلی، ههستم کردبوو ئامانجم روون نییه. چ دهبوو ئه گهر بگه پامایه وه بۆ فینیسیا؟ زۆر له میژ بوو بروام به خۆم هینابوو که له و پازده سالهدا دایکم مردوو و دهزگیرانه کهشم شووی کردوو و کۆشی مندالی خستووته وه. نهمدهویست بیریان لی بکه مه وه و به تیپه پوونی کاتیش دهگمه نتر دههاتنه خه ونم. له وهش خراپتر، ئیدی وهک سالانی دهسپیک له خه ونه کاندا خۆم له فینیسیا له ناو که سوکارمدا نه ده بیینی، بگه ئه وانم لیره، له ئهسته نبول له نیوان خۆماندا ده بیینی. دهمزانی ئه گهر بگه پیمه وه فینیسیا، ناتوانم سه ره له نوئی دهست به ژیانیک بکه مه وه که له نیوه دا دهستم لی هه لگرتبوو. خۆ ئه گهر ههر پیوستیش بی، ئه وا له نووکه وه دهست به ژیانیکی تر دهکهم. ئه وهی لی ده رچی که سه ره ده مانیک بیرم ده کرده وه یه ک دوو کتیب ده رباره ی تورک و سالانی کویلیه تیم بنووسم، ئیدی هیچ شتیکی تر له و ژیانیه ی ترم نه بوو بمجوولینی.

جاروبار خه یالم ده چوو بۆ ئه وهی خۆجه په ی به م بی نیشتمانی و بی ئامانجیه یی من بردبی و ههستی به لاوازم کردبی، بۆیه به چاوی سووک سه یرم دهکات. هه ندی جاریش گومانم هه بوو ته نانهت هه ستیشی به و شتانه کردبی. هه موو رۆژی، به و چیرۆکانه ی بۆ سولتان ده گیپرایه وه و به خه یالی ئه و چه که له ئه قل به ده ره ی که ده یگوت دلنیا یه له وهی ده توانی کاریگه ری له سه ر داده نی و به سه رکه وتنی خۆیشی، هینده مه ست بوو، به راده یه ک ده توانم بلیم ته نانهت به شتیوازی بیرکردنه وه ی منی ههر نه ده زانی. ههستم ده کرد به ئیره یی پیبردنه وه سه یری ئه و به خۆ شادبوونه ی خۆجه م ده کرد. خۆشم ده ویست، ئه و جۆشه ده ستکرده ی که له سه رکه وتنه پیوه نراوه که ی وه ری ده گرت و پرۆژه له بن نه هاتوو هکانیم خۆش ده ویست. کاتیک ده یگوت سولتان ده خاته ناو له پی ده ستیه وه، من شه یدای ئه و نیگایه ی ده بووم که له ناو له پی خۆی ده بری. ئه گه رچی خۆشم ئاماده نه بووم دان به مجۆره بیرکردنه واندا بنیم، به لام کاتیک چاودیری هاتوچۆ و هه لسه وکه وتی رۆژانه ی ئه وم ده کرد، وام

ههست دهکرد چاوديریي خۆم دهكهم. مرۆف جاروبار له ههلسوكهوتی مندالێك ياخۆ گهنجێكدا، مندالی يان لایهتیی خۆی دهبینی و به خۆشهویستی و پهروشهوه چاوديریي دهكات. ترس و پهروشم ئهوه بوو كه بهردهوام وام به خهیاڵدا دههات مهچهكم بگرێ و پیم بلی "من بووم به تو." كاتیک پۆژانی رابردووم دهخستهوه بیرى، ئهوه بیدهنگی دهکردم. يان باسی ئهوهی دهکرد ئهوه پۆژه چى به سولتان گوتوووه تا بیخاته سهركهلهكهی چهكه له ئهقل بهدهرکه، ياخۆ بهوردی باسی ئهوهی دهگیرایهوه كه سهركهلهبیانیی ئهوه پۆژه بهدهم لیکدانهوهی خهونهوه، چون کاریهگری لهسه سولتان داناوه.

ئارهزوم بوو منیش برۆا به تیشکی ئهوه سهركهوتنانهی بکهم كه ئهوه له گیرانهوهیاند ههنگوینی بهسهردا دهپژاندن. جارى وا ههبوو جلهوی خهیاڵم له دهست دها و به شادمانییهوه باوهرم بهخۆم دههینا چووپیتمه جیی ئهوه. لهو ساتانهدا، ئهویش و خۆشم زیاتر خۆش دهویست و گێژووێژ و بهدهمی داچهقاوهوه له قسهکانیدا ون دهبووم و وامدهزانی بهجۆریك باس له پۆژانی جوانی داهاتوو دهكات، وهك ئهوهی ئامانجی هاوبهشی ههردووكمان بێ.

بهوجۆره، ههركاتیک ئهوه خهونهکانی سولتانی لێك دهدايهوه، منیش بهشدار دهبووم! خۆجه بریاری دابوو سولتانی بیست و یهك ساله هان بدات جلهوی دهسهلاتی خۆی قائمتر بکات. بهو شێوهیه كهوته لیکدانهوهی خهونهکانی: بهدهختیی ئهوه ئهسپه تهنیایانهی كه بهردهوام له خهونی سولتاندا چوارنالهیان دهکرد، لهبهربیی خاوهنیان بوو؛ ئهوه گورگانهی به كهلبهیی تیژیان پهلاماری قورگی دوژمنانی خۆیان دها، شادمان بوون، چونكه خۆیان بهکاری خۆیان رادهگهیشتن؛ پیرهژنانی ژار بهگریانهوه و كچانی كوێر و ئهوه دارانهی له بارانی تاریکیدا بهخیرایی گهلايان دهوهی، هانایان بۆ سولتان دههینا؛ جالجالۆكهی پیروژ و بازه بهخۆنازهکانیش نیشانهی فهزیلهتی تهنیایین. ئیمه دهمانویست سولتان، دواى گرتنه دهستی دهسهلاتی تهواو، ئاوپێك له زانستهكهمان بداتهوه. بۆ ئهوه مهبهسته، تهنانهت پهنامان بۆ میدهزمه و خهونی ترسناکیش برد. وهك زۆریههه سهداسه رانی راو، له شهوانی درێژ و وهپهسکهری راودا، سولتان به خهیاڵ خۆی نیچیر بوو و راو دهکرا.

مردووو و بهو پئییهی کورهکهی، که له بههیزیدا به باوکی ناگات، جیگای دهگریتهوه، نۆرهی چاوهریکردنی بریاری بویرانهی سولتان هاتبوو.

سی سالی دواترمان له چاوهروانیی ئه و بریاره بویرانهیهدا بهسهرد برد. بی جوولهیی سولتانی تیاماو له نیوان خهون و راودا، چی دی بو من مایهی سهرسورمان نهبوو. ئهوهی بهلای منهوه سهیر بوو، خوچه هیشتا ئومیدی خوئی به سولتانهوه گری دهدا. من بهدریژاییی ئه و سالانه چاوهریی ئه و رۆژهه دهکرد ئومیدی لی ببری و وهک منی لی بی! ئیدی وهک جارن باسی ئه و شتهی نهدهکرد که خوئی ناوی سهرکهوتنی لی نابوو. ئهگههچی جووشی چهند مانگیکی دواي پهتاکههی نهماوو، بهلام هیشتا ئه و خهیا لهی له سهردا بوو رۆژیک سولتان، بهو شتهی پئی دهگوت پرۆژهی گهوره، قایل بکات. ههرجاره بیانوویهکی دهوژییهوه و دهیگوت: "ئهگه سولتان یهکسهردواي ئه و ئاگره گهورهیهی ئهستهنبولی کرده قهرهبرووت، پاره بو پرۆژه گهورهکان تهرخان بکات، ئه و ههله دهکهوئته دهستی ئه و دوژمنانهی دهیاوهی براکهی بهیننه سهرد تهخت. سولتان ئیستا هیچ شتیکی ناگات، چونکه سوپا له شهری مهجهرستانه." سالی دوايش له بهرهئهوهی له دژی ئهلمانیا کهوتبوینه شهروه، چاوهریمان دهکرد. دواتر کاروباری بنیاتنانی مزگهوتی والیده له ئارادابوو، که پوولیکی زوری بو تهرخان کرابوو و خوچهش ناوبهناو لهگهله دایه سولتان خهدیجه تورهان و سولتاندا بهسهری دهکردهوه. پاشانیش راووشکاری لهبن نههاتوو ههبوو، که من بهشداریم تیدا نهدهکرد. من بهدهم چاوهروانیکردنی گهراوهوهی خوچهوه له راو، ههولم دهدا پهیرهوی له ئامۆژگارییهکانی بکه، بهدواي بیروکهی درهوشاوهدا بو ئه و شتانه دهگهپام که ئه و به "پرۆژهی گهوره" یان "زانست" ناوی دهبرد و تهملهلانه و بهدهم خهوهنوچکیوه لاپهههی کتیبهکانم ههلهداپهوه.

ئه م خهیاالی پرۆژانه، که ئهگه راستیش دهرچوونایه، ئه نجامهکهی بهلای منهوه گرینگ نهبوو، چی دی مایهی دلخووشی نهبوو بو من. خوچهش هیندهی من دهیزانی ئه و شتانهی له سالانی سهرهتای یهکترناسینماندا له بارهی زانستهکانی گهردوونناسی و جوگرافیا و سروشتهوه بیرمان لی دهکردهوه، ئه نجامیکی بهرجهستهی نهبوو. سهعات و ئامیر و مؤدیلهکان ماوهیهکی دریژ بوو له بیر کرابوون

و ژهنگيان هه له پنا بوو. هه موو شتيكمان دواخستبوو بۆ رۆژنيك، كه تيايدا ئه و شتهى ئه و به "زانست" ناوى ده برد، ده خسته قوناغى جيبه جيكردنه وه. ئه وهى بۆ رزگار بوونمان له كارساتى چاوه پروانكراو له بهر ده ستماندا بوو، زياتر خه يالى پروژه يه كه بوو، نه كه پروژه كه خۆى. بۆ باوه ر هينان به و خه ياله بپرهنگانهى كه به هيچ جورنيك منيان قاييل نه ده كرد و به مه به ستهى ئه وهى له گه ل خۆجه دا بم، ده كو شام له روانگهى ئه وه وه سه يرى ئه و لاپه رانه بكه م كه جاروبار هه لم ده دانه وه و هه وليشم ده دا خۆم بخه مه جيى ئه و. له كاتى گه رانه وهيدا له راو، من خۆم وا نيشان ده دا، راستييه كى نويم له م بابته ياخۆ له و بابته دا، كه بۆ خۆپتوه خه ريكردن بۆ منى به جيى هيشتبوو، دۆزيبته وه و وام ده نواند كه وا ده توانين له سه ر ئه و بنه مايه هه موو شتيك بگۆرين. كاتيك ده مگوت: "كشان و خزاني ده ريا پتوه ندى به گه رمای ئه و جوگه لانه وه هه يه كه ده رپژنه ناوى"، يان: "په تا له رپت گه رديله كاني ناو هه وا وه ده گواز رپته وه، هه وا بگۆري، ئه و يش ده روات و دوور ده كه وپته وه"، يان: "له ده ستمان دى چه كيكي گه و ره دروست بكه ين و به لووله ي دريژى و پپچه كه كاني ژيى هه موو كه ستيكى پى راو بنين"، يان: "زه وى به ده ورى رۆژدا ده سو رپته وه و رۆژيش به ده ورى مانگا"، خۆجه به ده م گۆرينى كه لوپه لى تۆزا وى را وه وه هه مان وه لامى ده دا يه وه كه منى به خۆشه ويستيه وه ده هينا يه پي كه نين: "جا خۆ ئه و گه مژانه ي ئيمه ته نانه ت په ي به و راستيه ش نابهن!"

پاشان به جورنيك هه لده چوو، كه شه پۆلى توورپيى ئه و منيشى ده دا يه به ر. باسى له توره هاتيه كاني راو ده كرد و ده يگوت سولتان چه ندين سه عات به سه ر پشتى ئه سپه كه يه وه دواى به رازيكي سه ر ليشيواو ده كه وئى، يان فرميسك بۆ ئه و كه رويشكانه ده رپژى كه تازييه كاني ده يگرن. بى ويستى خۆى داني پيدا ده نا كه ئه و قسانه ي به دريژايى راو بۆ سولتاني ده كات، ده چپته ئه م گوپيه ي و له و گوپيه يه وه دپته ده رى. په يتا په يتا به نه فرته وه دووپاتى ده كرد وه: "ئه م بى ئه قلانه كه ي په ي به راستييه كان ده بن؟ ئايا يه كتر دۆزينه وهى ئه و هه موو گه مژه يه ريك كه وته، يان ناچارى؟ بۆچى هينده گه مژه ن؟"

به و جو ره، هيدى هيدى تى گه يشت ئه و شتهى به "زانست" ناوى ده بات، پتويسته

ئەمجار لە سەرەتاوە بۆ تیگەیشتن لە ناواخنی میشکی ئەوان دەستی پێ بکاتەو. بەهۆی بیرکەوتنەوێی ئەو رۆژە خوێشانەیی کە لە دەوری میزیک دادەنیشتن و نەفرەتمان لەیەکدی دەکرد، منیش ھەوای خۆھاویشتنە ناو ئەو "زانستە" لە کەللەمی دا، بەلام دوای یەكەم تاقیکردنەوێ بۆمان دەرکەوت ئیدی کار وەك جارێ ناپرات.

جارێکیان، لەبەرئەوێ نەمدەزانی چۆن و لەبەرچی تەنگاوی بکەم و بیخزینمە گۆشەو، کردم و کۆشام دەسەلاتم بەسەریدا نەشکا. لەوێش گرینگتر، ھەستم دەکرد ئازار و تیشکشانەکانی ئەو، دەرد و شکستی خۆم بن. جارێک، ئەگەرچی خۆشم باوەرپم پێی نەبوو، بە نموونەیی پێوەنراوێ گەژەیی ئەوانەیی ئێرەم ھینایەو بیری و دام بەبەر گوێیدا کە ئەویش ھیندەیی ئەوان ناچارە مل بۆ دۆراندن کە چ بکات و پاشان کەوتەمە چاودێریکردنی: بەتوندی وەلامی دایەو و گوتی: "سەرئەوێ ناچار نییە، ئەگەر پێش ئەوان بکەوین و خۆمان بدەینە ئەم کارە، بۆ نموونە، ئەگەر پرۆژەیی چەکە بەدی بەینین، ئەوا دەتوانین رێپەرویی شەپۆلی ئەو رۆبەرەیی دەکوێشی بۆ دواوە بمانگێریتەو، بە ئارەزووی خۆمان بگۆرین." گەرچی لەمەر پرۆژەکانەو، نا، بگرە وەك ئەوێ لە ساتەکانی بۆ ئومێدیدا دەیکرد، بە گوتنی "پرۆژەکانمان" لەبیری "پرۆژەکانم"، منیشی دڵخۆش دەکرد، بەلام کەوتبوو بەر ترسی دۆرانێکی چاوەروانکراو. بە منداڵێکی بیکەسم دەچواند، ئەو تورپیی و غەمگینییم خۆش دەویست کە سالانی سەرەتای کۆلایەتی خۆمی بیری دەخستەو. منیش دەمویست وەك ئەوم لێ بۆ. کاتیک بەمسەر و بەوسەری ژوورەکەدا دەھات و دەچوو، یان سەیری کۆلانە قریژ و قوراپییەکە ناو تاریکی و ژیر بارانی دەکرد، یاخۆ، وەك ئەوێ بەدوای سەرەدوای ئومێدیی نویدا بگەرێ، بۆ فانۆسی کز و پرتەپرتکەری یەك دوو مائی قەراغ کەنداوی زێرینی دەروانی، بۆ ساتیک وای بۆ دەچووم ئەوێ بەدەم ئازارەو بە ژوورەکەدا دێ و دەروا، خۆجە نییە، بگرە گەنجیەتی خۆمە. ھەستم دەکرد ئەو کەسە خۆم کە ماویەکە سەری ھەلگرتوو و منی بەجێ ھێشتوو. منی خەوآوو لە گۆشەییەکدا خۆزگەم دەخواست خۆجە بم، بۆ ئەوێ سەرلەنوێ جۆشی ونبووم بدۆزمەو.

چیدی وزەیی بەرگەگرتنی ئەو دڵراوکی و پەشۆکانە بۆ کۆتایی و خۆ

دووباره که ره وهیه شم تیدا نه مابوو. له دواى بوونی خوچه به گهره ی ئهستیره ناسان، رووبه ری زهوییه کانی له گه بزه زیادى کردبوو و ریژه ی داهاتیشمان چووبوو سه ری. جگه له دمه ته قی له گه ل سولتان و کات به سه بر بردن له ته کیدا، پیویستی به هیچ کاریکی تر نه بوو. جاروبار ده چووینه گه بزه بو به سه رکردنه وه ی ئاشه تیکشکاوه کان و ئه و گوندانه ی که سه گی زه به لاهی شوانه کانیان بهر له هه موو که سیکی تر به پیرمانه وه ده هاتن. چاومان به داهاته کانداه گه یرا و هه ولمان دها له ری پی به راوردکردنی تو ماره کانه وه تی بگه یین چاودیر تا چ راده یه ک فیلی لیمان کردوو. جار به جار به پیکه نینه وه و زور جاری تریش به بیزاریه وه لیکو لینه وه ی به که یف و سه فامان بو سولتان دهنووسی. له وانه بترازی، هی چی دیمان نه ده کرد. ئه گه ر به زوری منیش نه بوایه، له وانه بوو خوچه نه یه ته وه سه ر پی ئه و جیهانه ی که کاتیکی خو شمان تیدا به سه ر ده برد و له ئاکامیشدا له گه ل ژنه بو نخوشه کانی ناویدا دهنووستین.

ئه وه ی زیاتر که لله یی کردبوو، هیرش بو سه ر ئه لمانیا و دوورگه ی کریت بوو، به جوری که ئهسته نبول بی سوپا و بی سولتان مابوو وه. سولتانیش به ناموژگاریی دایکی خو ی نه ده کرد و جار یکی تر هه رچی چه نه باز و له وچه و مه خسه ره و لاسایکه ره وه که ی له کوشک وه دهرنرا و هه یه له ده وری خو ی کو کردبو وه. خوچه خو ی له و سه خته کارانه، که به نه فره ته وه رقی لییان بوو، دوور ده گرت و سوور بوو له سه ر ئه وه ی بو پاراستنی بالاده ستی خو ی، نه چپته ناویانه وه، به لام له ئاکامی پی داگرتنی سولتانه وه، ناچار بووبوو یه ک دوو جار له گه لیاندا بدوی و گو ی له و بابه تانه رابگری که ئه وان تاوتوییان ده کرد. له و کو بوونه وان هدا، که پرسیارى له جوری: "ئایا ئاژه لان رو حیان هه یه، کامیان هه یه تی، کامیان ده چپته به هه شت و کامیان ده چپته دوزه خ؟ ئایا گو یچه که ماسی مییه یان نیره؟ ئایا ئه و روژه ی به یانیان هه لدی، روژیکی نوییه یان هه مان ئه و روژه کو نه یه که ئیواران ئاوا ده بی، له ری تگای پشته وه ده سو ری ته وه و سه ر له به یانی له ولاره هه لدی ته وه؟" ی تیدا ده خرایه به ریاس، خوچه ئومیدی به داهاتوو نه ده ما و ده یگوت ئه گه ر شتی یک نه که یین، ئه وا به مرزووانه سولتانمان له کیس ده چی.

له بهر ئه وه ی به پرۆژه کانی "ئیمه" و به داهاتووی "ئیمه" ده هاته گو، به شادمانییه وه

تیگه ل به گفتوگوکان دهبووم. جارکیان، بو تیگه‌یشتن له‌وهی چی له می‌شکی سولتاندایه، هه‌رچی دهفته‌ری ئه‌و چه‌نده ساله‌ی منه و خه‌ون و بیروه‌رییه‌کانمی به‌و ناوه‌دا په‌رش و بلا‌و کرده‌وه. هه‌روه‌ک چۆن که‌سیک بخوازی که‌لویه‌لی پ‌ژاوی کشاوه‌کانی دۆلابیک بخاته‌وه سه‌ریه‌ک، هه‌ولمان دا نه‌خشه‌ی ئه‌قلی سولتان بکیشین. ئه‌نجام به‌هیچ جوړیک ئومیدوهر نه‌بوو: ئه‌گه‌رچی خۆجه هیشتا ده‌یتوانی له‌مه‌ر ئه‌و چه‌که له ئه‌قل به‌ده‌ری چاوه‌ری بووین قوتارمان بکات، یان له باره‌ی پیداو‌یستی هه‌رچی زووتر چاره‌سه‌رکردنی نه‌ینیه‌کانی ناو ئه‌قلمانه‌وه بدوی، به‌لام چی دی به‌جوړیک هه‌لسوکه‌وتی نه‌ده‌کرد وه‌ک ئه‌وه‌ی بی ئاگا بی له‌و کاره‌ساته‌ی به‌ریه‌یه. چه‌ندین مانگ تا راده‌ی شه‌ویلگه شل بوون له‌و باره‌یه‌وه قسه‌مان کرد.

ئایا وا له کاره‌ساته‌که گه‌یشتبووین که ئیمپراتۆریه‌ت ولاته‌کانی ژیر قه‌له‌مه‌ریه‌ی خۆی یه‌ک له‌دوای یه‌ک ده‌دۆرینی؟ نه‌خشه‌کانمان به‌سه‌ر می‌زه‌که‌دا بلا‌و ده‌کرده‌وه و به‌غه‌مباریه‌وه ئه‌و ولات و چیا و رووبارانه‌مان ده‌ستنیشان ده‌کرد که چاوه‌ریمان ده‌کرد به‌ر له‌وانی تر له‌ده‌ستیان به‌هین. یاخۆ کاره‌سات و رووخان به‌واته‌ی گو‌رانی مرو‌ف و باوه‌ریانه بی ئه‌وه‌ی خۆیان هه‌ستی پی بکه‌ن؟ وامان ده‌هینایه به‌رچاوی خۆمان به‌یانیه‌ک هه‌ر دانیش‌توویه‌کی ئه‌سته‌نبول وه‌ک مرو‌فیکی تر له‌جیگای گه‌رمدا له‌خه‌و هۆشیار ده‌بیته‌وه. نازانی چۆن جله‌کانی بیوشی و بی ئاگایه له‌وه‌ی مناره‌ی مزگه‌وت به‌که‌لکی چی دی. له‌وانه‌شه کاره‌سات به‌واته‌ی بینینی بالاده‌ستی ئه‌وانی تر و هه‌ولدان بی بو لاساییکردنه‌وه‌یان. ئه‌وسا داوای لیم ده‌کرد بره‌گه‌یه‌ک له‌ژیانی فینیسیم بگیرمه‌وه. پاشان، به‌خه‌یال کلاومان ده‌کرده سه‌ری هه‌ندی له‌ناسیاوانی ئیره و پانتۆلمان له‌پیدان ده‌کرد و بیروه‌رییه‌کانی منمان پیدان ده‌ژیانده‌وه.

وه‌ک دوا چاره بو‌رگاربوون له‌م خه‌یالانه، که له‌دانانیاندا کات زۆر به‌خیرایی تی ده‌په‌ری، بریارمان دا بو سولتانی به‌رز بکه‌ینه‌وه. به‌خۆمان ده‌گوت دیمه‌نه‌کانی ئه‌م کاره‌ساته، که سه‌رجه‌میان به‌ره‌نگی خه‌یال نه‌خشیندرا‌بوون، له‌وانه‌یه سولتان به‌ه‌ژینی.

به‌وجۆره و به‌دریژایی شه‌وانی کپ و تاریک، کتیپیکمان پر کرده‌وه. کتیپیک که

خەيالەتتى ئۇ كارەسات و تىكشكانەنى لى دەچۆرا كە چەندىن مانگ بوو بە غەمگىنى و بە جۆشىكى بى ئۆمىدەو دەمانهۆنىيەو. لاپەرەكانى كىتتەكەمان پىر كىرد لە باسى ھەزارانى سەردانەواندوو، رىگاوبانى قورابى؛ بالەخانەنى نىوہناچل؛ كۆلانى تارىك و سەمەرە؛ نزاى ئەوانەنى بۆ گەرانەوہى ھەموو شىتەك بۆ دۆخى كۆن دەكرورزانەوہ و لە پارانەوہكانى خۆيان تى نەدەگەيشتن؛ دايكانى دەردەدار و باوكانى بەلەنگان؛ ئەو نامرادانەنى تەمەنيان پى را نەدەگەيشت كار و نووسىنى ولاتانى ترمان بۆ بگوازنەوہ؛ ئامپىرە لە كاركەوتووەكان؛ ئەو بەسالچووانەنى كە گريان بۆ رۆژانى جوان و بابردوو چاويانى كز كردبوو؛ سەگى كۆلانەكان كە تەنيا ئىسك و پىستيان پىوہ ماپوو؛ گوندنشىنانى بى زەويوزار؛ ئەو بىكارانەنى بەدەستى خالى بە شاردا دەسوورانەوہ؛ موسلمانى نەخويندەوار و پانتۆل لەپى و ھەموو ئەو شەرانەنى كە بە تىكشكان كۆتايىيان ھاتوہ. بەشىكى ترى كىتتەبەكەمان بە بىرەوہرىيە كالەوہبووہكانى من پىر كىردەوہ: يەك دوو دىمەنى رەنگىنى پىكھاتوو لە سەردەمى ژيانم لەگەل دايك و باوك و خوشك و براكاندا لە قىنىسىيا و لە چەند رووداويكى شاد و دەرزبەخشى سالانى خويندەم. مەبەستمان بوو لە سولتان بگەيەنن ئەوانى تر كە چاوپى دەكرى بەسەرماندا سەربكەون، بەوشىوہىيە دەژىن و ئىمەش پىويستە بەر لەوان بگەويەنە خۆ و وا و وا بگەين! لە بەشى كۆتايىيى كىتتەبەكەشدا، كە خۆشوووسى چەپەوانەمان نووسىبوويەوہ، شىعەرىكى سەروادار ھەبوو كە دەكرا بە دەروازەيەك بۆ نەپىنى ئەو مەتەلانەنى ناو سەرمان دابندىرئ كە خۆجە بەردەوام پىي خۆش بوو وەك دۆلابىكى پىر لە كەلوپەل وىناى بكات. ھەواى ناسك و تەمومزى ئەم شىعەرە، كە دەتوانم بە پىر لە شكۆ و بىدەنگ ناوى ببەم، بە غەمگىنىيەوہ كۆتايىيى بە يەككە لە باشتىرىنى ئەو كىتتەب و لىكۆلىنەوانە دەھىنا كە پىكەوہ لەگەل خۆجەدا دەماننووسى.

پاش مانگىك لە رادەستكردنى كىتتەبەكە بە سولتان، خۆجە فەرمانى دەستبەكاربوونى بۆ دروستكردنى چەكە لە ئەقل بەدەرەكەى لى وەرگرت. سەرمان لى شىوابوو، چەندى كردمان و كۆشايىن نەماتوانى بگەيەنە ئاكامى ئەوہى داخۆ لەو سەركەوتنەماندا تا چ رادەيەك قەرزارى ئەو كىتتەبە بووين.

کاتیک سولتان گوتی: "ئا دەی ئەو چەکە لە ئەقل بەدەرەى که دوژمانمان پەريشان دەکات، دروست بکە با بیبیین"، ڕەنگە مەبەستی تاقیکردنەوێی خۆجە بووبی، یان خەونیکی هەبوو و لە خۆجەى شار دبوو، یاخۆ مەبەستی بوو نیشانی دایکە دەسەلاتدارەکەى و شازادەکانى بدات کەوا ئەو زماندریژانەى لە دەورى کۆبوونەتەو، بە کەلکى شتیک دین. یاخۆ لەوانەى وای بۆ چووبی خۆجە دەتوانی لەدوای پەتاکە پەرچووێکەى تریش بخولینى، یان لەوانەى بەراستیش کەوتبیتە ژێر کاریگەریی دیمەنەکانى ئەو کارەساتانەى کە کتیبەکەمان پى کردبوو. ڕەنگە لە کارەساتیش زیاتر، شپرزەى ئەو بووبی کە دواى چەند تیکشکانى سەربازى، وەک دەترسا، ئەوانەى دەیانەوئى براکەى بەیننە سەر تەخت، ئەم لە تەخت دابگرن. بە دەم بیرکردنەو و بە سەرسورمانەو پارەوپیولى زۆروزەوئەندەى داهاى ئەو گوند و خان و باخى زەیتوونانەمان دەژمارد، کە سولتان لەپیناوى دروستکردنى چەکەکەدا بۆ ئیمە تەرخانى کردبوو.

لە ئاکامدا خۆجە گوتى ئەو تەنیا واقورماویى خۆمانە کە پێویستە سەرمان لى سوڤ بمینى: "ئایا هەموو ئەو چیرۆکانەى سالانىک بوو بۆ سولتانى دەگتیرایەو و گشت ئەو کتیب و لیکۆلینەوانەى بۆمان نووسیبوو، ناراست بوون تا گومان بکەین لەوێ پروای پیدیان نەکردوو؟" لەوێش زیاتر: سولتان کەوتبوو سەر کەلکەلەى زانینی شتەکانى ناو تاریکایى میشکمان. خۆجە بە جۆشەو لە منى دەپرسى: "مەگەر ئەمە ئەو سەرکەوتنە نییە کە سالانىکى درێژ بوو چاوەریمان دەکرد؟"

وابوو. سەرباری ئەوێش، بگرە بە دابەشکردنی سەرکەوتن لە نێوان هەردوو کماندا دەستمان بە کار کرد. منیش، لەبەر ئەوەی هێندەیی ئەو پەرۆشی ئەنجامی کارەکه نەبووم، شادمان بووم. شەش سالی دواي ئەوێ که بۆ پێشخستنی چەکه که تەرخانمان کرد، ترسناکترین سالی کانی ژيانمان بوون. نەک بەهۆی کارکردنمانەو بە بارووت، بگرە لەبەر هێنانی ئێرەبیبی دوژمنانمان بەسەر خۆماندا، چونکە هەمووان ئۆقرەیان لێ براوو و چاوەرپیی سەرکەتنیان تێکشکانی ئێمەیان دەکرد و خۆشمان بە ترسەوێ چاوەرپیی هەمان شتمان دەکرد. لە مەترسیدا بووین.

سەرەتا لەسەر میز کارمان کرد و بە دەم بە فیروڤانی کاتەوێ زستانیکمان بەرپێ کرد. لیوانلیو بووین لە وەر و زوق، بەلام بیرۆکەیی چەکه که و دالغە لێدان بەوێ نەبێ که چۆن لە بەرەنگار بوونەوێ دوژمندا بەکاری دینین و جگە لەو وردەکارییە ناروون و بێ رەنگانەیی که لە خەیاڵماندا هەبوون، هیچ شتیکی ترمان لە دەستدا نەبوو. دواتر، بریارمان دا لە هەوای کراویدا بە بارووت کار بکەین. کتومت وەک ئەو هەفتانەیی که پێکەوێ نمایشی فیشە کمان ئامادە کرد، ئێمە دەچووینە ژێر سیبەری دارە بەرزەکان و پیاوێ کانی ئەو تیکە لانیان گری دەدا که رەچەتەکانی لە لایەن ئێمەوێ ئامادە کرابوو. لەهەر چوار لای ئەستەنبولەوێ خەلکی فروولی دەهاتن بۆ ئەوێ سەیری ئەو دوو کەلێ رەنگاوپرەنگانە بکەن که لە ئاکامی گرمەیی جۆراوجۆرەوێ بە ئاسماندا بەرز دەبووێ. دواتر، ئەو چیمەنەیی ئێمە توپمان لێ لە قالب دەگرت و لوولەیی درێژ و نیشانە کانی لێ دانابوو و چادرمان لێ هەلداوو، بەهۆی ئاپۆرەیی کەسانی فروولییەوێ بوو بە شوپینی جەژن گێران. رۆژیکی کۆتاییی هاوین و بەشیوێهەکی چاوەرپوان نەکراو، سوڵتان خۆیمان لێ پەیدا بوو.

نمایشیکمان بۆی کرد، زهوی و ئاسمانمان لەراندهوێ. دانەدانەیی ئەو قەوان و گوللانەیی که بۆ تیکەلەیی باش داگیراوی بارووت ئامادەمان کردبوون، توپە نوێیەکان و نەخشەیی ئەو لوولە درێژانەیی هێشتا لە قالبمان نەگرتبوون و رەشنووسی میکانیزمی خۆبەخۆ تەقاندنمان نیشانە سوڵتان دا. لەوانی دی زیاتر، بایەخی بە من دا. سەرەتا، خۆجە ویستی من لە سوڵتان دوور رابگری، بەلام سوڵتان پێی سەیر بووێ که لەگەڵ سەرەتای نمایش هێندەیی خۆجە فەرمانم داوێ و

پیاوهکان ئه‌وهنده‌ی پرسیان به‌و کردووه، هیندهش به منیان کردووه.

کاتیک دوا‌ی پازده سال‌ بۆ جاری دووهم چوومه‌وه به‌ردهم سولتان، به‌جۆریک سه‌یری کرد، وه‌ک ئه‌وه‌ی پیشتر منی ناسیبی و ئیستا بۆی نه‌بریته‌وه سه‌ریه‌ک که کیم، کتومت وه‌ک که‌سیکی چاوبه‌ستراوه که تامی میوه‌یه‌کی کردبۆ و هه‌ول‌ بدا بزانی له چ جۆریکه، دامینی که‌واکه‌یم ماچ کرد. کاتیک زانی بیست ساله‌ لی‌رهم و هیشتا نه‌بووم به‌ موسلمان، هیچ هه‌لنه‌چوو. دا‌لغه‌ی له شتیکی تر دابوو: گوتی: "که‌واته بیست سال؟ شتیکی سه‌یره!". پاشان ئه‌و پرسیاره‌ی لیم کرد: "تۆ ئه‌و شتانه‌ فیری ئه‌و ده‌که‌ی؟" به‌لام ئه‌م پرسیاره‌ی بۆ زانی وه‌لامی من نه‌پرسی. له چاده شپه‌که‌مان، که بۆنی بارووت و گۆگردی لی ده‌هات، چووبوه‌ ده‌ری و رووه‌ ئه‌سپه‌ سپی و جوانه‌که‌ی هه‌نگاوی ده‌نا. له‌ناکاو راوه‌ستا، ریک له‌و کاته‌دا ناوری دایه‌وه بۆ دواوه و ئیمه‌ی بینی که‌ هاوشانی یه‌کتر راوه‌ستابووین. وه‌ک ئه‌وه‌ی یه‌کیک له‌ په‌رجوووه‌ بی وینه‌کانی خوا که بۆ شکاندنی شکۆی ره‌گه‌زی مرۆگه‌ل و نیشاندانی توره‌هاتیان ده‌ینوینی، یان کورته‌ بالایه‌کی بی که‌موکوری یاخۆ دوو برای دواوه‌ی کتومت له‌یه‌کچووی بینیبی، بزهی‌ه‌ک که‌وته سه‌ر لیوی.

شه‌و بیرم له‌ سولتان کرده‌وه، به‌لام نه‌ک به‌وجۆره‌ی خۆجه‌ ئاره‌زووی ده‌کرد. ئه‌و هیشتا به‌ نه‌فره‌ته‌وه باسی ده‌کرد، به‌لام من تی گه‌هیشتبووم ناتوانم رقم لی‌ی بی و به‌ چاوی سووک تی‌ی بروانم. من دلم چووبووئه‌ ئارامی و سالاری و خوینشیرینی و ئه‌و ره‌فتاره‌ی وه‌ک مندا‌لیکی نازدار هه‌رچی به‌ خه‌یالدا به‌هاتایه، ده‌ری ده‌بری. منیش ده‌مویست وه‌ک ئه‌و وایم، یان بیم به‌ دۆستی وی. دوا‌ی برانه‌وه‌ی تۆفانی هه‌لچوونی خۆجه، له‌ پی‌خه‌وه‌که‌مدا به‌دهم هه‌ول‌دانه‌وه بۆ خه‌وتن، بیرم ده‌کرده‌وه: سولتان که‌سیک نییه‌ شایه‌نی ئه‌وه بی له‌ پاشه‌مله باسی بکری، ده‌مویست هه‌موو شتیکی بۆ بدرکینم. به‌لام نه‌مه‌زانی ئه‌و شتانه‌ چین؟

تومه‌ز بایه‌ خ پیدانه‌که‌م یه‌کسه‌ره نه‌بووه. رۆژیک خۆجه به‌ ناره‌زای دل گوتی سه‌هینی سولتان له‌گه‌ل ئه‌و چاوه‌ری هاتنی منیش ده‌کات. منیش له‌ته‌کیدا رۆیشتم. رۆژیک بوو له‌ رۆژه جوانه‌کانی پایزیکی دره‌نگ که بۆنی ده‌ریا و قه‌وزه‌ی لی ده‌هات. ته‌واوی سه‌رله‌به‌یانیمان له‌ باخیکی گه‌وره‌دا، که گه‌لای سووری وه‌ریو دای پۆشیبوو

و له دهوری حهوزیکی گولرهنگی ژیر دارئهرخهوان و چناردا بهسهر برد. سولتان ویستی باسی ئهو بوقانه بکهین که حهوزهکهیان پر کردبوو له ژیان. خوچه رووی نه‌دای، ئه‌وه‌نده نه‌بی یه‌ک دوو قسه‌ی بی خه‌یال و بی رهنگی کرد. ئه‌م ره‌فتاره‌ی خوچه، که منی تووشی سه‌رسورمان کرد، به‌لای سولتانه‌وه مایه‌ی بایه‌خ پیدان نه‌بوو. زیاتر گرینگی به من دا.

به‌و جووره، به‌دووردریژی باسی میکانیزمی بازدانی بوق و سووری خوینی و دل، که تا ماوه‌یه‌کی دریژ دوا‌ی دهره‌ینانی له‌جه‌سته‌ی، له‌لیدان ناکه‌وئ و ئه‌و می‌ش و مه‌گه‌زانم کرد که بوق ده‌یانخوات. بوق ئه‌وه‌ی خولی پیگه‌یشتنی هیلکه‌یه‌کی ناو حه‌وزه‌که تا ئه‌و کاته‌ی ده‌بیته بوق باشتر روون بکه‌مه‌وه، داوا‌ی قه‌له‌م و کاغه‌زم کرد. له‌قوتوویه‌کی زیوینی به‌یاقوت نه‌خشینراودا ده‌سته‌یه‌ک قه‌له‌می قامیش هیندرا. سولتان زور سه‌رنجی ئه‌و نیگارانه‌ی دها که من ده‌مکیشا. به‌خوشییه‌وه گوئی بوق ئه‌و چیرۆکی بوقانه راگرت که له‌خه‌یالدا ما‌بووه‌وه و بوم گتیرایه‌وه. کاتیک نوره‌هاته سه‌ر چیرۆکی ئه‌و شانزاده‌یه‌ی که بوقیک ماچ ده‌کات، سولتان بولاندی و چاره‌ی دا به‌یه‌کدا. هیچیش له‌و نه‌وجه‌وانه‌گه‌مژه‌یه‌ نه‌ده‌چوو، که به‌رده‌وام خوچه باسی ده‌کرد. زیاتر له‌پیگه‌یشتوویه‌کی ئاوه‌زیاو ده‌چوو، که ده‌بویست رۆژی خو‌ی به‌زانست و هونه‌ر ده‌ست پی بکات. له‌کو‌تاییی ئه‌و چه‌ند ساته‌جوانه‌دا، که خوچه به‌چاره‌یه‌کی گرانه‌وه به‌سه‌ری برد، سولتان به‌ده‌م سه‌یرکردنی نیگاری بوقه‌کانه‌وه، که به‌ده‌سته‌یه‌وه گرتبوو، به‌منی گوت: "من هه‌ر له‌زووه‌وه گومانم کردبوو که تو چیرۆکه‌کانی بوق ده‌ئافرینی. که‌واته هه‌ر خو‌تیش نیگاره‌کان ده‌کیشی!" پاشان له‌باره‌ی بوقی سمیل‌داره‌وه پرسیاری لیم کرد.

پیوه‌ندیم له‌گه‌ل سولتان ئا به‌وجوره ده‌ستی پی کرد. ئیدی هه‌موو جاریک منیش له‌ته‌ک خوچه‌دا بوق کۆشک ده‌چووم. رۆژانی سه‌ره‌تا، خوچه زیاتر بیده‌نگ ده‌بوو و به‌زۆری هه‌ر من و سولتان قسه‌مان ده‌کرد. کاتیک له‌گه‌ل سولتاندا له‌باره‌ی خه‌ون و نیگه‌رانی و رابردوو و داها‌تووی ده‌دوا‌ین، بیرم له‌وه ده‌کرده‌وه ئه‌م پیاوه قسه‌خۆش و ئاوه‌زیاوه‌ی به‌رامبه‌رم به‌چ پیوانه‌یه‌ک به‌و سولتانه‌ بچوینم که سالانیک بوو خوچه بوق منی باس ده‌کرد. له‌میانه‌ی پرسیاره‌وه‌ستکارانه‌کانی و فرت و فی‌له

بچووكه كانيه وه تى دهگه ياشتم سولتان به پشتبهستن بهو كتيبانهى پيشكهشى كراوه، بهپهروش بوو بزاني خوجه تا چ رادهيهك خوجهيه و تا چ رادهيهك منه. منيش تا چ رادهيهك منم و تا چ رادهيهكيش خوجهم. خوجهش لهو كاته دا سهرقالى نهو توپ و لووله دريژانه بوو كه بو له قالب گرتن نامادهى كردبوون و هيچ گوپى بهم پهروشيانهى سولتان نهدهدا و به شتى پروپوچى دهزاني.

شاه مانگ دواى دهستبهكاربوونمان له توپهكان، ههوال به خوجه گهيشت كه سهردارى توپخانه، لهبهرهوهى لووتمان له كارى نهو ژهندووه، به قيندا چووه و داواى كردووه يان پوستهكهى لى وهربگرهوه، ياخو ئيمهى شيت، كه دهمانهوى به بيانوى داهينانى شتيكى نوپه شكوى توپخانه بهينه ژير پيوه، له نهستهنبول شار بهدر بكرين. نهه لهلوپسته خوجهى زور نيگهراو كرد، بهلام هيچيش خوى ماندوو نهكرد بو دوزينهوى ريگايهك بو لهيهكگهيشتن لهگهله سهردارى توپخانهدا، كه پى دهچوو ناماده بى بو ريككهوتن. دواى مانگيكيش، كه سولتان دهستورى دا بو پهريپيدانى چهك، كهلك له ناميرى ترى جگه له توپ وهربگرين، خوجه هيچ بهسهر خويدا نههينا. ئيدى ههردووكمان دهمانزاني نهو توپ و لوولانهى كه تازه له قالبمان گرتبوون، جياوازيهكى نهتويان لهگهله نهو كوئانهدا نهبوو كه چهندين سال بوو بهكار دههينران.

بهوجوره و بهبوچوونى خوجه، پيمان نابووه قوناغيكى نوپى كه دهبوو ههموو شتيك له نووكهوه ريك بهينهوه و خهيال بنافرينين. بهلام من لهبهرهوهى ئاشناى ههلوچوون و خهيالهكانى بووبووم، شتى نوپى بو من لهو نيوهندهدا تهنيا ناسيني سولتان بوو. نهويش بهناسيني ئيمه دلخوش بوو. وهك باوكيكي بهسهرنج كه دوو براى بهشهرهاتوو لهسهر تيكهلكردنى گولله شووشهكانيان لهيهك جيا دهكاتهوه و پيدان دهلى: "نهمه هى توپه و نهوهش هى توپه"، سولتانش چاوديري قسه و ههلسوكهوتهكانى ئيمهى دهكرد و له يهكديمانى جيا دهكردهوه. نهه چاوديريكرده، كه ههندي جار مندالانه و جاروباريش زيرهكانه دههاته بهرچاوم، مني نيگهراو كرد. خهريك بووم بروا بكهه كهوا كهسايهتتى من بى ناگاداريى خوم، ليم جيابووتهوه و ناويتتهى كهسايهتتى خوجه بووه. كهسايهتتى خوجهش بههههه مان شيوه لهو

جیابووه ته وه و له گه‌ل که سایه تیی مندا یه کی گرتووه. سولتانیس زۆر به باشی له م ئافراندنه خه یالییه تی گه‌یشتبوو و ئیمه‌ی له خۆمان باشتەر دهناسی.

له کاتی لیکدانه وه‌ی خه‌ونه‌کانیدا، یان له باسکردنی چه‌که‌که‌دا، که تا ئه‌و کاته تهنیا له خه‌یالماندا بوونی هه‌بوو، سولتان له‌په‌ر راده‌وه‌ستا، پرووی له یه‌که‌یکمان ده‌کرد و ده‌یگوت: "نه‌خیر، ئه‌مه‌ بیرۆکه‌ی تو‌ نییه، هی ئه‌وه." جاروباریش جووله‌مانی له‌یه‌ک جیا ده‌کرده‌وه: "ئیس‌تا تو‌ وه‌ک ئه‌و ده‌روانی. وه‌ک خۆت به‌روانه!" کاتیکیش من به‌ سه‌رسورمانه‌وه‌ بزه‌یه‌کم بو‌ ده‌کرد، ئه‌و ده‌یگوت: "ئاوا دروسته، ئافه‌رین. ئه‌ری ئیوه‌ هیچ سه‌یری خۆتان کردووه‌ له‌ ئاوینه‌دا؟" لی‌مانی ده‌پرسی داخۆ هه‌ریه‌که‌مان له‌ به‌رده‌م ئاوینه‌دا تا چه‌نده‌ ده‌توانی خۆی بی و خۆی رابگرئ. جاریکیان ده‌ستووری دا هه‌موو ئه‌و لیکۆلینه‌وه‌ و کتیبی ئازهلان و سالنامانه‌ به‌ین که‌ سالانیک بوو بو‌مان دهنووسی و بو‌مان دهنارد. به‌ده‌م هه‌لدانه‌وه‌ و خویندنه‌وه‌ی لاپه‌ره‌که‌نه‌وه‌ گوتی: "کو‌یی کتیبه‌کان کی نووسیویه‌تی و کو‌ییشی کامتان خۆی خستووته‌ شوینی ئه‌وی تر و به‌ خه‌یالی خۆیدا هیناوه‌؟" به‌لام ئه‌وه‌ی خۆجه‌ی که‌له‌یه‌ی کرد و منیشی خسته ژیر جادووی خۆیه‌وه‌ و سه‌رم لی سورما، ئه‌و لاساییکه‌ره‌وه‌یه‌ بوو که‌ سولتان له‌ ئاماده‌بوونی ئیمه‌دا بانگی کرد.

ئه‌و کابرایه‌ نه‌ پرووی و نه‌ جه‌سته‌ی به‌ ئیمه‌ نه‌ده‌چوو. بالاکورت و قه‌له‌و بوو. جلوبه‌رگیشی جو‌ریکی تر بوو، به‌لام کاتیک ده‌ستی به‌ قسه‌ کرد، من ترسم لی نیش‌ت: کتومت وه‌ک ئه‌وه‌ی ده‌دوئ، ئه‌و نه‌بی، خۆجه‌ بی. جو‌ری ئه‌و، وه‌ک ئه‌وه‌ی نه‌ینیه‌یک به‌ گو‌یی سولتاندا بچری‌نی، خۆی لی نریک ده‌خسته‌وه‌. جو‌ری ئه‌و، به‌ نواندنی ره‌فتاریکی ورد و به‌ده‌م بیرکردنه‌وه‌وه‌ ده‌چوو سه‌ر ورده‌کاریه‌کان و تو‌نی ده‌نگی خۆی گران ده‌کرد. کتومت وه‌ک ئه‌و ده‌که‌وته‌ به‌ر جو‌ش و خرۆشی وته‌کانی خۆی و بو‌ قایلکردنی که‌سی به‌رامبه‌ر تا هه‌ناسه‌ی لی ده‌پرا، به‌خیرایی ده‌ست و قو‌لی به‌کار ده‌هینا. به‌لام کابرا که‌ له‌ قسه‌کردندا تو‌نی ده‌نگی خۆجه‌ی وه‌رگرتبوو، باسی ئه‌ستیره‌کان یان پرۆژه‌ی چه‌که‌ له‌ ئه‌قل به‌ده‌ره‌که‌ی نه‌ده‌گیرایه‌وه‌، بگه‌ ناوی خواردنه‌کانی چیش‌تخانه‌ی کو‌شک و ناوی ئه‌و کاری و به‌هاراتانه‌ی ده‌هینا که‌ بو‌ لینانیان پی‌ویست بوون. سولتان پی ده‌که‌نی، پرووی خۆجه‌ تاریک داگه‌ رابوو،

لاسايیکه ره وه کهش به ژماردنی یهک به یهکی ویستگاکانی نیوان ئهسته نبول و
 چه لهب دريژهي به گيرانه وه کهی خوئی دا . پاشان سولتان داوای له لاسايیکه ره وه که
 کرد دهمه لاسکهی من بکاته وه . ئه و کابرایه که به سه رسورماوی و به دهمی
 داچه قیوه وه سهیری منی ده کرد ، هه ر کتومت خویم بووم : بووده له یه کم لی دهر چوو بوو .
 کاتیک سولتان داوای لی کرد لاسايی که سیک بکاته وه که نیوهی خوچه بی و نیوهی
 من بم ، من وهک جادووم لی کرابی ، وابووم : به دهم سهیرکردنی جووله کانی کابراوه ،
 منیش وهک سولتان له ناخه وه دهمویست بلیم : "ئه وه منم و ئه ویشیان خوچه یه" ،
 به لام لاسايیکه ره وه که به دهست ئاماژهی بویمان ده کرد و خوئی ئه و ئه رکهی
 راده په راند . سولتان داوای ئه وهی دهستووری دا و کابرای نارده دهره وه ، فه رمانی دا
 به قوولی بیر له و شته بکه ینه وه .

ئه ری ئه م قسه یه چ واته یه کی ده گه یاند؟ ئیواره به خوچه م گوت سولتان زور له و
 که سه ژیرتره که چه ندین ساله تو بوم باس ده کهی و پیم گوت سولتان ئیستا
 بوخوئی به و ئاراسته یه دا ده روا که تو ده نویست بیهینیه سه ری ، که چی ئه و دیسان
 هه لچوو و دهمی که فی کرد . ئه مجاره یان مافم دای ، چونکه هونه ری لاسايیکه ره وه که
 شتی که نه بوو به رکه ی بگیري . خوچه گوتی له مه ودوا ئه گه ر زوری لی نه که ن ، پی
 نانیه ناو کوشک و سه رای سولتانه وه . ئیستا له کاتیکدا که داوای چه ندین سال
 چاوه روانیکردن ئه م هه لهی دهست که وتبوو ، چی دی نیازی نه بوو بچیته ناو ئه و
 گه مژانه و خوئی په ریشان بکات . له بهرئه وهی من خولیاکانی سولتانم ده زانی و به
 هوش و ژیریش هیندهی ده مامکاره کانم له دهست ده هات ، ئیدی پیویست بوو من له
 جیی ئه و بو کوشک بچم .

کاتیک به سولتانم گوت خوچه نه خوشه ، بروای پیم نه کرد . گوتی : "با بزانی ! با بو
 چه که که کار بکات . " به وچوره ماوهی ئه و چوار سالی که خوچه سه رقالی دارشتنی
 نه خشه ی چه که که و جیبه جیکردنی بوو ، من ده چوومه کوشک و سه راکان . ئه ویش
 وهک جارانی من ، له گه ل خه یاله کانی خویدا له مال دهمایه وه .

له و ماوهی ئه و چوار ساله دا فیر بووم ژیان ته نیا بریتی نییه له چاوه روانی ، بگره
 شتی که ده توانری چیتزی لی وه ر بگیري . ئه وانهی ده یان بینی سولتان هیندهی خوچه

نرخ و به‌های منیش دهزانی، منیان بۆ هه‌موو پێوره‌سم و ئاهه‌نگیك بانگ ده‌کرد. رۆژیک كچی وه‌زیر شووی ده‌کرد؛ رۆژیک دی، منداڵیک تری سولتان له‌دایك ده‌بوو؛ دواتر كوره‌كانیان سونه‌ت ده‌کرد؛ رۆژی دواتر، به‌بۆنه‌ی وه‌رگرتنه‌وه‌ی قه‌لایه‌ك له‌ مه‌جهرستانیه‌كان ئاهه‌نگیان ده‌گێرا؛ پاشان شانزاده‌ ده‌ستی به‌ خۆپندن ده‌کرد. هه‌شتا ئه‌م بۆنانه‌ كۆتاییی پێ نه‌ده‌هات كه‌ ئاهه‌نگی رهمه‌زان و جه‌ژن ده‌هاته‌ پێشه‌وه‌. له‌و ئاهه‌نگانه‌دا، كه‌ هه‌ندیکیان چه‌ند رۆژیک ده‌خایاند، هه‌نده‌ گۆشتی چه‌ور و پلاوم لووش دابوو و ئه‌وه‌نده‌ شیر و وشترمرغ و بووكی ده‌ریای له‌ شه‌كر و فسق دروستكراوم ماشی‌بووه‌وه‌، له‌ ماوه‌یه‌كی كورتدا قه‌له‌و بووبووم. زۆریه‌ی رۆژگاری خۆم تا وزه‌م تیدا ده‌ما، سه‌یری به‌زمی رۆژم ده‌کرد: به‌كتر هه‌یان و بردنی زۆرانبازانی خۆ چه‌وركردوو؛ سه‌مای ئه‌و ته‌نافبازانه‌ی كه‌ په‌تیا له‌ نیوان مناره‌كاندا هه‌لده‌واسی و به‌خۆیان و داره‌كانی ده‌ستیانه‌وه‌ به‌سه‌ریدا ده‌په‌رینه‌وه‌، یان به‌ ددان ئالی ئه‌سپیان ده‌شكاند و چه‌قۆ و شیشیان به‌ ئیره‌ و ئه‌وی خۆیاندا ده‌کرد؛ جادووگه‌ران كه‌ مار و كۆتر و مه‌یمونیان له‌ جبه‌كانیان ده‌ده‌هه‌تا و له‌ چاوتروكاندنێكدا په‌رداخه‌كانی ده‌ستمان و پاره‌كانی گیرفانمانیان نه‌ده‌هه‌شت و گه‌مهی بووكه‌شووشه‌ی قه‌ره‌گوتیز و هاجیقات، كه‌ من شه‌یدای جنیوه‌كانیان بووم. شه‌وانه‌، ئه‌گه‌ر نمایشی ئاگربازی نه‌بووایه‌، له‌گه‌ڵ دۆسته‌ نوێكانمدا، كه‌ زۆریه‌یانم له‌ هه‌مان رۆژدا ده‌ناسی، ده‌چووینه‌ یه‌كێك له‌و هه‌موو كۆشك و سه‌راهیه‌ی كه‌ خه‌لكه‌كه‌ روویان تی ده‌کرد. دوا‌ی چه‌ندین سه‌عات مه‌ی و شه‌راب خواردنه‌وه‌ و گۆیگرتن له‌ موزیک، پیاڵه‌م له‌ پیاڵه‌ ده‌دا و له‌ سه‌یرکردنی سه‌ماكارانی شوخ كه‌ لاسایی ئاسکی نووستوویمان ده‌كردوه‌ و كورانی جوانپۆش كه‌ به‌ده‌م رۆیشتن به‌سه‌ر ئاوه‌وه‌ گه‌مهیان ده‌کرد و له‌ گۆیگرتن له‌ گۆرانبێژان كه‌ به‌ ده‌نگی پر له‌ بۆكرووزیان، گۆرانیی پر له‌ واتا و نه‌غمه‌جاریان ده‌چری، چیژم وه‌رده‌گرت.

په‌یتا په‌یتاش ده‌چووم بۆ باره‌گای بالیۆزان كه‌ زۆر په‌رۆشیان بووم. دوا‌ی سه‌یرکردنی سه‌مایه‌كی بالی، كه‌ تیایدا كچان و كورانی شوخ به‌یه‌كدا ده‌هاتن و ده‌چوون، یان دوا‌ی گۆیگرتن له‌ نوێترین چریكه‌ی تیپیک موزیک له‌ فینیسیاوه‌ هاتوو، چیژم له‌ ناوبانگی خۆم وه‌رده‌گرت، كه‌ تا ده‌هات زیاتر ده‌نگی ده‌دایه‌وه‌. ئه‌و

ئەوروپاييىيانهى له باليۆزخانهكان كۆدەبوونەوه، پرسىياري ئەو رووداوه ترسناكانەيان دەکرد كه بەسەرم هاتبوو. بەپەرۆش بوون بزائن چەند ئازارم چەشتوو و چۆن خۆم راگرتوو و چۆن هيشتا بەرگە دەگرم. من ئەوهم لىيان دەشاردەوه كه هەموو ژيانم له نىوان چوار ديواردا بەدەم خەوئەنووتىكى و نووسىنەوهى كتيىبى بى واتاوه كوزەراندوو. كتومت وەك ئەوهى لهگەل سولتان دەمكرد، بۆ ئەمانيش كه خوازىاري ئاشنابوون بەم ولاتە سەيره بوون، چەندىن بەسەرھاتى خەيالى و له ئەقل بەدەرەم بۆيان دەگىرپايەوه. نەك بەتەنيا ئەو كچە لاوانەى كه دەھاتن بۆ ئەوهى بەر له شووكردن باوكانيان ببينن، يان ژنانى باليۆزان كه چاوپرکييان لهگەلمدا دەکرد، بگرە هەموو باليۆزانى بەشان و شەوكت و بنووسان بە سەرسامىيەوه گوپيان دەگرت بۆ چىرۆكى خويناويى ئاين و درندەيى و فيل و تەلەكەبازىي عەشق و حەرەمسەرا كه هەر هەمووى زادەى خەيالى خۆم بوو. ئەگەر هەر زۆرىشيان بۆم بەهنايه، يەك دوو نەهينى دەولەتم، كه هەر لەویدا له خەيالى خۆمدا دەمئافراندن، بە گوپياندا دەچرپاند و چەند خوويەكى سەيرم دەدايه پال سولتان، كه پيشتر كهس پىي نەزانىبى. ئەو كاتانەى ئەوان داواى زانبارىي زياتريان دەکرد، من چيژم لەوه دەبىنى بەرگىكى نەهينى له خۆمەوه بئالينم. وەك كهسيك خۆم نيشان دەدا كه ناتوانى هەموو شتىك بدركىنى و قوروقوپم دەکرد. خۆم دەخستە دۆخىكى بىدەنگى ئەوتوو، بەجۆرىك هيندەى تر ئەو بوودەلانەى تووشى ماخۆلان دەکرد كه خۆجە دەيوست بيانكات بە پيشەنگ بۆ ئيمە. بەلام دەمزاني له نىوان خۆياندا بەچرپە باس له پيوەندىيى من بە پرۆژەى نەهينى و گەورەى زانستىيەوه و بە بىرۆكەى چەكىكى ناديارەوه، كه پارەوپولكى زۆرى تى دەچى، دەكەن.

كاتىك ئىواران داواى بىينى ئەو هەموو لەش و لارە جوانە و مەستبوون بە جۆرەكانى خواردنەوه، له كۆشك و سەراكانەوه بۆ مالىەوه دەگەرەوامەوه، دەمبىنى وا خۆجە بەديار هەمان مێزەوه دانىشتوو كه بىست سالى رەبەق بوو پىكەوه كارمان لەسەرى دەکرد. گورپكى ئەوتوى كاري بەخۆى بەخشىبوو، كه پيشتر لەودا بەدىم نەكردبوو. سەر مێزەكه پر بوو له دەستنووسى ئالۆز و بزركاو و ليكۆلینەوه و نىگارى سەبرى ئەوتۆ، كه من هىچ له واتايان تى نەدەگەيشتم. داواى لىم دەکرد ئەو

رۆژه چیم کردوو و چیم دیوه، بۆی بگێرمهوه. دواى كهمێك رقی له ههموو ئهوه بهزم و ئاههنگانه ههڵدهستا و بهكارى بۆ ئابروو و بى ئهقلی دادهنا و قسهى پیم دهبرى و بهدهم قسهکردن لهمهري "ئیمه" و "ئهوانهوه"، دهستی دهکرد به گێرانهوهی پرۆژه و نهخشهکانی خۆی.

جاریکی تریش بایدایهوه و دهیگوت ههموو شتهکان پێوهندیی به ناواخنی مێشکمانهوه ههیه و دهیگوت سههرلهبهری پرۆژهکهی لهسههر ئهوه بنهمایه دارشتوووه. لهبههر سهرقالیی خۆی، زۆر به شپرزهیی باسی هاوشیوهی دۆلابیکی پر له وردهواله و شتی تیکهڵ و پیکهلی دهکرد که بهلای ئیمهوه واتهی ناواخنی مێشکی دهگهیاوند. بهلام شتی که بۆ من مایهی حالێ نهیوون بوو، داخۆ چۆن دهتوانی ئهوه چهکهی که ههموو ئومیدی خۆی و ئومیدی ئیمهی لهسههر بنیات نراوه، بهرجهسته دهکات! پیم وابوو نه کهسیکی تر و نه خۆیشی، وهک ههندی جار له خهیاالی خۆمدا لیکم دهدايهوه، سههر لهم پرسه دهراکات. کهچی ئهوه دهیگوت رۆژیک دی کهسیک مێشکمان بکاتهوه و ههموو بیروکه و خولیاکانی ناویان پشتراست بکاتهوه. خۆجه دهیگوت کاتیک له رۆژانی پهتاکهدا بهجووته دهچووینه بهردهم ئاوینه، ئهوه پهی به راستیهکی زۆر گهوره بردوو و بیروکهی چهکهکهش لهو راستیهوه سههرچاوهی گرتوو! من کهوتبوومه ژیر کاریگهریی وته پر له جۆشهکانی ئهوه، گهرچی نهشمتوانیبوو بهتهواوی لییان تی بگهه. دواترێ به نووکی پهنجه گرزبووهکانی، لهسههر کاغهزهکان بیچمکی سههر و ناروونی نیشانم دا.

ئهوه بیچمه، که له ههر نیشاندانیکیا دهیبینی توژیک گهشهی کردوووه، وهک ئهوه وابوو شتی که بهینیتهوه بیری من. کاتیک سهیری پهلهی رهشی نیگارکههه کرد، که دهتوانم به "ئیبلیسی" ئامارهی بۆ بکهه، بۆ ساتیک پیم وابوو دهستبهجی دهتوانم بلیم ئهوه شتهی دهیبینم له چی دهچی، بهلام وهک ئهوهی جادووم لی کرابی، لهپر نهم له خۆم بری، چونکه دهترسام هۆشم بهزمیکم پی بگێرێ. بهدریژایی ئهوه چوار ساله بهردهوام ئهوه بیچمه دهیبینی، که ئیستا وردهکارییهکانی بهنیوان کاغهزهکاندا پهت و بلاو بووتهوه، ههرجارهی کهمیک پههه دهسهند و له ئهجامدا و دواى لووشدانی رهنجی مرۆف و ههموو ئهوه پارانهی به سالان بۆی کرابوووه، خهریک بوو

بەرجهسته دهبوو. جاری وا ههبوو له لای خۆمهوه بیجمه کهم به شتیک دهچوواند که جاروبار له ژيانی رۆژانهدا، ههندی جار له خهونهکانماندا، یاخۆ له سالانی رابردوودا، که بیرهوه رییهکانی خۆمان بۆ یه کتر دهگیرایهوه، بینیبیتیم. یان له شتیک دهچوو که پیشتر باسمان کردبۆ، به لām نه مده توانی هیچ ههنگاو یکی تر بنیم بۆ روونکردنهوهی ئەو شتانهی به میشکمدادا رادهبووردن. سهرم بۆ ناروونی بیرهکانم دانهواند و له ختوخۆراییی چاوه رۆی بووم چه که که خۆی نهینیی خۆیم بۆ ناشکرا بکات. چوار سال دواتر، په له ره شه که، ئەو دیمه نه ترسناکه، ئەو داهینانه سهیره ی که هیندهی مزگه وتیک گه وره بوو و هه موو ئەسته نبول باسیان دهکرد، له کاتیکدا به بۆچوونی خۆجه چه کیکی راسته قینهی لی دهرچووبوو، هه رکه س لای خۆیه وه به شتیک دهچوواند. منیش له و ورده کارییاندا نقوم بوو بووم که خۆجه له رابردوودا له باره ی سه رکه وتنی چه که که له داهاتوودا بۆ منی باس دهکرد.

ئەو دهمانهی دهچوومه کۆشک، وهک که سیک هه ول بدات خه ونیکی بیر بکه ویتته وه که میشکی له که لله ره قیی خۆی بخوازی له بیر ی بکات، هه ول م دها هه موو ئەو ورده کاریه بریقه دار و ترسناکانه بۆ سولتان دووباره بکه مه وه و باسی ئەو پێچکه، چه رخ، قویه، بارووت و ئامیری به رزکردنه وانه ی بۆ بکه م که مه گه ر هه ر خوا بزانی خۆجه چه ند جار بۆ منی دووباره کردبووه وه. وشه کان، دهر برینی من نه بوون، له قسه کانیشمدا هه ست به گه رمیی وته ئاگرینهکانی خۆجه نه دهکرا، به لām سه رباری ئەوهش دهمبینی کاریگه ری به سه ر سولتانه وه داده نی. گه شان وهی ئومیدی ئەو پیاوه ئاوه زداره به بریک قسه ی بیسه روبه ره و به و نه شئه ی سه رکه وتن و شیعر ی رزگار بوونه ی خۆجه، که ئەرکی من ئەوه بوو ته نیا به پێوه نانه وه بۆی بگه رمه وه، ئومیدی به منیش ده به خشی. سولتان گوته ی ئەو خۆجه یه ی له ماله وه یه، تۆی. من ئیدی له م گه مه ژیرانه یه ی ئەو، که هۆشمی به ته واوی تیک دابوو، راهاتبووم. کاتیک منی دهخسته جیی خۆجه، من پیم وابوو هیچ تی نه گه م باشته ره، چونکه دوا ی که میک دهیگوت تۆ خۆجه ت فیری هه موو شته کان کردوو. دهیگوت ئەم شل و خاوه ی ئیستا تۆ نیت، ئەوه ی خۆی فیری هه موو شته کان کردوو، له میژره چووته پیستی ئەوه وه! من زیاتر پیم خۆش بوو بچینه سه ر باسی ئاههنگهکانی هه مان رۆژ، ئاژهل،

داووت و داووتکاری، یان نمایشی خاوهنکاران که له کاتهدا تەدارەکی بۆ ساز دەدرا. دواتر سولتانی گوتی: هەموو کەسێک دەزانێ کە تۆ لە پشت پرۆژەیی ئەم چەکەو هیت.

ئەو هی هەرە زیاد منی دەترساند، ئا ئەمە بوو. چەندین سال بوو خۆجە لە چاوان ون بووبوو. دەرکێ بگوتێ بەیە کجاری لە بیر کرابوو. ئەو هی لە کۆشک و سەرا و ناو شار و لە تەنیشت سولتانهوه دەبیندرا، هەر من بووم. ئیدی وای لێ هاتبوو ئێرەییان پێم دەبرد! نەک بەهۆی ئەو هی داھاتی ئەو هەموو گوند و باخی زەیتوون و خانە بۆ پرۆژەیی چەکیکی نادیار تەرخان کرابوو و هەموو رۆژیک قسە و قسە لۆکی زیاتری لەبارەوه دەکرا، یاخۆ من هێندە لە سولتانهوه نزیک بووم، بگرە ئیمە لە پێی ئەم چەکەوه لووتمان لە کاری ئەوانی ترهوه دەژەنی و بەهۆی ئەو هشی من گاور بووم، ددانیان لێم چیر دەکردەوه. کاتیک چی دی نەمدەتوانی خۆم لە ئاست بوختانەکانیادا کەر بکەم، نیگەرانی و خەمەکانی خۆم هەم بۆ خۆجە و هەم بۆ سولتان دەگواستەوه.

بەلام زۆر گوئیان پێم نەدەدا. خۆجە تا تەوقی سەر نوقمی پرۆژەکی بووبوو! وەک بەسالچووێک کە تاسەیی تافی لای دەکات، منیش تاسەیی هەلچوونەکی ئەم کردبوو. لەو چەند مانگەیی دووایدا لەبەرەوه وردەکاریی زیاتری دەخستە سەر پەلە رەش و نادیارەکی سەر کاغەزەکان و گەشەیی پێ دەکرد و وەک من لێی ترسابووم، شتە سەمەرەکی گەشتە قۆناغی لە قالب گرتن و پارەو پوولیکی بێ ئەژماری خەرج کرد و پۆلای ئەستووری ئەوتوی لە قالب دا کە هیچ گوللەکی پێوه نەدەچوو. هیچ گویشی لەو قسە خراپانە نەدەگرت کە من بۆم دەگێرایەوه. تەنیا بایەخی بە بارەگای بایۆزانی بیانی دەدا کە ئەو شتانەیی تیدا دەگوترا و دەپرسی: "ئەو بایۆزانە چۆن مەرۆگەلێکن، مێشکیان چۆن کار دەکات، ئایا هیچ بیروکەییەکیان لەبارەیی ئەم چەکەوه هەیە؟" لە هەمووشی گرینگتر: "بۆچی سولتان بە هیچ جۆریک بیر لەو ناکاتەوه بۆ نوینەرایەتیکردنی بەردەوامی دەولەت بایۆز رەوانەیی ئەو ولاتانە بکات؟" هەستم دەکرد خۆی ئارەزووی لەو ئەرکە هەیە و خوازیارە لە دەست گەمژەکانی ئێرە رزگاری بێ. بەلام تەنانەت لەو رۆژانەشدا کە لە بەرجەستەکردنی نەخشەکانیدا ئاستەنگی

دههاته ریڼی و قالبه‌کانی درزیان تی ده‌کهوت، یاخو له‌بهر ترسی پیا رانه‌گه‌یشتنی پاره تووشی بی ئومیدی ده‌بوو، به راشکاوی ئەم ئاره‌زووی خوئی دهرنه‌ده‌بری. تهنیا یه‌ک دوو جار نه‌بی له ده‌می دهرچوو و گوتی ده‌یه‌وئ پی‌وه‌ندی له‌گه‌ل زانایانی "ئه‌وان" دا دابنئ. پی و ابو له‌وانه‌یه ئه‌وان له راستیه‌کانی ناو می‌شکی ئیمه‌ بگه‌ن. ده‌یویست له‌گه‌ل زانایانی فینسیایی، فلانده‌رستانی یان زانایانی هه‌ر ولاتیکی تر که له‌و ساته‌دا به‌ خه‌یالیدا بهاتبایه، نامه‌ بگوریته‌وه. له‌بهر خو‌یه‌وه ده‌پرسی: "تو بلئی باشتربینی ئه‌وان کی بی، له‌ کوئی ده‌ژین، چۆن نامه‌یان له‌گه‌لدا ده‌گوردریته‌وه؟" له‌ منی ده‌پرسی ده‌کرئ ئەم پرسیارانه‌ پووبه‌پووی بالیۆزه‌کان بکه‌مه‌وه؟ له‌و رۆژانه‌ی کۆتاییدا که‌ خووم دابوو ئاهه‌نگ و رابواردن و زۆر خووم له‌ قهره‌ی چه‌که‌که‌ نه‌ده‌دا که‌ له‌ قوئاغی به‌رجه‌سته‌بووندا بوو، من ئەو تکایه‌م له‌ بیر کرد، ئەو تکایه‌ی که‌ ره‌شبینی لی ده‌چۆرا و دوژمنانی شادمان ده‌کرد.

سولتانیش خوئی له‌ ئاست قسه‌ و قسه‌لۆکی دوژمنانمان که‌ر کردبوو. له‌و رۆژانه‌دا که‌ خوچه‌ له‌ پیاوی ئازا ده‌گه‌را بۆ تاقیکردنه‌وه‌ی چه‌که‌که‌ بچنه‌ ناو توپه‌لی پۆلای ترسناکه‌وه‌ و له‌ ناو ژه‌نگ و بۆنی ئاسنی قورگ سوتیندا چه‌رخه‌کان هه‌لسورپین، من گازنده‌م له‌ ده‌ست واته‌واته‌کان کرد، به‌لام سولتان هیچ گوئی به‌ قسه‌کانم نه‌دا. وه‌ک به‌رده‌وام قسه‌کانی خوچه‌ی به‌ من دووباره‌ کرده‌وه. متمانه‌ی پی هه‌بوو، له‌ هه‌موو شتیک رازی بوو و هیچ په‌شیمان نه‌بوو له‌وه‌ی که‌ پشتی پی به‌ستوو. له‌ پای هه‌موو ئەمانه‌ش سوپاسی منی ده‌کرد. بیگومان له‌ هه‌مان سۆنگه‌وه: چونکه‌ من خوچه‌م فیتری هه‌موو شتیک کردوو. ئەویش وه‌ک خوچه‌ باسی له‌ ناوه‌رۆکی می‌شکمان ده‌کرد. هاوته‌ریب له‌گه‌ل ئەو بایه‌خ پیدانه‌دا، بابه‌تیکی تر ده‌هاته‌ کایه‌وه. کتومت چۆن خوچه‌ سه‌رده‌مانیک له‌ منی ده‌پرسی، سولتانیش پرسیری ئه‌وه‌ی ده‌کرد داخو له‌وئ، له‌و ولاتانه، له‌ ولاتی پیشووی من، خه‌لک چۆن ده‌ژین؟

به‌ کۆل خه‌یال‌م بۆی ده‌گه‌یرایه‌وه. به‌هۆی په‌یتا په‌یتا دووباره‌کردنه‌وه‌یان، ئەم‌پرو بروام به‌ زۆربه‌ی ئەو خه‌یالانه‌ هه‌یه. به‌لام ئەوه‌ی بۆم نابریته‌وه‌ سه‌ریه‌ک ئەوه‌یه داخو خه‌یاله‌کانم ئەو شتانه‌ن که‌ له‌ گه‌نجایه‌تیمدا به‌سه‌رمدا هاتبوو، یاخو ئەو به‌سه‌ره‌اته‌ خه‌یال‌کردانه‌ن که‌ له‌ هه‌ر دانیشتنیکم له‌به‌رده‌م می‌زه‌که‌مدا بۆ نووسینه‌وه‌ی کتیبه‌که‌م

به خه یا لمدا هاتبوو و به نووکی پینووسه که م تۆمارم کردبوو؟ هه ندی جار له جیدا
 یهک دوو درۆی شیرینم بۆ دههات و ده مخسته سهر چیرۆکه کانم. بریک چیرۆکیشم
 هه بوو که له گه ل تپه ریبوونی کاتدا گه شه م پیمان کردبوو. به رده وام ئه وه م دووپات
 ده کرده وه که خه لکی ئه وێ کوژه که ی زۆر به جلوه به رگه کانیا نه وه هه یه، چونکه سولتان
 زۆری حه ز له م چیرۆکه ده کرد. چیرۆکی ئه و تۆشم ده گپه راپه وه، که نه مده زانی داخۆ
 روودا وه کانی به شیکن له بیر هه وریه کانم، یاخۆ زاده ی خه یالی خۆمن؟ به لام یهک دوو
 راستیش هه بوو که به درێژایی بیست و پینج سال فه رامۆشم نه کردبوو: ئه و
 بابه تانه ی که له کاتی خواردنی نانی به یانیان له ژیر دار مازو وه کاندای له گه ل دایکم و
 باوکم و خوشک و براکانمدا له باره یانه وه ده واین! سولتان که مترین بایه خی به و
 بابه تانه دها. جاریک به منی گوت له راستیدا هه موو جوړه کانی ژیان هاوشیوه ی
 یه کترن. نازانم له به رچی بوو، به لام ئه م قسه یه منی ترساند. ده برینیکی ئیلبیسی
 ئه و تۆ که وته سهر رووی سولتان، که پیشتر پیوه م نه بینبوو. ده مویست واته ی ئه و
 قسه یه ی لئ بیرسم. پاشان به ترسه وه سه یری رووم کرد و له ناخه وه ده مویست
 بلیم "من منم". پیم وابوو ئه گه ر ئه و قسه قۆره ی پی بلیم، ئه و ده متوانی گه مه ی
 هه موو ئه و فیتنه بازانه ی که به مه به سستی کردنی من به که سیکی تر خه ریکی فیل و
 ته له که بازین و گه مه کانی خۆجه و سولتان پوچه ل بکه مه وه و خۆم وهک خۆم به
 ئاسووده یی درێژه به ژیان بدهم. که چی جوړی ئه وانه ی له ترسی ئه وه ی نه بادا
 ئاسووده یی خۆیان بخره نه مه ترسیه وه، خۆیان له هه موو جوړه وته یه کی ناروون
 به دوور ده گرن، به ترسه وه بیده نگ بووم. ئه مه له به هاردا بوو، له و رۆژانه ی خۆجه له
 کاری دروستکردنی چه که که بووبوو، به لام نه یتوانیبوو پیاوی پیویست بۆ
 به گه ر خستنی کۆ بکاته وه. به ته واوی سه رمان سورما کاتیک دوا ی ماوه یه کی کورت
 بیستمان سولتان به خۆی و به سوپا وه بۆ جه نگ به ره و پۆلۆنیا به ری که وتوو. بۆچی
 چه که دوژمن ته فروتونا که ره که مانی بۆ جه نگ نه بردبوو؟ بۆچی منی له گه ل خۆیدا
 نه بردبوو، ئایا چی دی متمانه ی پیمان نه ما بوو؟ ئیمه ش وهک هه موو ئه وانه ی له
 ئه سته نبول ما بوونه وه، باوه رمان وابوو سولتان بۆ راو چووبی نهک بۆ شه ر. خۆجه
 خۆش حال بوو به وه ی سالیکی تریش کاتی که وتبووه ده ست. منیش هیچ کار و

رابواردنیکم بۆ نەما بوو وە. پیکەو وە بۆ چەکە دەستبەکار بووین.

رەنجی زۆرمان کیشا بۆ دۆزینەوێ پیاو بۆ بەکارخستنی چەکە، بەلام کەس خۆی لە قەرەی چوونە ناو ئامپەرەکەمان نەدەدا کە زۆر ترسناک خۆی دەنواند و کەس نەیدەزانی چییە. خۆجە دەیگوت پارەیهکی زۆر دەدات. دەلالمان خستە ناو شار. پیاوانی خۆمان بەردایە دەوروبەری کارخانەیی دروستکردنی کەشتی و تۆپخانه و لە ناو بیکاری ناو چایخانهکان و سەرسەری و سەربەگۆبەندەکاندا بەدوای پیاویدا دەگەرین. زۆری ئەوانەیی دەماندۆزینەو، گەرچی دەسپیک پێیان بە جەرگی خۆیاندا دەنا و دەچوونە ناو ئەو تۆپەلە ئاسنەو، پاش ماوێهەک لە گەرماي ئەو مەگەزە سەمەرەیدا قەرچەقەرچ دەپیشان و خۆیان لە بەرامبەر سووراندنی چەرەکاندا بۆ رانەدەگیرا و هەلەهاتن. لە کۆتایی هاویندا، ئەو کاتەیی توانیمان ئامپەرەکە بخەینە جوولە، هەموو ئەو دراوێ بەدریژایی ئەو سالانە بۆ ئەم کارە پاشەکەوت کرابوو، تەواو بوو. چەکەکەمان، لە نێوان نیگای پر لە ترسی کەسانی بەپەرۆش و گالەگالی سەرکەوتندا، لەسەر خۆ جوولاند. بە لارەلار چەند تۆپیکی نا بە قەلایەکی خەیاڵییەو و دوای ئەو لە جوولە کەوت. هاتنی پارە لە گوند و لە باخەکانی زەیتوونەو درێژەیی هەبوو، بەلام خۆجە بەبیانویی ئەوێ خەرجییان زۆر دەبێ، بلأوێ بەو دەستە پیاوانە کرد کە پاش ماندوو بوونیکی زۆر پیکەو وەمان نابوون.

زستان بە دەم چاوەریکردنەو بەسەرچوو. سولتان دوای گەرانیوێ لە شەر، لە ئەدرنە، کە شوینیکی زۆر شیرین بوو لەبەر دلی، بارەگای خست. تاک و تەنیا بووین، کەس نەبوو لە دوومان بگەرێ و هەوالمان بپرسی. بێ کار و بێ دەسەلات بووین، چونکە کەسیک نەبوو بەیانیان بچینە کۆشکەکە و بە گێرانیوێ چیرۆک و بەسەر هات شادی بخەینە دلی و کەسیک نەبوو من شەوانە لە کۆشک و سەراکانیدا رابوێرم. من هەولم دەدا کاتی خۆم بە وەرگرتنی دەرزی عوود و بە کیشانی نیگارێکی خۆم لە لایەن نیگارکێشیکی لە فینیسیاو هاتوو بەسەر ببەم. خۆجە ناو بەناو دەچوو بۆ قوولەدی بی بۆ بینینی چەکەکە کە لەوێ پاسەوانیکی بەدیاریەو دانابوو. ئەوێ نەبێ بلی شتیکی بۆ ئێرە و ئەوێ چەکەکە زیاد نەکردبێ، بەلام

به زوویی له وهش بیزار بوو. له شهوانی دواين زستانی هاوبه شماندا باسی چه که که و ئه رکه کانی بوم نه کرد. جوریک له مه لوولی بالی به سهردا کیشابوو، نه که له بهرئه وهی خولیا و سه وداي خوی له دهست دابوو، نه خیر، بگره له بهرئه وهی من نه متوانیبوو جوشی ئه و بورووژینم.

شهوانه زوربهی کاتمان به دهم چاوه پیکردنه وه به سهر دهبرد، چاوه پیتی خاموشبوونه وهی با یان برانه وهی به فرمان ده کرد. چاوه پیتی دواين هاتنی بوزافرۆش و کوزانه وهی ناگری ناو سوپاکه و به خه لووزیونیمان ده کرد. چاوه پیتی کوزانه وهی دواين فانوسی پرته پرته کهری بهری ئه و بهری که نداوی زیترین و هاتنی خهوی زپاومان و بانگی به یانیمان ده کرد. له یه کیک له شهوانی ئه و زستانه دا که به ده گمه ن تیایدا ده واین و به زوری دا لغه مان لی ددها، خوچه له پر به منی گوت که زور گوپاوم و ئیدی بووم به که سیکی ته و او جیاوان. ناگر له جه سته م به ربوو، پشتم ئاره قه ی دهردا. ویستم وه لامي بده مه وه و پیی بلیم ناهه قی و من وهک جار ان وام و به یه ک ده چین. خوازیا ر بووم پیی بلیم پیویسته وهک له رابردودا ده کرد، ئیستاش با یه خم پی بدا و شتی زورمان هه یه قسه ی له باره وه بکه یین، به لام ئه و راستی ده کرد. چاوم له نیگاره که ی خوم بریوو که به یانیی ئه و رۆژه لای نیگار کیشه که هینا بوومه وه و به دیواری ژوره که دا هه لم واسی بوو: گوپا بووم، له ئاکامی خواردنی زوری میواندارییه وه قه له و بووبووم، غه بغه بم شو ر بووبووه و ماسو لکه کانم سست و جووله م گران بووبوو. له هه مووشی خراپتر، رووم به یه کجاری گوپا بوو. به هوی خواردنه وه و ماچی زوره وه له بانگه یشت کردنه کاند، جوریک له بی ئابروویی له قه راغی لیوم نیشتبوو. چاوه کانم له بهر بیخه وییان مور هه لگه رابوون. جوری ئه و که مژه رازیانه ی له ژیان و دنیا و خو یان، جوریک له ئاسووده یی له نیگامدا به دی ده کرا، به لام ده مزانی که له دوخی نویی خوم رازیم: بیده نگ بووم.

دواتر، تا ئه و کاته ی زانیمان که سولتان ئیمه ی به چه که که وه بو شه ر بو ئه درنه بانگ کردوه، من هه مان خه ونم ده بینی: له فینیسیا له ئاهه نگیکی ده مامکاراندا بووین که ئاهه نگه تیکه ل و پیکه له کانی ئه سته مبولی ده هینایه وه بیری مرۆف. کاتیک ژنان ده مامکی "ژنه دوست" یان له رووی خو یان داده گرت، دایکم و ده زگیرانه که م له

ناو ئاپۆره که دا ده بینی و ئومیده وار ده بووم. منیش، بۆ ئه وهی ئیدی بمناسنه وه،
ده مامکه که ی خۆم لا ده برد، به لام ئه وان تی نه ده گه یشتن له وهی که من منم. به
ده مامکه کانی ده ستیان، که له لاستیکه کانیه وه به ده ستیانه وه گرتبوو، که سیکی
تریان له پشتمه وه نیشانم هدا. کاتیک ئاورم ده دایه وه، ده مبینی ئه و که سه خۆجه یه
و ئه ویش ده زانی من کیم. ئه و پیاوه ی که خۆجه بوو و من به مه به ستی ناسینه وه م به
ئومیده وه لئی نزیک ده که وتمه وه، بی ئه وهی شتیکم پی بلی، ده مامکه که ی داده گرت و
له ژیریدا پرووی گه نجایه تیم، که منی به ههستی خۆ به تاوانبار زانین ده ترساند و له
خهومی راده چله کاند، در ده که وت.

سەرەتای ھاوین، ھەر ئەوەندەى زانيمان سولتان لە ئەدرنە چاوەرپێى خۆمان و چەكەكە دەكات، خۆجە كەوتە خۆ. من ئەو كاتە زانيم ھەموو شتێكى ئامادە كردوو و بەدریژايی زستانیش لەگەڵ دەستەى چەكەكەدا، كە پێشتر بلاوەى پتیاى كردبوو، ھەر لە پتوھەندیدا بوو. دواى سى رۆژ بۆ گەشت ئامادە بووین. خۆجە، ھەك ئەوھى بۆ خانوویەكى تر بگوازینەو، شەوى بەر لە دواين رۆژى پێش گەشتەكەى بەدەم گەران و ھەلدانەوھى كتیبە كۆن و بەرگ دراوھكان و لێكۆلینەوھى نیوھناچلەكان و رەشنووسە زەردھەلگەراوھكان و كەلوپەلى ناو مالاكەوھ بەسەر برد. زەنگى ژەنگرتووى سەعاتى نوێژەكەى خستەوھ كار، تۆزى سەر ئامپەرھكانى گەردوونناسیى پاك كردەوھ. تا دەمەوبەیانى خۆى لە ناو كتیب و پرۆژەى ئەو ئامپەرھەى ئامادەمان كردبوون و رەشنووسەكانى ئامادەكراوى بیست و پینج سالى رابردووماندا بەسەر برد. لەگەڵ ھەلھاتنى تیشكى رۆژدا بینیم وا خەرىكى ھەلدانەوھى لاپەرە دراو و زەردھەلگەراوھكانى ئەو دەفتەرەبە كە من تیبینییەكانى تاقىكردنەوھى یەكەم نمایشى فیشەكبازىی خۆمانم تیدا تۆمار كردبوو. بە دوودلییەوھ لیمی پرسى: ئایا پتویست دەكات ئەمانە لەگەڵ خۆماندا ببەین؟ كاتێك بینی بیدەنگ راوستانم و سەیری دەكەم، ھەلچوو و دەفتەرەكەى دەستى فریڤایە سوچێكەوھ.

بەلام سەربارى ئەوھش لە گەشتەكەمان بۆ ئەدرنە، كە دە رۆژى خایاند، گەرچى بەرادەى سالانى رابردووش نەبووی، زۆر لە یەكەوھ نزىك بووین. بەر لەھەموو شتێك خۆجە بەئومید بوو. چەكەكەمان، كە بەدەم جیرەجیر و تەقوتۆقەوھ لەسەرخۆ

که وتبووه پړی و به سهمه ره، مه گهن، ئیبلیس، کیسه لئی قه لغاندار، هه ستاری پیدار، ئاسنی رهش، زه به لاج، مه نجه لئی تایه دار، دیو، چاو له ناو سهر، درنده، به راز سیفته، کوری رهش و سهمه ره ی پرو له ئاسمان ناوده برا، به و ئه اندازه یه ی خوچه دهویست، ته ماشاکه رانی تووشی سهر سورمان کردبوو و له وهش خیراتر دهچوو پیش، که پیشینی دهکرا. خوچه شاگه شکه دهوو به بینینی فزولیه کانی گونده کانی دهرویه ره که له مبه ره و ئهویه ری ریگا راده وهستان و به جو شه وه سهیری ئامیره که بیان دهکرد و له ترسان نه یانده و پورا دهستی لی بدن. شهوانه، دوا ی ئه وه ی پیماوه کانمان دوا ی رۆژیکی شه که ت و وزه پرووکتین له چادره کاندایه ویککی قورس دهیبردنه وه، له تاریکایی شه ودا که جاروبار زیکه ی میش و مه گهن دهیسه لقه قاند، خوچه باسی ئه و کاره ساته ی دهکرد که زه به لاجه که مان به سهر دوژمنانیدا دینی. ئه گهرچی هه مان جوژی جارانی نه مابوو و وهک ئه وه ی بزانی دهرویه ری سولتان و سوپا کاردانه وه بیان له به رامبه ره چه که که چون ده بی و له سیسته می هیترشی سوپادا چ شوینیکی بو دیاری دهکری، به لام هیشتا دهیتوانی به ئاسووده یی و بهویه ری متمانه به خو بوونه وه باس له "دوا ی هه ل" و گوړینی رهوتی پروبار به و ئاراسته یه دا که خو مان ده مانه وئی، بکات. له هه مووشی گرینگتر، دهیتوانی به هه مان جوژی جارانه وه باس له "ئه وان و ئیمه" بکات.

چه که که به نمایشیک چوو ئه درنه وه، که سولتان و چند چاپلوسیکی بیکه لکی دهرویه ری نه بی، که سی تر به پرووی خو شه وه پیشوازی لی نه کرد. سولتان جوژی ئه وه ی پیشوازی له دوستیکی دیرینی بکات، به خیره اتنی خوچه ی کرد. باسی له ئه گهری شه ریگ دهکرد، به لام زور هه ست به خو سازدان و په شوکان نه دهکرا. ئیدی دهستیان کرد به به سه ربردنی رۆژ پیکه وه. منیش تیکه ل به ئه وان ده بووم. کاتیک سواری ئه سپه کانیان ده بوون و بو بیستنی جریوه ی مه ل پرویان له ناو دارستانه تاریکه کان دهکرد؛ له هه ردوو ئاوی تونجا و مه ریچ سواری به له م ده بوون و سهیری بو قیان دهکرد؛ ئه و له قله قانه یان ده لاوانده وه که دوا ی شه ره له گه ل داله کاندایه برینداری ده که وتنه باخچه ی مزگه وتی سه لیمیه وه و کاتیک دهچوون بو پشکنینی چه که که به مه بهستی سه ره له نوئی بینینی لایه نه باشه کانی، من به رده وام له ته کیاندا

بووم. به لّام به ئازارهوه ههستم پى دهکرد که ناتوانم له گفتوگۆکانیاندا به شداری بکهم و هیچ شتییکم نهبوو له ناخهوه بۆیان باس بکهم بۆ ئهوهی ئهوانیش به بایهخهوه گویم لى بگرن. لهوانهیه ئیرههیم به نزیکی نیوانیان بردبى. به لّام دهمزانی ئیدی توانای بهرگه گرتم نهماوه. خۆجه هیشتا ههمان شیعری دهخویندهوه: باسی سهرکهوتن، بالادهستی ئهوانی تر، پیویستی خۆراپسکاندن و ههلمهت بردن، داهاتوو و شتهکانی ناو میشکمانی دهکرد و ئیدی من سهرم سورمابوو له فریوخاردنی سولتان بهو چیرۆکه خهیاڵکردانه.

له ناوهراستی هاوین و لهو کاتهی بهچری باس له شهڕ دهکرا، رۆژیک خۆجه گوئی کهوا پیویستی به کهسیکی بههیز و بازووداره و منی لهگهڵ خۆیدا برد. بهپهله و ههنگاوی خیرا بهناو ئهدرنهدا رۆیشتین. بهنیوان گهپهکی قهرهج و جووهکان و چهند کۆلانیکی رهنگ خۆلهمییدا، که پیشتر لهتاو بیزاریی خۆم سهرم پێیاندا کردبوو و بهناو خانووی لهیهکچووی موسلمانانه ههزارهکاندا تی پهرین. کاتیک ههستم کرد خانووه به لاولاو داپۆشراوهکانی لای چهپم کهوتونهته لای راستهوه، تی گهیشتم که له ههمان گهپهکا دهخولتینهوه. پرسیم و ئهویش له وهلامدا گووتی: "ئیمه واین له گهپهکی فیلامی". خۆجه لهپر له دهرگای مائیکی دا. مندا لایکی چاوسهوزی دهووبهبری ههشت سالان دهرگای کردهوه. خۆجه پێی گووت: "شیر، شیر.. چهند شیریک له کۆشکی سولتان ههلههاتوون. ئیمه بۆیان دهگهڕین." پالیکی به مندا لهکهوه نا و چووه ژوورهوه، منیش دوای کهوتم. ژوورهوهی مالهکه بۆنی تۆز و تهخته و سابوونی لى دههات. بهپهله بهسهر نهردهوانیکی نیوهتاریک و داپزاودا سهرکهوتینه سهروهوه و گهیشتینه دالانیک. خۆجه دهستی کرد بهکردنهوهی ئهوهی دهرگیانهی دههاتنه پیشی. له ژووری یهکهمدا پیاویکی بهسالچووی پهڕیشان دهمی بی ددانی خۆی داچهفاندبوو و نووستبوو. دوو مندا لى دهم بهخنده که بهمهبهستی پرسینی شتیک ریشی کابرایان رادهکیشا، به بینینی کردنهوهی دهرگا که ترسان. خۆجه ئهوه دهرگیاهی داخست و یهکیکی تری کردهوه. له ژوورهکهدا کۆمه لیک لینه و قوماشی لینه ههبوو. ئهوه مندا لهی دهرگای هوشی لیمان کردبووهوه، پیش دهرگای سیههمی گرت و گوئی: "ئیره شیری لى نییه، دایکم و پوورمی لیه." به لّام خۆجه

گوئی به قسه‌ی مندا له که نهدا و پالیکى به دهرگاکه وه نا. دوو ژن پشتیان له ئیمه کردبوو و له بهر تیشکیکی لاوازدا نوژیان دهکرد. له ژووری چواره‌مدا کابرایه‌ک هه‌بوو خه‌ریکی لیفه دوورین بوو. به‌هۆی ئه‌وه‌ی بى ریش بوو، زۆر به من ده‌چوو. کاتیک خۆجه‌ی بینى، هه‌ستایه سه‌رپى و گوتى: "بۆچی هاتى ئه‌ی سه‌رشىتى سه‌رگردان، چیت لیمان گه‌ره‌که؟" خۆجه گوتى: "سه‌مرا له کوپیه؟" کابرا گوتى: "ده سال له‌مه‌وبه‌ر چووه ئه‌سته‌نبول. به په‌تاکه مرد. ئه‌ی تۆ بۆ نه‌توانى بتۆپى؟" خۆجه، بى ئه‌وه‌ی وشه‌ی له‌ده‌م بیه‌ته‌ دهر، له نه‌رده‌وانه‌کان هاته خوارى و له ماله‌که چووه ده‌رى. له‌وه‌مه‌یدا دواى ئه‌و که‌وتبووم، له دوامه‌وه گویم له هاوارى مندا لیک و ده‌نگى ژنیک بوو که وه‌لامى دایه‌وه: "دایه، شى‌ر هاتووه!" "نه‌خى‌ر، ئه‌وه مات و براکه‌ی بوون!"

سه‌رله‌بیانییه‌کی زووی دواى دوو هه‌فته چوومه‌وه هه‌مان جیگا. په‌نگه له‌به‌رئه‌وه بووبى که چه‌ندى کردم و کۆشام رووداوه‌که‌م بۆ له بیر نه‌کرا، یاخۆ له‌به‌رئه‌وه‌ی که خۆم بۆ ژيانى نوئى و بۆ ئه‌و کتیبه‌ ناماده ده‌کرد که ئیستا ئیوه به‌دان به‌خۆداگرتنه‌وه ده‌یخویننه‌وه. به‌هۆی ئه‌وه‌ی رووناکی سه‌رى لیم شى‌واند، ده‌سپیک کۆلان و ماله‌که‌م بۆ نه‌دۆزرایه‌وه، کاتیکیش دۆزیمه‌وه، ویستم قه‌ده‌ریکی بۆ بکه‌م و سه‌ریک له تیمارخانه‌ی مزگه‌وتى بایه‌زید بده‌م که پیشتر ئاراسته‌که‌یم ده‌ستنیشان کردبوو. پى ده‌چى بۆچوونه‌که‌م هه‌له‌ بووبى، چونکه سه‌ره‌تا ریگه‌ی کورتى ژیر سیبه‌رى سپینداره‌کانم بۆ نه‌دۆزرایه‌وه، ئه‌و ریگه‌یه‌ی که ده‌گاته‌وه پرده‌که و کاتى خۆی خۆجه و ئه‌وان پیایدا رویشتون. کاتیکیش دۆزیمه‌وه، له قه‌راغ ریگای ژیر سیبه‌رى سپینداره‌کاندا رووباریک نه‌بوو مرۆف له که‌نارى دابنیشى و به‌ده‌م سه‌یریکردنى ئاوه‌که‌یه‌وه حه‌لوا بخوات. له تیمارخانه‌که‌ش هه‌چ کامیک له‌و شتانه‌م به‌دى نه‌کرد که پیشتر له باره‌یانه‌وه دوا‌بووین. قورایى نه‌بوو، پاک و خاوین بوو، به‌لام نه‌ ده‌نگى ئاو ده‌بسیترا و نه‌ شووشه‌ی په‌نگاو په‌نگ ده‌بیندرا. کاتیک نه‌خۆشیکى به‌ زنجیر شه‌ته‌کدراوم بینى، خۆم پى رانه‌گیرا و پرسیارم له پزیشکه‌که کرد. له وه‌لامدا گوتى: "عاشق بووه، شیت بووه، جووری هه‌ر شتیکی دی، خۆی لى بووه به‌که‌سیکی تر." ویستی زیاتری له‌سه‌ر بروات، من گویم رانه‌گرت و دوور که‌وتمه‌وه.

بریاری شهر که پیمان و ابوو چی دی راناگه یه نرئ، به شیوه یه کی چاوه پروان نه کراو
 له رۆژیکی کۆتاییی هاویندا راگه یه نرا. پۆلۆنه کان له توانایاندا نه مابوو خوینان
 له بهرام بهر تیکشکانی سالی راپردوو و ئه و هه موو باجه ی که وتبووه سه ریان،
 رابگرن. بۆیه هه والیان نارده بوو و گوتبوویان: "وهرن به نووکی شمشیر باج و
 سه رانه ی خوستان وهر بگرن." رۆژانی دواتر خوچه له تووره ییدا سوور هه لگه رابوو. له
 کاتیگدا ته داره ک بۆ رهوتی سوپا ساز ده کرا، که س بیری له جیگایه ک بۆ چه که که
 نه ده کرده وه. که س نه یده ویست له کاتی شهر ئه م تۆپه له ئاسنه ره شه له ته نیشته
 خو یه وه ببینی. که سیش چاوه رۆی نه بوو هیچ ماریفه تیک له م قازانه زه به لاهه
 بوه شیتته وه. له هه مووشی خراپتر: به مایه ی شوومی و نه گبه تییان ده زانی! کاتیک
 خوچه رۆژیک بهر له به ریکه وتنی سوپا پیشبینی خو ی له باره ی شهر وه به یان
 کردبوو، نه یاره کانمان به ئاشکرا گوتبوویان ئه م چه که هینده ی مسوگه رکردنی
 سه رکه وتن، نه فره تیشی به دوا وه یه. واشی بۆ ده چوون زیاتر له خوچه، من له پشت
 ئه و نه فره ته وه بم و کاتیکیش خوچه ئه م شتانه ی گێر ایه وه، من ترسم لی نیشته.
 سولتان رای گه یانده بوو که متمانه ی به خوچه و به چه که که هیه و بۆ ئه وه ی پیش له
 دروستبوونی ده مه قالی بگرن، گوتبووی له کاتی شهر دا چه که که سه ر به خو ی و به
 هیزه کانی ژیر دهستی خو ی ده بی. سه ره تای مانگی ئه یلوول، رۆژیکی گهرم له ئه درنه
 ده رچووین. هه مووان پیمان و ابوو کات درهنگه بۆ به ریکه وتن به ره و شهر، به لام زۆر
 قسه له و باره یه وه نه ده کرا: له سه رو به ندی ده رچوونماندا من تازه تی ده گه یستم
 سه ربازه کان هینده ی له دوژمن ده ترسن، بگره هه ندی جار زیاتریش، له نه گبه تی
 ده ترسن و به دم ترس له نه گبه تییه وه شهر ده کهن. رۆژی یه که م له پیشوه چوونمان
 به ره و باکور، به چه ندین گوندی خاوین و ده وله مه نددا تی په رین و به سه ر پرده گه لیکدا
 په رینه وه، که چه که که مان زه ویی ژیریانی خستبووه له ره. شه وه که ی، سه رمان
 سوورما له وه ی که له چادری سولتانه وه به دواماندا نیردرا. سولتانیش وه ک
 سه ربازه کانی، مندال بوو بووه وه. ماخۆلان و جووشی مندالیکی تیدا به دی ده کرا که
 ده یویست ده ست به گه مه یه کی نو ی بکات. کتومت وه ک سه ربازه کانی به درێژایی
 رۆژ داوای له خوچه کرد واتای رووداو و پیشهاته کانی بۆ لیک بداته وه: "هه وری

سووری بهردم پوژ بهر له ئاوابوونی، بازه نزم فرهکان، دووکه لکیشی شکاوی مائی گوندیک و له قلهقی سهره لگرتوو بهرهو باشوور واتهی چی دهگه یه نن؟" بیگومان خوچه واتهی هه موو پرسیارهکانی سولتانی به ئهرینی لیک دهادیه وه.

به لام کارمان کوئیایی پی نه هاتبوو. ئیمه ههردوو کمان تازه بو مان دهرکه وتبوو سولتان له شهوانی دهرچوون به رهو جهنگدا ئالوودهی بیستنی چیرۆکی ترسناک و پر له پهروشه. خوچه به پشتبهستن به شیعری ناو کتیبیکمان، که سالانیک له مه و بهر پیشکاهش به سولتانمان کردبوو و من له هه موو کتیبهکانی تر زیاتر خو شم دهووست، وینهی دیمه نیکی تاریکی کیشا: دیمه نیکی دزیوی لیوانلیو له کهسانی کوژراو، تیکشکانی خویناوی، ناپاکی و په ریشانی، به لام هیشتی تیشکی سه رکه وتن له گوشه یه کدا، که نیگای پر له ترسی سولتان بتوانی بیبینی، بدره وشیتته وه. بو ئه وهی بیوروژینین، ده بوو ئه قلمان بخهینه کار و پیویست بوو به زووترین کات هوشیار بینه وه و دوا ی تیگه یشتن له "ئهوانه ی ئه وان و ئهوانه ی ئیمه"، له ئاستی زانینی ناواخنی می شکمان و هه موو ئه و شتانه ی تردا بین که چهن دین سال بوو خوچه بو منی دهگتیرایه وه و ئیدی من وام لی هاتبوو ده مو یست له بیریان بکه م! ئه و به سه رهاته بیتامه ی که من ئه وه ندهم بیستبوو لی بیزار بوو بووم، رهنگه وای بوو چوو بی ئیدی سولتان پیی راهاتوو و له بهرئه وه هه موو شه ویک شتیکی تری بوو تاریکی و دزیوی و سامناکییه که ی زیاد ده کرد. که چی کاتیک باس ده هاته سه ر شتهکانی ناو می شکمان، هه ستم ده کرد سولتان به زه وقه وه چیژ له ترسان وه رده گری.

له هه فته ی یه که می کشانی سوپادا، دهرچوون بو راو دهستی پی کرد. دهسته یه که که ته نیا بو ئه و کاره له گه ل سوپا هاتبوون، له پیشه وه دهرۆیشتن. دوا ی پشکنینی ناوچه که و هه لبراردنی شوینی له بار و وهگه ر خستنی گوندنشینان، سولتان و ئیمه و راوچییهکان خو مان له رهوتی ریزهکانی سوپا دادهبری و پرومان له پیشه لانیکی به ناوبانگ به ئاسک، قه دپالکی دهوله مند به به رازی کتوی، یان له دارستانیکی پر له ریوی و که رویشک ده کرد. دوا ی گه شته بچووک و پر له که یف و سه فاکانی راو که هه رجاره چهن دین سه عاتی ده خایاند، وهک ئه وهی به سه رکه وتووپی له شه ر

بگه پینهوه، به تهنه نه وه دهگه راینه وه ناو ریزی سه ربازه کان. سوپا پیشوازیی له سولتان دهکرد و نیمهش راسته وخو له دواوهیه وه بووین. خوچه به هه لچوون و نه فرته وه پیشوازیی له م رپوره سمانه دهکرد، به لام من زورم هه ز لی بوو. نیواران زیاتر پیم خووش بوو پیکه وه له گه ل سولتان، له بری رهوتی سوپا و دوخی ئه و گوند و ناوچانه ی سوپای پیدا تی ده په ری، یاخو دواوین هه واله کانی گه پشتوو له دوزمنه وه، باسی راومان بگردایه. خوچه ئه م چه نه بازییه ی نیمه ی به گه مژیه ی و بووده له بی ده زانی، له به رنه وه رقی لیمان هه ستا و دهستی کرد به گه رانه وه ی به سه رهات و فالگرتنه وه و هه ر شه وهش مشتتیکه ده خسته سه ر خه رمانی توندوتیژی ئه و به سه رهاتانه ی ده گه رانه وه. منیش خه ریک بووم وهک ئه وانه ی ده ور به ر له و چیرۆک و په ندانه زویر ده بووم که پیوه ندیان به ناواخنی میشکی خو مانه وه هه بوو و خوچه به مه به سته ترساندن سولتان ده گه رانه وه.

به لام ده بوو له وهش خراپتر ببینم! دیسان بو راو ده رچوو بووین. نزیکه ی ده گوند چو ل کرابوون و خه لکه که به ناو دارستانه که دا بلاوه یان لی کردبوو. له تهنه که یان دها و ده یانویست به هه را و قاوو قیژ رووی به راز و مامزه کان له و گۆشه یه بکه ن که نیمه به ئه سپ و چه که کانماوه لی راوه ستا بووین و چاوه ریمان ده کرد، به لام تا نیوه رۆ تووشمان به تووشی هه یچ ئاژه لیکه وه نه بوو. به مه به سته ره واننده وه ی بیزاریمان، که به شیکه به هوی گه رمای نیوه رۆوه بوو، سولتان داوای له خوچه کرد له و به سه رهاتانه ی بو بگه ریته وه که شه وانه ترس ده خاته دلیه وه. به ده م بیستنی دهنگی لیدانی تهنه که وه له دوور، هیدی هیدی پیشوه چوونمان ده کرد تا گه شتینه گوندیکه کرس تیان نشین و وچانمان دا. خوچه و سولتان به ده ست ئاماژه یان بو یه کیک له ماله چو لکراوه کانی گوند کرد. له و ساته دا پیاویکی به سالآچووی رپوه له م بیني که سه ری له نیوان ده رگای ماله وه که وه هینا بووه ده ری. سولتان ده ستووری دا و کابرایان هینایه به رده می. پش که میک له مه ر ناواخنی میشکی "ئه وان" دوا بوون، کاتیک هه ستم به په رۆشیه سه ر روویان کرد و ببینم وا خوچه له ری وه رگه ر هه و په رسیار له کابرای به سالآچوو ده کات، له ترسی ئه و شته ی به خه یالی خو م بو ی چوو بووم، لیان نزیک که وتمه وه.

خۆجە داواى لە كابرا دەکرد بى بىرکردنەو دەستبەجى وەلامى پرسىيارەكانى ئەم بداتەو: گەورەترىن تاوان و مەزنترىن خراپەكارى لە ژياندا كامەيه؟ كابراى گوندى، لەژىر لىووه به زمانىكى سلاڤى خراپ دەدا و وەرگىرەكەش بۆمانى وەردهگىرا: "بەسالاچوويهكى بىتاوان و بىگوناھ و بەلەنگازم." بەلام خۆجە پىي لە كابرا كردبوو به كهوشدا و داواى لى دەکرد باسى خۆى بۆ بكات. كابراى پىره كاتىك هەستى كرد سولتانىش هيندەى خۆجە پەرۆشى بىستنى ئەمە، دانى به تاوانى خۆيدا نا: "بەلى، تاوانبارم، دەبوو منىش ئەمرو لەگەل خەلكى ئاواييدا لە مال دەرىچوومايه. دەبوو منىش لەگەل خوشك و براياندا بچوومايه بۆ راو و بەداوى ئاژەلدا رام بكردايه. بەلام ناتوانم، بىانوم هەيه و بەشى هيندە تەندروست نىم لە گزنگى بەيانەو تا رۆژئاوا بەناو دارستاندا رابكەم." بە دەست ئامازەى بۆ دلى دەکرد و داواى لىبووردنى دەکرد. خۆجە هەلچوو و نەراندى: "ئەو نا، من پرسىيارى تاوانە راستەقىنەكانم لىت كرد." بەلام پىي نەدەچوو كابراى گوندى لە پرسىيارەكە گەيشتبى، گەرچى وەرگىرەكە چەند جارىكىش بۆى دووبارە كردەو. بە غەمەو دەستى نابوو سەر دلى و لەوى راوەستابوو. كابراى پىرهيان برد. داواى ئەوئى يەكىكى ترىان هينا و ئەوئىش هەمان شتى گوتەو، خۆجە لە داخندا سوور هەلگەرا. خۆجە بۆ ئەوئى ئەركى كابراى دووم ئاسان بكات، بى ئەوئى ناوم بىنى، گوناھ و تاوانەكانى منى بۆ گىرايهو، بۆ نمونە: گوناھەكانى سەردەمى مندالىم، ئەو درۆيانەى بۆ خۆ زياتر خۆشەويستكردىم لە خوشك و براكانم دەمكرد و گوناھە زايەنديهەكانى سەردەمى زانكۆم. لەو كاتەدا من بە رىق و شەرمەو رۆژانى پەتاكەم بىركەوتەو، كە ئىستا لە كاتى نووسينهەوئى ئەم كتيبەدا بەتاسەو بىرى دەكەم. گونديهەكى گۆج كە وەك داوين كەس هينرا، بە فسكە دانى پىدانا كە لە كاتى خۆششتنى ژناندا لە نەوال، ئەم سەپىرئانى كردوو. خۆجە بەبىستنى ئەم دان پىدانانە كەمىك خاوبوووه و گوتى: "بەلى، ئەوان ئاوان لەبەرامبەر گوناھەكانى خۆياندا، ئامادەن روويه رووى خراپەكارىيەكانىان بىنەو. بەلام ئىدى نۆرەى ئىمەيه بزاني چى لە سەرماندا رادەبوورئى." ئەم قسانە و گەلى شتى ترىشى گوت. دەمويست برۆا بەخۆم بەئىنم كە قسەكانى كارىگەرىي زۆريان لەسەر سولتان دانەناو.

به لّام سولتان په رۆشتر بووبوو. دوو رۆژ دواتر و له ړاویکی تر دا کاتیک به سواریی ئه سپه وه به دواى روه ئاسکيکدا غارمان ددها، چاوپوښى له دست پیکردنه وهى هه مان به زم کرد. رهنکه له بهرئوه بووبی که خوی له بهرامبر پيداگرتنى خوچه دا بو رانه گيرابى، ياخو لپرسينه وه کهى، زياتر له وهى من بوی چووم، پى خوش بووبی. ئیدى له رووبارى دانوب په ریبووينه وه و ديسان گه شت بووينه گونديکی کرسنياننشین که به زمانیکی به رچه له ک لاتینی ددهوان. گوزانکاریه کی ئه توش له و پرسيارانده نه بوو که خوچه ئاراسته ی خه لکه کهى ده کرد. پرسياره کانی، توندوتیژی شهوانی په تاکه ی بیرم ده خسته وه کاتیک ناچارم کردبوو خراپه کاریه کانی خوی تو مار بکات. وهک دادوهریکی نه ناسراو پرسياری له گوندنشینان ده کرد، سولتانیش به بیدهنگی پشتیوانی لی ده کرد و گوندنشینانیش له ترسی سولتان وه لامیان ددهایه وه. من سه ره تا نه مويست گوئی له پرسيار و وه لامه کان بگرم. به شپوهیه کی سه یر رقم هه ستابوو. له خوچه زياتر، له سولتان په ست بووبووم، له بهرئوه ی چیرى له گمه که وهرده گرت و نه یده ویست سنووریکی بو دابنى. به لّام هینده ی پى نه چوو و منیش که وتمه بهر کاریگه ریبی ئه و په رۆشیه دزیوه وه. باوهرم به خوّم هینا که به گوگرتن هیچ له دست نادم و لیان نزیک بوومه وه. گونا ه و تاوانه کان که به زمانیکی شیرینتر به گوئی من ده گيرد رانه وه، زوربه یان له یه کدى ده چوون: دروی ساده، فرتوفیلې بچووک، یه ک دوو نامه ردايه تی، دوو سى بى وه فایى، هه ره زور، چهند دزیه کی بچووک.

ئيواره خوچه گوتی گوندنشینان هه موو شتیکیان نه گير او هته وه و راستی دشارنه وه. به بوچوونى خوچه، من له کاتى خویدا له دانان به تاوانه کانمدا زور پیشوه چوونم کردبوو. پى و ابوو ده بى گونا هى زور قوول و راسته قینه تریان هه بى که ئه وان له ئیمه جیا ده کاته وه. بو ئه وه ی راستیه کان به دست بخت و نیشانی بدات له پیشدا "ئه وان" و دواى "ئیمه" چوین، ئاماده بوو، ئه گه ر پيويست بکات، سولتان له خسته ببات و هیز به کار بهینى.

رۆژانى دواترمان به دهم ئه م توندوتیژییه دزیوه وه به سه ر برد، که تا ده هات زیادى ده کرد و بى واتاتر ده بوو. ده سپیک هه موو شتیک ساده و ئاسایى بوون. ئه و رۆژانه

له کۆمه‌لێک منداڵ ده‌چووین که له ناوه‌راستی گه‌مه‌ی خۆیاندا یه‌ک دوو گالته‌ی شیرین ده‌که‌ن. لێ‌پرسینه‌وه‌کان له ناوه‌راستی سه‌عاته‌ دووردریژه‌کانی راودا رێک ده‌خرا و بۆ ئێمه وه‌ک به‌زم و رابواردنی بچووکی کاتی پشوودانی لێ هاتبوو. به‌لام دواترێ وهرگه‌رایه سه‌ر رێپوره‌سمیک که وزه‌ی له‌به‌ر خواست و ئۆقره و هۆشمان بریبوو و له‌به‌ر هۆیه‌کی نادیار نه‌مانده‌توانی ده‌ستی لێ هه‌لبگرین. گوندنشینانیکم ده‌بینی که له‌به‌ر پرسیاره‌کان و نه‌زانینی هۆی هه‌لچوونی خۆجه سه‌ریان لێ شیبوو و ئه‌گه‌ر به‌روونی بیانزانیایه چییان لێ داوا ده‌کرێ، له‌وانه‌بوو بینه‌ گۆ و قسه‌ بکه‌ن. که‌سانی به‌سال‌چووی شه‌که‌ت و ددان له‌ دمدا نه‌ماوم ده‌بینی که له مه‌یدانی گونده‌کاندا کۆ ده‌کرانه‌وه، پێش ئه‌وه‌ی زمانیان ته‌ته‌له‌ بکات و دان به‌ گوناهه‌کانیاندا، یاخۆ گوناهه‌ ساخته‌کانیاندا بنین، به‌ چاوی ئومێد لێ‌براه‌وه بۆ هاوکاری له‌ ده‌وروبه‌ر و له‌ ئێمه ده‌پارانه‌وه. ده‌سته‌ی گه‌نجانم ده‌بینی که له‌به‌رئه‌وه‌ی دان پێدانان و گوناهه‌کانیان به‌ که‌م ده‌بیندرا، دارکاری ده‌کران. له‌و کاته‌دا رفته‌ریکی خۆجه‌م بیر که‌وته‌وه کاتیک دوا‌ی خۆیندنه‌وه‌ی ئه‌و شتانه‌ی له‌سه‌ر میزه‌که ده‌ینوسی، مسته‌کۆله‌یه‌کی به‌ پشتمدا کێشا و به‌ هه‌لچوونه‌وه‌ گوتی "تۆ، قورته‌ به‌سه‌ر!" و چۆن هه‌لده‌چوو و له‌گه‌ڵ خۆیدا ناته‌با بوو، چونکه نه‌یده‌توانی تێ بگات بۆچی من مرۆڤیکی وه‌هام. ئه‌گه‌رچی به‌ته‌واویش نه‌بی، ئیدی زۆر باش ده‌یزانی به‌دوا‌ی چیدا ده‌گه‌رێ و به‌ چ ئاکامیک بگات. شیبوازی تریشی تاقی کرده‌وه: له‌په‌ر قسه‌ی به‌ دان پێداهێن ده‌بری و پێی ده‌گوت درۆ ده‌که‌ی. ئیدی پیاوه‌کانی ئێمه کابرای گوناه‌باریان دارکاری ده‌کرد. هه‌ندی جار قسه‌ی کابرای دان پێداهێنی ده‌بری و ده‌یگوت براده‌رکه‌ت پێچه‌وانه‌ی ئه‌وه‌ی تۆ ده‌لی. ماوه‌یه‌ک شیبوازیکی تری تاقی کرده‌وه: خه‌لکه‌که‌ی به‌جووته بۆ به‌رده‌م خۆی بانگ ده‌کرد. سه‌رباری زه‌بروزه‌نگی پیاوه‌کانمان، گوندنشینه‌کان شه‌رمیان له‌ یه‌کدی ده‌کرد و وه‌ک پێویست به‌قولایی راستیه‌کاندا نه‌ده‌چوونه‌ خوارێ. خۆجه به‌بینینی ئه‌و دۆخه هینده‌ی تر که‌له‌یه‌ی ده‌بوو.

ئهو کاته‌ی بارانیکێ بێ برانه‌وه ده‌ستی پێ کرد، ئیدی منیش له‌گه‌ڵ رووداوه‌کاندا راهاتبووم. بیرم دی کۆمه‌لێک گوندنشین له مه‌یدانی قوراوی گونده‌که‌یاندا

کۆکرا بوونه و تا سهر ئيسقان تهر بووبون. نه له تواناياندا بوو و نه نيازيشيان ههبوو شتيک بلين و چندين سهعات بهدم تى ههلدانهوه راگيران. تا دههات دهرچوونمان بۆ راو له كزيى دها و كهه دهبووهوه. گهرچى جاروبار ئاسكيكى چاو جوان، كه دهبووه هوى غه مباربوونى سولتان، ياخۆ نيره بهرازيكى كتيومان راو دهکرد، بهلام ئيدى لهبرى وردهكارييهكانى راو، نهو لئپرسينهوانه ئهقلمانى داگير کردبوو، كه كتومت وهك راو زۆر زووتر ته دارهكى بۆ ساز دهکرا. شهوانه خۆجه وهك نهوهى له بهرامبهر کارهكانى رۆژيدا ههست به نازارى ويژدان بکات، ناخى خۆى بۆ من ههلدهرشت. رووداوهكان و بهکارهينانى توندوتيزى ئوقرهى له بهر بریبوو، بهلام دهيوست زانياريهك بسهلمينى، زانياريهك كه بهكهلكى هه موومان بى و نيشانى سولتانيشى بدات. دواترئى گوتى: "پيت وا نيه نهو گوندنشينا نه راستيهكان دهشارنهوه؟" پاشان گوتى: "دهبى هه مان تا قيردنهوه له گونديكى موسلمانيش نه نجام بهدين." بهلام له وهشدا سهركه وتوو نه بوو، چونكه نه وانيش هه مان شتى جوړى هاوسى كرسيتانه كانيان گوتبوو و هه مان چيرۆك و بالوره يان گيرابووهوه. رۆژنيك لهو رۆژه بهربادانهى كه باران خۆشى نه دهكردهوه، خۆجه له بهر خۆيهوه بۆلهيهكى بۆ كرد و گوتى نهوانه موسلمانى راسته قينه نين. بهلام ئيواران له كاتى لئكدانهوهى رووداوهكانى رۆژدا، ده ميينى ههستى كر دووه سولتان له م راستيه بى ئاگا نيه.

بهلام نه مه جگه له هه لچوونى زياترى خۆجه و بيزاربوونى له ئاماده بوونى سولتان له كاتى لئپرسينه وهكاندا و بهكارهينانى زياترى توندوتيزى وهك دواين ئوميد، كه من ته نيا له پهروشى خۆمه وه دواى كه وتبووم، بهكهلكى هيج شتيكى تر نههات. له رى و رهوتماندا به رهو باكور، كه يشتینه ناوچهيهكى دا پۆشراو به دارستان كه خهلكى گوندهكانى به زمانى سلاقى قسه يان دهکرد. به چاوى خۆمان خۆجه مان بينى كاتيک له گونديكى خنجيلانه و جواندا به دهستى خۆى له ميژدمندا ئيكي جوانكارهى دها، له بهر نه وهى جگه له درۆيهكى مندا لانه هيجى ترى بير نه كه وتبووهوه. ئيواره ههستيكي خۆ به تاوانبار زانينى نهوتۆ داى گرتبوو، كه ته نانهت منيش زيا ده رۆيم پتوه ده بينى. گوتى: "هه رگيز نهو رهفتاره دووباره ناكه مه وه." جار يكي تر وا ههستم

کرد له دوورهه کومه لیک ژنم له ژیر بارانیکې زهردباودا بینیبی که بۆ چاره نووسی نیرینه کانیان دهگریان. ئیدی پیاوه کانیشمان، که نه زمونیکې زوریان له کاری خویاندا پهیدا کردبوو، له رووداوهکان بیزار بوو بوون. هندی جار ئهوان پیش ئیمه دهکه وتن و که سیکې دان پیداهینان هله بژارد و دهیانهینایه بهرده ممان. بهر له خوجه، که به هوی به کارهینانی توندوتیژییه وه شه کهت ده بوو، وهرگیره که مان خوی پرسپاره کانی سهره تای له کابرای دان پیداهین ده کرد. ئه وه نه بی بلی که سانیکې سهرنجر اکیشمان لی هله که وتبی که له ترسی ئه زه بروزهنگی جوری ئه فسانه ته شه نه کردووه مان به گونده کاند، یاخو وه که ئه وهی سالانیکې دریز به ترس و سهرسورمانی دادپهروه رییه کی بالای نادیاره وه، چاوه پروانی ئه م رۆزی لپرسینه وه په بیان کردبی و به دورودریژی دانیان به گوناوه کانی خویاندا نه نابی. به لام چیرۆکی بی وه فایبی ژنان و پیاوان و ئیره یی پیدردنی گوندنشینیان هه ژار به هاوسی خواپیداوه کانیان، چی دی بۆ خوجه مایه ی بایه خ پیدان نه بوو. بهرده وام دوپاتی ده کرده وه که وا راستیه کی قولتر هیه، به لام پیم وایی خویشی وه که ئیمه له بهر وه ده که وته گومانه وه له گه یشتن به و راستیه. به لانی که مه وه هر کاتیک په ی به گومانی ئیمه ببردایه، شیت و ده هری ده بوو، به لام ئیمه و سولتانیس ده مانزانی نیازی ده ست هه لگرتنی نییه. له وانیه له م سونگه یه شه وه بووی بیده نگ بووین له وهی خوجه هه موو سهره داوه کانی گرتبووه دهستی خوی. جاریکیان شه هله وه ندی کمان راکیشایه ژیر بانیک. لاوه که تا سهر ئیسقان ته ر بوو بوو و نه فره تی له باوه پیاره که ی و خراپه ی ئه و ده ره ق به دایکی و نه فره تی له زرخوشک و براکانی ده کرد. که میک ئومیدمان هاته وه بهر کاتیک خوجه چه ندین سه عات دایه بهر پرسپار، به لام ئیواره گوتی ئه ویش لایکی ئاسایی شایه ن به له بیر بردنه وه یه و به و جوره بابه ته که ی داخست.

زور زیاد به ره و باکور پیشوه چوونمان کردبوو. کاروانی سوپاکه مان وه که مار له نیوان چیا بهرزه کاند پچی خواردبوو و به ریگی قوراوی ناو دارستانه تاریکه کاند زور له سه رخو پی ده کرد. هه زم له نهینیی بیدهنگی گومان وروژینه ر و ئه وه هاو فینک و تاریکه بوو که له دارستانه به دارسنه و بهر و ره شه داربه پروو

داپۆشراوه‌كانه‌وه ده‌هات. گەرچی كه‌س ئه‌و ناوه‌ی به‌كار نه‌ده‌هێنا، به‌لام پیم وابی له دامی‌نی ناوچه‌ی كارپات بووین، ئه‌و ناوچه‌یه‌ی كاتی خۆی له‌سه‌ر نه‌خشه‌یه‌کی ئه‌وروپای به‌مامز و كۆشکی گۆتیک خه‌ملێنراوی ده‌ستکاری نیگارکێشێکی خراب له‌به‌ر ده‌ستی باوكمدا بینیبووم. خۆچه له‌به‌ر باران سه‌رمای بوویوو و نه‌خۆش كه‌وتبوو، به‌لام سه‌رباری ئه‌وه‌ش، هه‌موو به‌یانیاڤیک له‌شاری، كه‌ وه‌ك ئه‌وه‌ی بیه‌وی به‌هۆی پیچ و ده‌وری زۆریه‌وه دره‌نگ بگه‌ینه شوینی مه‌به‌ست، جیا ده‌بوینه‌وه و ده‌چوینه ناو دارستانه‌كانه‌وه. ئیدی راو و شكار كه‌وتبووه خانه‌ی له‌بیرچوونه‌وه. وه‌ك بلیی هه‌لوه‌دای راوکردنی ئاسکیک له‌قهراغ ئاویک یان له‌كه‌ناری نه‌والیک نه‌بووین، بگره‌ چیژمان له‌زیاتر راگرتنی ئه‌و گوندنشینانه‌ ده‌بینی كه‌ بۆ ئیمه‌ ئاماده‌ ده‌کران! دواتر، له‌کاتی گونجاودا بریار ده‌درا و ده‌چوینه‌یه‌کێک له‌گونده‌كانه‌وه. داوی ئه‌نجامدانی ئه‌وه‌ی ده‌بوو بیکه‌ین و کاتیکیش ئه‌و گه‌وه‌ره‌مان بۆ نه‌ده‌دۆزرایه‌وه كه‌ عه‌ودالی بووین، خۆچه به‌مه‌به‌ستی له‌بیرکردنی به‌دره‌فتاری و دارکاری خه‌لکه‌که و به‌ر له‌هه‌موو شتیکیش بۆ له‌بیربردنه‌وه‌ی بۆ ئومیدی خۆی، داوی لیمان ده‌کرد ده‌سته‌به‌جی روو له‌گوندیکی تر بکه‌ین و ئیمه‌ش ده‌که‌وتینه شوینی. جاریکیان ویستی تاقیکردنه‌وه‌یه‌کی تر ئه‌نجام بدات. سولتان كه‌ به‌دان به‌خۆداگرتن و په‌رۆشیی خۆی، منی تووشی سه‌رسورمان کردبوو، ده‌ستووری دا بیست یه‌نیچه‌ره‌ی بۆ به‌ین. خۆچه هه‌مان ئه‌و پرسیارانه‌ی جاریک له‌وان ده‌کرد و جاریکیش له‌گوندنیشانی دامای راگیراو له‌به‌رده‌م ده‌رگای ماله‌کانیاندا. جاریکی تریان، گوندنشینانی برده‌ لای کاروانی سوپا و ئامیره‌که‌مانی نیشانیان دا، كه‌ بۆ ئه‌وه‌ی فریای په‌وتی سه‌ربازه‌کانی سولتان بکه‌وی، به‌چه‌توونی و به‌جیروه‌ۆر به‌ریگا قوراییه‌که‌دا ده‌رۆیشت. له‌بۆچوونیانی پرسی و داوی له‌نوسه‌ران کرد وه‌لامه‌کانیان تۆمار بکه‌ن. به‌لام له‌به‌ر هۆیه‌ک كه‌ من نه‌مده‌زانی چیه‌، ئیدی خۆیشی برستی لی برابوو: په‌نگه له‌به‌ره‌وه بووی، وه‌ك خۆی ده‌یگوت، ئیمه‌ هه‌ر به‌راستی تی ناگه‌ین. یان ده‌بوو خۆیشی له‌زه‌بروزه‌نگی بی واتا بیزار بووی. یاخۆ به‌هۆی ئه‌و هه‌ستی خۆ به‌تاوانبار زانینه‌وه بوو كه‌ شه‌وان تووشی ده‌بوو. یان وای بۆ ده‌چووم له‌منگه‌منگی سوپا و شازاده‌کان له‌باره‌ی رووداوه‌کانی ناو دارستانه‌کان و

چه که که بیزار بووی. له وانه شه تهنیا له بهر نه خویشیه که ی بووی. کۆکه دهنگی گۆریبوو و دهنگی وهک جاران گر نه بوو، وه لآمی هه موو پرسیارهکانی له بهر بوو و به جۆشی جارانه وه نهیده پرسى. شه وانه له مه ر سهرکه وتن، داهاتوو و رزگار بوونمان له فهوتان قسه ی ده کرد، به لآم بر وای به قسهکانی خو ی و به دهنگی خویشی، که تا دههات لاوازتر ده بوو، نه ده کرد. له بیرمه چۆن دوا جار له ژیر بارانیکی هاوشیوهی رهنگی دووکه لى گۆگردها چهنه گوندنشینیکی سلافی داماوی کۆکرده وه و زۆر بی بهزییانه خستنیه بهر لی پرسینه وه. ئیمه له بهر ئه وهی نه مانده ویست چی دی گو ی بگرین، له دووره وه را وه ستا بووین. له تیشکیکی خه یالی ئه فشانکراو به باراندا ده مانبینی له ئا وینه یه کی چوار چیه زیوین، که خۆجه ئه م ده ست و ئه وه ده ستی پی ده کرد، داما وانه سه پیری رووی لاوازی خو یان ده کرد.

چی دی بو راو و شکار دهر نه چووین. له رووبار په ری بووینه وه و چوو بووینه خاکی پۆلۆنیا وه. بارانی بهر باد رێگا و یانهکانی پر کردبوو له قور و لیته و چه که که مان وهک پیویست پی نه ده کرد و ره وتی سوپاشی، که ده بوو خیراتر بروات، سست کردبوو. قسه ی شازادهکان، که هه ر له بنه ره ته وه خو شییان به چاره ی چه که که ماندا نه دههات، دهر باره ی شوومی و نه فرهت هینانی ئامی ره که مان له و ما وه یه دا زیاتر په ره ی سه ندبوو. قسه و قسه لۆکی یه نیچه رهکانی به شدار له تاقیکردنه وهکانی خۆجه، ترش و خو یی زیاتری به سه ر بابه ته که دا ده کرد. وهک هه موو جار یکیش، له خۆجه زیاتر، منی گاوریان تاوانبار ده کرد. کاتیک خۆجه ده ستی به هه مان چه نه بازی شیعر ئامیز، که سولتان خویشی لی بیزار بوو بوو، ده کرد وه و باسی پید او بیستی چه که که و هیزی دوژمن و پیویستی هه ولدانمان بو رزگار بوون له کاره ساتی چاوهروانکراوی ده کرد، ئه و شازادانه ی له چادری سولتاندا گو ییان لی ده گرت، باوهریان به ساخته کاریی ئیمه و نه گبه تی چه که که مان پته وتر ده بوو. به چاوی که سیکی له ری لادر، به لآم وهک نه خو شیکی به ته واوی ئومید لینه بر او بو خۆجه یان دهر وانی. به بۆچوونی ئه وان، مه ترسیی بنه ره تی و تاوانباری سه ره کی، منی گاورم که به هۆنینه وهی شوومی و نه گبه تی، سولتان و خۆجه م له خشته بردوو. شه وانه دوای گه رانه وه مان بو چادره که ی خو مان، خۆجه به دهنکه نه خو شه که ی و به هه مان

شیوهی باسکردنی ئەوان و گەژەکانی سالانی رابردوو، بە ڕق و هەلچوونەوه قسهی دەکرد، بەلام چی دی ئەو نەشئە و ئومێدەهی سالانی رابردویی، کە باوەڕم وابوو دەتوانین بەردەوام بە زیندوویی رای بگرین، نەمابوو.

سەرباری ئەوێش، دەمبینی ئەوەندە ئاسان نییە سەری داوێکە بەربدات. دواى دوو رۆژ کاتیک بینیم چەکەمان لە قور و لیتەى پاشماوێ باراندا چەقى و بووئەتە هۆی راولەستاندنێ رەوتی بەرەوپێشچوونی سوپا، من بەتەواوی بێ ئومێد بووم. خۆجە سەرباری نەخۆشییەکەى، وەرە بەرنەدا. کەس پیاوی نەدا پیمان، تەنانەت ئەسپیشیان پیمان رەوا نەبینی. خۆجە چووێ لای سولتان و نزیکەى چل ئەسپێکی پەیدا کرد. زنجیری تۆپەکانی کردووە و کۆمەلێک پیاوی کۆکردووە. دواى ئەوێ بەدریژایی رۆژ هەولمان دا، لەگەڵ نزیکبوونەوهی سوورایی رۆژئاواو بووندا، لەژێر نیگای ئەوانەى دەپارانەوه لە قورەکە بچەقى و نقوم ببی و بەدەم لێدانى ئەسپەکانەوه، جانەوەرە زەبەلاحەکەمان تەکانی دا. ئیوارەش، خۆجە بەرەنگاری ئەو شانزادانە بووئەوه کە دەیانویست رزگاریان بێ لیمان و دەیانگوت چەکەکە نەک هەر بەتەنیا نەگبەتی، بگرە گرفتێ سەربازیش لەگەڵ خۆیدا دینى. بەلام هەستم دەکرد ئیدی باوەرپیشی بە سەرکەوتن نەماوێ.

شەو لە چادرەکەى خۆماندا بووین، عوودیکم بەدەستەوه بوو کە لە سەرەتای سەفەرمانەوه لەگەڵ خۆمدا هینابووم. ویستم کەمێک بژەنم، بەلام عوودەکەى لە دەستم وەرگرت و فریى دایە گۆشەپەکەوه و گوتی: "داواى کەلەت دەکەن." پرسی: "ئەرى بەمە نازانى؟" دەمزانی. خۆشحال دەبوو ئەگەر لەبرى من، داواى کەلەلەى ئەویان بکردایە. پەیم بەوێش بردبوو، بەلام هیچم نەگوت. لەوێدا بووم عوودەکەم هەلبگرەوه، دەستى گرت و ویستی باسى ئەوی، ولاتەکەمى بۆ بکەم. هەرۆک ئەوهی بۆ سولتانم دەکرد، یەک دوو بەسەرەتای خەیاڵکردم بۆ ئەویش گێرایەوه، بەلام لەپەر هەلچوو. راستی دەویست، وردەکارییە راستەقینەکان: پرسیاری دایکم و دەزگیرانەکەم و خوشک و براکانمى لیم کرد. کاتیک من وردەکارییە "راستەقینەکان" م دەگێرایەوه، ئەو خۆی هاویشته ناو قسەکانمەوه و بەو ئیتالییەى لە من فیئر بوو، لەژێر لێوئەوه چەند وشەپەکی خنکاو و بریک رستەى کورت و

ناتەواوی گوتەوہ کہ من نەمتوانی لە واتاکانیان بگەم.

پۆژانی دواتر کاتیک بریک شوورا و سەنگەری سوتیندراو و رووخیندراوی بینی
کہ قۆلی پیشەوہی ھیزەکانمان دەستیان بەسەریاندا گرتبوو، ھەستم کرد وەک
دواین تیشکی ھیوا کۆمەلێک بیریۆکەیی سەمەرە و دزیوی بۆ ھاتووہ. سەرلەبەییانی
کاتیک لەسەرخۆ بە گوندیکی ئاگر تیبەردراودا تێ دەپەرین، کۆمەلێک برینداری
بینی لەبن دیواریک لە گیانەلادا بوون. لە ئەسپەکەیی دابەزی و بەرھووویان چوو.
سەرھتا وامزانی دەپەوێ بە ھانایانەوہ بچێ، لەوہ دەچوو ئەگەر وەرگێری لەتەک
بووایە، پرساری دەرد و ئازارەکانی لێیان بکردایە. لە دوورەوہ سەیرم دەکرد، دواتر
تێ گەیشتم جۆش گرتی، وەک بلێی پەیم بەھۆی جۆش گرتنەکەیی بردبوو. دەبویست
شتی زۆر جیاوازیان لێ پیرسی. پۆژی دواتر، کاتیک لەگەڵ سولتاندا چووین بۆ
بەسەرکردنەوہی شوورا و سەنگەرەکانی راست و چەپی پێگا، خۆجە لە ھەمان
جۆش و خرۆشدا بوو. کاتیک لە خانووہ وێرانکراو و لە نیوان دیواری تەختەیی
بەگوللەتۆپ کون تیکەوتووہا برینداریکی سەر ھیشتا نەپەریندراوی دەبینی، خۆی
پێ دەگەیاندا. منیش، بۆ ئەوہی شتی قۆری لێ نەوہشیتەوہ و دواتر بەسەر مندا
بھیندری، یاخۆ ھەروا لە رووی فزولەوہ دواي دەکەوتم. بریندارانی جەستە کون
تیبوو بە فیشەک و پارچەیی گوللەتۆپ وا دەھاتنە بەرچا و وەک ئەوہی بەرلەوہی
دەمامکی مردن بیۆشن، بیانەوێ شتگەلێک بۆ خۆجە بگێرنەوہ. خۆجە خۆی بۆ
پرسیار و وەلام نامادە دەکرد و چاوەری دەکرد ئەو راستییە قوولەیی بۆی ھەبوو
لەپەر ھەموو شتیک بگۆری، لە دەمی ئەوان ببیستی. بەلام دەمبینی بێ ئومیدی
رووی ئەو بریندارانەیی کہ لەگەڵ مردن لە زۆرانبازیدا بوون، لەگەڵ بێ ئومیدی
خۆیدا بەراورد دەکات. تا زیاتر لێیان نزیک دەکەوتەوہ، ئیستیکی دەکرد و بیدەنگ
دەبوو.

ئێوارەیی ئەو پۆژە کاتیک بیستی سەرباری ھەولێ زۆر، دەست بەسەر قەلای
دۆپیۆدا نەگیراوە و ئەمەش سولتانێ توورە کردووہ، بەھەمان جۆشی پیشووہوہ
خۆی گەیاندا لای سولتان. دواي گەرانیوہی بە گومان بوو، بەلام وا دیار بوو
نەیدەزانی لە چ بەگومانە. داواي لە سولتان کردبوو چەکەکە بخاتە شەرەوہ و پێی

گوتبوو سالانیکی دریتژ ئامییرهکەیی بۆ پۆژیکی وەک ئەمڕۆ دروست کردوو. بە پێچەوانەی بۆچوونی منەو، سولتان گوتبووی کاتی هاتوو، بەلام فەرمووبوو جارێ پێویستە چاوەڕێی شازادە ساری حوسین بکری، کە هەمان ئەرکی پێ سپێردراوە. بۆچی ئەمەیی گوتوو؟ ئەمە یەکیک بوو لەو جۆرە پرسیارانەیی چەندین سال بوو من نەمدەزانی لە خۆی دەپرسی یان لە من؟ نازانم لەبەر چی بوو وام بە خەیاڵدا هات پێی وابی من هەست بە نزیکیی لەو ناکەم و لەتاو بێ ئۆقرەییی خۆم بێزار بووم. خۆی وەلامی دایەو: "چونکە ترسی ئەوەیان هەییە من لە بەشە سەرکەوتنی ئەوان بخۆم."

تا نیوهرۆی پۆژی دواتر کاتیک بیستمان شازادە ساری حوسین هیشتا قەلاکەیی بۆ نەگیراوە، خۆجە هەموو هەولیی خۆی خستە کار بۆ ئەوێ برۆا بەو وەلامەیی خۆی بهینیی. لەبەرئەوێ قسە و قسەلۆکی سەبارەت بە شوومی و سیخوریی من زۆر تەشەنەیی کردبوو، ئیدی من بۆ چادری سولتان نەدەرۆیشتم. شەو کاتیک بەمەبەستی رووداوەکانی پۆژ رووی لە چادری سولتان کردبوو، خۆجە لە گیرانەوێ بەسەرھاتی سەرکەوتن و بەختەوهریدا سەرکەوتبوو و بە رووی سولتانیشەو دیار بوو باوهری پێ هیناوە. لە گەرانەوهدا بۆ چادەرکەمان، گەشبینیی کەسیک، کە باوهری وایە لە ئاکامدا قاچی ئیبلیس دەشکێ، بآلی بەسەردا کیشابوو. گویم لێ گرت، نەک لەبەر گەشبینییەکەیی، بگرە لەبەرئەوێ چاودیری هەولیی بێ وچانیم بۆ خۆ لەسەر پێ راگرتنی دەکرد.

دیسانەو بەسەرھاتە کۆنەکان و ئیمە و ئەوان و سەرکەوتنی چاوەروانکراوی کردوو، بەلام غەمیگینییەک لە دەنگیدا هەبوو کە پێشتر لە گیرانەوێ بەسەرھاتەکاندا هیچ پێی ئاشنا نەبووبوو: وەک بآلیی باسی بیرەوهرییەکی هاوبەشی سەردەمی مندالیمان بکات. عوودەکەم گرتەو دەستم، ئەمجار هیچ دەنگی نەکرد. کاتیک من نەزانانە زیقەم لە عودەکە هەستاند، ئەو باسی ئەو پۆژە جوانانەیی داھاتووی دەکرد کە تیاياندا دەتوانین ئاراستەیی روویار بەو رووکاردە ببەین کە خۆمان مەبەستمانە، بەلام هەردووکمان دەمانزانی لە بارەیی رابردوووە دەدوێ. لە زەینی خۆمدا داری بێ جوولەیی ناو باخچەییەکی پشتهو،

ژووری گهرم و پروناک و میزیککی خواردنم دهبینی که به خزم و کهسوکار دهوره درابوو. یه کهم جارم بوو له و هه موو ساله دا له گوینگرتن له خوچه ههست به ئاسوودهیی بکه م. دهیگوت ئه مانه ی ئیره ی خووش دهوئ و له بهر شانی گرانه لییان دور بکه ویتته وه، منیش قسه کانییم بوئ سه لماند. کاتیک گوتی مرؤف دوا ی بیرکردنه وه له مانه ی ئیره گه مژه کانی بیر ده که ویتته وه و له گه ل ئه م قسه یدا هه لچوو، من دیسان قسه کانییم بو سه لماند. پی ده چوو گه شبینییه که ی له بهرام بهر دا هاتوو زور پروکه شاننه بی. رهنگه له بهر ئه وه بووی ههردوو کمان په یمان به ژیا نی نو پی بردی که بهم زوانه دهستی پی ده کرد. یان له وه وه بووی ئه گه ر منیش له جی پی ئه و بوومایه، هه مان شتم ده کرد. بلیم چی، نازانم!

سه ره له بیانی پی رژی دوا یی کاتیک به مه بهستی تا فیکردنه وه چه که که مان به ره و سه نگه ریکی بچووکی دوزمنی نزیک له پی خومان به پی کرد، ههردوو کمان به ههستیکی سهیری پیشوه خته وه ده مانزانی ئامیره که مان به که لکی هیچ شتیک نایهت. سولتان بو پشتیوانیکردن، نزیکه ی سه د پیاوی خستبووه خزمه تمان. به لام له دوا ی یه که م هیرشی چه که که مان، رویشتن و بلاوه یان لی کرد. چه که که هه ندیکیا نی پان کرده وه و له توپه تی کردن. بریکیشیان به هژی ته کانی کاریگه ری پی چه که که مانه وه، که دوا ی ته قانندی چه ند گولله یه کی ئه نجام نه پی کاو نامه ردا نه له قوردا چه قی، بهرکه وتن و کوژران. به شی زوریشمان له ترسی شوومی و نه گبه تی هه له اتین، نه مان توانی کو بیینه وه و خومان سه ره له نوئ بو په لامار ساز بدهینه وه. ده بی له و کاتدا ههردوو کمان بیرمان له هه مان شت کرد بیتته وه.

دواتر پیاوه کانی شانزاده حه سه نی قه له و بی ئه وه ی زیانکی زوریان لی بکه وئ، به سه عاتیک سه نگه ره که یان گرت. کاتیک خوچه ئه مه ی بیست، ویستی به ئومیدیککی تره وه، که پی م وابی منیش ئه مجاره زور به باشی لی حالی بووبوو، ئه و زانیارییه قووله سه لمینی که عه ودالی بووبوو، به لام سه ره له بهری سه ربازه کانی ناو سه نگه ره که به شمشیر له ت کرابوون. ته نانهت له بن دیواره پروخوا و ماله ئاگر تییه ربوو هکانیشدا کهس به دم گیان کیشانه وه نه ده بیندرا. کاتیکیش ئه و که لله سه رانه م بینی که به مه بهستی بردن بو به رده م سولتان کو کرابوونه وه، یه کسه ر تی

گه‌یشتم بیر له چ دهکاته‌وه. له‌وه‌ش زیاتر، ره‌واییم به‌په‌رۆشی و گه‌پانی به‌دوای زانستدا به‌خشی، وه‌لی ئیدی نه‌مده‌ویست زۆر چوونه‌پیشه‌وه‌ی ببینم. پشتم تی کرد، به‌لام دوای که‌میک خۆم بۆ رانه‌گیرا و سه‌پیریکم کرد. له‌که‌له‌سه‌ره‌کان دوور ده‌که‌وته‌وه، هیچ کاتیکیش تی نه‌گه‌یشتم تا چ راده‌یه‌ک له‌نه‌خشه‌کانی ناو سه‌ریدا چووته‌پیشی.

نیوه‌رۆ کاتیک گه‌پاینه‌وه‌ بۆ ناو کاروانی سوپا، گوتیان هیشتا ده‌ست به‌سه‌ر قه‌لای دۆپیۆدا نه‌گیراوه. سولتان به‌ته‌واوی هه‌لچوو‌بوو، باسی سزادانی شازاده ساری حوسینی کردبوو. گوتبووی به‌هه‌موو سوپاوه‌ بۆ ئه‌وئ ده‌چین! به‌خۆجی گوتبوو ئه‌گه‌ر تا ئیواره‌ قه‌لاکه‌ نه‌گیری، ئه‌وا ئامیره‌که‌ی ئیمه‌ له‌هیرشی سه‌به‌ینیدا به‌شدار ده‌بی. له‌وکاته‌دا ده‌ستووری دابوو له‌ملی قۆماندانیکی بدری، که‌به‌دریژایی رۆژیک نه‌یتوانی‌بوو ده‌ست به‌سه‌ر سه‌نگه‌ریکی بچووکدا بگری. چه‌که‌که‌مان گه‌یشته‌بووه‌وه‌ کاروانی سوپا. سولتان گوئی به‌سه‌رکه‌وتنی چه‌که‌که‌مان له‌به‌رامبه‌ر سه‌نگه‌ریکی بچووک، یاخۆ قسه‌ و قسه‌لۆکی له‌مه‌ر نه‌گه‌تی چه‌که‌که‌مان نه‌دا. خۆجه ئیدی باسی وه‌رگرتنی به‌شی خۆی له‌سه‌رکه‌وتن نه‌ده‌کرد. نه‌یده‌درکاند، به‌لام ده‌مزان‌ی بیر له‌چی ده‌کاته‌وه: کۆتایی گه‌وره‌ی ئه‌ستیره‌ناسانی پیشوو؛ یان کاتیک من مندایی خۆم و ئازه‌له‌کانی ناو کیتلگه‌کانی خۆمانم ده‌هینایه‌وه‌ به‌رچاوم، ده‌مزان‌ی هه‌مان شت به‌خه‌یالی ئه‌ویشدا تیپه‌ر ده‌بی. ده‌مزان‌ی ئه‌ویش بیر له‌وه‌ ده‌کاته‌وه‌ که‌وا گه‌یشتنی هه‌والی سه‌رکه‌وتن له‌قه‌لاکه‌وه‌ دواین به‌ختی ئیمه‌یه، به‌لام راستیه‌که‌ی باوه‌ری به‌وه‌ به‌خته‌ نه‌بوو، بگره‌ نه‌یده‌ویست باوه‌ری پی هه‌بی. من ده‌مزان‌ی کلێسایه‌کی بچووک‌ی ئاگرته‌یه‌ربووی گوندیکی وێرانکراو که‌ قه‌لاکه‌ی دوای شه‌ریکی دژوار گیراوه‌ و پارانه‌وه‌ و نزای دواتری قه‌شه‌ی بویریش هه‌ستی ژیانیکی نوێ له‌مدا وروژاندوو. ده‌مزان‌ی ئاوابوونی رۆژ له‌پشت گرده‌ به‌دارستان داپۆشراوه‌کانی لای چه‌مانه‌وه‌ له‌کاتی ره‌وتمان به‌ره‌و باکور، وه‌ک له‌من، له‌ویشدا هه‌ستی بی که‌موکوریی شتیکی ده‌خولقاند که‌ به‌بیده‌نگی و به‌وردی له‌قۆناغی پیگه‌یشتندا بوو.

دوای رۆژئاوابوون و دوای گه‌یشتنی هه‌والی ئه‌وه‌ی نه‌ک هه‌ر شازاده‌ ساری

حوسپن تىك شكاوه، بگره زانينى ئەوهى كە ئۆتريشى و ھەنگار و كازاكەكانىش بەھاناي پۆلۇنييەكانەو ھاتوون بۆقەلای دۆپيۆ، قەلاکە خۆيمان بينى. بەسەر گردىكى بەرزەو ھو، سوورايى رۆژى بەر لە ئاوابوون لە چەند شوپىنكى قوللە بە ئالاخەملىندراوھەکانى دەدا. سىپى بوو؛ سىپى و جوان. نازانم لە چىيەو ھو بىرم بۆ ئەو چوو كە مرۆف تەنيا لە خەوندا دەتوانى شتىكى وا جوان و دانسقە ببىنى. لەو خەوندا بە پەشۆكاوى دەتەوئ بە رىگايەكى پىچ و پەناى ناو دارستانىكى تارىكدا بگەيتە رووناكىي سەر گردەكە و ئەو بالەخانە سىپىيە؛ ھەك ئەوھى لەوئى ئاھەنگىك ساز بىرى و تۆش بتەوئ ئامادەى بيت، يان كامەرانىيەك ھەبى؛ بەلام ئەو رىگايەى كە دەلئى ھەر ئىستا نا ئىستا كۆتايى پى دى، ھەر نابرىتەو ھە نابرىتەو ھە. بىستم رووبارەكە لە تەختايى نىوان دارستانە تارىكەكە و دامپنى قەدپالەكەدا زۆنگاوىكى بۆگەنى دروست كىردو، ھىزەكانى پىادە گەرچى بە پشتىوانى تۆپ تەوانىوانە خۆيانى بۆ شوپ بگەنەو، بەلام نەياتوانىو بگەنە قەدپالەكە. من كە بەمەم زانى، بىرم لەو رىيە دەكرەو ھە كە ئىمەى گەياندبوو ئىرە. ھەموو شتىك ھەك قەلا سىپىيەكە، كە بالندەى بەسەردا دەفرى و جوړى قەدپالە بەردىنەكە، تا دەھات تارىكتەر دادەگەر و وینەى دارستانە بىدەنگ و تارىكەكە، بى كىماسى دەينواند: دەمزانى زۆرىيە ئەو شتانەى چەندىن سال بوو ھەك رىككەوت بەسەرم ھاتبوون، ئىستا ناچارىن و دەمزانى سەربازەكانمان ھەرگىز ناگەنە قوللە سىپىيەكانى قەلاكە و دەمزانى خۆجەش ھەك من بىر دەكاتەو ھە. ئەگەر بەيانى دەستمان بە ھىرش بىكردايە، بۆى ھەبوو چەكەكەمان لە زۆنگاوھەكەدا نىقوم بووايە و پىاوانى ناوى و دەوروبەرى رووبەرووى مەرگ بوونايەتەو ھە. پاشان بۆ ئەوھى قسە و باسى شوومى و نەگبەتى و ترسى سەربازەكان ھىور بگەنەو ھە، داوايان دەكرە كەللەى سەرم فرى بدرىتە بەردەمیان و دەمزانى خۆجەش بەقەد من پىشبينى ئەمەى كىردبوو. ھاتەو ھە بىرم چەندىن سال لەمەوبەر بەمەبەستى ئەوھى دنەى بدەم لە بارەى خۆيەو ھە بىدى، باسى ھاورپىيەكى سەردەمى مندالئى خۆم بۆى كىردبوو كە خۆمان لەسەر ھەمان كات بىر كىردنەو ھە لە ھەمان شت راھىنا بوو. ھىچ گومانم نەبوو لەوھى ھەمان شت بە خەيالى ئەویشدا تىپەرى دەكرە.

درهنگانی شه و چووہ چادری سولتان و ماوہیہکی زور تے پیری و ہر نہ گہرایہوہ۔
 لہبہرئہوہی زور باش پیشبینیم دہکرد چی بہ شانزادہکان و بہ سولتان، کہ داوای
 لیکدانہوہی رووداوہکانی رور و داہاتووی لی دہکات، دہلی، لہپر وام بہ خہیالدا ہات
 ہر لہوی کوشتویانہوہ و وای بچوووم پیاوکورژہکان دوا کی کہمیکی تر دہگہنہ لای
 منیش۔ دواتر خہیالم چوو بؤ ئہوہی لہ چادرہکہ دہرچووہی و بی ئہوہی بہ من بلی،
 راستہوخو بہرہوقہلا سپیہکہ، کہ دیوارہکانی لہ تاریکیدا دہرہوشانہوہ، چووہی۔
 وام ہینایہ بہرچاوی خووم لہ ئیشکر و زونگا و دارستانہکہ پیریوہتہوہ و زور
 لہمیژہ خوئی گہیانووہتہ ویندہری۔ خووم زور تیک نہا، لہو دہمہیدا چاوہرپی رور
 داہاتووم دہکرد و بیرم لہ ژبانی نویی خووم دہکردہوہ، ہاتہوہ۔ دوا سالانیکی زور
 و پاش گفتوگوئی دریز و ورد لہگہل ئہوانہی ناو چادرہکہدا، زانیم خووجہ لہ چادری
 سولتان ہمان ئہو شتانہی گوتبوو کہ من پیشبینیم کردبوو۔ ہیچی بوم
 نہگیرایہوہ، وک کہسیک کہ لہسہر سہفہر بی، پلہپہلی بوو۔ گوتی تہمیکی چر
 دہرہوہی داگرتوہ۔ من لہ مہبہستی تے گہیشتم۔

تا تاریک و لیلی دہمہوبہیان باسی ئہوہم بؤ کرد چون شتہ لہ پاش بہجیماوہکانی
 ولاتہکہم و مالکہم بدوزیتہوہ و کی لہ ئہمپولی و فلورنسا دہمانناسی و باسی
 خووی دایکم و باوکم و خوشک و براکانم بؤ کرد۔ باسی ہندی جیاوازیی بچووک و
 تاییہتم بؤ کرد کہ مرورگہل لہ یہکتر جیا دہکہنہوہ۔ بہدہم قسہکردنہوہ بیرم کہوتہوہ
 من پیشتر ہموو ئہم شتانہم بؤ گیراوتہوہ تہنانت تا بہ خالہ گہورہکہی سہر
 پشتی برا بچووکہکہشم دہگات۔ گہلیک جار کاتیک ئہم بہسہرہاتانہم بؤ سولتان
 دہگیرایہوہ، یان لہ کاتی نووسینہوہی ئہم کتیبہدا، وا ہہستم دہکرد بہسہرہاتہکانم
 لہ راستییہوہ دوور بن و زادہی خہیالی خووم بن، بہلام ئہو کاتہی بؤ خووجہم
 دہگیرایہوہ، بہتہواوی باوہرم پییان بوو۔ ہر بہراستیش خوشکہکہم لہ کاتی
 قسہکردندا کہمیک زمانی دہیگرت۔ جلوہرگیشمان کورژہکہی زوری پیوہ بوو۔ ئہو
 شتانہش راست بوون کہ لہو پہنجرہوہی بہسہر باخچہی پشتہوہی مالکہمانیدا
 دہروانی، دہمبینی۔ دہمہوبہیانی ہاتمہ سہر ئہو باوہرہی بویہ کہوتوومہتہ بہر
 جادووی ئہم بہسہرہاتانہم، چونکہ پیم وابوو، ئہگہرچی درہنگیش بی، رہنگہ رورژیک

لهو شويئەى تيايدا راوستانون، دەست پى بكنهوه. دەمزانى خۆجەش بىر لهههمان
شت دەكاتەوه و به خۆشحالئيهوه باوهرى به بهسهههاتى خۆى ههيه.

بى پهلهپرزى و بى ئهوهى يهك وشه قسه بكهين، جلوبهركى خۆمان گۆرپيهوه.
ئەنگوستيله و مهءاليكهى خۆم، كه بهدرئىزايىي چهندين سالى له شارءنهوهياندا
لهبهر چاوى ئهوسهركهوتبوو بووبووم، دايه دهستى. مهءاليكهه وئنهى دايكى دايكم
و پرچى لهخۆوه سىپىبووى دهزگيرانهكهه مى تئيدا بوو. پئيم وابى بهءلى بوو، له مى
كرد. دوايى له چادرهكه دههچوو و رۆيشهت. سهيرى ونبوونى لهسههخۆيم كرد له ناو
تهمه كپهكهدا. خهريك بوو دههروبههه روهوناك دهههوهوه و منيش زۆر خههوم دهههات،
چوومه ناو جيگاكههى ئههوهوه و به ئاسوودههى لئى نووستم.

ئىدى وا گەيشتمە كۆتايىيى كىتتېبەكەم. لەوانەيە خويىنەرە ئاۋەزىياۋەكانم رايان واپى
 لەمىژە بەسەرھاتەكەم بەكۆتايىيى گەيشتوۋە و رەنگە تەنانەت كىتتېبەكەشيان فرى
 دابىتتە لاۋە. سەردەمانىك منىش بىرم لە ھەمان شت دەكردەۋە: ئەم لاپەرانە، كە
 سالانىكى زۆر لەمەۋبەر نووسىبوۋومن، بەنيازى ئەۋەى جارىكى تر نەيانخوينمەۋە،
 فرىم دابوۋنە گۆشەيەكەۋە. ئەۋ سەردەمە نىازم وابوۋ ھەموۋ ھۆشى خۆم بدەمە
 كۆمەلە چىرۆكىك كە بە زەۋقەۋە بۆ خۆم ھۆنىبوۋمەۋە، نەك بۆ سولتان: ۋەك
 چىرۆكى ئەۋ بازگانەى بوۋبوۋ بە گورگ و تىكەل بە گەلەگورگ بوۋبوۋ؛ ياخۇ ئەۋ
 چىرۆكى ئەفنىندارىيانەى لە بيابانى چۆلى ولاتانى ھەرگىز نەدىوم و لە دارستانە
 تەزىۋەكاندا دەقەوماندا. دەمويست ئەم كىتتېبە و ئەم بەسەرھاتە لە بىر بكەم. دواى
 ئەۋ ھەموۋ قسە و قسەلۆكەى بەر گويم كەۋتبوو و ئەۋ گشت روۋداۋەى بەسەرم
 ھاتبوۋ، گەرچى دەشمزانى كارىكى وا ئاسان نىيە، خەرىك بوۋ زۆر بەئاسانى ئەۋ
 ئامانجەم بىيىكم. بەلام بە قسەى ميوانىك، كە دوۋ ھەفتە لەمەۋبەر بۆ دىدەنيم
 ھاتبوۋ، فرىوم خوارد و سەرلەنوئى كىتتېبەكەم ھىنايە دەرەۋە. ئەمرۆ ئىدى دەزانم ئەمە
 خۆشەويستتەين كىتتېبى منە و بىيارم داۋە ۋەك پىويست و ۋەك ئەۋەى خۆم دەمەۋى
 و بەپىيى خەون و خەيالى خۆم بە ئەنجامى بگەيەنم.

كاتىك بۆ بە ئەنجام گەياندنى كىتتېبەكەم چوۋمە بەردەم مېزە كۆنەكەمان، نىگام
 كەۋتە سەر ئاشىكى ناۋ دارزەيتوۋنە دوۋرەكان و بەلەمىكى بچوۋكم بىنى لە
 جەنەتھىسارەۋە بەرەۋ ئەستەنبول دەچوۋ. لاي خوارەۋەى باخچەكەش بىرىك مندال

به شادمانی له ناو دارههنجیرهکاندا گهمهیان دهکرد و ئەو ڕیگا تۆزاوییهه دهبینی که له ئەستهنبوڵهوه دهچووه گه بزه. له بهفری زستاندا ڕیبواری زۆر به ڕیگا کهدا رانابوورن، به لام بههاران و هاوینان ئەو کاروانانهه دهبینی که بهرهو رۆژهه لات، بۆ ئەنادۆل و تا بهغدا و شام دهڕۆیشتن. هه ره زیاتر عه ره بانه ی دوا ی گا، که هیدی هیدی ڕییان دهکرد، به ویدا تی دهپه رین. هه ندی جاریش به بیننی ئەسپسواریک که له دووره وه جلو به رگیم بۆ نه ده ناسرایه وه، ترپه ی دلم زیادی دهکرد. به لام کاتیک نزیک دهکه وته وه، حا لی ده بووم ڕیبواره که بۆ لای من نایهت. له م دوا ییانه دا که س نه ده هات، ئیدی ده شمزانی نایه ن.

به لام گازنده شم نه ده کرد و باکم له ته نیایی نه بوو: له و سالانه ی وهک گه وره ی ئەستیره ناسان کارم کردبوو، پاره و پوولیکی زۆرم پیکه وه نابوو. ژنم هینابوو و چوار مندالم هه بوو. هه ر زوو و له کاتی گونجاودا دهستم له کاره کهم هه لگرت، چونکه پیشه کهم فیری کردبووم پیشوه خت هه ست به و کاره ساتانه بکه م که له وانه بوو دواتر به سه رم بین. ماوه یه کی زۆر به ره له وه ی سوپای سو لتان به ره و فیه ننا به ری بکه وئ و لیبووه که کانی ده روره ی له تاو رقی تیکشکان که لله ی گه وره ی ئەستیره ناسانی دوا ی من به ره رین و سو لتانی ئالووده ی ئاژهل له ته خت به یینه خواری، من بۆ ئیره، بۆ گه بزه، هه له اتم. ئەم خانووه م به دروستکردن دا و له گه ل کتیبه خو شه ویسته کانم و منداله کانم و یهک دوو پیاوی خۆم تیایدا نیشته چی بووین. هاوسه ره کهم، که ئەو کاته ی گه وره ی ئەستیره ناسان بووم، خواستبووم، زۆر له خۆم گه نجتتر بوو. که ییانوویه کی شاره زا بوو و گه لیک به باشی سه ری له کاروباری ناوما ل ده رده چوو و هه موو ئەرک و کاروباری بچووکی منی له ئەستۆی خۆی گرتبوو. ئیدی ته منم خۆی له هه فتا سا ل دها و هاوسه ره کهم به در یژایی رۆژ به ته نیا له م ژووره دا به جیمی ده هیشت بۆ ئەوه ی دا لغه لی بده م و کتیب بنووسم. به مجۆره له پیناوی دۆزینه وه ی کو تاییه ک بۆ به سه ره اته که م و بۆ ژیانم، تیروپ و به ئاره زووی دل بیر له (ئهو) ده که مه وه.

به مه رجیک له سالانی ده سپیکدا هه ولم دها خۆم له و بیرکردنه وه یه بیاریزم. سو لتان یه ک دوو جار ئاره زووی کردبوو باسی (ئهو) بکات، به لام بۆی ده رکه وتبوو

من بهیچ جوړیک پیم خوش نییہ خۆم له قهره ی ئه و باسه بدهم. پیم وابوو ئه ویش لهم هه لویسته م رازی بوو. ئه وهنده نه بی دهبویست شتیکی بۆ روون بیته وه، به لام هه رگیز نه متوانی بزانه دهیه وی چی و تا چ رادهیه کی بۆ روون بیته وه. هه ر له سه ره تاوه پیمی گوتبوو پهبویست ناکات شه رم بکه م له وه ی که (ئه و) کاریه گه ربی له سه رم داناوه و شتی لئوه فیربووم. پیمی ده گوت: "من هه ر له سه ره تاوه ده مزانی هه موو ئه و کتیب و سالنامه و پیشبینیکردنانه ی که به در یژایی ئه و سالانه پیشکەش به منت کردوه، له نووسینی (ئه و) بووه. ئه و کاته ی تۆ خزابوویته کونی ماله وه و سه رقالی پرۆزه ی چه که که ت بووی، من هه مان شتم به (ئه و) ده گوت. ده شزانه هه روه ک چۆن (ئه و) هه موو شتیکی به تۆ و تۆش هه موو شتیکی به (ئه و) گوتوه، ئه مه شی بۆت گیراوه ته وه." له وانه یه له و کاته دا هیشتا هیچ کاممان سه ری په ته که ی له ده ست نه ترانابی، به لام هه ستم ده کرد سولتانه له سه ر زه مینیکی پته و تر راوه ستاوه. ئه و کاته سولتانه و هاته به رچا و که له من ژیرتره و هه ر شتیکی بۆ زانین بشی ده زانی و بۆ ئه وه ی من بخاته له پی ده ستیه وه، گه مه ی ده کرد. له وانه یه کاریه گری خۆ به قه رزار بار زانینیشم به سه ر ئه م هه لویسته مه وه هه بووی، چونکه سولتانه منی له ده ست ئه و سه ربازانه رزگار کرد که به هۆی تیکشکانمان له زۆنگاوه که و به هۆی قسه و قسه لۆکی شوومی و نه گبه تیه وه هار بوو بوون و داوی په راندنی که لله ی سه ری منیان ده کرد. ئه گه ر سولتانه له سالانی سه ره تا به راشکاو ی پرسیا ری بکر دایه، له وانه بوو هه موو شتیکی بۆ بگیری مه وه، چونکه ئه و کاتانه هیشتا ورته ورتی له مه ر ئه وه ی من من نیم، بلا و نه بوو بووه وه. ده مویست له گه ل که سیکی سه باره ت به روودا و و پیشهاته کان بدویم. تاسه ی (ئه و) م کردبوو.

به ته نیا ژیان به سه ربردن له و ماله ی سالانیکی زۆرمان پیکه وه تیدا به ری کردبوو، بی ئوقره یی منی زیاتر ده کرد. گیرفانه کانم پر بوون له پاره، له و سه ره روبه نده دا بوو لاقه کانم له سه ر رۆیشتن بۆ بازاری به دیل گیراوان راهات. له ئاکامدا به له نگازیکم کری که نه به (ئه و) و نه به منی نه ده کرد و هینامه وه بۆ مال. شه و، کاتیکی چوومه به رده م ئاوینه که و داوام لی کرد هه موو شتیکی فیر بکات و باسی ولات و رابردوی خۆیم بۆ بکات و له وه ش زیاتر خرا په کاریه کانی خۆیم بۆ بگیری ته وه، لیم ترسا.

شەوئىكى بەرباد بوو، بەزەيىم بەو داماوەدا ھاتەو ۋە بىرىارم دا سبەينى ئازادى بگەم. بەلام بەخىلى يەخەمى گرت، بۆيە بردمە بازارى دىلەكان ۋە فرۆشتمەو ۋە. دواتر بە گەرەكدا بلۆم كردهو ۋە كەوا بىرىارى ژن ھىنانم داو ۋە. لەبەرئەو ۋە پىيان وابوونىش دەبمە كەسئىكى ۋەك ئەوان ۋە ئاسوودەبى بال بەسەر گەرەكدا دەكئىشى، بە شادمانىيەو ھاتنە لام. منىش رازى بووم بچمە رىزى ئەوانەو ۋە، گەشەين بووم، بىرم دەكردهو قسە ۋە قسەلۆك كۆتايى پى دى ۋە سالانى سال چىرۆك ۋە بەسەرھات بۆ سولتەنم دەھۆنمەو ۋە بە ئاسوودەبى دەژىم. ژنەكەم زۆر بەوردى ھەلبىژارد. شەوانە عوودىشى بۆم دەژەند.

كاتىك واتەوات سەرى ھەلدایەو ۋە، سەرەتا پىم وابوون گەمەيەكى سولتەنە، چونكە باوهرم وابوون چىژ لەو ۋە ۋەردەگرى چاودىرى نىگەرانىيەكانم بگات ۋە بە پرسىاركردن تووشى سەرسورمانم بگات. دەسپىك، كاتىك كە لە خۆيەو قسەي لە جۆرى "ئايا خۆمان دەناسىن؟ پىويستە مرۆف خۆي باش بناسى" دەكرد، زۆر نىگەران نەدەبووم؛ چونكە دەمزانى لىبووكەكان دىسان دەورىان داو ۋە ئەو پرسىيارە ۋەرەسكەرانە لە لەوچەيەكى شەيداي فەلسفەي يۆنانەو ۋە فىر بوو. كاتىك منى راسپارد شتىك لەو بارەيەو بنووسم، نوئىترىن كىتەبى خۆم پىشكەش كرد. كىتەبەكە تايەت بوو بە چىرۆكى ئەو كارمامز ۋە چۆلەكانەي لەبەرئەو ۋە بىرىان لە خۆيان نەدەكردهو ۋە لە خۆيان نەدەپرسى كىن، زۆر شادمان بوون. كاتىك بىستەم كىتەبەكەي بەھەند گرتوو ۋە بەزەوقەو خويندوويەتەو ۋە، ئاھىكم بەبەردا ھاتەو ۋە، بەلام ھىشتا قسە ۋە قسەلۆك بەر گوئى دەكەوتەو ۋە: دەگوترا من سولتەن بە گەمژە دەزانم، چونكە ھىچ لەو كەسە ناچم كە شوئىم گرتووتەو ۋە، گوايە (ئەو) لاواز ۋە من قەلەو بووم. كاتىك دەمگوت من ناتوانم ھەموو شتەكانى (ئەو) بزانم، منيان بە درۆزن دەزانى ۋە پىيان وابوونىش رۆژىك لە گەرمەي شەرىكدا دواي ھىنانى نەگبەتى بەسەر سوپادا ۋەك (ئەو) ھەلدەيم ۋە نەھىنىيەكانى شەر بە دوژمن دەگەيەنم ۋە رى بۆ بەزىنى سوپا خۆش دەكەم ۋە ھتد... بۆ خۆپاراستن لەم قسە ۋە قسەلۆكە كە پىم وابوون لە سولتەنەو سەرچاوەي دەگرت، پىم لە ئاھەنگ ۋە بەزم ۋە رەزم بىرى ۋە زۆر لە نىواندا نەدەبىنرەم. لاواز بووم ۋە بەوردى دواي ئەو بابەتەنە كەوتەم كە دواين شەو لە چادىرى

سولتانداس باس كر ابوون و هه موویم بۆ روون بووهوه. ژنه كه م یهك به دواى یهك مندالى ده بوو. داهاتىكى باشم هه بوو، ده موو یست قسه و قسه لۆك و (ئهو) و رابردوو له بىر بكه م و به ئاسووده یى در یژه به كارى خۆم بده م.

نزىكه ی حهوت سال خۆم بۆ راکىرا. ئه گهر ئۆقره م لى نه برایه، یان پروونتر بلیم ئه گهر په یم به خاوتنكر دنه وه یهكى ترى ده ورو به رى سولتان نه بردایه، ده متوانى تا كو تا یى به رده وام بم، چونكه به تى په ر بوون به و ده رگایانه ی سولتان بۆمى خستبووه سه رپشت، ناسنامه ی كو نى خۆم سه رى بووه وه و ده موو یست به یه كجارى له بىرى خۆمى بىمه وه. ئىدى به شى وه یهكى بى سه روه ر وه لامى په رسیاره كانى تاییهت به ناسنامه م ده دایه وه كه پى شتر منى نى گه ران ده كرد: ده مگوت: "ئه وه كه ی گرینگه مرۆف كى یه یان كى نى یه، گرینگ كار و كرده وه مانه." پى م وابى سولتان له م ده رگایه وه چوه دو لابی ئه قلمه وه! داواى لى م كرد باسى ئه و ولاته ی بۆ بكه م كه (ئهو) بۆى هه لاتووه، باسى ئىتالىا. كاتىك ده مگوت زانىارى یى ئه و تو م نى یه، ئه و هه لده چوو: "به منى گوتووه هه موو شتىكى بۆ تو گى را وه ته وه، بۆچى ده ترسى، قسه كانى (ئهو) بى نه وه بىرى خۆت و هىچى دى." منى ش ناچار باسى مندالى (ئهو) و یهك به یهكى ئه و بى ره وه رى به جوانانه م بۆ سولتان رى ز كرد كه به شى كى شى م خستو وه ته دو تو وى ئه م كتى به وه. سه رها ئه وه نده ئۆقره م لى نه برابوو، سولتان به جو رى ك گو یى لى م ده گرت وهك ئه وه ی باسى كه سى سى یه مى بۆ بكه م. به لام سالانى دواتر زۆر چوه پى شه وه. ئىدى به جو رى ك گو یى بۆ قسه كانم راده گرت وهك ئه وه ی گو یى بۆ (ئهو) راکرتبى: به لام كاتىك په رسیارى ورده كار یی هه كانى لای (ئهو) ده كرد، داواى له من ده كرد نه ترسم و ئه و وه لامه ی بده مه وه كه له و ساته دا به خه یالما دى: "دواى كام روودا و خوشكه كه ی تووشى قسه بزركاندىن بوو بوو؟ بۆچى له زانكو ی پادووا وه رنه گى را بوو؟ له یه كه م نمايشى فى شه ك بازى دا كه (ئهو) له فى نى سى سه یرى كر دبوو، رهنگى جلى به ر برا كه ی چۆن بوو؟" ئه و كاتانه ی ئه م ورده كار یی انه م به جو رى ك وهك ئه وه ی به سه ر خۆم هاتبى بۆ سولتان ده گى را یه وه، یان پى كه وه به به له م به ئاوى ده رى دا ده گه راین؛ یاخۆ به دى ار حه وزى كى گول رهنگى پر له بۆقه وه بووین؛ یان له به رده م قه فه سى زى وى نى مه یموونه بى ئابرو وه كاندا بووین؛ یاخۆ له یه كى ك له و باخچانه دا بووین كه پر بوون له بى ره وه رى

ئەو سەردەمانەى پىكەو پىاسەمان تىدا دەکرد. ئەو كاتانە سولتان بە چىرۆكەكان و بە گەمەى پشكوتنى گول لە باخچەى مېشكماندا خۆشحال دەبوو، زياتر لە من نىك دەبوو و بە شىوئەىك باسى (ئەو) دەکرد وەك ئەوئەى بەدوئەى دۆستىكى دىرىندا بگەرى كە ناپاكىيەى لە ھەردووكمان كىردى: لەو كاتانەدا بوو گوتى: «باشى كىرد ھەلھات، ئەگەر نا، سەربارى ئەوئەى سەفای زۆرى بۆم دەسازاند، زۆر بىرم لەو كىردبووئەى بەرگەى بى ئابرووئەىكەى نەگرم و رۆژىك دەستورى كوشتنى بەم.»

دواتر لەبەرئەوئەى سەرم لى دەرنەدەچوو كە باسى كاممان دەكات، چەند لىدوانىكى دا منى ترساند، بەلام بەتوندى نا، بە بەزەبىيەو قسەى دەکرد: رۆژى وا ھەبوو ترسى ئەوئەى ھەبوو خۆى لەبەر نەزانىيەى (ئەو)دا بۆ رانەگىرى و بىرارى كوشتنى بدات و ھىندەى نەماو لە دواىن شەودا بانگى پىاوكوژەكان بكات! پاشان گوتى: "تۆ بى ئابروو نىت، خۆشت بە ژىرتىن و بىتوانتىن مرۆقى جىھان دانەناو؛ كارەساتى پەتاكەشت لە بەرژەوئەندىيەى خۆت لىك نەداوئەتەو. بە گىرانەوئەى چىرۆكى ئەو پاشا بچووكەى لەسەر مېخزنجىر دانرابوو، شەوانە خەوت لە چاوى كەس نەفراندوو. كەسىشت نەبوو دواى بىستنى خەونەكانى سولتان بۆ مال رابكەيت و بەدەم گالئە پىكرنەوئەى بۆى بگىرىتەو. كەست نەبوو بۆ فرىودانى سولتان چىرۆكى قۆر و پىر لە بەزمى لەگەلدا بنووسى!" كاتىك گوتىم بۆ ئەم قسانە رادەگرت، بەترسەو ھەستم دەکرد خۆشىم و ھەردووكمان، وەك لە خەوندا، لە دەرەو دەبىنم و سەرى پەتەكەم لە دەست ترازاو. بەلام لە چەند مانگى رابردودا سولتان وەك ئەوئەى بىھوئەى شىتم بكات، زياترى دەگىرايەو: "تۆ لەو ناچى، وەك (ئەو) ھەموو ھۆشى خۆت نەداوئەتە ئەو سۆفىگەرىيەى كە ئىمە لە ئەوان جىا دەكاتەو! سالانىكى زۆر لەمەوبەر كاتىك من ھەشت سالان بووم و ئىو ھىشتا منتان نەناسىبوو، پىكەو نەمىشىكى فېشەكتان كىرد و منىش لە كەنارى ئەوبەرەو سەىرم دەکرد. ئىبلىسەكەى تۆ كە ھىنەكەى (ئەو) لە تارىكايىيەى ئاسماندا بەسەركەوتن گەياند، ئىستا لەگەل (ئەو)دايە، لەگەل (ئەو)دا چووتە ولاتىك، كە پىيە واىە ئاسوودەيى تىدا دەدۆزىتەو!" دواتر لە ميانەى گەرانمان بەناو باخچەكاندا كە زوو زوو دووبارە دەبوونەو، سولتان دەپىرسى: "ئايا مرۆف ھەر دەبى سولتان بى بۆ ئەوئەى بتوانى

تی بگات که مرۆگهل له هه موو جیهاندا لهیهک دهچن؟" به ترسهوه بێدهنگ دهبووم. وهک ئه وهش بیهوی دواين هیللی بهرگرم بروخینی، دهپیرسی: "ئایا توانای مرۆف بۆ جیگرتهوهی یهکدی باشتترین بهلگه نییه بۆ ئه وهی که مرۆگهل هه موویان لهیهک دهچن؟" ئیدی بهوجۆره کار له کار ترازابوو.

پێ دهچوو بتوانم به پشوودریژی خۆم بهرگهی هه موو ئه مانهم بگرم، چونکه ئومیدم وابوو رۆژیک دێ سولتانیش و منیش (ئهو) له بیر خۆمان ببهینهوه و بیریشم له پیکهوهنانی پارهی زیاتر دهکردهوه. ئیدی لهسهه ترسان له ناروونی و لیلی راهاتبووم، بهلام سولتان وهک ئه وهی بهسهه ئه سپهوه بهدوای کهرویشکیکدا غار بدهین و له دارستانیکدا ریگامان ون کردبێ، زۆر بێ پهروایانه دهراکاکانی ئه قلمی دهکردهوه و دایدهخست. له هه مووشی خراپتر، ئه مهی به بهرچاوی هه مووانهوه دهکرد. دیسان هه مان ئه و لیبووکانه دهورهیان دابوو، له بهرئه وهی پهیم به نزیکبوونهوهی کارهسات و خاوینکردنه وهیهکی نوێ و دهستگرتن بهسهه مال و سامانی هه مووماندا بردبوو، ترسام. ئه و رۆژهی سولتان داوای لیم کرد له بارهی پردهکانی قینیسیا، قردیلهی رازاوهی سه رهپۆشی سهه ئه و میزهی (ئهو) له سه ردهمی مندالیی خۆیدا نانی بهیانانی لهسهه دهخوارد، ئه و ساته ی بۆ ئه وهی ببی به موسلمان، هیندهی نه مابوو سه ری په ریئری و ئه و دیمه نانه ی له و په نجه ره یه وه ده بیینی که به سهه باخچه ی پشته وه ی ماله که یاندا ده روانی، قسه ی بۆ بکه م و داوای لیم کرد هه مووی، وهک ئه وهی کتومت به سهه خۆم هاتبی، له کتیبیکدا بنووسمه وه، بریارم دا به زووترین کات له ئه سته نبول هه لیم.

به مه به سته ی له بیرکردنی (ئهو)، له گه بزه له مائیکی تر نیشه جی بووین. سه ره تا له وه ده ترسام پیاوانی کۆشک بێن و بدهنه پێش خویان و بمبهن، به لام نه کهس به دوامدا گه را و نه کهس لیمی پرسییه وه. که سیش ده سته ی له داها ته کانم نه دا. یان له بیر کرابووم، یاخۆ له ژیر چاودیری نه یینی سولتاندا بووم. گویم نه دایی و درێژه م به کاره کانم دا. ئه م خانووم به بنیاتنان دا و باخچه ی پشته وه م به ئاره زووی خۆم و به جۆریک له ئاستی وه لامدانه وه ی ده نگه کانی ناخمدای، رازانده وه. کاتی خۆم به خوینده وه ی کتیب و نووسینی چیرۆکی پر له به زم بۆ خۆشیی خۆم و له گه ل

ئەو میوانانەى کاتم بەسەر دەبرد، کە بەھۆى ئەوھى كۆنە گەرھى ئەستېرەناسان بووم، بۆ پرس و راویژ دەھاتە لام و کەمتر بۆ پارە و زیاتر بۆ بەزم و سەرگەرمىی خۆم گویم بۆ چیرۆکەکانیان رادەگرت. دەتوانم بلیم لەو ماوہیەدا بوو بە باشترین شپوہ ئەو ولاتەم ناسى کە مندالیی خۆم تیدا بەسەر بردبوو: کەمئەندامان، کەسانى داماوى کوپ و برا لى بزر بوو، نەخۆشانى بیچارە، باوکی کچانى لە مالەوہ ماو، ئەو گرگانەى بالایان هیچ زیادى نەدەکرد، پیاوانى دلپیس، کوپەر، بەلەموان و ئەفیندرانى سەودا و سەرگەردان دەھاتنە کەم. منیش بەرلەوہى داھاتوویان بۆ بخوینمەوہ، بە دووردریژی گویم بۆ بەسەرھاتى ژيانیان رادەگرت و لە دەفتەریکدا دەمنووسینەوہ بۆ ئەوہى کتومت وەک لەم کتیبەدا کردوومە، دواتر بیخەمە سەر چیرۆکەکانى خۆم.

ھەر لەو سالانەشدا بوو ئەو پیاوہ بەسالچووہم ناسى کە غەمىكى لەگەل خۆى بۆ ژوورەکەم ھینا. دەبى دە یان پارزە سال لە من بەتەمتر بووی. ناوى ئەولیا بوو. ھەر کە غەمى سەر روویم بینى، لەجیدا تى گەیشتم کوشتەى دەستى تەنیاپییە، بەلام ئەو واى نەگوت: ھەموو تەمەنى خۆى بۆ گەران و گەشتنامەھیکى دە بەرگى، کە لە تەواو بووندا بوو، تەرخان کردبوو. دەبویست بەرلەوہى مالئاوايى لە ژيان بکات، بچیتە مەکە و مەدینەى نزیکترین شوین لە خوا و خوازىار بوو لە بارەى ئەو شوینانەشەوہ بنووسى. بەلام کیماسییک لە کتیبەکەیدا ھەبوو ئۆقرەى لى بریبوو. بەنیاز بوو باسى ئیتالیاش، کە زۆرى لەبارەى کانیاو و پردەکانیەوہ بیستبوو، بۆ خوینەرانى بگيریتەوہ. ناویانگى منى لە ئەستەنبول بیستبوو و ھاتبووہ لام و پرسىارى لیم کرد داخۆ دەتوانم باسى ئەویى بۆ بکەم؟ کاتیک پیم گوت من ھەرگیز ئیتالیام نەبینیوہ، بۆمى روون کردوہ ئەویش وەک ھەموو کەسیكى تر بەمە دەزانى. ئەمجار گوتى بەلام تۆ سەردەمانیک کۆیلەھیکى خەلکى ئەو ولاتەت ھەبووہ و ھەموو شتیكى بۆت گيراوہتەوہ. پیشنیازى کرد ئەگەر من ئەو شتانەى بۆ بگيرمەوہ، ئەویش چیرۆكى بەچیزم بۆ دەگيریتەوہ. پیمی گوت مەگەر خۆشترین لایەنى ژيانت ھۆنینەوہ و گوگرتن لە چیرۆكى بەتام و پر لە چیز نییە؟ بە دوودلییەوہ نەخشەھیکى لە جانتاکەى دەرھینا، خراپترین نەخشەى ئیتالیایا بوو کە تا ئەو کاتە دبیتم. بریارم

دا باسی ئیتالیای بۆ بکه م.

به دهستی خرپنی، که مندالکی دهینایه وه بیرى مرۆف، ئاماژهی بۆ شارێکی سه ر نه خشه که کرد و دواى ئه وهی ناوه که ی به حینجه خوینده وه، به وردی ئه و فانتازیا یانه ی منی تۆمار ده کرد که له باره ی شاره که وه بۆم گێرپایه وه. بۆ هه ر شارێکی ش به سه رهاتیکى دانسقه و پر له سه مه ره ی ده ویست. به وجۆره، شه ویگ تا به یانی دانیشتن و له سیازده شه ودا له باکوره وه بۆ باشوور به سیزده شاری ئه و ولاته دا که راین که یه که م جارم بوو له ژياندا ده مبینی. پاشان که شتییه که ئه و ی له سیسیلیا وه بۆ ئه سته نبول هینایه وه. ئه ویش له گێرانه وه کانم رازی بوو و برپاری دا له پاداشتی ئه ودا دلم خو ش بکات و باسی ونبوونی ته نافباز هکان له ئاسمانی عه کادا، ئه و ژنه ی قونیا که فیلیکی بوو بوو، گای شین و بالدارى قه راغی رووباری نیل، پشیله ی په مه یی، قووله ی سه عاتی قیه نا، ددانه کانی پتسه وه ی که له و ی به دروستکردنی دابوو و به دم زه رده خه نه وه نیشانی منی دا، ئه شکه وتی قسه که ری که نار ده ریای ئازۆف و میرووله ی سووری ئه مه ریکای بۆم کرد. ئه م به سه رهاتانه، له به ر هۆیه که که نه مده زانی چیه، غه میکی سه بریان له ناخدا ده چاند و له ناوه وه ده مویست بگریم. ته وای سووراییی رۆژ له ژوره که می دابوو؛ کاتیک ئه ولیا لیمی پرسى داخو منیش چیرۆک و به سه رهاتی سه یروسه مه رم لا ده ست ده که و ی یاخو نا، داوام لی کرد خو ی و پیاوه کانی لای ئیمه رۆژ بکه نه وه، چونکه به راستی ده مویست تووشی سه رسورمانی بکه م. پیم گوت چیرۆکیکم هه یه له باره ی دوو که س که جی یه کیان گرتووه ته وه و زۆرت پی خو ش ده بی.

شه و، دواى ئه وه ی هه رکه س چوو ه ژووری خو ی و ئه و بیده نگییه ی هه ردوو کمان چاوه رپی بووین، هاته کایه وه، گه راینه وه بۆ ژوره که. بۆ یه که مجار له و کاته دا پتسه بینی ئه م چیرۆکه م کرد که ئیوه وا خه ریکن له خوینده وه ی ده بئه وه! له وه نه ده چوو چیرۆکه که م ده سترکد بی، وه ک ئه وه و ابوو که سیکی تر به نه رمی هه موو ئه و وشانه ی به گو یی مندا چرپانده ی و رسته کان هیدی هیدی به دوا ی یه کدا ریز بووین: "له فینیسیا وه به ره و نا پۆلی ده چووین، کاتیک که شتییه کانی تورک رییان پیمان بری..."

درهنگانیکى دواى نیوه شهو، پاش کۆتایی هینان به بهسه رها ته کهم، بیده نگییه کی دریت هاته کایه وه. ههستم دهکرد میوانه کهم و خووشم بیرمان له (ئهو) دهکرده وه، به لام (ئهو) یکی زۆر جیاواز له وهی من له سه ری ئه ولیادا بوو. هیچ گومانم نه بوو له وهی که له و ساته دا بیر له ژيانى خوێ دهکاته وه! منیش به خه یالدا هات ژيانى خویم و (ئهو) و بهسه رها تی خویم خووش دهوێ. شانازیشم به هه موو شتی که وه دهکرد که به سه رم هاتبوو یان به خه یالدا هاتبوو. ئه و ژووره ی تیایدا دانیشتبووین، تزه بوو له بیره وه ری ئه و شتانه ی سه رده مانیک ده مانویست به ئه نجامی بگه یه نین. ئه و کاته راست و ره وان تێ گه یشتم ناتوانم (ئهو) له بیر بکه م و ئه مه ش تا کۆتایی ژيان ناشادم دهکات. ئیدی ده مزانی هه رگیز ناتوانم به ته نیا بژیم. له گه ل گێرانه وه ی به سه رها ته که مدا، تارمایی خێویک، وه ک ئه وه ی بیه وێ هه ردوو کمان په رووش و نیگه ران بکات، له نیوه ی شه ودا بالی به سه ر ژووره که دا کیشابوو. میوانه که م له به ره به یاندا دواى ئه وه ی گوته ی به سه رها ته که می خووش ویستوو و دلخووشی کردم، ئه وه شی بو قسه کانی زیاد کرد که چه ند شتی که ره ت دهکاته وه. منیش، له وانیه به مه به سته ی رزگار بوونم له بیره وه ری تالی خویم و برا جمکه که م بووی، به وردی گویم بو راکرت.

ئه و به پێویستی زانی به دواى شته سه مه ره و سه رسوره ی نه کانی وه ک ئه وانیه ی ناو به سه رها ته که مدا بگه ریین. به لێ، په نگه ئه مه ته نیا شتی که بی له به رامبه ر دا هیزراوی و په سه که ری دنیا دا له ده ستمانی بی. له به ره ئه وه ی هه ر له سه رده می مندالی و سالانی خویندنه وه په ی به م شته برده ی، هیچ کاتیک به خه یالدا نه هاتوو ژيانى خوێ له ناو چوار دیواردا به سه ر ببات. بویه سه ره له به ری ژيانى له گه ران و له رینگه بانه بی کۆتاییه کاندایه دواى کۆکردنه وه ی به سه رها ته به سه ر برده وه. پێی وابوو ده بی له دنیا، نه ک له ناخی خویماندا، به دواى شته نامۆ و سه مه ره دا بگه ریین و ده یگوت گه ران به دواى خویمان و بیرکردنه وه ی زۆر له خویمان، ناشادمان دهکات! پێی وابوو ئه مه هه مان شت بوو که به سه ر مرۆقه کانی ناو چیرۆکه که ی مندا هاتبوو و ده یگوت بویه قاره مانه کان بویان نا کرێ خویمان بن و به رده وام له هه ولێ ئه وه دان بین به که سیکی تر. دواترێ لیمی پرسى: "با وا دابنێین پوودا وه کانی ناو ئه م به سه رها ته

راستن، ئايا تۇباوهر دەكەي ئەو مرۇققانە، كە جىيى يەككىيان گرتووتەتەو، دەتوانن لە
 ژيانى نوپپاندا بەختەوهر بن؟" دوایى نازانم لەبەر چى بوو، بىرگەيەكى ناو
 بەسەرھاتەكەمى ھىنايەوہ بىرم: "پتويستە خۇمان بە ئومىدى لە جۇرى ئەوہى كۆيلە
 ئىسپانىيە قۇل پەپىنراوہكە دلخۇش نەكەين! ئەگەر نا، بە نووسىنى بەردەوامى ئەو
 جۆرە بەسەرھاتانە و بە گەپانى بەردەوام بەدوای شتە سەپروسەمەرەكان لە
 خۇماندا، دەبىنن بووين بە كەسىكى تر. خوا خۇمان و خوینەرانمان بنپارىزى."
 ئەوليا نەيدەويست بىر لە دنيايەكى ترسناكى ئەوتۇ بكاتەوہ كە تيايدا مرۇگەل
 بەردەوام باس لە خۇيان و سەپروسەمەرە خۇيان بگەن و بەردەوام لە كىتەب و
 بەسەرھاتەكانىشياندا ھەمان شت بگىرنەوہ.

بەلام من دەمويست! بۆيە پاش ئەوہى ئەو پياوہ زەرىفەى بە رۇژىك خۇشم ويست،
 لەگەل تارىك و پرونى بەياندا پياوہكانى كۆكردەوہ و بەمەبەستى چوون بۆمەكە
 وەك تىر بۆى دەرچوو، يەكسەر دانىشتەم و كىتەبەكەم نووسىيەوہ. ھەتا لە دەستم
 ھات شتى زۆرم لەمەر خۇم و لەمەر (ئەو)ى لە خۇم جياوہبوو خستە سەر كىتەبەكەم.
 رەنگە ئەمەم لەبەر باشتەر ويناكردى مرۇققەكانى ئەو دنيا ترسناكە بوويى كە ئەوليا
 باسى دەكرد. بەلام ئەمەرۆ دوای خویندەنەوہى ئەم كىتەبە، كە ماوہى شازدە سال بوو
 فرىم دابووہ لاوہ، تى گەيشتم زۆرم لە دەست نەھاتوہ. لەبەرئەوہ داوای بووردن
 لەو خوینەرانەم دەكەم كە ھەز ناكەن مرۇقق لە بارەى خۇيەوہ بدويى بەتاييەتەش
 كاتىك مرۇقق دەكەويتە بەر شەپۇلى بەھىزى ھەستەكانى و ئەم لاپەرەيە بۆ كىتەبەكەم
 زياد دەكەم:

(ئەو)م زۆر خۇش دەويست، وەك ديمەنى بىچارە و شىواوى خۇم كە لە خەونمدا
 دەمبىنى، وەك نقومبوونم لە شەرم و ھەلچوون و تاوان و غەمى ئەو ديمەنەدا؛ وەك
 كەسىكى شەرم لەبەردەم ئازەلىكى كىويدا كە بەدەم ئازارەوہ مردار دەبىتەوہ؛ وەك
 ئەوہى بە بى ئابروويى كورەكەى خۇم ھەلچم؛ وەك ئەوہى خۇم بە قىنىكى بوودەلانە
 و شادىيەكى گەمزانەوہ بناسمەوہ. زياترەش بەمجۆرە خۇشم دەويست: كتومت چۆن
 راھاتبووم وەك مېش و مەگەز دەست و قۇلم لە خۇرا بچوولتەم؛ جۆرى زانىنى ئەو
 بىرۇكانەم كە ھەموو رۇژىك دەكوژانەوہ و بە ديوارى ئەقلمەوہ دەنووسان؛ ویتەى

بۆنى بىي وئىنەي ئەو ھەلمەي لە جەستەي شەكەتمەو ھەردەچوو؛ ۋەك ناسىنى پىرچى شىواوم؛ دەمى دزىوم و دەستى پەمەيىم كە پىنووسەكەي گرتووھ. بەوجۆرە خۆشم دەويست، بۆيە كەس نەيتوانى فريوم بدات. دواي ئەوھى كىتەبەكەم نووسى و بەنيازى لە بىركردنى (ئەو) توورم ھەلدايە گۆشەيەكەوھ، بەھىچ جۆرىك بە قسە و قسەلۆك و گەمەي ئەوانەي ناوبانگى ئىمەيان بىستبوو و دەيانويست سوودى لى ۋەربىگرن، فريوم نەخوارد! كەسانىك ھەبوون بەدەم سوئند خواردنەو دەيانگوت: واليەك لە قاھىرە خستووئىتەي ژىر بالى خۆيەو ۋە گەلآلەي دروستكردنى چەكىكى نوئى پى سپاردووھ! لە كاتى تىكشكانمان لە قىنەنا، (ئەو) لە ناو شاردا بوو ۋە بۆ ئەوھى بەزوتتەين كات بە دۆرانمان بدات، راويژى پىشكەش بە دوژمنان كردووھ! لە ئەدرنە لە جلوپەرگى سۆلكەردا بىنراوھ! خۆي لە شەرىكى خاۋەن پىشەكان ھەلقورتاندووھ، لىفەدروويەكى بەر چەقق داو ۋە دوايى بى سەروشوئىن بووھ! لە مزگەوتى گەپرەكىكى ناۋچەيەكى دووردەستى ئەنادۆل پىشنوئىژى دەكات! مووھقىتخانەيەكى كردووھتەوھ! دەستى كردووھ بە كۆكردنەوھى پارە بۆ قوللەي سەعات! بەدواي پەتاكەدا چووھتە ئىسپانيا و لەوئى بە كىتەب نووسىن دەولەمەند بووھ! تەنانەت كەسانىك ھەبوون دەيانگوت بەھۆي فىئىل و تەلەكەبازىي سىياسىي (ئەو) ھوھ بووھ سوئلتان لە تەخت ھىنراوھتە خوارئ! دەگوترا لە گوندەكانى سىلاڤ ئەوھندە گوئى لە دان پىداھىنەكان گرت تا لە ئاكامدا بە راستى گەيشت و ئىستا ۋەك قەشەيەكى ئەفسانەيى ئاماژەي بۆ دەكرئ و سەرقالى نووسىنى كىتەبى گوماناوى و بى سەروبەرەيە! بە ئەنادۆلدا دەسوورئتەوھ و دەلئى سوئلتانە گەمژەكان لە تەخت دەھىنئتە خوارئ. دەستەيەكى داوھتە دواي خۆي كە بە فالگرتنەوھ و شىعەر چاۋبەستى كردوون و منىشى بۆ لاي خۆي بانگ كردووھ! بەدرئىيى ئەو شازدە سالا كە دەمويست (ئەو) تىادا لە بىر بكەم و خۆم بە مرۆڤە ترسناكەكانى داھاتوو و دىناي ترسناكەوھ سەرقال بكەم، بۆ چىژ ۋەرگرتن لە خەيالەكانم چىرۆكم نووسى و زۆر قسە و قسەلۆكى لەوھ زىاترىشم بىست، بەلام بروام بە ھىچيان نەكرد. نازانم، ئايا ئەوانى دىش ھەستىان بەھەمان شت دەكرد: جاروبار كاتىك چوار دىوارەكەي پشت كەنداوى زىرىنمان لەيەكتر دەكرد بە زىندان، كاتىك بىھودە چاۋپرئى

بانگه‌یشتنی کۆشک یان سه‌رایه‌کمان ده‌کرد، کاتی‌ک به‌چێژه‌وه نه‌فره‌تمان له‌یه‌کتر ده‌کرد، کاتی‌ک به‌ده‌م نووسینه‌وه‌ی لی‌کۆلینه‌وه‌یه‌کی تره‌وه بۆ سو‌لتان، به‌یه‌کتر پی ده‌که‌نین، له‌په‌ر هه‌ردوو‌کمان سه‌رنج‌مان له‌ ورده‌کارییه‌کی بچووکی ژیا‌نی رۆژانه ده‌دا: سه‌گێکی تۆقیو که به‌یا‌نیان ده‌مان‌بینی، ئه‌ندازه‌ی بی‌چم و په‌نگی ریزی جلو‌به‌رگی هه‌لواسراوی سه‌ر ته‌نافی‌کی نی‌وان دوو دار، یان هه‌له‌یه‌کی زمان که هاو‌شپه‌وه‌ی ژیا‌نی ده‌خسته‌ روو! ئیستا من له‌ هه‌موو شتی‌ک زیاتر تاسه‌ی ئه‌و شتانه ده‌که‌م! بۆ ئه‌وه‌ی جا‌ری‌کی تر هه‌موو شته‌کان له‌ خه‌یا‌لی خۆ‌مدا زیندوو بکه‌مه‌وه: شه‌وانی په‌تاکه، سه‌رده‌می مندالیم له‌ ئه‌درنه، ئه‌و ساته‌ جو‌وانانه‌ی له‌ باخچه‌کانی سو‌لتاندا به‌سه‌رمان برده‌بوو و ئه‌و له‌رینه‌وه‌ی له‌ کاتی بینینی رووی بی‌ ریشی (ئه‌و)دا له‌به‌رده‌م ده‌رگای والی هه‌ستم پی کرد، گه‌رامه‌وه سه‌ر کتییی سی‌به‌ری خۆم. ئه‌و کتییه‌ی پیش‌بینیم کرد چه‌ندین سا‌ل، بگره‌ سه‌دان سا‌ل دوا‌ی مردنم، له‌وانه‌یه که‌سی‌کی فزوولی له‌ کاتی خو‌یندنه‌وه‌یدا زیاتر پیش‌بینی ژیا‌نی خۆی بکات وه‌ک له‌ ژیا‌نی ئیمه. خۆ ئه‌گه‌ر که‌سیش نه‌خوینتته‌وه، هی‌چ با‌کم نی‌یه و له‌م سۆنگه‌یه‌شه‌وه‌یه ناوی (ئه‌و)م، ئه‌گه‌ر زۆر به‌ قوولیش نه‌بی، تیدا شار‌دووته‌وه و ناشتوو. هه‌موو که‌سی ده‌زانی بۆ به‌ده‌سته‌هینانه‌وه‌ی ژیا‌نی به‌سه‌رچوو و خه‌یا‌له‌کانمان، پی‌ویستمان به‌ پیش‌بینی‌کردنیا‌ن هه‌یه: من با‌وه‌رم به‌ به‌سه‌ره‌اتی خۆم هینا!

به‌وه‌سفکردنی ئه‌و رۆژه‌ی بریارم دا به‌ئه‌نجامی بگه‌یه‌نم، کۆتایی به‌ کتییبه‌که‌م ده‌هینم: دوو هه‌فته له‌مه‌وه‌یه‌ر، دیسان چوومه‌وه به‌رده‌م می‌زه‌که‌مان و هه‌ولم دا پیش‌بینی به‌سه‌ره‌اتی‌کی تر بکه‌م. له‌و کاته‌دا ئه‌سپ‌سواریکم بینی له‌لای ئه‌سته‌نبو‌له‌وه‌ ده‌هات. ما‌وه‌یه‌ک بوو که‌س نه‌بوو هه‌والی (ئه‌و)م بۆ بی‌نی. له‌وانه‌یه له‌به‌رئه‌وه‌ بووبی زۆر وشک بووم له‌گه‌لیاندا. زۆر با‌وه‌ریشم نه‌ده‌کرد له‌مه‌ودوا که‌سی تر بی، به‌لام کاتی‌ک ئه‌و ری‌بواره سه‌مه‌ره و عه‌با له‌به‌ر و چه‌تر به‌ده‌سته‌م بینی، ده‌سته‌به‌جی تی گه‌یشتم بۆ لای من دی. به‌رله‌وه‌ی بچینه ژووره‌که‌م، گویم لی گرت. ئه‌گه‌ر هینده‌ی (ئه‌و)یش نه‌بی، به‌هه‌مان هه‌له‌کانی ئه‌وه‌وه به‌ تورکی ده‌دوا. به‌لام هه‌ر که‌ چووینه ژووره‌که‌م، یه‌کسه‌ر وه‌ری گێرایه سه‌ر ئیتالی. دوا‌ی ئه‌وه‌ی بینی چاره‌م دا به‌ یه‌کدا و هی‌چ وه‌لام نه‌دایه‌وه، به‌ تورکییه‌ خراپه‌که‌ی خۆی گو‌تی وای زانیوه هه‌ر هی‌چ نه‌بی من که‌می‌ک ئیتالی ده‌زانم. دواتر ده‌ستی به‌ گێرانه‌وه‌ کرد: ناوی منی

له (ئەو) ھوہ بیستووہ. (ئەو) دواى گەرانەوہى بۆ ولاتەكەى، كتیبىكى ئەستوورى لەبارەى ئەو بەسەرھاتە لە ئەقل بەدەرانیە لە ناو توركاندا بەسەرى ھاتووہ و دەربارەى دواين سولتانى ئازەلدۆستى تورك و خەونەكانى و لەبارەى تورك و پەتا و كۆشك و ريساكانى شەرى توركان نووسيوہ. لەبەرئەوہى ماوہىكە پەرۆشيوہكى پىر لە ئەفسوس بۆ ناسينى رۆژھەلات لە ناو چينى ئۆرۆستراكتەكان و بەتايبەتیش لە نيوان خاتووناندا تەشەنەى كردووہ، بە گەرمى پيشوازى لە نووسينەكانى دەكرى. كتیبەكانى زۆر دەخویندريئەوہ و لە ئەكادىمياكان دەرس دەليئتەوہ و زۆر دەولەمەند بووہ. لەوہش زياتر، دەزگيرانە كۆنەكەى شەيداي نووسينەكانى بووہ و بى گويدانە تەمەنى، لە پياوہكەى جيابووہتەوہ و لەگەل (ئەو) زەماوہندى كردووہ. خانووى دابەشكراو و فرۆشراوى خيزانى سەرلەنوئى كرپوہتەوہ و تيايدا گيرساوہتەوہ، مائەكە و باخچەكەيان ھيئاوہتەوہ دۆخى جاران. ميوانەكەم ھەموو ئەم شتانەى دەزانى، چونكە لەبەرئەوہى شەيداي كتیبەكانى بووہ، لە مائەوہ سەرى لى داوہ. (ئەو) زۆر نەرم و نيان بووہ، رۆژىكى تەواوى بۆ ميوانەكەم تەرخان كردووہ و وەلامى پرسيارەكانى داوہتەوہ و جارىكى تريس بەسەرھاتەكانى ناو كتیبەكانى بۆ گيپراوہتەوہ. ھەر لەو كاتە دووردريژ باسى منى كردووہ. كتیبىكى بە ناوونيشانى "توركىك، كە لە نزىكەوہ دەمناسى"، دەربارەى من نووسيوہ. پشت ئەستوور بە ليكدانەوہى زيرەكانەى خۆى بۆ تايبەتمەنديەكانى تاكى تورك، سەرلەبەرى ژيانى منى ھەر لە سەردەمى منداليمەوہ لە ئەدەرنە تا رۆژى جيابوونەوہى (ئەو) خستووہتە دوونويى كتیبەكەىوہ و لەوہدايە بيخاتە بەردەستى خوینەرانى فزولوى ئيتالى. ميوانەكەم گوتى: "ئاي كە بەريزتەن چەندە باسى خۆتان بۆ (ئەو) گيپراوہتەوہ!" پاشان بۆ ئەوہى تووشى سەرسورمانم بكات، ھەندى وردەكارىي چەند لاپەرەپەكى كتیبەكەى بىر كەوتەوہ كە خویندبوويەوہ: لە كاتى منداليمدا، دواى ئەوہى بى بەزەببىانە لە ھاوړپيەكى گەرەكى خۆمانم داوہ، لەبەر ئەو رەفتارەم شەرم بەخۆمدا ھاتووہتەوہ و بە غەمگينى گريام. زۆر ژيرم و لە ماوہى شەش مانگدا ھەموو ئەو زانستى گەردوونناسيەم ھەرس كردووہ كە (ئەو) فيرى كردووم. خوشكەكەم زۆر خوش دەوى و پابەندى ئاينى خۆم و سەرم بچى، نويزم ناچى. شەيداي مورەباى گيلاسەم و خولياى تايبەتيم بۆ ليفەدروويى ھەپە كە پيشەى باوہپياوہكەم بووہ. لەبەرئەوہى دەزمانى لەگەل ئەو گەمژەپەدا بە ساردى ھەلسوكەوت ناكەم و بۆم روون

بوو بووه شهیدای کهسانی لهو جوړهیه، دواى ئهه هه موو بايه خه ی به منى دا، ژووربه ژوورى ماله کهم نیشان دا. پاشان گه مه ی منداله ورده کانم و هاوړیکانم له باخچه که سهرنجی راکیشا؛ نهک ته نیا ریساکانی وازیی هه لووکین، بگره له ده می منداله کانه وه ریوشوینی گه مه کانی چاوشارکی و باباتونا و یاریی که ری دریز، که من هیچ حه زم لی نه ده کرد، له ده فته ری کدا تو مار کرد. لهو کاته دا بوو گوتی که یه کیکه له دۆستانی تورک. له بهرئه وه ی هیچی ترمان نه ما بوو بیکهین، دواى نیوهرؤ باخچه که مان و گه بزه و ئهه ماله م نیشانی دا که له گه ل (ئهه) سالانیکی دریزمان تیدا به سهر بردبوو. ئهه هه مان شتی دووباره ده کرده وه. په رۆشی بینینی ژیرزه مینه که مان بوو. به دم هه نگاونانی ورده وه به نیوان کوپه ی مورده با و ترشیات و گۆزه ی رۆنی زهیتوون و سرکه دا، نیگای که و ته سهر نیگایه کی بوپه ی زهیتوی خوم که نیگارکیشیکی فینسیایی بو می کیشابوو، که میکی تر چووه پی شه وه و دانی پیادا نا که ئهه دۆستیکی راسته قینه ی تورکان نییه و وهک ئه وه ی په رده له سهر نه پینی ئه وه ی زور شتی دزیوی له سهر تورک نووسیوه، هه لیمالی، گوتی: (ئهه) دهنووسی ئیدی که وتووینه ته لیژی و وهک ئه وه ی باسی کونه دۆلابیکی پر له پیس و پوخلی بکات، به و جوړه له باره ی شته کانی ناو می شکمانه وه ده دوی. ده لی نه مان تاونیوه خومان چاک بکهین، بو خو قورتارکردن، جگه له ملکه چکردن له به رامبه ر ئه واندا، هیچ چاریکی ترمان نییه. دواى ئه وه ش جگه له لاساییکردنه وه ی ئه وانه ی ملمان بو یان که چ کردووه تا ما وه ی سه دان سال، هیچی ترمان له ده ست نایه ت. بو ئه وه ی زور دریزه ی پی نه دا، گوتم: "به لام (ئهه) ده بیوست ئیمه رزگار بکات." میوانه که م یه کسه ر گوتی: "به لی، بو ئهه مه به سته چه کیکیشی درست کردووه، به لام ئیوه لی تی نه گه یشتوون. ئامیره که، له به یانییه کی ته ماویدا، وهک چون با و توفان که شتییه کی ترسناکی چه ته ی ده ریا فری ده داته ناو به رده وه، چه قیوه و له زونگاویکی نامؤدا به جی ماوه." دریزه ی دای و گوتی: "به لی، (ئهه) زور، هه ر زور له غه می رزگارکردنی ئیوه دا بووه، به لام ئه مه واتای ئه وه ناگه یه نی که (ئهه) له ره فتاری ئیبلیسیانه به ری بی، هه موو داناکان هه ر و ابوون!" نیگارکه می به ده سته وه گرت و له نزیکه وه و وردتر سهیری کرد. له بهر خو په وه چه ند شتیکی گوت: "نه گه ر به دیلی نه که و تابه ته ده ست ئیوه و ژیانی خو ی له ولاتی ئیوه دا به سهر نه بر دایه، ئهه و (ئهه) ته نانه ت ده پتوانی بی به لیؤناردوی سه ده ی حه قده یه م." دواتر

جاریکی دی گه پرایه وه سهر بابه تی خراپه کاری که دیار بوو زوری هه ز لای ده کرد. یه ک دوو قسه لۆکی قریژی تاییه ت به پاره ی بۆم گه پرایه وه که له باره ی (ئه وه) ده وه ده ماو ده م ده کات و ئه م به باشی له بییری نه ماوه. دواتر ئی گو تی: "سه یر ئه وه یه به پریزتان هیچ نه که وتوونه ته ژیر کاریگه ری (ئه وه) ده!" دوا ی ئه وه ی منی ناسی و خو شی ویستم، سه رسورمانی خو ی ده بری: "من تئ ناگه م چۆن دوو مرو ف ئه و هه موو سا له پیکه وه ژیا ون، ئه وه نده که م له یه ک ده چن؟" ترسی ئه وه م بوو دا وای وینه که م لای بکات، به لام نه یویست و له شوینی خو ی داینا یه وه. پاشان پرس ی: "ئایا ده توانم لیفه کانیش بیینم؟" من به نیگای خالی یه وه گو تم: "کام لیفانه؟" ئه و به په شو کانه وه پرس ی: "مه گه ر کاتی بیکاریی خو ت به لیفه دوورینه وه به سه ر نابه یت؟" له و کاته دا بوو پریارم دا ئه و کتیبه ی نیشان بده م که شازده سال بوو دهستم بو ی نه بر دبوو.

زۆر شله ژا، روونی کرده وه که ده توانی تورکی بخوینیته وه و گو تی زۆر په رو شی هه ر کتیبه ی که له باره ی (ئه وه) بو ب. چووینه ژووری کاره که م که له سه ره وه بوو و به سه ر باخچه ی پشته وه یدا ده روانی. له به رده م میزه که ماندا دانیش ت. دوا ی شازده سال، وه ک ئه وه ی دوینی له ویم دانا بی، کتیبه که م له و شوینه دا دۆزی به وه که لیم فری دا بوو. کردمه وه و له به رده میدا دامنا. گه رچی له سه رخۆش بووا یه، ده یتوانی تورکی بخوینیته وه. به هه مان شیوه ی ئه وه ی له هه موو گه ری ده کاندای بینیبووم و منی که لله یی ده کرد، ئه ویش به نیازی به ده سته ی نانی که میک سه رسورمان، بی ئه وه ی له جیهانی ساغ له م و به متمانه ی خو ی جودا بیته وه، له کتیبه که مدا نقوم بوو. به ته نیا جیم هیشت و چوومه باخچه که. له سه ر کورسی یه کی سه سیر له شوینی ک که ئه وم له په نجه ره کرا وه که وه لیوه دیار بوو، دانیشتم. ده سپیک دلخۆش بوو، له په نجه ره که وه بانگی کرد: "هه ر زۆر ئاشکرایه پیتان نه ناو ته سه ر خاکی ئیتالیا!" به لام دواتر منی له بیر چوو. ماوه ی سی سه عات له باخچه که دا دانیشتم و چاوه ریتم کرد تا له خویندنه وه ی کتیبه که بووه وه. جاروبار به تیله ی چاوه سیریکم ده کرد. دوا ی خویندنه وه ی، له هه مووی تی گه یشتبوو و نیشانه ی سه رسورمان به پرویه وه دیار بوو، به ده می پر له هاواره وه یه ک دوو جار ناوی قه لای سپیی پشت ئه و زۆنگا وه ی گو ته وه که چه که که مانی هه للوو شیبوو. چه ند جار یکیش، بی ئه وه ی پیویست بکات، به ئیتالیا له گه لمدا دا. پاشان به مه به سته ی هه رسکردنی سه رسورمانی خو ی و ئه و

شتانهی خویندبووییه و بۆ ئهوهی ماندووییی بهسیتتهوه، رووی له په نجه ره که کرد و به نیگای خالییه وه بۆ دهره وهی روانی. به خو شحالییه وه دهمبینی، وهک ئه وهی مرۆف بهردهوام له سه ره تاکانی دۆخی له و جورانه دا دهیکات، ئه ویش نیگای بریبوه خالیکی بیکۆتایی له بۆشاییدا و سهیری چهقیکی نه بووی دهکرد. به لام دواتر، وهک منیش چاوه ریم دهکرد، بینی: ئه مجار سهیری ئه و شتانهی دهکرد که له چوارچیوهی په نجه ره که وه لیوهی دیار بوو. نه خیر، خوینه ره ژیره کانم حاللی بوون. میوانه کهم هینده گه مژه نه بوو جووری ئه وهی من بۆی چوو بووم. وهک چاوه ریم دهکرد، به په رۆشه وه دهستی کرده هه لدانه وهی لاپه رهکانی کتیبه کهم و دهگه را. منیش به جو شه وه چاوه ری بووم بیدۆزیتته وه. له ئاکامدا، ئه وهی بۆی دهگه را، دۆزییه وه و خویندییه وه. پاشان، چاریکی تر سهیری ئه و شتانهی کرد که له په نجه ره ی سه ر باخچه ی پشته وهی ماله که مه وه ده بیندرا. بیگومان زۆر باش ده زمانی چی ده بینئ:

خۆخ و گیلّاس له سه ر سینیه کی گه وه ره ریژی سه ر میزیک داندرا بوون، له پشت میزه که وه کورسییه کی له سه سیر چندرا و هه بوو. چه ند سه رینیکی په ری بالنده ش، که له هه مان رهنگی سه وزی چوارچیوهی په نجه ره که بوون، له سه ر کورسییه که داندرا بوون. منیش، که ته مه نم دابووی له هه فتا، له وئ دانیشتبووم. له دواتریش، ئه ستیرکیکی ژیر بریک دارزهیتوون و گیلّاسی ده بینی که چۆله که یه ک به قه راغیه وه نیشته بووه وه. جۆلانه یه کیش، که به لقیکی به رزی دارگویتزیکی دوا ی ئه وانه وه هه لّواسر ابوو، هیدی هیدی به بایه کی نادیار له ره ی ده کرد.

۱۹۸۴-۱۹۸۵

کۆتایی

فەرھەنگۆك

ئالماگاست:

كتیبي المجسطی، ناوہ راستەقینەكەى بە یۆنانی (ماتماتیکا سینتاكسیس) ە و واتای نامەى بیرکاری دەگەیهنئ. ئەم كتیبه لەبارەى گەردوون و بیرکارییەوہیە و زانای یۆنانی پەتلیمۆس لە سالی ۱۴۸ی زاینی لە ئەسكەندەرییەى میسر نووسیویەتی. "حنین بن إسحاق" لە یۆنانییەوہ وەرى گێراوہتە سەر زمانی عەرەبى و لە عەرەبیشەوہ كراوہ بە لاتینی و لە لاتینییشەوہ بۆ زمانە ئەوروپییەکانى تر وەرگێردراوہ. ناوی كتیبهكە لە زمانە ئەوروپییەکاندا بە ناوہ عەرەبییەكەى (المجسطی - ئالماگاست) رۆیشتوہ.

ئازتیەك:

ئیمپراتۆریەتیکى كۆنى پارزەمینى ئەمەریكایە كە لەنێوان سەدەكانى چواردەیەم و شازدەیەمى زاینیدا لە مەكسیكى ئەمرۆ فەرمانرەوایی کردوہ.

ئەمپۆلى:

شاریکى ئیتالیاىە دەكەوتتە سنوورى پارێزگای فلۆرنساوہ لە ھەرىمى تۆسكانا و لە دەشتیکى قەراغ رووبارى ئارنۆدا بنیات نراوہ. ئەمپۆلى لەم چاخەدا بە پیشەسازیى مۆبیلیا و خواردەمەنى و چنن و رستن و شووشە بەناوبانگە.

ئەياسۆفیا:

لە رابردوودا کلیسا و مزگەوت و ئیستا مۆزەخانەىەكى بەناوبانگە لە ئەستەنبۆل و بە نموونەى بیناسازیى بێزەنتى دادەنرئ. سالی ۵۲۳ی زاینی بە فەرمانى ئیمپراتۆرى بێزەنتى جەستنیان و لەژێر چاودێریی ئەودا بیناکراوہ و ماوہى ھەزار سالی رەبەق خزمەتى بە ئاینى مەسیحى کردوہ. عوسمانییەکان، سالی ۱۴۵۳ی زاینی قوستەنتینیەیان داگیر کرد و کلیساكەیان کرد بە مزگەوت. مستەفا كەمال ئەتاتوركیش لە چارەكى بەكەمى سەدەى رابردوودا کردى بە مۆزەخانە.

باباتونا:

گەمەى بازدانى مندالان بەسەر پىشتى يەكتردا .

بۇزا:

خواردنەۋەيەكى خەست و ساردى زستانەيە لە گەنمەشامىي ھارپاۋ دروست دەكرى .

بۇزجانادا:

سىيەمىن گەۋرەترىن دوورگەى توركيایە لە دەريای ئىجەدا و روويەرهكەى ۴۲ كىلۆمەترى چوارگۆشەيە . ئەم دوورگەيە بەشېك بوو لە خاكى يۆنان ، بەلام سالى ۱۹۲۳ لە چوارچىۋەى پەيمانى لۆزانددا خرايە سەر توركييا و ئىستا سەر بە پارىزگاي چاناکالاىە .

بۇكاچىۋ:

نووسەر و شاعىر Giovanni Boccaccio ، ۱۳۱۳ – ۱۳۷۵ ز ، يەككە لە ديارترىن ناۋەكانى ئەدەبىياتى ئىتالى . ئەمىش ۋەك دانتى رۇلىكى گرىنگى لە پىشخستنى زمانى ئىتالىدا ھەبوۋە و يەككە بوۋە لە داكۆكىكەران لە ھيومانىزم لە سەردەمى روتنەسانس . بە قسەى خۇى لە ھوت سالىيەۋە دەستى بەچىرۆك نووسىن كردوۋە و لە ژياندا شەيداي گەشتەۋەرى و لىكۆلىنەۋەى ئەدەبى و نىگاركىشى و تىگەپىشتن لە بارى دەروونىي مرۆف بوۋە . دەكامىرۆن يەككە لە بەناۋبانگترىن بەرھەمەكانى بۇكاچىۋ .

پافورىا:

جۆرىكە لە قرژالى دەريايى .

پەتلىمۆس:

كلاۋدىۋس پتولىمايۋس ۹۰-۱۶۸ ز . بە پەتلىموس ناسراۋە و زانايەكى بىركارى و جوگرافى و گەردووناس و ئەستىرەناسىكى يۆنانىيە . پروا دەكرى لە نزيك ئەسكەندەرييەى مىسىرى سەردەمى رۆمانى لە داىك بوۋى . خاۋەنى چەندىن لىكۆلىنەۋەى زانستىيە گرىنگترىنيان برىتتىيە لە كىتبى المجسطى-ئالمالگاست .

توكىدېدەس:

Thukidides ، دەۋرۋەرى ۴۶۵ پ . ز – ۳۹۵ پ . ز ، مېژوونوسىكى يۆنانىيە و نەۋەى يەككە لە ۋ خىزانە گەۋرانەيە كە سامانى زىرى تراقىايان لە ژىر دەستدا بوۋە . رىبازىكى نوپى بۇ نووسىنەۋەى مېژوو داھىناۋە و ھەۋلى داۋە پەند لە شەر و

روداوهكان دهرېهېښې. دهستی له نووسینهوهی داستان و ئەفسانهی دهستیپوهردانی خواکان له کاروباری مرؤف هه لگرتووه و تهنیا روداوه راسته قینهکانی تۆمار کردووه. بهوه ناسراوه له نووسینهوهی میژووی شهړهکانی سهردهمی ژبانی خویدا زمانیکی کاریگهری بهکارهیناوه.

تونجا:

رووباریکه له بولگارستان هه لدهقوولې و له تورکیا دهرژیتته دهریاوه.

تهنگه ی بوسفور:

Bogaz، ئەو ریگا ئاوییهیه که دهریای رهش و دهریای مه پمه ره پیکه وه گرځ ددات و ئەسته نبول به سه ر دوو به شی به شی رۆمی (ئهوروپا) و ئەنادۆل (ئاسیا) دا دابهش دهکات.

دانووب:

رووباری دانووب یان دۆناو دريژترین رووباری ناو سنووری به کیتی به ئهوروپا و دواي رووباری ئۆلگا، دووه مین دريژترینی رووباری پارزه مینی ئهوروپایه. به رووباری پایه تهختان به ناویانگه، چونکه به شارهکانی فیهنا، براتیسلافا، بودابست و به لگرا دادا تئ دهرپه رځ. دريژیه که ی ۲۸۵۰ کیلۆمه تره و دواي تپه رپوونی به هه شت ولاتدا، دهرژیتته دهریای ره شه وه.

دهریای ئازاک:

دهریایه که ده که ویتته باکوری رۆژه لاتی دهریای ره شه وه. رووبه ره که ی ۳۷۷۰۰ کیلۆمه تر چوارگۆشه یه و تنگه ی که رچ و دهریای رهش به یه که ده گه یه نئ.

پادوا:

یه که یکه له شاره هه ره کۆنهکانی ئیتالیا. پایه تهختی هه ریمی پادوا یه و به دوری ۳۰ کیلۆمه تر له رۆژئاوای فینیسیاوه هه لکه وتووه.

فلاندهرستان:

بریتیه له به شی فلامه نی به لجیکا.

قه ره گویز و هاجیفات:

دوو ئەکته ری سه ره کیی گه مه ی بوو که شووشه ی تورکین.

قوله دیبی:

گه ره کیکی زۆر کۆنی ئەسته نبوله.

كارپات:

ناوچه يه كى شاخاوييه له ناوه پراست و رۆژه لآت و باشوورى رۆژه لآتى ئوروپا، لاي براتيسلافا و فيه ناوه دهست پى دهكات و له نزيك رووباره كانى موراڤا و نيشافا و تيمبوك له رۆژه لآتى سربستان كوتايي پى دى. بهرترين زنجيره چياى ناوچه ي كارپات چياى تاترايه كه دهكه ويته پۆلونيا و سلوفاكيا يه وه و له بهرترين شوينيدا ۲۶۵۰ متر له رووى دهراوه بهرزه.

كورتيز:

هيران كورتيزى ئيسپانى ۱۴۸۵-۱۵۴۷. له تهمه نى نۆزده سالىدا ئيسپانياي به جيه پيشتوووه و به نيازى گه ران به دواى ساماندا رووى له ئهمه ريكا كردوووه. له ئاكامدا له گه ل سوپاي ئيسپانيدا خوى گه ياندووته سه رزميني نازتيكه كان و دهستي هه بووه له رووخاندنيدا.

كۆسموگرافى:

بريتييه له زانستى وه سپكردنى زهوى و گهردوون. له دوو وشه ي يونانى: كۆسموس - زهوى و گرافى - وه سفكردن، پييك دى.

كهنداوى زيرين:

Haliç، كهنداوىكى بچووكى ئهسته نبوله و له گه ل دهرياي مه رمه ردها نيمچه دوورگه يهك پييك دى. له سه ردهمى ئيمپراتوريه تى بيزه نتهدا ناوه ندى هيزى دهرياييى ئيمپراتوريه ت بووه. له م رۆژگاردها سى پردى هاچه رخ ئهمبه ر و ئه وه رى كهنداوى زيرين، گاله تا و ئه مينوينو، به يهك دهگه يه نن.

گۆتيك:

شيوازتيكى بيناسازيى ئه وروپييه كه ده سپيكي سه ره له داني بۆ سه ده كانى ناوه پراست دهگه رپته وه. وشه كه له ناوى هۆزه كانى گۆتيى ئه لمانيه وه دى كه له سه ده ي پازده يه مدا ئيتاليايان داگير كرد. شيوازى بيناسازيى گۆتيك هاويپوهنده به بنياتنانى كليساوه له باكورى ئه وروپا. كليساى بنياتنراو له سه ر شيوازى گۆتيك بلنده و رووبه ريكي كه م داگير دهكات، به پيچه وانهى شيوازى بيناسازيى رۆمانى كه كليسا نزمه و رووبه ريكي گه وره داگير دهكات.

ليمنى:

ناوچه يه كى گه شته وه ريبى دلگيره كه وتووته كه نارى رۆژئاواى دوورگه ي ئيفيياى

يۇنانىيە ۋە. لىمنى بەھاۋىنان شوپىنكى دىگىرى ھەسانەۋەي گەشتىارانى ئەۋرۇپىيە .
موۋەقىتخانى: ناۋەندىكى پاشكۆي مزگەۋتە بۇ چاۋدىرى و دەستىنىشانكردى
كاتەكانى نوپۇز و رۇزۋو و جەژن و بۇنە ئىسلامىيەكان.
مەرىج: رۇبىرى مەرىج، بە يۇنانى ئەفرۇس، رۇبىرىكە سنورى وشكايى توركىا و
يۇنان و بەشكىش لە سنورى توركىا و بولگارستان لەپەك جيا دەكاتەۋە.

نەعیمە:

مىژوونوسى عوسمانى مستەفا نەعیمە ۱۶۵۵-۱۷۱۵ز.

ھەببەلى:

يەككە لە سەۋزىرىن دۇرگەكانى دەۋرى ئەستەنبول و چوار گىردۆلكەي بەسەرەۋەپە
كە ھەرە بەرزەكەيان ۱۴۰ مەتر لە ئاستى رۇۋى دەرياۋە بەرزە.

ھىپۇكرات:

كۇرى ئاكىدلوۋس ھىپۇكراتە، سالى ۴۶۰ پ.ز. لە دۇرگەي ئىستانكۆي يۇنان لە دايك
بوۋە و سالى ۳۷۷ پ.ز. لە لارىسا كۆچى دۇبىيى كىرۋە. بە باۋكى زانستى نۇشدارى
دادەنرى و يەكەمىن كەسە لە مىژوۋدا كىتئى پىزىشكى نووسىبى.

ياسىادا:

دۇرگەيەكى بچوۋكە لە دەرياي مەرمەردە، لە نىزىك ئەستەنبول ھەلكەۋتۋە.

رۇمانى بەفر:

(كا)ى شاعىر دۇي بەسەربردنى دۈزۈدە سالى ژيان لە تاراۋگەي ئەلمانىا، بۇ
ئەستەنبول دەگەپىتەۋە. چوار رۇز دۇي گەرانەۋەي، رۇژنامەيەكى ئەستەنبول بۇ
ئەنجامدانى رىپۇرتاجىك لەبارەي دىاردەي خۇكۇشتىنى ژنان و ھەلبۇژاردنەكانى
شارەۋانى، كە چاۋەرپى دەكرى ئىسلامىيەكان سەركەۋتنى تىدا بەدەست بەپىن،
رەۋانەي شارى قارس دەكات. ئەمىش بەژىر بەفرىكدا كە ھىدى ھىدى و بى وچان
دەبارى، كۇلان بە كۇلان و دۇكان بە دۇكان دەگەپى و دەكۇشى، ئاشناي ئەۋ شارە
غەمگىن و جوانە و دانىشتوۋانى دەپى. لە گەرانەكانىدا دەچىتە چاىخانەكانى
سىخناخ لە بىكارانى كورد و سەر لە خىزانى كچان و ژنانى خۇكۇشتوۋ دەدات و لە
ھۇكارەكانى خۇكۇشتىنان دەكۇلئىتەۋە. لە ئاكامى ھاتۇچۇ زۇر و تاۋسەندى خولىيى
لىكۇلئىنەۋەدا، دەكەۋىتە ناۋ تەنگزەي سىياسى و ئاينى و راپىچى تۇرىكى تەمومزاۋىي
پىۋەندى و شەرى دەسەلات و پىلانگىران دەپى. بى پەروا بە كوچە و كۇلانەكانى

شاريكي نه گبهت، كه خواش فەرامۆشى كردوو، بەدواي ئەفيني كۆنى سەردەمی
زانكۆ و راستی و لێكدانەوهی شیعەرەكانیدا دەگەرێ. لەپەر كۆدەتایەك دەقهومی. بەفر
رێگا و بانەكان دەگرێ و كەس ناتوانی شار بەجی بهێڵی.

رۇمانەكانى ئۆرھان پاموك ئەوۋە دەسەلپىنن ئەو شايەنى خەلاتى نۇبىل بوو.
كۆۋارى ئايندە - كوردستان

- ئۆرھان پاموك نە ئىدۆلۆگ و نە سىياسەتوان و نە رۇژنامەوانە، بگرە
رۇماننووسىكى گەرەيە.

رۇژنامەى نيۆيۆرك، تايمز - ۋلاتە يەكگرتوۋەكانى ئەمەريكا

رۇماننووسى تورك ئۆرھان پاموك چۆنيەتتى رۇماننووسىن نىشانى ئەوروپا
دەدات.

رۇژنامەى فرامكفۆرتە ئالگامايەنە - ئەلمانىيا

